

Tiểu Thư Lạnh Lùng và Hoàng Tử Nụ Cười

Contents

Tiểu Thư Lạnh Lùng và Hoàng Tử Nụ Cười	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	7
3. Chương 3	20
4. Chương 4	32
5. Chương 5	44
6. Chương 6	57
7. Chương 7	71
8. Chương 8	86
9. Chương 9	99
10. Chương 10	113
11. Chương 11	129
12. Chương 12	144
13. Chương 13	159
14. Chương 14 End	172

Tiểu Thư Lạnh Lùng và Hoàng Tử Nụ Cười

Giới thiệu

Thiên Thanh là cô nàng lạnh lùng , khó gần cả trong lẫn ngoài. Cô chỉ học như một lập trình, ko chơi đùa , ko làm wen , kiếm bạn. Tất cả ko..... Mang 1 đôi kính dày đặc (0 điốp), một mái tóc dày, chỉ thất nơ

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tieu-thu-lanh-lung-va-hoang-tu-nu-cuoi>

1. Chương 1

Thiên Thanh là cô nàng lạnh lùng , khó gần cả trong lẫn ngoài. Cô chỉ học như một lập trình, ko chơi đùa , ko làm wen , kiếm bạn. Tất cả ko..... Mang 1 đôi kính dày đặc (0 điốp), một mái tóc dày, chỉ thất nơ

2 bên. Hình dạng wen thuộc của cô khi xuất hiện trước mọi người trong trường. Nói chung cô ko có gì đặc biệt trong mắt mọi người về ngoại hình , thật sự cô là 1 người cực kì xinh đẹp, nhưng vì lí do riêng nên cô chấp nhận cải trang hình dạng mới. ^^ Là một người cực kì nổi bật trong các môn học. Luôn đứng đầu toàn trường trong các kì thi. Thầy cô và học sinh trong trường luôn tôn trọng và khiên dè trước cô , điều đó càng làm cho lớp vỏ bọc của thêm lạnh lùng.....

Còn hần , phải nói là một người sống thật sự với mong muốn của mình nhất. Hần đẹp trai , từng dìm chết nhieu cô wa ánh mắt đầu tiên và nụ cười quyến rũ điêu luyện (nụ cười mà ai gặp cũng nghĩ là dành riêng cho mình.... hĩ ><)=" ,=" chơi=" giỏi=" thể=" thao=" cực=" kì=" ,=" là=" "hoàng=" tử=" nư=" cười=" và=" "chàng=" trai=" đáng=" mơ=" ước=" của=" các=" cô=" gái=" trong=" 2=" năm=" liên=" do=" trường=" tổ=" chức=" học=" lực.....=" (= " cái=" nì=" thì=" để=" tổ=" nói=" sau=" cho=" thêm=" phần=" hấp=" dẫn=" nhé)=" ^.= " các=" điều=" trên=" chưa=" nói=" hết=" về=" hần,=" nhà=" hần=" là=" 1=" trong=" 3=" tập=" đoàn=" kinh=" doanh=" lớn=" nhất=" trong=" nước=" và=" thể=" giới=" nhưng=" hần=" ko=" công=" tử=" bột,=" tổ=" ra=" kiêu=" căng=" mà=" hòa=" nhập=" với=" mọi=" người=" rất=" tốt.....=" hần=" là=" hot=" boy=" đỉnh=" của=" trường=" dù=" đã=" từ=" chối=" ko=" thương=" tiếc=" các=" cô=" nàng=" có=" ý=" định=" làm=" wen=" với=" hần=" ,=" yếu=" điểm=" duy=" nhất=" của=" hần=" là=" ko=" bít=" gì=" love=" ^!= " mù=" tịt=" lun.....=" >

Nhưng mọi thứ đều thay đổi khi bé gặp hần..... Người mà lần đầu gặp bé đã có ác cảm...

Hôm đó , bé đang ngồi đọc sách ở sân trường. Thì:

- Ủi !!!.....

Một quả bóng ko bít là của ai đó “vô tình” bay trúng đầu bé.... làm bé giật mình, đánh rơi mấy quyển vở và đôi kính..... Đang lúi húi nhặt đồ, thì một chàng trai chạy nhanh lại :

- Xin lỗi... Xin lỗi..... Cô bạn ko sao chứ???? Có bị sao ko???? Tôi.....

Bé ngược mặt lên nhìn thủ phạm, cùng lúc thủ phạm cũng nhìn lại bé.....

Choáng trong vài giây.....

Bé choáng vì hần kì quái quá : quần áo luộm thuộm , mồ hôi mồ kê tùm lum nhưng phải thừa nhận là..... hần có nụ cười vô cùng điên...(Ặc..... giết người hok??? Nụ cười đáng giá nghìn... lạng bạc của hần mà nàng cho là điên. Tui mún khóc mà khóc ko nổi ^^). Bé mún cười trước gương mặt méo xẹo vì cố nặng ra.... nụ cười của hần , nhưng ko bé vẫn lạnh lùng, cái vỏ bọc lạnh lẽo ấy dường như đã ăn sâu vào đầu bé....

Còn hần , hần đang ngó người ra trước khuôn mặt thật của bé : sau cái kính dày đặc là 1khuôn mặt với những đường nét lạnh lùng nhưng quyến rũ , đôi mắt ẩn chứa vẻ đẹp buồn nào, đôi môi hồng đẹp tự nhiên..... Sao bé đẹp thế nhỉ/????? Không ngờ có người đẹp như thế???? ^^ Mấy đứa bạn mình chắc tiếc lắm đây !!!!! Hần chợt thâm mỉm cười..... Tiếng bé vang lên làm cắt ngang mạch suy nghĩ tổng hần :

- Được rồi !! Tôi ko sao, anh ra với bạn anh đi. Tôi tự sắp xếp được....

Hần chợt lúng túng “Bây giờ phải nói sao nhỉ???? Phải có một câu làm wen chứ nhỉ?”. Hần nhăn mặt khổ sở, rồi (Cố gắng nặn ra can đảm cuối cùng):

- Tôi xin lỗi đã làm phiền cô bạn. Chúc cô bạn chơi vui vẻ !!! Tạm biệt...

Hần đưa nhanh mấy quyển sách cho bé và..... vọt lẹ ko wên mang theo trái banh ^^ . Bé nhìn theo dáng hần, chợt phì cười : Cứ y như bị ma đuổi í??? Tên này thú vị thật!!! Nhưng ý nghĩ đó chỉ được có vài giây, bé lại quay lại với công việc hiện thực là.... học 0- - o

Trong lúc đó:

- Hiện trường : Sau sân bóng rổ

- Thời gian : Sau khi hần lết về từ lúc gặp bé

- Số người : toàn bộ thành viên trong câu lạc bộ bóng rổ

- Lí do : Bàn về chuyện hấn và.... bé
- Trời woai là troài... (Hix) Mà đúng là cái gì cũng nhất mà love là never. Mà nghĩ sao mà mới ra trận là đã gặp chiến rồi hả ????
- O !! – Khổ chủ với gương mặt có thể gọi là baby nhất ngây ngô thanh minh – Đó là chiến của giới tớ có cố ý đâu. Tự nhiên quả bóng nó giở chứng nó bay ... tùm lum đó chứ !!!
- Thôi đi ba!!! -Một tên khác trong đội bóng chen vào- Tao thấy trước khi mà ném bóng wa bé, tao thấy mà còn run hơn trong các cuộc thi tuyển nữa là.... Mà nhất trước con gái quá đó!!!
- Thì là tại....
- Tại... tại.... Lúc nào mà cũng tại....Vậy tao hỏi mà nói chiến với bé chưa hả????
- Ờ thì tao... cũng có chút bé vui vẻ mà... vậy là được lắm rồi , bắt ép gì nữa.
- Mà chả biết gì cả??? Hiện giờ toàn bộ girl trường này đã là fan của mà hết rồi , nó chỉ còn thiếu con bé ấy thôi!!! Và lại, sắp đến lễ hội trường rồi, mà nhất định phải đứng nhất , nếu ko là bọn mình tiêu đó!!! Bọn bên bóng đá kiêu căng quá, cứ giành sân với bọn mình hoài. Nếu cứ trên đà này thì chắc chắn mình sẽ ko có thời gian để tập luyện cho cuộc thi sắp tới đâu.
- Tao biết rồi mà.... Bọn mà nói mãi....-Hấn nhăn mặt.
- Cố lên nha!!! Hãy vì đồng đội mà hi sinh....
- CAO CẢ chứ gì???? -Hấn cười đùa- Mà nói cái lương wá đó !!

Cả bọn cùng cười phá lên..... Câu chuyện tiếp tục giữa bọn con trai là lên kế hoạch tiếp cận bé lần..... 2. ^^

Hấn cũng ko đành lòng “dụ dỗ” bé ngây thơ tội nghiệp đâu nhưng vì hoàn cảnh bắt buộc nên... Đội trưởng bên bóng đá cũng là con của 1 trong 3 ông chủ cạnh tranh thị trường kinh doanh của hấn với bé. Hai người cùng hàng với nhau nên quyết cá độ ai có số phiếu bầu chọn chàng trai đỉnh nhất của trường thì nhiều nhất sẽ toàn quyền quyết định trong trường. Và vì hấn đã từ chối ko ít các cô gái trong trường nên mọi người sợ rằng hấn sẽ thua!!! Thế là hấn đành “ngậm ngùi” wen với bé để gây xì-căn-đan. Nhưng chuyện ko ngờ là hấn đã... kết bé từ lâu. Cho nên hấn quyết nghe theo lời bọn bạn “trời đánh” đi dụ dỗ “con gái” nhà lành (Mấy tên trong đội bóng rõ là chuyên gia tán gái số 1, bọn hấn là hotboy tổng trường mà. Hiihihi)

Hôm đó, do quá mệt vì bọn bạn giải về “bài tái gái” quá lâu và đầy những “triết lí” khó hiểu, hấn đành trốn ra sau sân trường...ngủ ^^ . Trong này là khu vực trồng cây của trường nên sẽ yên tĩnh khi nghỉ ngơi. Nắng rọi dịu nhẹ, thật thanh thản...

Cơn buồn ngủ kéo đến với hấn nhanh ***ng....

Bé bước nhanh vào trong vườn, thở nhẹ :”Ko ai nhìn thấy!!” Dựa vào gốc cây, bỏ kính ra, xoa tóc ra, dẹp sách vở wa 1 bên, bé thở dài thư giãn:

- Một quá!!

Chợt, bé thấy dáng hấn đang ngủ gần đó. Nhẹ nhàng tiến lại, bé ngồi xuống cạnh hấn, nhìn hấn chăm chú:

- O!! Nhìn kĩ hấn cũng.. được đấy chứ nhỉ??...

(E hèm! Tớ xin tả về cái được của hấn đây!!^^)Dưới mái tóc mềm mại và mượt bay nhẹ trong gió làm cho khuôn mặt điển trai của hấn thêm nổi bật trong nắng. Đôi mắt khép nhẹ dưới làn mi đen, dài, đôi môi mềm mọng, ngọt ngào và nóng bỏng. Chiếc áo sơ mi trắng tinh để hững hờ 1 cách (vô cùng)cố ý, để lộ phần ngực nở nang từ hấn. Càng làm hấn thêm sức hấp dẫn hơn!!

Oh my god!!!

Nice body 0- - o

Bé nhìn hấn như bị thôi miên....

Bé từ từ đưa tay và mặt lại gần hấn hơn... từ từ....

- Á.....Aaaaaaaa.....

Tiếng la thất thanh đầy khủng hoảng và khổ chủ.... là hấn (Hix!!)

Hấn giật mình tỉnh dậy, lấy tay ôm má sưng vù, tròng mắt nhìn...bé. Rồi hấn giật mình lần... 2:

- Á.....Aaaaaaaa.....

Bé bịt tay nhắm mắt:

- You có bị khủng hay sao vậy?? La hét ồn ào wá!! Nín dùm...

- Ai biểu... Ủa?? Sao gọi là... you ah!!

- Ko thick hả!?

- Chả sao! Nhưng Cô bạn... ah'! you... đến khi....nào vậy!?? Làm tui giật mình!! Mà nè!! Sao cậu lại NHÉO MÁ TUI hả????

Hấn đang đưa tay trấn tĩnh tim lại nhịp đập nhưng ngay lập tức hấn lại lên giọng hét lên. Hành động ấy làm bé thấy buồn cười, cố mím môi lại nhưng như ko chịu nổi nữa, bé ôm mặt cười ra nước mắt:

- Hahahahhaaaa.... Tôi chưa bao giờ gặp ai tếu như cậu. Bộ tôi giống ma lắm hay sao mà gặp tôi you hét lên ghê vậy????

Hấn lúng túng phân bua :

- Xin lỗi mà! Ko phải như thế đâu.... Tôi ko có ý đó đâu..

Bé phì cười :

- Hi! Được rồi mà.... Tôi ko giận mấy chuyện nhỏ nhặt ấy đâu..

- Ah mà nè!! Tôi thấy you cười trông dễ thương hơn đó!! Sao you lại mún làm bộ mặt lạnh ấy trước mặt mọi người vậy??? Tôi nghĩ như thế ko hay chút nào đâu??

Bé chợt lạnh mặt lại như Thiên Thanh mọi ngày:

- Chắc cậu hiểu lầm tôi thôi! Tôi và cậu chưa wen biết nhau lâu, mong cậu đừng nói như quá hiểu về tôi như thế. Tôi là tôi!! Cậu hiểu chưa hả??? Đừng quá tỏ ra thông minh như thế!..

Hấn chợt nở nụ cười nửa miệng:

- Cậu đang mang 1 cái mặt nạ đó, Doãn Thiên Thanh.

- Cậu nói cái gì???

Bé tức giận hấn lên, khuôn mặt đỏ ửng...

Hấn tiến lại gần bé hơn, tháo cái kính trên mắt bé:

- Cậu còn kém về tài diễn xuất lắm. Và cậu quá yếu đuối, cô bạn ạ!! Tôi hứa sẽ làm thay đổi Thiên Thanh. Chờ nhé!!

Hấn mỉm cười hài lòng quay lưng đi, để lại bé với nỗi ám ức sau lưng... Nhưng đi được 1 đoạn, hấn ko đi nữa mà... chạy. Why??? Because bé rượt theo: Trên tay cầm 1 quyển sách dày đặc (^!), sát khí đằng đằng :

- Thay đổi cái đầu cậu á!!! Để rồi tôi xem cậu thay đổi tôi như thế nào???

Và kết cục như các bạn đoán đây: Quyển sách bay 1 cái vù trúng ngay đầu hấn... Hix! Tội nghiệp... >- - <>

Đừng nói tác giả ác nhen nha, số trời đã định rồi... í nhầm.. số mạng của Thành Vũ đã bị VA định sẵn rồi có trách thì trách... Ua???? Mà sao cái nào cũng là mình dính vậy ta... Thôi bỏ wa..

Sr nha Thành Vũ !! ^^

Mấy ngày sau đó, bé vẫn còn giận hấn ghê gớm. Mang tâm trạng bức bối và nặng nhọc ấy vào lớp, bé càng làm nhiệt độ lớp học tăng cao 1 cách đột ngột... (Hix!!!)

Ngày hôm sau, trường dán thông báo công bố điểm thi lần 1 của các học sinh. Ket61 quả thật ngạc nhiên : bé đứng nhì!!!! Bé như ko tin vào mắt mình nữa. Trời ạ!! Mình sao lại có thể như thế chứ nhỉ?? Chắc chắn ông bố hắc ám sẽ knock out mình ngay cú đầu tiên.... Ui TT- - TT !!! Dựa người vào tường , bé thở hắt ra về kết cục thảm hại của mình!!! Còn hấn thì chễm chệ ở vị trí thứ nhất , Thế có tức ko chứ?? Chắc chắn gặp mình hấn sẽ trêu mình đây !!! >- - <>

Ngay lập tức đám con gái ồn ào hấn lên và bu đen bu đỏ quanh 1 đám boy (Toàn hot boy mới ác chứ.... ắc.... ặc.. Giờ mấy bạn bít nhóm nào chưa nè !!!) ^^ !

Bé ko thèm nhìn hấn mà giả bộ lơ tịt đi :”Đúng là oan gia ngõ hẹp mà!!”. Nhưng hấn thì ko thể, thoáng thấy bé hấn đã đẹp bọn con gái wa 1 bên và chạy nhanh đến bên bé. Hấn cười rõ tươi :

- Tôi nói với you rùi phải hok nè??/

Im lặng....

- Nếu you nghĩ im lặng có thể giải quyết được vấn đề thì nghe tui nè !!! You và tui cá cược nhau nhé!!! ^^ (Cười típ.... Ui!!)

Bé lườm hấn:

- Tui đã quá xem thường youu rùi nhỉ?? Vậy cá cược chuyện gì đây!??

Đám đông xung quanh ồ lên.

- Thì ra 2 ng' này wen nhau sao???

- Tưởng cô ta chỉ bít học chứ?? Thì ra cũng chỉ là loại thấy trai là theo!! – 1 con nhỏ lên tiếng.

Cả đám đông hòa theo cười bé.... Bé như tức điên lên. “Tại sao hấn lại gây rắc rối cho bé chứ???? Còn bị bọn con gái nói xấu nữa , mình đã cố ko wen bít bọn chúng.... “. Hấn nhìn bé như sắp khóc , chợt thay đổi nét mặt , nhìn bọn lăm chuyen :

- Xin lỗi!! Đây là chuyện của 2 chúng tôi, mọi người đừng nhieu chuyện nữa!! Ko biết chuyện gì thì đừng có nói bừa , bọn tôi ko được phép wen biết sao hả???

g hộ nha!

Cả đám im như tờ.... Bé cũng giật mình, khi hấn giận lên trông thật dễ sợ... Chợt hấn mỉm cười , nhìn bé :

- Chúng ta nói típ nha, nếu tui thắng you trong kết quả thi toàn trường này thì you sẽ là.....NÔ LỆ SAI VẬT của tui!!! ^- - - ^ ok?

Cái gì hả??? Nô lệ !!? – Bé như hét lên – You nghĩ tui là cái quái gì thế hả???

- Khoan đã nào!!? Ngược lại nếu tui thua thì tui sẽ chấp nhận làm.... bạn trai you mà!! ^^ Hihihiii.... – Hấn cười ranh mãnh.

Mặt bé chợt đỏ lên bất thường....”Cái tên này , toàn làm mình thấy lúng túng và khó ứng xử quá!!”. Còn đám đông xung quanh thì “Ồ” Lên lần 2.

- Thì ra hoàng tử đang tuyển mộ nô tì ah!

- Đúng đó!!! Vậy mình cũng mún làm ghê!!

- Sao hoàng tử lại chịu vọt con xấu xí làm nô lệ nhỉ!??

(Hừ!! Cái bọn này...Tưởng mình đẹp lắm hay sao mà dám nói Thiên Thanh là vẹt xấu xí hả??? Ko bít lượng sức mình!! >- - <>)

Cả bọn hòa theo, hấn chỉ cười!!! ^^ (Công nhận ghê thiệt, bít lấy lòng fan). Bé hừ giọng:

- Này!!! Sr you nha!! Bạn trai thì tui ko cần nhưng mà.... ôsin thì tui đang tìm kiếm đó!! ^^ Tui nghĩ you sẽ làm tốt công việc ôsin của tui đó!!! Vậy tui OK!! Chúng ta thi đi!

Hấn cười khoái chí :”Bít ngay là bé sẽ vào tròng mà!!”

- Vậy móc ngoéo hứa nha!!!

- OK!!!

Cả hai cùng móc ngoéo.... Thời này hiện đại còn móc ngoéo dễ dàng , nếu mà bé và hần thề vào ngày xưa là hần đã.... vác dao ra đòi cắt tiết (Í ệ!!) ăn thề với bé rùi!!! ^- - - ^

- Nhớ ghen!!! Nô lệ tương lai của tui...

- Đừng đắc chí thế chứ!! – Bé cười nửa miệng

- You cứ chờ xem đi đã!

- OK!

Bé quay mặt bước thẳng :”Hần xem thường mình quá rồi đấy. Cứ chờ xem, bỗng cô nương sẽ cho người ngóc đầu nhìn lên... mỗi cổ!! 0- - - o !! Hix! “

Từ đó, cả hai gặp ở đâu là y như rằng chiến tranh bùng nổ !!! Heheheee....Oan gia mờ!!^^

Nhưng dù bé cố gắng đến đâu thì lần nào ket61 quả của hần cũng trên bé 1 bậc, càng làm bé tức mún xịt khóí. >- - < (sr=“” nha=“” tt).=“” còn=“” hần=“” thì=“” cười=“” ngạo=“” nghề=“” với=“” chiến=“” thẳng=“” vang=“” đội.=“” đến=“” ngày=“” cuối=“” cùng,=“” ket61=“” quà=“” như=“” dự=“” đoán=“” :=“” bé=“” thua=“” hần!!!=“” tt=“” -=“” tt.=“” trong=“” khi=“” bé=“” đang=“” sâu=“” nã=“” vô=“” cùng=“” thì=“” hần=“” ở=“” đâu=“” đó=“” tiến=“” đến,=“” vô=“” cùng=“” nhẹ=“” nhàng=“” đặt=“” tay=“” lên=“” vai=“” bé=“” an=“” ủi=“” ,=“” động=“” viên=“” :=“”>

- Thui! Kết quả có roài, từ nay you cứ yên phận là nô tì của tui đi ghen! Cố gắng làm việc chăm chỉ hén!! ^^

Bé lừ hần, nắm cổ áo hần, giật mạnh :

- Nè! Nói thật đi!! You có hối lộ thầy cô ko vậy!?? Nghĩ sao tui thua you hả trời TT- - TT

Hần phì cười trước thái độ của bé:

- Bậy bạ ko à! Tui vô cùng trong sạch nha, đừng nghĩ bậy mà oan uổng sự trong sạch như nước sông Hoàng Hà trong lòng tui (Tới giờ nổ rùi!)...

- Vậy sao tui lại thua you được chứ hả!?? Hồi giờ you có bao giờ đứng trong top đâu!??

- Đó là vì tui ko thick!! You nghĩ coi 1 người vừa đẹp trai (Ặc..), giỏi thể thao (100%), tốt bụng và hiền lành như.... tui (Hơi quá thì phải??) có nhieu fan quá rầu. Giờ cho học giỏi vào fan đâu mà chứa đủ hả?? ^- - ^ (Chảnh nữa!! ^^)

Bé xui lơ với giả thiết của hần. Ai chứ hần thì fan xếp hàng dài dài.....Bé thở dài :”Quân tử nhất ngôn, đành chấp nhận vậy!! TT- - TT Cuộc đời thật ko công bằng!! “

- Thui được roài! Tui chấp nhận làn nô lệ cho you!!

- Có thể chứ!!! ^- - - ^

Hần cười khoái chí, khoác vai bé kéo đi. Bé giật mình, đổ mặt :

- Nè! Làm gì vậy???

- Đi ăn mừng tui thắng you chứ gì !!! You bao.

- Hừ!! Khôn lỏi nhĩ!??

Cả 2 người vui mừng với chiến thắng hoàn hảo, người đau khổ với kết quả sét đánh ... hùng hổ đi vào căn tin trường. Chiến đấu tí!! (Ăn thì nào bà kon!! ^- - - ^)

Đám fan thì khỏi phải nói, đau lòng hết bít : Hoàng tử sao lại thân mật với con bé xấu xí đó thế nhĩ??? 0- - - o (Heheheee....)

Mời các bạn xem típ , coi thử TT làm nô tì như thế nào nhé !! ^^

Ngày hum sau....

Hắn hẹn bé ra sau sân trường. Vì chưa hỏi số phone nên hắn nhờ bạn ... hạc giấy chuyển tin dùm!! Ngày xưa người ta hay làm vậy để chuyển tin (Ko biết có hok nữa ^^!)

- Này!! You gọi tui ra đây = con jì dzậy??

Hắn ngơ ngác nhìn bé :

- Bộ hok biết hạc giấy ah!??

- Tưởng con cò suy dinh dưỡng!!?? 0- - o

- Thâu bà! Con hạc người ta xinh xinh dễ thương thế này mà nghĩ sao ra con cò suy duy dưỡng hả??? (Hắn mém xỉu với trí tưởng tượng phong của của bé!)

Bé phì cười :

- Đùa thôi! Mà gọi tui ra đây có chiện jì hok???

- Ăn cơm trưa !

- Khỏi cần! Tui tự mua ăn ở căn tin là được rồi.

- You đừng làm bộ nữa được hok!? – Hắn kéo bé xuống ngồi cạnh hắn- Ai chả biết trưa nào you cũng ra đây học bài, chứ ăn uống gì đâu!

Bé ngạc nhiên :

- Sao you biết??

- Bụng you đang kêu kìa! ^^

Ọc... Ọc.....

Bé đỏ mặt:

- O!! “- - -”

- Thui! Ham học cũng vừa vừa thôi chứ, ăn đi nè!!

Hắn gấp 1 miếng bánh thiệt to , đưa lên miệng bé , mỉm cười ~^ - - ^~!!

Bé nhắm mắt :

- Đừng làm vẻ mặt đó với tui , nổi da gà bây giờ!!

Bé ngoan ngoãn ngoạm luôn miếng bánh to oạch. Vừa ăn vừa suy tư..... Chợt, bé reo lên:

- A!!! Ngoan ghê ghen!

- Tất nhiên! Tui làm mà

2. Chương 2

- Hả????

Bé suýt nghẹn :”Thiệt hả trời!! Hắn mà làm được ngoan vậy...”

- Đừng nhìn tui với ánh mắt đó!! Tui ở riêng thì phải tự lo cho mình rồi.

- Ồ...Ồ...- Bé cười méo xẹo. “Hắn hoàn hảo vậy sao??” ^^

- You đừng nhìn tui như vậy!! Ăn cho nhiều vào , người gì mà eo nhách , giờ xương ra ko quẩy rữ tẹo nào!! (Chê ác lun!! TT- - TT)

- Kệ người ta! – Bé vẫn ngầu ngẩn ăn, ko wan tâm đến lời nói của hắn.

- Ngày mai, you sẽ làm cơm ghen!

Bé giật nảy mình :

- Sao thế ??? You làm ngon mà!

- Tui ko thích. Tui mún coi tài nấu nướng của you đến mức nào !

Bé sặc nước... Hix!!! Bé nhớ lại là mỗi lần vào bếp học nấu ăn là coi như cái bếp sắp nổ đến nơi. Mấy lần làm cơm cho ba mẹ ăn là mấy lần ba mẹ viện cớ bận việc đột xuất , chạy còn nhanh hơn có khủng bố đến. Bé ngại nhất nấu nướng !!! TT- - TT Vậy mà hần....

- Tui nghĩ you nên làm đi, tui ngại nhất nấu ăn đó.

- Sao lại ngại chứ!!

“Hần mún giết mình ah!! Huhuhuhuu.....Chắc chết quá!! “

- Ah là vì.... Tui nấu ăn..... rất ngon , sợ you ăn xong lại đòi tui làm suốt đời nữa thì phiền lắm !!!

Bé chợt giật bắn :” Sao mình lại nói là “suốt đời” nhỉ??? Dễ gây hiểu lầm chết được. Mong hần đừng bắt bẻ mình câu ấy “. Bé lén nhìn hần. Hần phì cười :

- Vậy tui càng mún xem thử tài nghệ nấu ăn của nó thì mình là như thế nào để học hỏi thêm đây!! You nhớ làm cho tui nha. – Hần nở nụ cười đẹp ngất ngây (Ui!!) nhìn bé.

Bé chợt đỏ mặt trước câu nói của hần và nụ cười chết tiệt ấy... Sao mà nó dễ thương thế nhỉ??? Hihiihih..... ^^

Oa!!..... Ngon wá !!! Thui, tui ngủ 1 chút nha , you cứ ăn típ đi.

Hần lẩn tránh ra đất, thiếp đi. Chợt hần ngồi bật dậy :

- Nè you! Trước mặt tui you ko cần mang cái kính nặng chình ình trước mặt như vậy đâu.

Rồi hần nhanh tay tháo kính bé ra trước khi bé kịp phản ứng gì hơn, rồi lẩn ra chỗ ngủ típ. “Cứ thật!! Sao cái gì hần cũng tự ý làm thế nhỉ !? Có ngày mình sẽ bầm vằm hần ra thành ngàn mảnh.... cho hần ngóc đầu lên cũng ko nổi mà nhìn thì chỉ... mỗi cổ mà thôi !!”

Hix!!! Thù áx lun >- - <>

Nhưng thui kệ, hần đã biết thì cũng chẳng sao. Bé thở nhẹ, thu dọn hộp cơm sang 1 bên, bé dựa người vào gốc cây ngủ ngon lành cạnh hần.

Nắng buổi trưa chiếu qua tán cây thật nhẹ nhàng và êm dịu như tuổi học trò hồn nhiên và vô lo.....

Bé mở mắt nhìn lên trời, mỉm cười sáng khoái :

- Sướng thật! Ăn no rồi ngủ 1 giấc là tuyệt nhất. Còn sớm tranh thủ vào lớp thui.

Nhưng bé chợt khựng lại, đôi chân bé nặng nề nhắc lên ko nổi :”Hần làm cái wái gì với mình thế này!!! “.....

Hix!! Để coi hần làm gì với bé thì để kì sau bé post típ nha!... ^^

fanmg nói giống như mình định hồi xưa nhưng giờ mình định sửa lại, ko thích như vậy nữa. Tổ cho 2 người họ hiểu lầm nhau lun.....

Được vài giây sau khi đã trấn tĩnh , bé lập tức ngồi dậy :”Trời woai! Sao mình lại nằm cạnh hần thế này. Còn gối đầu lên tay hần nữa chứ !? Mún khóc mà cũng mún cười wá ” Hix!! ^^

Bé giật áo hần :

- Này, dậy ngay!!! Dậy ngay cho tui!!

Hần từ từ mở mắt, ngáp ngái ngủ, nhìn bé vẻ mặt ngây thơ ^^ . Bé nén giận :”Cứ làm như ta đây trong sạch lắm ko bằng. Dám **ng vào người ta , nhà người to gan lắm!!”

- Nói rõ đi : Sao tui lại nằm cạnh you hả?????

- Hở ??? – Hắn ngậy ra , hẻm hủ – Ai là sao?? AH! Hủ rầu. Để tui từ từ nói , you đừng sát khí ghê vậy !! ! - !

- Uhm!! – Bé gật đầu, chong mắt lên nhìn hắn nhẹ nhàng (hic!!)

- Nghe nè nghe!! Đó là lỗi do you chứ ko phải tại tui!!

- Hả??? – Bé hét lên

Hắn trịnh trọng ngồi xếp bằng lại, vẻ mặt vô cùng và vô cùng..... nghiêm túc (Vì dù mún cười lắm nhưng hắn ko cười nổi) :

- E hèm!! Lúc đó tui đang say giấc thì bỗng dưng tui thấy có cái gì đó (nói chung) như quả ... núi đè lên tui. ^^ Mỏ mắt ra thì ra là you !!! Chắc lúc đó you ngủ dựa vào cây, do ngồi ko vững nên ngã vào người tui chứ gì???

Bé ngượng chín mặt, xua tay bảo hắn kể típ. Hắn mỉm cười nhưng mặt vẫn (giả vờ) lạnh như băng típ tục câu chuyện :

- Tui định đi chỗ khác ngủ nhưng Ai ngờ vừa đứng lên, you nắm quần tui khiến tui ngã chổng cẳng. Đau mún chết nhưng ko thể la you được.... Hix!

Bé ôm bụng cười :

- Hahahhaaa.....

- Thâu bà!!! Thấy tui đau khổ you vui lắm hả???

- O !!! Đâu có đâu – Bé vừa lắc đầu vừa cố nhin cười. ^^ – You kể típ đi.

- Uhm....Sau đó you cứ nắm áo tui hok cho tui đi nên tui đành nằm xuống cạnh you..... ngủ típ. ^^ - - ^~. Hết roài!!

- Ông là đồ cơ hội. Đáng nhẽ phải đánh thức tui dậy chứ??

- You ngủ say quá , tui ko mún bị oánh.

- Nhưng

Bé chưa kịp cãi típ thì :

- REENNNG.....RRENGGG.....RE..... ..

Giật mình, bé tức tốc mang kính vào, sửa soạn lại quần áo rồi chạy như bay vào lớp.

- Thui, hok thềm cãi nhau với you nữa. Tui vào học đây.You cũng nên vào sớm đi.

Hắn gọi với theo:

- Nè! Nhớ làm cơm đó nha.

- Tùyyy!!! – Bé lè lưỡi lừ hắn.

Điều bộ lạ lùng ấy của bé làm hắn phì cười :

- Bé dễ thương hơn mình nghĩ đấy!!! Thú vị thật.

Còn bé thì đỏ mặt vì lần đầu tiên nói chuyện thân mật với 1 tên boy lạ hoắc.

Những buổi trưa sau đó với thân phận là ốsin (Hix!), bé lun đều đặn làm cơm cho hắn và bé. Cố gắng lắm nhưng lúc nào cũng bị hắn tìm cách chọc ngoáy :

- Nè you! Hôm nay you nấu ăn hư mấy cái nồi, mấy cái xoong?? ^^

- Hum nay nhà bếp có bị sập hok??? >- - <>

- You nướng thịt mà tui cứ tưởng tui đang ăn nhằm than đó!!! (Miếng thịt bị cháy đen 1 cách thảm hại)

- Đồ xào you làm mặn chát vậy nè!!!? Lại nhằm đường và muối ah!!?

.....

=> Tài nấu ăn của bé bị ÂM hoàn toàn TT- - TT(Giống VA ghê!! ^^)

Bé cú lắm nhưng ko sao trả thù được vì hấn wá giỏi chiên nấu ăn. OH MY GOD!!!

- Vậy ông chỉ tui nấu ăn đi, ngồi đó ăn cơm của người ta hoài mà la !!

- You chịu nhận tui làm sư phụ hả??? ^- - ^

- Uhm! Nhưng you phải chỉ tui đàng hoàng đó.

- Tốt thôi! Chủ nhật – 8h sáng – nhớ mua đồ ăn nhen !!

- Ồ

Bé mỉm cười , rùi hấn sẽ bít tay bé!!! Hahahhaaa.....

Chương sau sẽ là ngày học nấu ăn của bé và hấn !! ^^

Chủ nhật đến, bé đi chợ mua 1 thùng đồ ăn và lăm lăm đi đến nhà hấn.

(Bấm chuông):

- Ring..... Ring.....Có khách đến !!!.....

Im lặng!

- Ring..... Ring.....Có khách đến !!!.....

Lặng im!

Tức mình bé đập cửa :

- Rầm!! Rầm!! Này!! Mở cửa hok hả??? Hẹn người ta roài để đứng ngoài chờ ah!???

Lịch kịch...! Hấn chạy ra mở cửa.

Một cái đầu rối xù mò ra trước, gương mặt ngáp ngáp dài (Mới ngủ dậy ạ!! ^^) & điều duy nhất nổi bật là hấn mặc độc nhất 1 cái quần.

Bé mở tròn mắt.....

Oh my god!!!

Nice body !! 0- - o

Hấn mắt nhắm mắt mở, hỏi :

- Ai vậy???

Nhưng rồi bé sực nhớ ra, giật nảy mình , tổng thẳng hấn vào nhà. Bé la lên:

- You vô duyên wá đi mất. Sao lại ăn mặc như thế này mà cửa cơ chứ??? Có đi thay đồ nhanh cho tôi nhờ ko hả ??

Bé thở hồng hộc, lấy tay che gương mặt đỏ ửng Con trai gì mà ... Hix!!!

Hấn dụi dụi mắt, lấy 2 tay che người lại , la bài hãi :

- Ai cho you nhìn thấy thân hình tui hả??? Trời ơi!!! Kiếp này sao tui lấy vợ được đây!! TT- - TT

Bé trợn mắt cãi :

- Gì hả??? Tự you.....chứ tui có.....

Bé chột lấp lững nửa chừng, thấy mặt mình sao cứ dần dần nóng lên....

Còn hấn thì cười tươi như hoa :

- Thui kẹ, tui lỗ 1 tí ko sao đâu. Dù sao you cũng ko đến nỗi nào. ^^ Hi! Làm bx tui được đó!!! nghen....
nghen....

Hắn chạy chạy xung quanh bé (nhí nhảnh dễ sợ !!) , trêu tức bé.

- Nghen... nghen...cái đầu you á!! – Bé tức mún xì khói – Làm ơn thay đồ dùm tui cái đi. Sao lại có loại người trơ trẽn như ông nhỉ???

Nói xong bé đập thẳng hắn vào nhà tắm.... Hắn thì cười nức , còn bé thì mặt cứ đỏ lên.

Không phải vì bé tức hắn mà bé thấy ngượng.... ^^

Sắp xếp đồ đạc lên kệ bếp nhà hắn, bé nhìn quanh :”Hắn là con trai mà nhà cửa gọn gàng và ngăn nắp thật. Đồ đạc hiện đại nữa, đúng là con nhà đại gia”

(Bé cũng vậy mà bé ơi sao lại so bì như thế !! ^^)

Đang mãi suy nghĩ, hắn ở đằng sau bé lúc nào hok hay :

- Nè!! You sao thế??

Bé giật mình, quay nhanh người lại thì chạm ngay ngực hắn , mùi thơm thoang thoảng....

Hum nay, hắn mặc áo sơ mi carô và quần dài. Trông lịch sự và đẹp ra phết nhỉ?

Bé đâm ra lúng ta lúng túng, đẩy người hắn xê ra :

- Đúng xa ra 1 chút được hok??? Nóng

Hắn mỉm cười , ôm nhẹ lấy bé từ sau lưng :

- Hehhehe....Ok! Giờ you mún học làm món nào??

Bé cú 1 phát vào bụng hắn :

- Món nào cũng được , nhưng làm sao đừng ôm tui tự nhiên như thế ??? Hâm ...

- Thế you thích làm bánh ngọt hok???

Bé cười tươi :

- Tất nhiên !!! bánh nào dễ làm lại ngon í ???

- Làm biếng dễ sợ lun!!!

- Kẹ tui!! Mắc mớ gì đến you???

Hắn thở dài, ra vẻ am hiểu sự đời:

- Nhưng dù sao chừng sau này, you là bx của tui nên ko cần phải làm gì hết!!! ^^ . Hén...

- Hén.... hén gì??? Ai làm bx you hả ???

- Vậy thì chừng sau này ox you cũng khổ đó nghen!??

- Sao bít??

- Tui cũng khổ như ox you đó??

- Đâu liên quan???

- Sao lại ko liên quan cơ chứ??? Vì ox you là tui mà!!! ^- - - ^

- You giỡn hả????

Bé cầm ngay con.... dao lên!!! Hix!!

- Thui , thui! Tha mạng! Ai bít được mà!! Hehehheh.....

Bé phì cười cùng hắn. Ở bên hắn quả thật dzui thiệt. Bé cảm thấy thật dễ chịu và gần gũi....

Nhưng....

- Nè! You cắt cà rốt nhỏ nhỏ thui chứ??? Cắt như cắt thịt bò thế kia ai ăn hả???
- Cắt cẩn thận coi chừng trúng tay bây giờ!!
- Rửa sạch rồi cho vào nước cốt dừa nhen. Còn cát nữa kìa !!!
- Coi chừng bỏng đó!!? Bột lửa nhỏ nhỏ thôi , vậy nó mới ngon chứ???

.....

Toàn hấn sai vặt bé , coi như kế hoạch phá hấn của bé phá sản. Hix!!!

Bé thì lúng túng lúc nấu ăn, sao hấn lại rành thế nhỉ??? >- - - < ko=" công=" bằng=" chút=" nào?=" ">

- Nè!! You vào trong tủ lấy cho tui 1 tờ giấy đi!!
- Ở đâu!?
- Trên bàn ấy!
- Uhm!

Bé chu miệng :”Sai hoài!”. Nhưng vẫn đi nhanh vào phòng hấn.

- A! Phòng hấn đẹp ghê!!

Phòng hấn được trang trí giản dị nhưng rất đẹp mắt : Cửa sổ được đặt trên bàn học , thoáng mát , có thể nhìn ra ngoài thiên nhiên (Núi và cây cối !! ^^ Đẹp). Kệ sách toàn sách về toán học, bóng rổ , game, kiến trúc và 1 vài quyển về nấu ăn. Chiếc giường hấn được trang trí vô cùng đơn giản nhưng đẹp. Hix!

“Chấn êm lắm nhỉ?? Mình mún nằm thử.... TT- - - TT” (Hehehheh....)

- Nè! You lấy tờ giấy nhanh đi chứ???

Hấn đã đứng ở cửa phòng.... hồi bé. Bé giật nảy mình , lúng túng :

- Chờ chút... Chờ chút !!!

Và vớ tay lên bàn học hấn....

- Ủa???Tờ giấy gì vậy nè ??

Bé tò mò lụm tờ giấy được kẹp trong quyển sách nấu ăn gần đó... Đọc...

- A.... Ố! Đừng đọc!!!

Bé nhăn mặt , quay mặt lại:

- Để im tui coi nó ghi gì nào??? Sao lại có tên tui nữa nè!

Hấn chưa kịp lấy lại , thì bé đã đọc gần xong rồi.

“Ngày mai, TT sẽ đến nhà mình ^^

Mình sẽ chỉ bé cách nấu mấy món bánh thật ngon. Con gái thường thích ăn ngọt mà nhỉ?

Xem nào? Bánh sôcôla dâu thì sao nhỉ?? Hay bánh mứt dâu???....

Bánh Sôcôla cuộn cây thông là ngon nhất ! Dễ làm nữa.

Mình phải học làm cho nhuần , ngày mai còn chỉ bé chứ... “

Bé ngó người ra :”Thì ra hấn cũng lo lắng khi chỉ mình àh!!! Hấn đâu có hắc ám như mình nghĩ đâu nhỉ???...”.
Và phì cười...

Còn hấn thì đỏ ửng mặt.....

Thì ra you cũng lo lắng cho món ăn wá nhỉ???? – Bé hỏi hấn

- Là sao cơ ??

- Thì

- Àh ! Tui hiểu rồi!! Ý you nói là tui lo lắng cho món ăn là sợ you học khó vô, làm hỏng món ăn tui chỉ you hả??? – Hấn trêu ghẹo bé – You nói đúng ý tui rồi đó. ^^

- Cái tên này – Bé nhăn mặt :”Hấn ko chọc mình là sống ko nổi hay sao ấy nhỉ??? Mình đã nghĩ tốt về hấn , vậy mà lại bị hấn làm cho tức chết mất. Hừ!!! “

Hấn gõ nhẹ đầu bé, mỉm cười :

- Thui, tui giận đó. Tự you you bít mình ra sao mà ! Ra làm bánh típ đi.

Hấn mỉm cười, ra ngoài trước. Còn lại bé , bé chột rung lên nhẹ trước câu nói của hấn.....(Ko giải thích gì thêm nha bà kon!)^^

- Này! You trang trí bánh được chứ???

- Tất nhiên!

- Cứ làm theo ý you đi nhưng đừng làm cái bánh nát bét ra đấy nhé !!! ^^

- ***ng mất ra mà xem tui làm nè!! Hứ

Bé lừ hấn. Trang trí bánh àh!!! Quá dễ, nghề của bé mà lị !!!

Bé lấy sôcôla từ khuôn chữ nhật ra, trải đều lên đĩa. Sau đó, phết 1 lớp kem tươi vani lên mặt sôcôla, rải đều đậu phộng lên mặt kem. Trải típ 1 lớp mứt dâu lên lớp kem, bé cuộn tròn sôcôla lại (Ừc.... Ừc....). Gắn 3 quả dâu đỏ mọng lên mặt bánh, bé trang trí thêm xung quanh là kem tươi. Nhìn rất là rất là ... Hix!! Ngon mắt!!

Bé tự hào, cười rõ tươi :

- Được ko nào???

Hấn nhìn miếng bánh, tròn tròn mắt :

- Trời !!! You mà cũng trang trí được như thế này àh!???

- Chứ ai vào đây hả ???

- Đẹp lắm!!! – Hấn cười.

Bé lè lưỡi :

- Nói câu này sớm có tốt hơn hok??? ^^

- You để bánh lên bàn đi, tui làm nước rửa mình thưởng thức bánh lun!!

- Ồ!

Bé bưng đĩa bánh to ụ và mấy cái nĩa , con dao lại bàn ăn. Cắt bánh ra cẩn thận chờ hấn làm nước. Hấn đang say sưa pha chế, mùi nước thơm tuyệt. Bé nhìn hấn làm mà mê mẩn :

“Sao hấn bít nhiều thứ thế nhỉ ???Bữa nào nói hấn chỉ thêm mới được.”....

Hấn bưng 2 ly nước hoa quả lại cho bé. Bé cười tươi :

- Đợi này giờ!!(Đợi ai vậy hén ^^) Ăn nghen!

- Hi! Ăn đi!!!

Bé hí hửng gắp 1 miếng thật to nhưng chưa kịp đưa miếng bánh lên miệng, thì :

- Rìng..... Rìng..... Có khách đến !!!.....

Bé giật mình, ho sặc ra , nhăn mặt:

Trời đánh còn tránh miếng ăn!!!! Chưa kịp ăn gì hết....

Hắn mún cười lắm nhưng kịp bịt miệng lại vì thái độ ngộ ngộ của bé:

- Để coi ai đến đã nhé!!! You cứ giữ im lặng nghen!

- Uhm!

Hắn đi đến cửa , và giật nảy mình :

.....

Mọi người bít hắn thấy gì hok???

Đẹp cực kì nhưng lại khiến hắn giật mình khi trông thấy.!!!

.....

Đó chính là lũ bạn hot boy trong đội bóng rổ của hắn..... ^- - - ^ Aaaaaa.... Thích nói về mấy tên boy này cực kỳ!!! ^^ (Ko cóa thời gian để nói nhieu về mấy tên háo sắc này!! Thông cảm nha)

Hắn cuống quịch sau khi thấy cả lũ (1 đồng tên) xuất hiện ngay trước cửa nhà mình, lật đật kéo nhanh bé vào phòng mình :

- Cầm đồ nhanh lên, ko sẽ tai họa đó!!!

Bé ko hiểu gì nhưng cũng thực hiện nhanh lời hắn nói, lòng tự hỏi :”Hắn ăn nhằm thuốc gì mà sao wái thể nhỉ???”. Đã yên vị trong phòng, bé mới kịp hỏi :

- Này ! Ai ngoài đó mà you hốt hoảng vậy???

Hắn vừa thở vừa dặn dò bé :

- Bọn bạn tôi đấy! You đừng ra ngoài nhé. Cứ ở yên trong này! Tui sẽ đuổi bọn nó nhanh nhanh thui. Nếu thích cứ ăn bánh trước đi, khỏi chờ.

- You ko cần đuổi bọn họ đâu. Tui chờ được mà. Cứ nói chuyện với họ đi! Chắc có chuyện gì wan trọng lắm đó.... Tui ko sao đâu!! ^^

Bé mỉm cười, đẩy nhanh hắn ra ngoài. Hắn gật đầu:

- Ăn ngon miệng nghen!!! ^^

- Ko sao mà....

Để bé ở lại fòng 1 mình, hắn chạy nhanh ra mở cửa cho lũ bạn (theo hắn hiện giờ là).... phá hoại. Bạn bè gì mà đến đúng lúc thế hok bít???? >- - - <>

Cả hắn (lẫn bé ^^) đều thấy tiếc tiếc. Nếu ko có bọn này , hắn và bé có thể ăn kem chung rầu!!! Hiihihih.... Nhưng bé òn nghĩ thêm chút xíu nữa. Tất nhiên nếu ăn chung với hắn thì bé có thể ăn thoải mái cái bánh sôcôla tuyệt vời này, nhưng ko cóa hắn thì phải ăn ít ít lại để phần cho hắn nữa chứ. Có gì bừa sau hắn còn chỉ mình cách làm ^^ (Khôn ghê!).

Hừ....

Nhưng mà.....

Bé cắn cắn cái muống,..... vẽ mặt nhìn cái bánh.....đầy gian tà..... chảy nước....

(Hix!!! Kinh dị wé)

Còn hắn thì đang đau đầu với đám bạn, hắn gãi đầu mở cửa:

- Có chiện gì mà tui phá xóm phá làng bọn mày đến tìm tao sớm thế????

Chưa kịp nghe câu trả lời của lũ boy này, thì hắn đã bị cả lũ lôi tuột vào nhà vì :

- (Hít Hít...) A! Mùi gì mà thơm dữ vậy????

- Đang thử nghiệm làm bánh mới!!

- A..A.....aaaaaa.... Tuyệt!!! Cho bọn tao ăn thử nghen !! ^- - - ^

Cả bọn xúm xích lấy hấn, năn nỉ ỉ ôi, mắt long lanh nước.... dụ dỗ hấn. Còn hấn thì cười gian manh:

- Thức ăn chế biến cho con dog nhà tao và nhà hàng xóm, bọn mày ăn chi ???

Cả bọn đông cứng trong vài giây sau giây thứ 10, cả lũ té xỉu tại chỗ.

Ặc....Ặc....

1 tên gặng gượng hỏi :

- Chi vậy mày?? Món ăn mới cho dog àh!!? Bộ mày chuyển nghề sang nấu ăn cho dog á !

- Bậy bạ hok àh! Dog nhà tao mún wen em Milu nhà hàng xóm để thương nên mấy hum nay mất ăn mất ngủ “thầm thương trộm nhớ ” em í !!! Tao bít chuyện,thấy tội nghiệp nó wá nên làm món bánh cho nó tặng làm wen với nàng Milu kia.

- Trời Rảnh để sợ lun....

Tiếng kêu ai oán của lũ boy thất thanh đến nao lòng....

Hấn ôm bụng cười lũ bạn chảy nước mắt....

Còn bé trong này cũng bị ảnh hưởng : đang ngốn ngon lành 1 đồng bánh trong miệng, nghe câu nói phía của hấn bé cũng cười sặc.

“Tên này cũng tếu thật!!! Phía y như thật. Lúc hấn ở bên cạnh bạn hấn , thấy hấn khác wá.... Còn lúc ở bên cạnh mình, hấn sao nhỉ???” -Bé chợt suy nghĩ mông lung nhưng tay vẫn gấp kem ăn đều đều ^^

Nhưng câu nói đùa của hấn chợt làm bé và hấn phải suy nghĩ ,....

“Sao thấy giống hấn (bé) thế nhỉ???”

Cả 2 chợt ngớ người ra đồng loạt :

- Làm bánh áh!????

- Hấn = con dog nhà hấn

- Bé = con Milu nhà hàng xóm

(Cũng hay chứ nhỉ bà kon!!!)

Bé đỏ ửng mặt : Làm bánh làm wen àh!!!

Còn hấn cũng chẳng hơn , câu nói vô tình (nhưng hữ ý) của hấn.

May mắn sao lũ bạn hok để ý thấy thái độ lạ hoắc của hấn. ^^ . Nếu hắc thấy đã hú ầm lên rằng hấn đang ngượng kinh khủng !! ^^

Tranh thủ lúc hấn đang lơ lơ lửng lửng lừng khừng , cả lũ nhào vô thủ lạnh nhà hấn :

- WOA!!!! AAAAA.....

Mở tủ lạnh nhà hấn là y như rằng Cái bọn háu ăn này!!! Thấy thức ăn là sáng mắt lên. (Giống tui ^^)
Toàn đồ ăn tươi, ngon hết sức...

Ngăn đầu tiên hấn để toàn trái cây :dâu, quýt , măng cầu, chôm chôm, dưa, ổi, xoài....

Ngăn thứ nhì hấn để đồ ăn hấn tự làm : mứt dâu, mứt cam, mứt chanh, mứt sori.... nước cocktail , rượu.....

Ngăn còn lại hấn để đồ ăn....

Cả lũ đem 1 đồng đồ ăn ra, xếp ngăn nắp vào 1 cái giỏ. ^^

Hấn trộn mứt :

- Định ăn quýt đồ ăn nhà tao nữa àh???

- Đâu nào!!! – 1 tên vừa ăn vừa nói – Bọn tao đem đồ ăn lun!

- Định đi đâu chơi sao???

- Đi coi bóng rổ!! ^^ Đội mà mày đang mong chờ đó ku!

Hắn la lên mừng rỡ :

- Ah! Thật sao??? Mua vé rùi àh!! Tao quên mất! Khi nào đi đây!???

- Bây giờ! Cũng sắp đến giờ rùi đó.

Hắn chợt lấp lửng vì nhớ đến bé... vẫn đang ngồi trong phòng. Bé cười cười :

- Chờ tí chút xíu nhé!!

- Cậu đi đâu vậy???

- Thì cứ chờ chút đi!!! – Hắn vừa nói vừa chạy vào phòng

- Thay đồ nhanh đi, sắp đấu rùi đấy....

Tranh thủ hắn bận chuyện gì đó, cả lũ ngay lập tức chiến đấu típ với mấy món trong tủ lạnh....

- Nè! Bây giờ tui phải đi coi bóng rổ ới bọn nó rùi. You tính sao???

Bé ngó hắn:

- Chả sao cả??? You cứ đi đi. Tui ăn xong chút sẽ tự về được.

- Ổn chứ??? Sr you nha!

- Hêhhehe.... Bộ nhìn tui có gì đó lạ lắm sao???

- Ko có gì!

Hắn lục túi lấy ra 1 chìa khoá nhà và... trao cho bé. Bé ngó người ra hỏi :

- Đưa chìa khoá nhà cho tui chi ???

Hắn cười :

- Thì you về phải khoá cửa lại cho tui chứ??? Để trống hoác cho ăn trộm vào àh!!!

- Ồ.... Ồ.... – Bé đỏ mặt vì cứ nghĩ hắn sẽ nói kí do khác. (Tui hok bí nghen!)

- Àh! You cứ tự nhiên sử dụng nhà tui, ko sao đâu.

- Uhm!

- Thui!! Tui đi nghen.....Àh! Wên... Trước khi về you nhớ ghi lại số điện thoại của you cho tui nghen!

- Nhưng chi

- Bí mật...Bye....

Hắn chạy nhanh đi , hoà vào lũ bạn..... Cả lũ làm nằng ***i chang thêm... Vì wa' nổi bật...^^

Còn bé thì ngồi lắc lắc cái chìa khoá... suy nghĩ mông lung.... Hắn thật là

Tối đó, vì ham vui nên hắn về hơi muộn. Tiến lại bàn ăn , hắn thấy tờ giấy bé ghi lại :

“SDT : 09151402....

Tui còn để bánh trong tủ lạnh cho you đó.

Bánh ngon lắm, lần sau nhớ chỉ tui thêm.

Chúc ngủ ngon!

Nhóc cứng đầu!!! “

Hắn phì cười :”Sao lại là nhóc cứng đầu nhỉ??? Bé iu đến thế cơ mà!! “

Hắn nhắn tin ngay cho bé :

“Tui về rồi nè!!

I mis you!!!

Chúc ngủ ngon nghen nhóc xinh ^^ “

Bé vừa tắm xong, cầm điện thoại và chợt nghĩ đến hắn: “Hắn cần số của mình chi nhỉ??? ” Đang tò mò thì :

Nhạc chuông điện thoại vang lên.....

“Bạn có tin nhắn mới “

Bé mở ra, số lạ hoắc :”Của ai thế nhỉ??? Hay là.... “

Hắn gửi....

Đọc xong tin nhắn, bé mỉm cười. Nhắn lại :

“Ngủ sớm đi! “

Nhưng sao hắn lại ghi là mis you nhỉ??? Hừ.... Tên này.... Toàn chọc mình hok àh!! (Hửu lằm tai hại)

Hắn đọc típ tin nhắn của bé :

“Mai tui sẽ chở you đi học nhé”

“Tuỳ you!” – Bé nhắn lại

Yesh.....-Tiếng của ai hok bít nha ^^

Thế là cứ sáng sáng cả trường lại bị náo loạn bởi “1 đôi” đi trên 1 chiếc xe đạp , mà cứ đến trường là cãi nhau ỏm tỏi :

- Này! You có bít là đã làm tôi đến trường trễ hok hả???

- Tui đã cố đạp rồi đấy chứ??? Ai bêu you cứ cần nhằn chi??? Vả lại....

- Vả lại gì???

- Yu nặng wá!!! Hahahhah.....

- Này! Chứ ai bảo là sẽ chở tui đi học mỗi buổi sáng hả????

- Tại tui ngủ dậy trễ đấy chứ???

- Tui đã nhắn cho you lúc sáng sớm rồi mà!

- Lúc đó you nhắn, tui có đọc roài. Nhưng còn sớm nên tui ngủ típ. ^^

- Hừ..... Đứng lại đó.....

Đến giờ tập thể dục buổi sáng rồi.....

1...2...3....

Chạy.....

Sáng nào hắn và bé cũng.... vui vẻ như thế.

Từ ngày gặp hắn , bé có vẻ dễ tính hơn ra. Hoà đồng hơn với lớp và hay nói chuyện hơn, ko còn im lặng mà thủ thường nữa.... Bé chợt nhận ra vì hắn mà bé thay đổi. ^^.....

Còn mọi người trong lớp thì ko còn nhận ra Thiên Thanh của ngày nào nữa?? Bé dễ thương và ăn nói cực duyên nhè (Dù bé nhất quyết ko chịu bỏ kính ra và vẫn để mái tóc bím xù bông như cũ). Có gì mọi người đều có thể nhờ bé và bé lun mỉm cười nhận giúp đỡ hoàn toàn. Cuộc sống dễ dàng hơn với bé và tuyệt vời hơn rất nhiều.....

Không để ý đến xung quanh , mỗi lo đang tràn đến.....

Fan nữ của hần vô cùng tức giận vì hoàng tử của họ cứ bị 1 con bé xấu xí bám theo. (Hừ....!!! >- - <)
trưởng=" nhóm=" của=" 1=" nhóm=" fan=" của=" hần=" (hần=" có=" nhiều=" nhóm=" fan=" nhé)=" là=" 1=" con=" bé=" rất=" hung=" dữ=" ,=" lun=" chơi=" xấu=" đối=" với=" đũa=" nào=" lại=" gần=" hoàng=" tử=" của=" họ=" vì=" cứ=" nghĩ=" bé=" xấu=" xí=" hoàng=" tử=" chơi=" lâu=" sẽ=" mau=" chán=" thui=" ai=" ngờ...=" con=" bé=" tức=" giận=" khi=" thấy=" bé=" nói=" chuyện=" vui=" vẽ=" cùng=" hần=" :=" >

- Được lắm! Doãn Thiên Ranh.... (Đọc sai tên người ta rồi kìa bà chằn !!! ><)>

- Chị ơi!!! Doãn Thiên Thanh ạ! – 1 con bé khác sửa lại tên bé (Nhỏ này dễ thương ghê!)

- Câm miệng! Đọc sao kệ tao..... Ranh hay Thanh gì chả được. Hừ!!.... Tao sẽ cho mày nếm mùi đau khổ khi mày đã wa' hạnh phúc bên cạnh hoàng tử của chúng tao rồi. Nhớ đấy..... Hahahhahah.....

Tràng cười của con bé ấy vang lên đến ghê rợn. Còn mọi người xung quanh thì mím cười.... Ko chấp mà!!! Hehehhe....

Trưa hum ấy, bé đang (tung tăng nhí nhảnh) mang cơm trưa cho hần tại chỗ cũ. Thì :

- Bắt nó lại cho tao !!!!!

Ngay lập tức 1 đám toàn con gái (xấu xí) chạy lại, bao quanh lấy bé. Con đầu đàn lên tiếng, mặt cứ hất hất lên :

- Này! Mày à Doãn Thiên Thanh đúng hok??? (Hỏi thêm cho nó chắc chắn, sợ nhầm người)

Bé lạnh băng, trả lời :

- Thì sao???

Bé ko ưa gì lũ con gái đánh nhau, sùng sộ vậy.....

- Vậy thì đúng mày rồi. Tao nói cho mày biết, mày đã ở cạnh hoàng tử của tao hơi lâu rồi đó. Khôn hồn thì tránh xa ra, nếu hok sẽ biết tay tao.

- Bạn có quyền gì mà ra điều kiện với tôi.

- Chả quyền gì cả, nhưng nếu mày ko nghe thì liệu hồn khuôn mặt mày đấy. Nhớ chưa hả?? Tao đã nhắc nhở mày rồi, nếu mày ko nghe thì cứ chờ xem sẽ có chuyện gì nhé.....

Bé cười lạnh nhạt :

- Cứ diễn ba cái trò của mấy người cho tôi xem nào??? Đừng đứng đây múa mép nữa.

Và đi thẳng vào sân sau trường.... làm mấy con nhỏ này tức điên lên.....

- Mày cứ chờ xem!! Rồi mày sẽ có kết cục như mấy con nhóc trước đây thôi! – Con bé nhóm trưởng gọi vọng lại.

Bé lờ đi. Đến chỗ cũ, bé ngồi phịch xuống :

- Nè!!! Đồ ăn của you nè.

Hần cười :

- Hình như hồi nãy tui nghe cái gì đó..... Cẩn thận..... Cứ chờ xem.... Là sao vậy? You có thấy hok???

- Vậy sao you hok ra xem? Hỏi tui chi!!!

- Đi ra đó cho you tưởng tui ko đến rồi you đi mất àh!!! Nhưng thật ra là tui ko thích dính vào 3 cái chuyện phức tạp ấy, mệt lắm.

Bé gật đầu:

- Uhm! Đừng dính và thì tốt hơn.

Chợt, hấn chú ý đến bé :

- You sao thế??? Mệt àh!!

Bé lắc đầu :

- Vẫn bình thường!

- Thế àh!

- Ồ!.....

Hấn nhìn bé :”Rõ ràng là đang cần thẳng chiến gì cơ mà, chối kinh!”....Bít là nếu có gắng hỏi bé cũng sẽ ko nói, nên hấn im lun nhưng tìm cách chọc bé....

Hấn ngã lăn ra đất, gối đầu lên đùi bé....

Cười gian trá ^^

Hấn làm bé giật mình, bé nhăn mặt:

- Ông bị chạm hả???

- Gì mà chạm chứ??? Tui mệt rồi! You dứt tui ăn đi.....

Bé trợn mắt:

- Mấy tuổi rồi mà còn dứt ăn hả ????

Hấn (giả vờ) bật lên khóc nức nở, dụi mặt vào váy bé (Cái tên này.... háo sắc áx) :

- KO!!!! KO!!! Tui mún bé dứt ăn àh!!! Ăn.....Ăn.....

Hấn quậy tung bùng, chu má bặm môi y như trẻ con....

(Ặc..... Ặc.....Dễ thương ghê!!)

Bé phì cười tươi tắn :

- Thui! Được rồi mà. Tui dứt you ăn là được chứ gì???

Hấn giờ mới hết quậy , cười rõ tươi :

- Có thể chứ?!! Hihiihihihihihi.....(Ui!!!)

Bé mở hộp cơm ra, xiên lấy 1 miếng bánh ngon đưa lên miệng.....ăn trước, hấn nhăn mặt :

- Đáng nhẽ phải dứt cho tui ăn trước chứ !!

- Trẻ con phải ăn sau, ngoan từ từ tui dứt!!! – Bé chọc hấn.

Hấn nhăn mặt, cầm lấy tay bé lấy miếng bánh bé đang ăn dở dứt vào miệng lun. Và nhăn miệng cười.....

Bé đỏ ửng mặt, tại sao hấn lại ăn miếng bánh đó chứ : “Hình như vẫn còn nước miếng của mình dính trên đó thì phải??? >- - < ”=“” hix!!!=“”>

Bé lắc tay quậy quậy :

- Miếng bánh người ta đang ăn dở mà!!!! Hok chịu đâu.... Hix

- Thì cóa sao đâu! Còn miếng khác mà..

- Hứ!!! Để người ta đút miếng khác chứ, sao lại ăn cùng thế hả??
- Đồ ăn nào chả như nhau, nhưng mà miếng vừa rồi....
- Sao cơ??? – Bé thắc mắc
- Ngon ghê !!!

Hắn cười tươi.

Bé chợt thấy hắn đẹp cực kỳ trong nụ cười đó.

Trong nắng và gió, hắn cười, nụ cười tươi tắn và hồn nhiên đến nỗi khiến bé đơ ra trong vài giây..... Bé thấy tim mình rung rinh nhẹ nhàng..... ^^

Quên đi rằng trong vài phút trước đó có 1 nhóm fan nữ của hắn nói sẽ làm phiền bé trong những ngày sắp tới. TT- - TT

Sáng hôm sau, sau khi tạm biệt hắn đến tủ giữ đồ, bé giật mình : đôi giày của bé bị xé nát, trong tủ còn có thư đe dọa và rác.....

Bé nhìn tủ đồ trân trân và lạnh nhạt :”Lại cái trò này....”

Còn các cô bạn của bé trong lớp thì tái mặt đi :

- Cậu hãy cẩn thận với bọn nhóm fan hung dữ của hoàng tử nhé!!! Bọn nó từng phá hoại 1 số bạn nữ khiến họ phải nghỉ học rùi đó.

Bé mỉm cười :”Có bạn cũng tốt thật ” và trả lời:

- Mình ko sao đâu!!! Cứ để họ thích gì thì làm!!!
- Nhưng.....
- Các cậu tốt lắm, mình cảm ơn. Mình ổn mà!!!
- Cậu cẩn thận nhé!!!
- Uhm! Giờ cần tớ giúp làm bài tập gì hok nè???

Không gian lớp làm bé cảm thấy thoải mái và dễ chịu hơn..... Hòa nhập thật là tuyệt, tại sao mình ko bớt sớm hơn nhỉ????? ^^ Sống giữa sự wan tâm, chăm sóc nhau như thế này.... mình thấy thật hạnh phúc.....

Nhưng dù bé cố ý lơ đi, bọn con gái kia vẫn quyết phá đến cùng.....

Chiều đó, tủ đồ của bé bị phá hết , rác tùm lum, dơ dáy vô cùng.....

Ngày hôm sau, thì đồ thể dục của bé bị cắt rách hết, giày bị bỏ vào sọt rác. >- - <.....>

Chưa hết , lúc bé đi nhà vệ sinh thì 1 xô nước tạt thẳng vào mặt bé, làm bé ướt như chuột lột.....

Trò đùa của bọn này ko đơn giản như bé nghĩ, nhưng bé ko chấp bọn nó.

3. Chương 3

Cho đến khi.....

Khi bé đang đi chơi với bạn bè thì :

- Thiên Thanh!!!! Coi chừng trên đầu cậu kìa.....- 1 cô bạn hét lên khi thấy có vật nào đó rơi tự do xuống – Tránh ra nhanh đi.....

Bé chưa kịp phản ứng gì thì như có ai đó đẩy mạnh bé ra tránh được chậu hoa....

Lúc này, trên lầu chỗ rơi chậu hoa :

- Hừ!!! Sao lại trật thế cơ chứ???? Tên nào cản đường chúng ta bọn mày!!! /???

- Aaaaa....Tỉ tỉ ơi!!!

- Gì mà mày hú ầm lên thế....

- Hấn....hấn.... – 1 con bé mặt đỏ lên, lấp bắp chỉ đến chỗ bé....

Con nhóm trưởng nhăn mặt, hất hàm lên quát :

- Chứ bọn mày bị sao thế hả??? Sao cứ lấp ba lấp bắp vậy hả??? Mau chạy nhanh lên, mấy thầy cô phát hiện ra bọn mình bây giờ??

- Nhưng.... tỉ tỉ ơi!!! Hoàng tử của bọn mình kìa!!!!!! – Cả đám rú lên.

- Đâu!!! Đâu.... – Bà chần nhanh ***ng nhìn theo – Đúng là hoàng tử thật !!! Ôi!! Chàng thật phong độ như ngày nào.

- Tỉ tỉ ơi!!! Chạy nhanh lên, thầy cô đến rồi kìa!!

- Kệ! Để tao ngắm đã nào!!!!!!!!

- Nhanh đi mà tỉ tỉ.....

Cả bọn nhanh chóng kéo con nhỏ này chạy , còn nó thì cứ mơ mơ mộng mộng ngắm nhìn hoàng tử Thành Vũ của nó.....

Lại nói về bé và hấn, sau khi kịp thời chạy lại cứu bé, hấn ôm ghì bé lại, hỏi :

- Nè!! You ko sao chứ hả??? Ổn chứ???

Bé lấy tay xoa xoa đầu..... đầu óc nhức nhối vô cùng , bé nhăn mặt :

- You nghĩ sao wa chiến này mà tui ổn àh!!! – Bé nhảy phắt dậy, rời khỏi vòng tay của hấn – Cái lũ này.. có ngày cũng chít với tui. Hừ.....

- You còn la hét được thì tui yên tâm roài.... Mà bọn nó là ai vậy??

- Hả????? Fan của you mà you ko biết sao???

- Ko! – Hấn lắc đầu thú nhận – Do nhieu fan wa' nên hok nhớ hết được !

Bé nhăn mặt,.... cười cười. Đầu óc vô cùng choáng váng....

- Nổ dễ sợ. Tui.....

Nếu bọn mình nói chưa từng biết chiến wen nhau thì sao???

- Thì hơi lạ đó ghen.... – Đại Thành khẽ cười trêu

- Thật đó, bọn mình chỉ ham học thui, chứ còn chiến wen nhau thì.... phiền phức lém – Các bé lắc đầu cười

- Thui, đến tiết cuối roài. Bọn mình đi ghen!! Hẹn gặp lại.

Cả bọn kéo nhau đi... để mặc bọn boy gái đầu gối tai, thắc mắc :

- Mấy cô nương này kì lạ thật. Sao lại có con gái ko thích nói chiến với bọn mình nhỉ ??? – Nhật Tuấn ngạc nhiên, nhăn mặt

- Uhm! Nhưng mấy cô bé này dễ thương và đáng iu y như nữ wái kia vậy??? – Vũ Doanh nháy mắt cười ra ám hiệu.

- VẬY.....

Cả bọn cười tươi, hử ý nhau.... đồng thanh nói lớn :

- MẤY BÉ ƠI.....

Mấy cô nhỏ quay lại, ngạc nhiên....

- BỮA SAU MÌNH HẸN NHAU ĐI ĂN KEM NHA..... ^^

Bọn con gái cười lớn :

- CÒN TÙY ÀH!!! ^^

Cả đám cùng cười lớn.....

Vậy là chuẩn bị có nhều chuyện vui đây !!! E hèm.....

(Nhớ tên nhân vật phụ cũng đủ chít rầu , Hix TT- - TT)

Lúc này, chuyện trong phòng y tế vẫn chưa kết thúc, lúc cả bọn kéo nhau lũ lượt đi thì : hấn chợt ôm chặt lấy bé mặc cho nẩy ra, giọng trầm xuống :

- You có bít khi you ngất tui lo thể nào ko hả???

- O!!!!

Bé chợt khựng lại, thôi đánh hấn :”Hấn..... lo....lo....cho mình sao??? ” và mặt bắt đầu đỏ ửng lên :

- Tôi.....

- You thật ích kỷ !!! Sao ko nói cho tôi bít hả????

- Tôi xin lỗi ! – Giọng bé bắt đầu nhẹ dần.

- Lần sau có chuyện gì thì phải nói cho tôi bít nghe chưa nào??? – Hấn mỉm cười nhìn bé.

- Uhm! – Bé cúi mặt xuống, tránh nụ cười dịu dàng của hấn :”Sao nụ cười chết tiệt này lại làm mình..... Hix... TT- - TT “

- Thui, hum nay tui đãi you ăn....kem ha!!! (hahahh.....ăn kem!!!)

- Ok thui!! – Bé cười tươi rói

Kem á , bé thích nhất đó..... Aaaaa.... Kem.....

Bé nhanh chân chạy theo hấn, cười tươi....

Tuổi học trò vui tươi mà, suy nghĩ chi xa xôi mà thêm rắc rối nhĩ??? Chỉ 1 cái ôm thôi là đủ khiến lòng trở nên ấm áp lại rồi.....

Nhưng.....

- Gừ!!!! Con Thiên Thanh này đúng là ko coi lời nói của tao ra gì cả???? Hừ

Con bé nhóm trưởng gầm gừ tức giận..... Thì ra bọn nó đã rình và coi hết mọi chuyện trong phòng y tế của hấn và bé rồi.

- Rượu mời ko uống muốn uống rượu phạt, mày được lắm Thiên Thanh.

- Tỉ tỉ định làm gì con bé ấy.

Con nhỏ cười nham hiểm :

- Tất nhiên là như những con nhỏ khác..... Hahahhah.....

Tiếng cười kinh dị của con bé ấy vang xa..... làm cho bé cảm thấy có gì đó bất ổn....

Hix!!!.....

Hôm sau, khi bé đang mang cơm cho hấn thì (vẫn cái giọng chua chát như hum nào) :

- Bắt nó lại cho tao bọn bây!!!!

Bé khựng lại, nhần mặt....

Một đám nữ vái như hôm nào bao quanh nhanh lấy bé, mặt đứa nào cũng dữ sư và đánh lại.... Con đầu đàn hếch mép cười :

- Hôm nay mày sẽ bị như thế nào là hình phạt của tao, tao nói mà mày ko nghe àh!!
- Nói gì thì nói nhanh đi, tôi đang bận – Bé lạnh lùng
- Con này ngon nhỉ??? – Con bé đó hét lên giận dữ – Cho nó 1 trận đi bọn bây!!!

Sau câu lệnh của con nhỏ, mấy con còn lại xông lên , vồ lấy bé.....Bé vẫn im lặng vừa nhìn tròn vừa giữ hộp cơm.

1 con tóc xù bông (chó xù), nhào vào, định đánh bé thì ngay lập tức bị bé đá ngay vào chân, khiến con nhỏ này hụt chân té sổng xoài....

Con khác định túm tóc bé thì bị bé chụp tay chơi đòn Judo té nhào ra xa.....Đau điếng..

1 con cao lớn, người đậm ôm chặt lấy bé từ đằng sau , làm đà cho con khác đánh bé. Bé nảy người lên, đá ngay bụng nó và vòng người ra sau , đánh vào chân con mập khiến nó khụy xuống..... Nhấn mặt...

Mấy đứa trong nhóm fan của hấn tỏ vẻ lo sợ :

- Con này bị võ đó tí tí ời.....

Con nhóm trưởng nhấn mặt, nháy mắt ra ám hiệu :

- Bọn mày đánh lên đồng loạt đi!!!
- Dạ!!!

Như hiểu ý, cả lũ nhào thẳng vào bé đấm đá lia lịa , lộn tung phèo.....

Bé nhấn mặt :” Hừ!!! Bọn nó lại chơi trò chơi này sao??? Cẩn thận mới được.”

Vừa đánh bé vừa né đòn, hơi vất vả và bé đã thấm mệt..... Đầu hơi choáng, chắc là vì cú ngã hôm wa.....

Bỗng :

- BỐP!!!

Bé đơ ra, đầu óc choáng váng và ngã vật ra Hộp cơm bé cất công làm cho hấn rơi ra vung vãi khắp nơi.....

Con bé nhóm trưởng cười nửa miệng đắc ý , rút con dao vào lại :

- Vậy có nhanh hơn ko hả???
- Đại tỉ ghê thật!!! – Cả lũ hòa theo.
- Mau khiêng nó vào nhà kho cũ nhanh đi , kéo mọi người lại phát hiện nữa đó!!!
- DẠ!!!

Cả lũ nhanh chóng thi hành mệnh lệnh của con bé đó.....

Còn bé thì bất tỉnh ko biết gì nữa.....

Còn nói về phần hấn...

Sau khi chờ lâu wa’ bé ko tới, hấn định sẽ tới lớp hỏi thăm bé có đi học ko thì thấy hộp cơm bé làm vất vưởng cạnh cửa sân sau trường....

Hấn nhíu mày :”Sao lại vất cơm ở đây cơ chứ???? Nhưng..... chẳng lẽ.....”

Như có cái gì đó là lạ, hấn chạy nhanh đến lớp học của bé....

- Cho tôi gặp mấy cô hay đi chung với Thiên Thanh!!!
- Lũ con gái cùng ré lên khi thấy hấn :
- Aaaa..... Hoàng tử Thành Vũ kìa tụi mày!!!.....

Bọn nó xung quanh lấy hấn, hỏi han. Mấy đứa lớp khác cũng chạy sang xem...

Bọn bạn bé chạy nhanh ra hỏi hấn :

- Cậu có chuyện gì mà cần gặp bọn tôi vậy???

- Mình ra kia nói chuyện được ko??? Ở đây.....- Hấn ái ngại chỉ về lũ con gái

Cả bọn như hiểu ý, mỉm cười :

- Được thôi! Ra kia đi.

Khi cả bọn đã đi rồi mà tụi con gái vẫn ồn ào, tám chuyện với nhau về hấn..... (Đúng là hotboy rắc rối wa')

- Hôm nay Thiên Thanh có đi học hok vậy?

- Có mà! Cậu ấy còn bảo phải mang cơm trưa đến cho cậu nữa mà. Cậu ko gặp cậu ấy sao??? – Ngọc Anh thắc mắc

- Sao cơ??? Cô ấy mang cơm cho tôi àh!

- Uhm!

- Vậy là tiêu rồi. Tôi thấy hộp cơm cô ấy mang đến vất ngay chỗ cửa sân sau trường.....

- Cái gì cơ??? Vậy chắc cậu ấy..... – Hà Oanh nói thẳng thốt.

- Đừng có nghĩ tiêu cực mà!!! Cậu đang làm cả bọn rối lên đó.... – Nguyệt Trân cố trấn tĩnh cả bọn.

- Vậy bây giờ mình phải làm gì đây hả Thành Vũ!!! – Yến Nhi lo lắng

- Bây giờ mình chỉ còn cách là tìm khắp trường thôi. Ko có đủ manh mối để tìm kiếm và biết chắc là Thiên Thanh đang ở đâu cả!! – Thành Vũ vẫn giữ bình tĩnh

- Uhm! Vậy mình chia nhau đi tìm đi.

Chợt, lúc đó :

- A! Chào mấy bé, có chuyện gì mà mặt mày căng thẳng vậy???

Bọn bạn hấn tươi cười lại gần

Hà Oanh nhăn mặt :

- Mấy cậu trông vui wa' nhỉ??? Bọn tôi đang rối hết cả lên đây còn ở đó mà cười nói vui vẻ !!!

Vũ Doanh ngạc nhiên :

- O!! Người ta mới tới làm gì mà nhăn thế cô nương.

- Hứ!!! Thiên Thanh bị mất tích rồi , ở đó mà nhăn với nhó.

- Sao cơ??? Thiên Thanh bị..... – Cả bọn xém hét toáng lên.

- Khê kê cái mồm mấy người, bây giờ bọn tôi và Thành Vũ đang chuẩn bị đi tìm đây. Mấy người giúp 1 tay nhé. – Ngọc Anh cau có.

- Tất nhiên rồi!! Bắt đầu từ đâu đây.....

- Khoan đã, cho tao nói..... – Nhật Tuấn lên tiếng.

- Chuyện gì thế??? – Nguyệt Trân hỏi.

- Nè!!! Có phải là Thiên Thanh bị mất ở cửa sân sau trường hok??? Lúc đó có hộp cơm kèm theo hả????

Cả bọn ngạc nhiên.....Thành Vũ giật mình , lay bạn hỏi :

- Sao mày biết???

- Do tao thấy..... – Nhật Tuấn nhăn răng cười gượng

- Trời..... Mèn đét ơi.... thấy sao ông ko cứu hả????

- Tao có nhìn thấy mặt đầu mà cứu, vả lại bọn này hồi đi wa' nên tao chưa thấy gì hết.
- Vậy ông có biết là bọn nó kéo Thiên Thanh đi đâu hok??? – Vũ Doanh hét toáng lên.
- Hình như là..... nhà kho.... gì gì đó.
- Nhà kho hả??? Cũ hay mới....????
- Tao hok biết?? – Nhật Tuấn nhăn mặt, lắc đầu – Ko nghe rõ.
- Thui, mình tìm cả 2 nhà kho lun đi. Nhanh đi. – Thành Vũ lên tiếng.
- Uhm!

Cả bọn tức tốc chia làm 2 nhánh chạy ra 2 nhà kho.

Nhà kho mới : Nhật Tuấn, Nguyệt Trân, Minh Duy, Ngọc Anh, Yến Nhi.

Nhà kho cũ : hấn , Đại Thành, Hà Oanh, Vũ Doanh.

Trong lòng hấn đầy hoang mang, cầu mong bé ko có mệnh hệ gì!!!!!!

Còn lúc này về phần bé cũng chả ổn hơn gì hấn.....

Bé sực tỉnh khi bị 1 chậu nước tạt vào người. Toàn thân ê ẩm, nặng nhọc, tay chân bị trói chặt, miệng bị băng lại.....

“Cái nơi wái wỷ gì thế này!!?” – Bé mệt nhọc mở mắt

Đập vào mắt bé là con nhỏ nhóm trưởng đang túm lấy tóc bé dựng đầu bé dậy. Nó hầm hè như ăn tươi nuốt sống bé :

- Mà đã hiểu lời tao nói là nó như thế nào chưa hả??? Con ranh.....

Bé vẫn im lặng trừng mắt nó thì :

- BỐP!!!!

Tiếng tát tai chưa chút vang lên :

- Mà còn dám gườm tao àh!!! Con này ngon nhỉ??? Mà tưởng mà còn là tiểu thư cành vàng lá ngọc nữa sao??? Nhìn cái mặt mày là tao muốn đập rồi, khuôn mặt xấu xí này cho chó nó ăn là hợp đấy nhỉ?/??? Hahahhah.....

Cả bọn còn lại hùa theo cười bé..... Bé như điên lên nhưng ko làm cách nào nói lại được, lòng đầy ảm ức mình đã wa' xem thường bọn nó.....

- Giờ tao sẽ cho mày biết , cơn tức giận của tụi tao là như thế nào?? Mày là 9o62 ko biết nghe lời , con ranh..... – Rồi nó quay lại , quất tay cho 1 cn nhỏ đã đợi sẵn – Cho nó biết mùi đi em!!

- Vâng , tỉ tỉ..... – Con tóc đuôi thẳng , nhuộm màu lập lòe dạ ngoan.

Con bé từ từ tiến lại phía bé, mím cười..... dịu dàng (Ặc.... nham hiểm thì đúng hơn). Đưa con dao từ từ lên khuôn mặt bé :

- Da mày trắng trẻo wa' nhỉ??? Lại mềm mại nữa chứ.... Chắc hoàng tử đã vuốt ve mày nên mày khoái theo chàng àh!!!

Bé thấy kinh tởm với lời nói của nó..... Lòng như lửa đốt , con dao này bén wa' đi thôi cho mất.....

- Chắc hoàng tử chiều nó wa' , nó sinh bướng bỉnh đó mà , phải thay chàng trừng trị nó thật thích đáng vào.....

Cả lũ rú lên..... đầy khùng điên.....

Con bé tóc đuôi trừng mắt nhìn bé :

- Mày hãy tránh xa hoàng tử của tao ra đi, nghe chưa hả?????

Và rạch từ từ trên gương mặt bé.....

Máu ứa ra..... Đau nhói.....

Bé cố nhin nhưng sao nước mắt cứ chảy dài.....

Sau khi rạch 1 đường (nhỏ thui đó) trên má bé, con nhỏ tóc đuôi liềm con dao dính vết máu của bé, nhếch mép cười.....

Bé đau buốt, rất wa'.....

Con nhóm trưởng nhắc mặt bé lên, cười khoái trá :

- Hahahha..... Nhìn mặt mày lúc này thật là thảm hại mày bít ko hả??? Giờ mày đã ngoan ngoãn hơn chưa hả???

Nó quất tay ra hiệu gỡ miếng băng trên miệng bé ra. Bé hét ngay vào mặt nó :

- Mấy người muốn làm gì tôi thì cứ việc làm hết xem nào??? Tưởng ý đông có thể làm tôi sợ sao hả??? Dẹp ngay mấy cái trò hiếp người này đi, nếu ko các người sẽ phải hối hận đấy..... Và.... dù có bị làm sao thì tôi cũng sẽ ko rời xa Thành Vũ đâu.....

Ngay lập tức 1 cái tát như trời giáng :

- BỐP!!!!!! Cầm mỏ mày lại..... mày đã thích thì tao sẽ chiều. Típ tục đi bọn mày....

Miệng bé rướm máu , lòng như điên lên nhưng ko làm sao kháng cự lại được.....

Con nhỏ tóc xù khác cầm lấy con dao nhìn còn ghê hơn con dao kia tiến lại chỗ bé :

- Chuẩn bị típ nhé Thiên Thanh!!! Lần này tao sẽ làm nhẹ nhàng hơn, ko đau đâu.... Hehehee

Nó đưa tay xé toạt vai áo bé và từ từ liết nhẹ con dao trên bả vai bé.....

Bé như nghệt thở, tim thất lại..... Đau buốt nơi bả vai, cơn đau âm ỉ và khó chịu... Và bé nhớ đến hấn , nhớ nụ cười của hấn.... Bé chột cười chua chát :

“Sao những lúc gặp khó khăn mình luôn nhớ đến hấn nhỉ???????” “

Mắt nhắm lại từ từ chịu cơn đau cửa thịt.....

Con nhóm trưởng giục :

- Xong chưa hả??? Có chút chuyện mà sao mày làm lâu vậy???

- Từ từ đã tí tí, phải cho nó nếm mùi đau đốn từ từ từng chút 1 chứ ạ !!!!! – Nó cười gian hiểm.

- Uhm! Nhanh đi. Bọn mình còn hải chồn lẹ nữa, mai hành nó típ. Ko bảo vệ lại nghi ngờ đó.

- Dạ! Xong ngay... – Con nhỏ nhanh chóng quay lại công việc của mình.....

.....

- RẦM !!!!!!!!! THIÊN THANH..... ỐI.... THIÊN THANH.....

Cánh cửa nhà kho bị đập bay đi , hấn và bọn bạn xuất hiện bất ngờ làm lũ con gái trở tay ko kịp, đứng ngây ra..... nhìn.... 0- - - o

Cả bọn bên Thành Vũ sững sờ :

- Trời ơi!!! Thiên Thanh..... – Hà Oanh hét toáng lên , chạy nhanh đến bên bé, khóc nức lên....

Lúc này Thiên Thanh người rũ ra, quần áo ướt mềm, rách tả tơi (sơ sơ thui >- - <) ,=“” đầu=“” tóc=“” rũ=“” xuống,=“” người=“” dính=“” máu=“” ở=“” mặt=“” và=“” vai.....=“” trông=“” nhận=“” ko=“” ra..=“” cô=“” ấy=“”=“”>

Thành Vũ trong 1 thoáng sững sờ, liền chạy ngay đến bên bé , hất mạnh con bé tóc xù kia ra 1 bên, ôm chặt lấy cơ thể đang rũ ra của bé :

- Thiên Thanh..... Thiên Thanh.....

Bé từ từ mở mắt, mệt mỏi, đưa tay lên má hấn :

- Cuối cùng.....thì... you..... cũng đã đến..... – Mỉm cười.....

Và ngất lịm lưn trong vòng tay hấn....

Thành Vũ hét lên :

- Này!! Tỉnh lại đi..... Thiên Thanh.....

Hấn trừng mắt nhìn đám con gái đã hành hạ Thiên Thanh..... Cơn giận và tức tối....

Con nhóm trưởng ra vẻ hối hận, giả nai :

- Em xin..... lỗi , chỉ muốn dọa Thiên Thanh 1 chút thôi..... Ai ngờ.....

Hấn quát lên :

- Mấy người im ngay cho tôi.....

Hấn bế bé lên, lẳng lẳng rời khỏi nhà kho..... Lòng đau như cắt....

“Xin lỗi, tôi đã để you bị khổ như thế này..... Xin lỗi..... “

Ngay lập tức, đến lượt Hà Oanh nhìn bọn fan như mún xé xác :

- Bọn các người được lắm..... Giờ mún tôi xử các người ra sao đây hả??? Dám đụng vào Thiên Thanh của bọn này thì các người có đường chết với tôi.....

Đại Thành nắm vai Hà Oanh lại :

- Cứ bình tĩnh nào Hà Oanh, ko cần cô phải ra tay đâu. Bọn này cứ để tôi... dù hồi giờ chưa bao giờ tôi đánh con gái dù chỉ bằng 1 cành hoa nhưng..... đụng đến Thiên Thanh thì mấy người chết với bọn tôi rồi.....

Trong lúc , Hà Oanh và Đại Thành đang xử lý bọn ác nhân thất đức này thì Vũ Doanh đã alô cho lũ bạn bên kho mới wa xử lý típ.....

- Tìm được Thiên Thanh rồi mà ạch!!! Cô ấy Nhưng đã có Thành vũ chăm sóc rồi, bọn mà wa kho cũ nhanh đi.....

- Ok!!!

- Ko!!!! Cho bọn em xin lỗi..... Bọn em trót dại... Huhuuhuh.....

- Á!!! Đau wa'.....

Ngọc Anh vút cây roi da lên , mỉm cười nhẹ nhàng :

- Thế mấy cô chửi bới và đánh đập Thiên Thanh ko ngờ có kết cục như thế này sao????

- Vút.....Vút.....

Cả bọn cùng trừng mắt nhìn lũ con gái ác nưn đó.....

Hình phạt thích đáng dành cho mấy lũ fan ngu muội ^^

- Bữa sau mà còn đụng đến bọn này thì mấy người tan xương với bọn tôi. NGHE CHƯA HẢ??

Nguyệt Trần quát lên – Nếu còn lần sau tôi sẽ dẫn các người lên ban giám hiệu đó. HIU CHƯA!!!!!!

- Da...da....ạ..... – Bọn fan lí nhí dạ khẽ.

- Bye mấy cô nương nhé!!! Nhớ lời của bọn này đó.... – Nhật Tuấn nháy mắt với bọn fan.

Cả bọn kéo nhau đi, để lại đằng sau tiếng rên rĩ và..... hăm mộ của bọn con gái có não bị vấn đề.... (Bị thể mà vẫn còn hăm mộ... Hừ!!!)

Chợt, Hà Oanh bật khóc. Đại Thành ngạc nhiên :

- Cậu sao vậy??? Chẳng phải đã trả thù cho Thiên Thanh rồi sao???

- Nhưng..... – Hà Oanh nắc lên – Thiên Thanh.... trông tội nghiệp quá. Người dính đầy máu..... Huhuhu.....

- Vậy sao??? Bọn mình mau đến phòng y tế đi.

- Uhm!!!

Cả bọn cùng nhau chạy. Riêng Hà Oanh vì khóc ko chạy được nên Đại Thành phải cõng chạy đi..... ^^
Pó tay.

Còn về phần hấn và bé.....

Sau khi băng bó xong cho bé, hấn bị cô y tế quạt cho 1 trận :

- Em có biết là bị thương nặng lắm ko hả??? “Bạn gái của mình” mà ko biết wan tâm, chăm sóc sao hả???
Sao lại để cô bé bị như thế này !!? Nhớ chăm sóc cô bé tốt hơn nghe chưa hả??? Lần sau mà còn vào đây
với cơ thể bầm dập như thế này thì cậu chết với tôi.

Hấn chỉ bít lí nhí :

- Dạ!!! Em sẽ ghi nhớ – Mà chả hiểu gì hết trơn.

Sau khi dặn dò hấn xong, cô y tế đi ra ngoài. Để lại mình hấn và bé trong phòng.....

- Cô đã làm xong nhiệm vụ mấy em nhờ roài đó. Vào chăm sóc bạn đi, cô đi ra ngoài 1 chút nhé! – Cô mỉm
cười với cái lũ iu wái đang thập thò thập thụt ở ngoài..... ^^

- Con cảm ơn cô nhieu nghe!!! – Vũ Doanh nắm lấy tay cô cười rạng rỡ.

Làm bà cô đỏ ửng mặt, ngại ngần (Thầy cô mà cũng ko tha.... Hix!!)....

Còn bọn còn lại thì che mặt cười.....típ tục xem kịch.

Hấn ngồi xuống cạnh bé, cầm nhẹ lấy bàn tay bé.....và im lặng suy nghĩ.....

- Tớ xin lỗi Thiên Thanh nhé!..... Tại tớ ẩu quá ko wan tâm đến you, sao này dù có chuyện gì đi chăng nữa
thì tớ cũng sẽ ở bên cạnh you và bảo vệ cho you.....

Nước mắt bé bỗng chảy ra :

- Thành Vũ!!!.....

Và bé ngồi bật dậy, ôm chặt lấy hấn, khóc nức nở :

- Huhuhu..... Tớ cứ nghĩ là you sẽ ko đến cứu tớ.....

Hấn cười nhẹ , cũng ôm lấy bé và cố an ủi bé :

- Làm gì có chuyện đó chứ bé ngốc... Dù you ở đâu đi chăng nữa thì cũng ko thoát khỏi tớ được đâu..... Yên
tâm roài chứ?

- Uhm! You nhớ đó nghe..... – Bé gật đầu thôi khóc.

- Này! Lúc you bị bọn nó bắt ấy, you nhớ đến tui hả???

- Sao you bít??? – Bé ngạc nhiên.

- Do tui nghe tiếng you gọi. -Hấn cười thú nhận.

Bé ngậy ra :”Từ xa mà hấn cũng nghe được tiếng gọi của bé sao?? ” và đỏ ửng mặt. “Hix!!! Tiêu mình roài
“

Hấn nhẹ nhàng nói với bé :

- Tui có điều muốn nói cho you nghe nè!!.....

- Sao cơ???

- Thật ra..... – Hấn chợt lấp lửng – Tui..... Hix!!! Khó nói wa’.

- You sao cơ??? – Bé hồi hộp “Chẳng lẽ hấn định tỏ tình với mình àh!! “

- Tui mún nói là.....

- Sao???

Bị hồi, rồi wa’ hấn nói đại :

- Lúc bỗng you áh!!..... Tui thấy you..... nặng wa’.... Chắc you ăn nhiều lắm phải hok??? – Và nhăn nhăn cười méo xẹo (^^!)

Bé nghệt mặt ra, thở dài ngao ngán :

- Thui! Cảm ơn you đã cứu tui. Tui ngủ típ đây.

Bé bỏ hấn ra và lăn ra đắp mền ngủ típ.....

Hấn hấp tấp :

- Nè! Tui chưa nói xong mà!!!..... TT- - - TT Chưa nói xong....

- You có nói cũng toàn chuyện tui ăn nhiều , người mập, ko đẹp thui!!! Nghe chi cho mệt.

- Trời ạ!!! Nhưng chuyện này khó nói lắm.....

- Nói đại đi, có gì mà khó nói chứ. – Bé lườm hấn.

- Thật ra, từ lâu rồi , mình đã thích Thiên Thanh.....

Bé giật mình, tim nhẩy tung tung..... ^^ Dzui wa’ là nó dzậy đó...

Bé cố gắng nằm im, mún khóc mà khóc ko nổi.....

Hấn thấy bé ko trả lời, liền lôi chăn ra, kéo tay bé quay lại :

- Tui nói rồi đó, sao you im lặng vậy????

Thì gặp ngay khuôn mặt bé đang rướm rướm khóc và đỏ ửng lên.....

Hấn ngạc nhiên :

- O!!! You sao vậy???Tui có chọc gì you đâu.....

- Ko! Ko..... – Bé lắc đầu quay đi.....

- Hehehhe..... You dễ thương thật đó..... – Hấn ôm chầm lấy bé , cười sung sướng.

- Khỉ nè!!! Thấy người ta ngại mà sung sướng vậy àh!! – Bé giãy nảy, hờn dỗi.

- Vậy tui đền cho you nhé.....

- Đền gì??? – Bé ngây thơ hỏi.

Hấn tiến lại hấn sát mặt bé, hôn lên vết thương trên má bé và..... 1 nụ hôn thật ngọt ngào lên đôi môi xinh xắn kia..... Vòng tay ôm gọn bé trong lòng.....

Bé ko kịp phản ứng gì hơn

Oh my god..... 0- - - o

First kiss của tui.....

Nụ hôn của hấn nó khó cưỡng lại hơn bé tưởng.....

Ngọt ngào ở đôi môi và xoa dịu vết thương trong lòng.....

Xém tí nữa là bé xỉu roài..... Hix!!

Cả 2 cứ chìm đắm trong nụ hôn , ko để ý ở ngoài này có 1 đám cũng ngất gây con gà tây....

- Ah.... Ah!..... – Nguyệt Trân xém hét lên sung sướng, may nhờ Nhật Tuấn bịt miệng kịp.

Hà Oanh ôm tay..... Đại Thành khóc nức nở y như mẹ già con gái đi lấy chồng xa làm cậu chàng chả biết làm gì hơn là im lặng cho bé khóc :

- Huhuhuuuu.....Thiên Thanh hạnh phúc được vậy là tui mừng lắm rồi.

- Uhm!!! Mà Thành Vũ cũng ghê thật nha. Tán được Thiên Thanh là 1 công trình nghiên cứu kĩ lưỡng đó.

- Vũ Doanh mỉm cười ko để ý Yến Nhi đang gườm mình vì dám nói xấu bạn thân cô ấy.

- Có gì đâu cơ chứ, thật ra phải nói là Thành Vũ hạnh phúc vì bên cạnh còn có Thiên Thanh xinh đẹp đấy....- Ngọc Anh phụ theo và bắt chợt ánh mắt liếc nhìn Minh Duy, thấy cậu ấy cũng đang nhìn mình thì quay mặt đi, đỏ ửng.....

- Còn bọn mình thì thấy mấy bạn cũng rất tuyệt vời đấy.. ^^

- Xời ơi..... Giờ mấy bạn mới biết hả???? – Yến Nhi chọc lại

- Hehehehe.... Bít lâu rồi, giờ mới có dịp nói đấy chứ ha?? -Nhật Tuấn cười.

- Nè!!! Để họ típ tục như vậy, hay phá đây !!! – 1 tên ra ý kiến wái chiêu.

Cả bọn nhìn nhau cười và :

- 1.....

- 2.....

- 3.....

- Hehehehe.....

Sau tiếng Hehehehe..... ghê rợn là cả đám đủ boy đủ girl đá cửa bay vô (Chứ hok phải đập cửa nha bà kon).....

- HEY!!!!!!!

Bé và hấn giật mình đẩy nhau ra..... mặt đỏ lừ... ^^

- Hey!!! Tụi tui thấy hết rồi nha.....

Cả bọn bắt đầu công cuộc chằm chọc bé và hấn....

- Tròai ơi..... Loãng moạn chút đi được.... TT- - - TT... Mún khóc we'...

Vũ Doanh vỗ bộp bộp vào vai hấn :

- Công nhận ông ghê thiệt nha.... – Và trêu hấn.

Ngọc Anh giả bộ khóc , ôm chầm lấy bé :

- Chúc mừng you nha!!! You thật tốt wa', chỉ còn bọn tôi là đơn chiếc àh!!! Hehheeh....

Trong khi bọn con gái cười hề hề thì bọn con trai nhìn nhau thở dài.

Bé mặt đỏ lừ nhưng cố chống chế :

- Uhm!!! Thì hấn cũng tỏ tình với mình rồi đó nhưng.....

Cả bọn đổ dồn mắt vào bé :

- Nhưng sao???

Hấn cũng nhìn bé chăm chăm dò hỏi. Bé cười nhẹ :

- Nhưng mình chưa đồng ý mà!!! ^^

- HHHHAAHHHHHHHHHAAAAA*****

Cả bọn hét toáng lên :

- Ủa??? Chưa trả lời na?????

- Uhm! – Bé thật thà gật đầu.

- Vậy thôi, 2 người cứ típ tục nói chuyện đi ha. Bọn này ra kia chờ típ (Nói đại là nghe lén cho rồi) – Cả bọn nhanh chóng địn chạy ra cửa.

Bé vội gọi lại :

- Thôi khỏi đi!!! Tui cũng chưa bít trả lời sao??? Để tui suy nghĩ đã. ^^

Hắn đỡ mặt ra :

- Keo mà cổ lun..... >- - - <. bắt=“” tui=“” đơì=“” típ=“” hả???=“”>

- Thâu cổ lên mày, chinh phục trái tim phụ nữ mà nhất là khó tính như....mấy bà chằn đây á -Nhật Tuấn cố hạ giọng câu cuối – thì mày phải đơì dài dài í.

Nhưng hình như bé và bọn con gái đang liếc thẳng nhỏ nói xấu người khác đây thì phải???

Hắn thở dài gật đầu nhìn bé :

- Ok! Tui sẽ chờ you vậy. Nhớ nói sớm nghe, hông tui theo người khác ráng chịu. (Đe dọa kìa !!!)

Bé chu miệng :

- Kệ you, theo ai mặc xác gì đến tui. Hehheh.....

- Nhớ ghen.... – Hắn nhăn mặt cốc vào đầu bé 1 cái.

- Ai cho you đánh tui hả???? – Bé đánh hắn lại = gối.

- Yu đánh tui hả???? – Hắn cười và đánh bé = cái gối khác....

=> Chiến tranh bắt đầu..... Kẻ đánh người đá.... (Vây mà nói mới tỏ tình cũng hay !!...)

- Lại nữa!!! – Cả bọn ngồi xem phim lắc đầu ngao ngán.

Minh Duy nói :

- Hay hum ni mình đi chơi ghen.... Cả đám lun...

- Đúng đó!!! Mấy cô đi lun ghen!! – Đám con trai hưởng ứng.

- Cũng được, dù sao tối nay bọn này cũng rãnh mà. Ok !!!

Hà Oanh kêu to :

- Nè!!! 2 con người đang oánh lộn kia, tối nay rãnh đi chơi với bọn này hông???

Cả hắn và bé đều dừng lại , gật đầu và trả lời cùng lúc :

- Ok!!! Khi nào? Mấy giờ??

Cả bọn cùng phì cười trước thái độ của cả 2 :

- Tối nay, 7h.... Tại nhà Thiên Thanh đó nghe. Nhớ chuẩn bị đó...

- Ok!!!

- Vậy.....

Cả bọn hét ầm lên :

- TỐI NAY CHƠI XẢ LÁNG LUÔN BÀ KON..... KO DZUI KO VỀ..... ^^

Tối đó, bé đang nghĩ suy lung tung về chuyện hồi chiều :

“Hắn đã nói thích mình rồi sao??? >- - < ko=”” thể=”” tin=”” được=”” tên=”” đó=”” mà.....=”” tt=””
-=”” tt=”” ko=”” bít=”” làm=”” sao=”” nữa.”” chả=”” hử=”” lúc=”” đó=”” sao=”” mình=”” có=””
thể=”” kiss=”” hần=”” được=”” chứ=”” nhỉ??=”” mặt=”” mình=”” lúc=”” đó=”” chắc=”” xấu=”” xí=””
lắm=”” đây...=”” tt=”” -=”” -=”” tt=”” “.....=””>

Đang mãi suy nghĩ, bé ko để ý đã đến giờ hẹn. Bỗng :

- Tính.... Tong.....

Bé chạy nhanh ra mở cửa (Quên mang kính) :

- Chào!!! Đến sớm vậy???

Bọn con gái ngây ra :

- WOA..... Bà ko mang kính dễ thương cực kỳ.....

Bé ngây ra :

- Sao cơ??? – Và như hử ra, bé đỏ mặt quay đi....

- Nè nhỏ!!! Ko cần phải mang kính khi có bọn này đây.... Bọn này hử ấy mà..... ^^

- Ô!! Xin lỗi, mình đã giấu các bạn.... Thật ra.....

- Có chi đâu nà!! Dù bạn xấu hay bạn đẹp thì bạn vẫn là bạn của bọn này.... Hihhi....

- Ui!!! Mấy bạn.... dễ thương chút được àh!!! – Bé xúc động ôm chầm lấy lũ bạn.

Cả lũ cười tươi..... Để tìm được người bạn thật sự ko cần tìm đâu xa, người đó ở ngay cạnh mình đó. Hãy lun nâng cao tình bạn lên tầm cao mới nhé... (Chúc vui vẻ!!!)

4. Chương 4

- Aaaaaaaa..... Trễ giờ hẹn rồi kìa. Thiên Thanh mau thay đồ nhanh đi...

- Uhm!! – Bé cũng cuống lên.

Cả bọn nhào vào phòng bé, lục tung tủ đồ lên và kiểm đồ cho bé mặc.....

Bé phì cười.....trước hành động của những cô bạn mình...

Ngọc Anh thì rối tung đầu lên vì ko thể tìm được cái áo nào (theo mắt cô nàng) là hợp với bé và hần trong tối nay.

Hà Oanh thì lóp ngóp trong đồng quần... toàn là quần của bé , ko có 1 cái váy nào !!! ^^.

Nguyệt Trân thì kiểm kẹp tóc và hất tóc cho bé..... Chạy lên chạy xuống, chạy bổ hơi tai, kết luận của cô nàng là :

- Tổ phải chạy ra phố mua thui, ở trong nhà nhỏ ko có cái gì có thể kẹp được.. TT- - TT

Yến Nhi thì lo trang điểm nhẹ cho bé :

- Coi nào!! Cậu để im gương mặt nào!! Tổ sơn nhẹ cho cậu thui. Để im nào....

Cuối cùng sau 1 lúc lâu hành hạ bé mệt nghỉ, cả bọn cũng thở phào nhẹ nhõm vì bộ cánh bé mặc dễ thương hết sức :

- A!! Được rồi đó... ^^

Bé cũng thở phào :”May ghê!! 1 chút nữa thui là mình đã xỉu rồi... Phù!!!”

- Tính..... Tong.....

- Bọn tôi đến rồi nè!!! Mấy cô xong chưa??

- A!!! Mấy tên đó đến rồi kia , mình cũng ra thôi.

Mấy nàng chạy nhanh ra, mở cửa :

- Hi... Chào mấy....

Nguyệt Trân chợt tắt đài khi vừa mở cửa và mấy cô nàng theo sau bé cũng... hoá đá trong vài giây

Mấy tên boy cũng định chào lại nhưng vừa thấy mấy bé thì đơ lun.....

Cả bọn đứng nhìn nhau trong vài giây, ko nói nên lời.....

- OA... Mấy cô tôi nay dễ thương ghê!!! – Đại Thành lên tiếng tấm tắc khen.

Bọn con gái hơi đỏ , cố gắng cười tươi :

- Hehehhe... cảm ơn lời khen nha.

Và mấy cô nàng quay đi :” Kul chút đi được, đúng là hotboy trường mình có khác. Khi diện đồ bình thường, con gái ko mê ko ***** “

Còn về phía bọn con trai cũng sững sờ :”Trang điểm nhẹ nhàng mà xinh ra phết... Dễ thương thiệt.... ^^”.

Và cả bọn Ồ lên khi thấy hấn và bé đứng cạnh nhau.....

Và cả bọn Ồ lên khi thấy hấn và bé đứng cạnh nhau.....

Hấn và bé cũng ngạc nhiên :

- O!!! Sao.... lại mặc đồ giống nhau vậy nè???

Hấn mặc áo thun xanh lá cây (màu một hiện giờ) ở ngoài còn áo đen tay dài ở trong, quần bò , mang giày bata.... tóc để tự nhiên... Kul cực kì...

Bé mặc áo xanh như hấn và áo đen tay lỡ thun ở trong, quần lửng , giày bata màu trắng.... Tóc cột cao lên, thắt bím nhỏ 2 bên.... (Ko đeo 2 cái *** chai) Dễ thương xỉu lun....

Cả bọn rú lên reu chọc :

- 2 người kinh nhe!!! Mặc đồ y như nhau..... ^^

Hấn mặt đỏ ửng lên :

- Thui, bỏ wa vụ quần áo đi, mình đi nhanh đi. Tối rồi đó.....

Cả bọn cười khì.....

Nhưng đến lượt chở nhau thì lại gây tranh cãi.....

Cả bọn gồm 10 tên mà đi có 5 chiếc xe đạp.... Còn lại bọn boy đi xe máy...

Bọn con gái ko chịu đi xe máy vì tài lượn lách của lũ này thì ai mà chả bít....

Kết quả là phải bốc thăm, boy chở girl....

- Bé tất nhiên bị ép đi với Thành Vũ... ^^ Đi trên xe màu xanh của bé lun.

- Nguyệt Trân bốc thăm lấy tên của Nhật Tuấn.. Nhỏ nhìn sang thì thấy Nhật Tuấn nháy mắt nhìn mình , thấy hơi chột dạ.

- Hà Oanh thì được Đại Thành công tử chở..... Con bé hơi lo lo vì cậu chàng cứ nhìn mình mủm mỉm cười.... ^^

- Yến Nhi bốc thăm thì được tên Vũ Doanh.... Nhóc hơi ớn, tên này trùm chạy ẩu , giốg giao trứng cho ác wa'.....

- Còn lại là Ngọc Anh và Minh Duy....

Để bốc thăm chọn tên hết rồi nhưng bọn con gái vẫn ôm cứng lấy nhau, ko chịu lên xe... Bọn boy thấy lạ liền hỏi :

- Mấy you sao vậy??? Sao còn chưa lên.....

Bé tái mặt :

- Nhưng... nhưng.... đi với mấy người bọn tui thấy..... ghê.... ghê wa'....

- Uhm! Mấy bữa tui đang đi trên đường, thấy Vũ Doanh chở 1 con bé trên xe máy, chạy thấy rợn tóc gáy.... Giờ nghĩ lại còn hãi.... Huhuhuuuu... Tui ko thể đi được...- Yến Nhi kinh sợ nhắc lại chuyện cũ làm cả bọn đứng cứng ngắt lun.

Bọn con trai lẫn ra cười chảy nước mắt:

- Hahahahahhaaaaa..... Bùn cười chút đi được....

- Thui! Ko giỡn nữa, lên xe nhanh đi. Bọn tôi sẽ cố gắng đi chậm mà..

- Uhm! Lên nhanh đi.

Nhưng bọn con gái còn sợ.

- Mấy ông nói ko tin được, thui để bọn tui chở đi.... – Ngọc Anh đề nghị....

Thành Vũ lắc đầu :

- Ko được, ai trai ai lại để con gái chở bao giờ!!! Cứ tin lời bọn này đi, bọn này chở mấy bạn sẽ chạy chậm thui mà.....

- Uhm! Chắc chắn đó , mấy cô nương xinh đẹp....

Bọn con trai nở nụ cười (Ui!!! Dễ thương we') và chạy lại kéo cô bạn đi cùng mình lên xe. Trước khi đi, bọn boy dụ dăng :

- Yên tâm đi ha, bé ngốc.!!!

- Hứ....

Thế rồi cuộc đi chơi bắt đầu.....

Trên đường cả bọn chọc mấy cô bé cười để quên đi chuyện đang ngồi sau những tên boy... đáng sợ trong mấy phút trước....

Nụ cười vẫn nở trên môi đều đặn....

Bọn con gái dần dần yên tâm hơn... và thấy bọn hấn ngoài chuyện tán gái cừ ra thì làm người khác tin cậy là rất tuyệt.....

Đầu tiên, cả bọn ghé vào coi phim “12h ” thuộc thể loại kinh dị..... ^^

Mấy cô nàng hét âm lên, phản đối kịch liệt năn nỉ ỉ ôi nhưng bọn hấn vẫn nhớn nhoe mua vé và cười hà hà :

- Hok sao đâu mà, ngồi cạnh bọn tôi mà sợ gì chứ??? Bọn tôi ko nghĩ các bạn lại sợ mấy bộ phim như thế này.....

Bị châm kích, bọn con gái cố gắng gượng :

- Hừ, bọn tôi sợ gì chứ , coi thì coi – Dù nói cứng nhưng mặt vẫn nhăn nhéo.

Bọn boy cười mỉm :

- Uhm! vậy chờ bọn tôi ở đây chút nhé, bọn tôi đi mua bắp rồi mình vào lun.

- Ồ....Ồ.....

Chờ bọn con trai đi rồi, bé way sang thở dài :

- Giờ làm sao đây, tui chưa bao giờ coi phim kinh dị, phim ma thì càng never..... Hix....

- Chắc tui coi wa' hé?? Nhưng ko coi bọn họ sẽ xem thường mình....

- Đành cố vậy !!! – Hà Oanh động viên cả bọn.

- Ủa??? Mà sao bọn này đi lâu vậy nhỉ??

- Uhm.... Chắc lạc wa'. Đi tìm thử xem....

Cả bọn chạy đến chỗ bán bắp rang bơ thì thấy 1 đồng con gái đang bao vây lấy 5 tên.

- Trời ạ!!! Nổi bật cho cổ vào rồi khổ....

- Nhìn mấy con nhỏ này nhứt mắt chết được, giải cứu mấy “chàng” hok tụi bây???

- Nhìn mắt chàng cười méo xẹo mà thấy thương wa'. OK !!

Cả bọn nháy mắt , chạy ào vào, ôm chặt cứng cánh tay của mấy tên boy, nhỏ nhẹ nói :

- Hihiii..... Mấy “anh” đi sao lâu vậy??? Để bọn “em” chờ nãy giờ nè!!.... Mắc đền đi đó...

Bọn con trai ngạc nhiên , nhìn nhau sững sốt....

- Thôi!! Mình đi nha, trễ giờ chiếu phim rồi kìa.....

Mấy bé kéo nhanh bọn boy ra khỏi đám con gái.... mỉm cười chiến thắng... Hahahha....

Còn bọn nữ kia thì ngạc nhiên :

- O!! Mấy anh đó có bồ rồi sao???

- Nhìn mấy chị đó có đẹp gì đâu nhỉ??? Xấu òm àh....

- Uhm, đúng đó.... Mấy anh đó đẹp trai ghê nhỉ???

- Đi với nhau y như đôi đũa lệch ý....

Chưa đi xa, nên mấy bé nghe thấy hết, sững cồ định way lại mắng mấy đứa này thì :

Vũ Doanh ôm nhẹ wa eo Yến Nhi, cụng nhẹ đầu vào đầu bé, nói nhẹ nhàng :

- Bé ko xinh nhưng trông mắt “anh” bé thì tuyệt nhất, nhớ ghen.....

Nhật Tuấn vòng tay wa cổ Nguyệt Trân, mỉm cười :

- Dù ai nói gì đi chăng nữa thì “em” vẫn là vàng trắng sáng nhất trong mắt anh...(Hơi sến 1 tí nhưng trong tình huống này nó rất tuyệt....)

Đại Thành quàng tay wa vai Hà Oanh , nói = giọng mê hoặc :

- Bé iu nè!!!”Anh”nghĩ sắc đẹp của “em”có thể thua nhiều người nhưng với anh em vẫn đẹp nhất đó. ^^

Minh Duy thì dựa đầu vào vai Ngọc Anh , kéo sát bé vào mình :

- Gió đã đưa bé đến với anh thì bé sẽ mãi mãi là của anh, dù chúng ta có là gì đi chăng nữa nha. Hãy tin lời anh nhé....

E hèm... Còn Thành Vũ thì chỉ nói 1 câu duy nhất với bé :

- Anh sẽ nói tất cả những câu mấy thằng kia nói nên... khỏi nói nữa. Anh thích em , Thiên Thanh..... ^^

(ahhahaha.....)

Mấy con nhỏ kia vẻ mặt đầy tức giận :

- Hừ!!! Mấy anh chàng này si tình ghê wa'.... Mình thua mấy bà đó rồi.... Huuuuuuu...

Mấy bé nhìn bọn nó, lè lưỡi :

- Hehhehe....

Còn mọi người xung quanh thì vỗ tay nhiệt liệt, làm mấy bé đỏ ửng mặt ko nói nên lời dù biết mấy tên này chỉ trả thù dùm mình thôi.....

Mấy tên nhìn mấy bé mỉm cười, gật đầu :

- Vậy là hết tức rồi nha.....

Nụ cười của bọn hấn làm các bé đỏ mặt, cảm giác lâng lâng khi nhận được lời tỏ tình đầu tiên.... Tuyệt cú mèo.....

Nhưng.....

- Đi coi phim típ deeeeeeee.....

Mấy bé la lên thảng thốt :

- Trời..... – Và tui ngầu bị mấy tên này nắm tay kéo vào rạp.....

Bé cầu trời cho mình ko bị xỉu nữa chừng.... Hix.....Sợ ma nhất....

Bộ phim kể về 1 nhóm nữ sinh đi chơi trong rừng (hic....) thì gặp phải 1 người đàn ông kinh dị. Ông ta đã bắt và giết từ từ từng người vào lúc 12h đêm để bán lấy tiền. Cho đến 2 cô gái cuối cùng , họ đã tìm cách trốn được ra ngoài.... nhưng nguy hiểm vẫn kề cận....

Những đoạn phim kinh dị , lạnh người làm mọi người đang coi muốn ngột thở....

Bọn con gái (bị ép ngồi so le giữa 2 tên con trai TT- - - TT) sợ mún đứng tim trong từng thước phim... Vậy mà mấy tên con trai cứ nhớn nhoe như ko có gì, vừa ăn vừa nói chuyện vui vẻ :

- Mấy cô cẩn thận coi chừng bị lừa như mấy cô nàng trong phim nhé....

Hay là.....

- Đó!!! Dù sợ đến đâu cũng phải kháng cự lại, mạnh vào..... Tốt....

Y như là bọn hấn cố ý hco mình xem phim đây ko bằng..... Nhưng mà sợ thật đó....

Đến đoạn tên đàn ông kì dị cầm rựa lên định bổ vào đầu cô gái thì :

- *****AAA.....

Cả khán phòng hét ầm lên.....

Bé ôm chặt cứng lấy hấn hét ko nổi, rướm rướm nước mắt.....

Hấn giật mình, vỗ về bé :

- Ko đến nỗi kinh dị như vậy đâu!!! Hết rồi kìa, cô gái ấy chạy thoát đó...

Cả bọn nhìn sang chỗ hấn, bọn con gái hỏi han , còn bọn con trai thì nháy mắt với nhau....

Kế hoạch thành công....

Sau khi trấn tĩnh, bé đỏ mặt gật đầu..... May nhờ trong phòng tối nên hấn ko thấy má bé cứ hồng hồng lên.....

Nguyệt Trân nắm chặt tay Tuấn Nhật làm thẳng nhỏ đau điếng nhưng cố nhịn....

Thành Vũ quay sang chọc Yến Nhi :

- Có sợ thì ôm tui nghen....

Yến Nhi lườm mặt :

- Hứ.... Đây ứ....

Đúng lúc đó, gương mặt đầy máu của tên ác nhân hiện rõ lên màn hình làm Yến Nhi hét toáng lên :

- AAAAAAAAAAAAA.....

Và ôm chặt lấy..... Đại Thành ngồi bên cạnh.... trong khi Thành Vũ đang dang tay ra chờ sẵn.... ^^

Đại Thành mỉm cười, vỗ vỗ đầu Yến Nhi :

- Nhắm bên rồi bé ơi.....

Yến Nhi ngó ra, vội thả tay mình ra , cúi đầu, mặt đỏ ửng. Thành Vũ tiu nghỉu :

- Sao lại quay wa bên đó??? Bên đó của người khác mà!!! ^^

Hà Oanh ngó sang, lườm Thành Vũ :

- Nói người khác là í chỉ ai vậy ba???

- Hehhe.... Nói ai bít liền mà.....

Cả bọn cười phì , típ tục coi bộ phim khó nuốt..... Hix....

Gần hết phim, là cảnh 2 cô gái chiến đấu cùng tên ác tặc.... Đoạn phim vô cùng cuốn hút và hấp dẫn.... Đến đoạn, 1 cô bị đánh bật ra, còn 1 người chuẩn bị ăn nhát rìu của hắn.... Hắn giơ rìu lên , nở nụ cười ghê rợn.....

- *****aaaa.....

Tiếng hét lại vang lên, lần này thì hổng có ai ôm chặt cứng ai hết vì mấy cô nàng.... đơ lun rồi. Sợ wa' ngồi im nhưng tay... thì cứ nắm chặt tên ngồi bên mình.... nhéo....

0- - o

May sao, cô hồi nãy ngã đứng dậy kịp và phang cho tên đó 1 gậy... ngã xống xoài....

(Kết phim ai cũng bít rồi, hok nói nữa....)

Cả bọn thở phào nhẹ nhõm..... Nhưng bọn con trai thì :

- Mấy you nhéo đau chết được.... Đổ hết cả tay rồi nè....

- Đầu tớ thì cứ ong ong... Ngọc Anh ko hét ở đâu cứ nhè lỗ tai tớ mà hét.... Hix.....- Minh duy nhăn mặt.

- Còn tay tớ thì bị bầm dập, đến đoạn kinh dị cũng đánh tớ mà đoạn vui cũng đánh... Khổ...

Bọn con trai ngao ngán....

Bọn con gái chữa thẹn :

- Do giờ bọn tớ sợ wa' roài nên phải.... Thui mà, cho xin lỗi nha.... ^^ – Bằng giọng hết sức ngọt ngào....

- Mà ai biểu mấy người cho tụi tui coi phim này chi??? Ghê dã man....

Mấy tên này nhìn nhau mỉm cười , dù sao kế hoạch tiếp cận mấy cô nương này cũng đã thành công roài. Đau 1 tí cũng chả sao??? ^- - - ^

Cả bọn kéo nhau típ tục đi chơi....

Điểm típ theo là quán ăn nhanh cực ngon lại rất hấp dẫn....

Vừa đến nơi, bọn con gái đã nhảy tưng tưng lên vui sướng vì chỗ này dễ thương chút đi được, nhìn lại ngon mắt nữa :

- A.... Tuyệt ghê đó....

(Đúng là để đến với trái tim phụ nữ ko gì bằng đường dạ dày.... ^^)

Cả bọn kéo nhau vào , tự chọn món ăn nhanh và đến bàn cạnh cửa sổ ngồi ăn uống vui vẻ....

- Ummmm.... Món ăn này ngon chút đi được.... ^^

- Vậy ăn nhieu vào nhé.... – Vì chọn cùng món nên hắn sang phần cho bé.

Bé ngạc nhiên :

- Sao you hok ăn??? Đưa tui chi nhieu vậy.
- Tui ăn hoài mà, ko sao đâu. You ôm nhách àh....
- Hừ.... Tui ôm còn you mập we' ha???
- Thân hình tui người mẫu rồi khỏi nói nữa....
- Hừ....

Bé hận hừ gấp thức ăn mà y như đang bấm vằm mặt hấn :”Chê mình ôm hả??? Này thì chê này.... Hừ.... ”
Bé nhai ngấu nghiến món ăn hấn đưa.... (Hix....)

Đang ăn uống vui vẻ thì :

- Chào các em !!! – 1 chị rất xinh đẹp đến chào hỏi.

Đại Thành trả lời trong khi vẫn tiếp tục trêu chọc Hà Oanh (giành thức ăn với cô bé) :

- Ah! Chào chị Vân Khánh.... Hum nay chị vẫn xinh đẹp như ngày nào....

Bọn con gái nhìn theo , chị này có nụ cười rất xinh , ăn mặc kiểu tiếp viên , nói năng đàng hoàng và lịch sự, chắc người làm trong quán này.....

- Em cứ chọc chị hoài. Àh!! Mà đây là.....

Hấn lên tiếng :

- Đây là bạn gái bọn em.... – Và nở nụ cười tươi.

Bé thì ko sao nhưng bọn con gái thì ú ớ...

- O.... Ko phải đâu chị ơi.....Thành Vũ nói xàm đó... Bọn em chỉ là bạn.... bình thường thôi ạ.....
- Và mấy nàng liếc nhanh hấn.....

Nhưng.....

Vừa dứt lời, bọn con gái thấy gai gai nơi sống lưng....

Ngọc Anh tái mặt :

- Bọn mày ơi!!! Tao thấy có gì đó ko ổn sau lưng tao....

Cả bọn gật đầu :

- Uhm!!! Tao cũng thấy vậy??? Thấy ghê ghê sao sao ấy.....

Quay lại..... Choáng...

Bọn con trai đang thả dãi thần thờ nhìn ra cửa sổ :

(Chuẩn bị ca cải lương!!)

- Cuộc đời mình lần đầu gặp con gái từ chối ko mún làm bạn gái..... Bùn.....
- Uhm! Số đào hoa của anh em mình coi như hết rồi.... Huuhuhu.....
- Thui, tạm biệt mấy bạn. Mình đi học thêm bí quyết đây.....

Bọn con gái tròn mắt :

- Bí quyết gì cơ???

Đáp tỉnh weo :

- Bí quyết.... tán girl khó tính..... ^^ và chần.....

Cả bọn hét ầm lên :

- Này!!! Mấy ông nói ai khó tính chán hả???

- Ai bít được.....

(Lại cãi nhau....)

Vân Khánh cười phì :

- Mấy đứa này dzui ghê đó, chị thích mấy em roài đó nghe.

- Chị cứ nói.....

- Chị nói thật đó. Bọn này có mắt thẩm mỹ ghê, chọn được mấy cô bé ngoan và xinh thế này là tốt rồi...

- Chị à!! Ko có đâu.... – Đổ ửng mặt.

- Ko! Chị nói cho nghe nè lần đầu tiên bọn nó dẫn con gái đến đây đó..... ^^

Bé ngạc nhiên :

- Vậy sao ạ???

- Uhm.... Thành Vũ nói rõ đi xem nào???

Thành Vũ mỉm cười :

- You nhớ tên wan' là gì hok?

Bé cố nhớ lại :

- Àh!!! Hình như là..... “Sweet Love “... Đúng rồi... nhưng...

- Good!! Tên wan' là sweet love (Tình iu ngọt ngào) thì làm sao bọn tui dẫn con gái mà mình ko thích đến đây chứ???

- Wen nhieu thế mà ko ai thích sao???

- Ngốc!!! Wen thì wen nhưng thích lại là chiện khác chứ !!! ^^ – Hấn mỉm cười làm bé đỏ gay.

“Hấn mà cũng có chiện nghiêm túc sao??? Ko đáng tin. ” Nhưng tim bé vẫn đập thình thịch vì hấn nhìn bé với ánh mắt.... đẹp thế ko bít ^^

- Wen thì wen chứ thật ra bọn này chưa chính thức thích ai??? – Vũ Doanh gật gù

- Vậy wen chi??? Tốn thời gian..... – Yến Nhi thắc mắc

- Trời!!! Có mún đâu, bị ép đó – Đại Thành la oai oái

- Mấy ông mà bị ép sao??? Thấy lạ đó nha, wen thì mình tự nguyện chứ???? Ép sao được – Ngọc Anh cãi lại

- Hừ!!! Tưởng dễ vậy sao??? Ko wen bọn họ thổi tin đồn bấy bọ, mệt lắm – Đại Thành thiw3 dài sầu nào (Ặc.... Làm bộ vô tội kìa!)

- Ví dụ đi!!! – Ngọc Anh vẫn ko vừa.

- Này nhé!! Còn nhớ chuyện có 1 con bé đòi tự tử ở trên sân thượng ko???

Bọn con gái ngó ra, lắc đầu....

Nhật Tuấn nói lớn :

- Trời ăh! Vụ đó lớn thế mà ko bít ăh. Con bé đó đòi làm wen với Minh Duy..

Lập tức Ngọc Anh liếc nhanh wa Minh Duy nhưng cậu ta giả đồ ko wan tâm , way đi hướng khác....^^

- Nhưng Minh Duy ko chịu , thế là con bé hăm dọa nếu ko wen sẽ tự tử. Nào ngờ, ngày hum sau con bé leo lên sân thượng trường, hét toáng lên Minh Duy phụ tình nó và đòi tự tử.... TT- - - TT làm cậu

ta điếng hồn. Thầy cô thì thất kinh thất vía, kéo nhanh nó xuống , còn cậu ấy thì đau đầu vô cùng.....
Hahahhahaaaa.....

Cả bọn phì cười, mấy chàng công tử này thế mà ghê....

Yến Nhi nháy mắt bé :

- Chỉ có Thành Vũ là ko đụng chạm gì đến con gái, Thiên Thanh sướng nhé....

Bé đỏ ửng mặt, ko dám nhìn hấn.....

- Chỉ được cái nói bậy ko hà??? Hấn mà trong sạch á....

Ngay lập tức , Vũ Doanh liền chứng minh liền :

- Thành Vũ ít dính đến con gái nhưng có 1 vụ cũng nổi tiếng lắm ó ghen.....

- Vậy ha?? Kể đi....

Hấn chưa kịp ngăn Vũ Doanh lại thì tên này đã oang oang cái miệng :

- Con bé đó nhìn dễ thương lắm (Tất nhiên là thua Thiên Thanh ^^), đến làm wen với Thành Vũ nhưng cậu ta hồi giờ ghét nhất con gái (Sát khí từ bé bùng lên.....) nên từ chối thẳng thừng. Làm con nhỏ tức mún xủ, thế là ngày hum sau có tin đồn cậu ta có thai với con bé đó. Làm Thành Vũ phải lên hợp mặt thầy cô 1 phen..... Hahahhaa.....

Bé tức mún xịt khói nhưng cố kìm :

- Vậy ra you cũng tội đầy người ha??? ^^

Hấn lấp bắp giải thích :

- Con bé đó chỉ làm cho tui sợ để wen nó thui, chứ chẳng có gì đâu... Đừng giận mà... TT- - TT

- Hứ..... – Bé way mặt đi....Ghét..

Hấn liếc nhanh Thành Vũ nhưng tên này đang giỡn với Yến Nhi nên ko thấy ánh mắt đầy lửa của hấn.....
Kinh....

Hấn chợt nắm chặt tay bé , nói nhỏ :

- Chuyện hủ lắm thui, đừng giận nữa mà!!!

Bé chợt run lên nhè nhẹ :

- Kệ tui..... Hừ....

- Nhóc xinh..... giận thấy xinh hơn đó....

Má bé hồng hồng, phồng lên :

- Chọc hoài.... Ghét..... – Bé way mặt đi tránh đôi mắt và nụ cười của hấn.....

Hì....

Cả bọn vẫn cười nói vui vẻ ko để ý đến cặp đôi của họ đang nắm tay nhau thân thiết.... Ui...

Vân Khánh cười phì nhìn bọn nhỏ nói chuyện :

- Mấy bé dễ thương thiệt đó....

Vân Khánh típ tục :

- Mấy tên này cũng có khiếu chọn bạn gái ghê nha ngoan và xinh như mấy em , hình như hơi thiệt khi làm bạn gái của bọn nó thì phải..... ^^

- Chị ơi..... Thành Vũ chọc thui, ko phải như thế đâu ạh..... – Nguyệt Trân giãy nảy.

Nhật Tuấn vội nhét 1 cái bánh vào miệng cô bạn và liến lấu :

- Do mới wen nên mấy cô bé còn ngại thui ạ.... hihiii.....

Vân Khánh cười nhẹ :

- Tình cảm ko nên ép buột nghe hok hã mấy nhóc, phải chinh phục mấy cô bé này cả về bề ngoài (hơi bị tự tin về điều này) và trong tâm hồn các em nữa. Chị tin những cô bé này sẽ sớm siêu thui..... Hiiihiihi....

- Vậy cũng đỡ chị ạ nhưng khó lắm..... – Bọn boy nhăn mặt.

- Hi! Cố gắng thử xem nào..... ^^ Chị là con trai chị câu mấy bé hết roài....

- Ặc.... Chị tha bọn em – Hà Oanh kêu lên , sặc cười.

Cả lũ cười rân, Vân Khánh hỏi típ :

- Àh! Mấy em cũng học trường “SMTown- SP” (Trường đại học có vốn đầu tư của Mỹ) năm III hết hã??

- Dạ!! Bọn em cùng tuổi.

- Vậy các em có rãnh hok???

Bé hỏi :

- Sao vậy chị??

- Chị đang cần phục vụ bàn như bọn em ^^

- Oa..... Tuyệt !!! Lương nhieu ạ??? – Ngọc Anh hấp háy mắt

- Hi!! Con bé này.... – Vân Khánh cốc iu vào đầu Ngọc Anh – Lương tùy thui em ạ!! Cỡ 300~500 ngàn 1 tháng.

- Hehehhe....Vậy bọn em cũng có thể làm ở đây đó ạ. Em đang cần tiền để trang trải khoản tiêu vặt. ^^ – Yến Nhi hớn hở.

- Vậy thì tốt.... Chị cứ nghĩ là bọn em sẽ ko đồng ý – Vân Khánh cười tươi.

- Em sẽ cố gắng làm việc nhưng chị nè sao em thấy ở đây phục vụ cũng đủ mà....

- Uhm! Nhưng mấy người làm ở đây sắp xin nghỉ hết rồi, do ko wen nên chị cũng ko mún giữ. Vả lại họ ko nhiệt tình với khách lắm, chị ko thích. Các em còn trẻ và xinh , chắc khách sẽ thích hơn nhieu. ^^

- Vâng!!!! – Bọn con gái hớn hở.

Bọn con trai nháy mắt với chị Vân Khánh..... chị gật đầu hiểu ý (Bọn này..... âm mưu gì nữa đây).....

Cả bọn kéo nhau về khi thấy đã wa’ muộn.....

Đạp xe về lại nhà bé, hấn hỏi :

- You mún làm việc thêm để chi vậy???

- Àh! Cũng chả có gì đâu, vui thui. Tui có đủ tiền chứ hok thiếu tiền như Yến Nhi đâu. ^^

- Uhm! – Hấn gật đầu

Chợt, hấn kéo tay bé vòng wa eo mình, mỉm cười :

- Đi thì ôm chặt vào, té bây giờ.

Bé giãy nảy :

- Người ta ngồi sao kệ. Có té đâu nà..... bỏ ra đi...

- Thích !!!! – Hấn nói ngang bướng.

Bé cũng chả cãi gì thêm, cứ để im hấn cầm....

“Con trai là chúa ngang..... “

Gió mát dịu , trăng sáng vàng vắt..... làm bé cảm thấy thật dễ chịu và yên bình.

Mấy cô bạn bé dường như vui lắm, cứ cười nói khúc khích hoài làm bé cũng phải bật cười , hòa theo..... ^^

Một ngày đi chơi đáng nhớ.....

Tối đó, về đến nhà, hẳn liền nhắn ngay cho bé :

“Miss you....

Ngủ ngon nha!!!

Nhớ mơ về tui đó ^^ “

Bé mỉm cười :

“Mơ về you cho gặp ác mộng àh

Ngủ sớm đi!!!

Sáng tui nhắn you wa chỗ “

..... Típ tục những ngày tháng tuyệt vời về tình bạn và tuổi học trò.....

Sáng thì hẳn chở bé đi học (Bé vẫn mang cái kính dày cộm 0 đi ộp ộp nhưng gặp riêng lũ bạn thì tháo ra)

Trưa cả lũ rủ nhau ăn cơm chung..... Cái không gian thơ mộng của bé và hẳn buổi trưa đã bị lũ này quậy ko thương tiếc....

Chiều ở lại chờ bọn con trai tập bóng rồi về chung.....

Tối cả nhóm đi làm thêm....

Hum ấy là ngày đầu tiên đi làm của bọn con gái, năn nỉ gây lười lũ con trai cũng ko chịu chở đi vì lí do bận đột xuất. Cả bọn đành cắn răng nhớ địa chỉ và lần theo , cuối cùng cũng tìm ra :

- Chị ơi! Bọn em tới rồi nè.....

Chưa kịp cười thì đã té ngửa bật xỉu.....

- Trời ơi..... Tui bị ám ảnh hay sao vậy nè..... – Nguyệt Trân hét toáng lên.

(May là lúc này quán ko có khách)

Thành Vũ , Đại Thành, Minh Duy và Vũ Doanh đang dọn dẹp nhà cửa và kê lại bàn ghế...Còn Nhật Tuấn đang coi lại sổ sách.....

Bọn con trai trong trang phục..... tiếp khách (Đẹp miễn chê!! ^^). Áo tay dài xoắn gọn lên, cà vạt chỉnh tề, tạp dề trắng toát được cột ngang eo (ui.... vẫn nam tính chút đi được), tóc tai gọn gàng , nụ cười luôn thường trực trên môi, miễn chê.....

Cả bọn ngẩng mặt lên nhìn mấy pé, cười tươi 1 cái :

- Chào mấy pé iu.....

Bọn con gái tròn tròn mắt..... Ma ám hay sao vậy nè???

Cách đó ko xa, chị Vân Khánh đang mỉm cười tươi hết cỡ...

- ỦA???? Sao mấy người này lại ở đây vậy chị?? – Bé hỏi thắc mắc trong khi mấy bé còn lại đang xử lý bọn trời đánh vì tội gọi là pé iu..... ^^

- Ủa!! Bọn nó làm ở đây lâu rồi đó chứ. Hum bữa là nghỉ phép 1 ngày, dẫn mấy em đi chơi đó. Quán chị ko có nhân viên chính thức nên bọn nó mới nghĩ là sẽ nhờ bọn em đó....

- Vậy mà chị ko nói sớm..... – Bé cười tươi – Làm bọn em mới bước vào cửa tưởng nhầm nhà...

Hix – Bé méo xạo.

Vân Khánh cười vang.....

Cuối cùng bọn con gái cũng đành phải làm thêm ở đây vì.... khoản tiền lương cao we'... ^^ với lại có thể ăn uống thoải mái ở đây nữa.

Phân lại công việc, Vân Khánh nói :

- Chị phân vậy nhé!!! Thành Vũ và Thiên Thanh sẽ phụ trách tiếp khách đôi ở phía tay phải, còn Ngọc Anh và Minh Duy sẽ tiếp ở tay trái.....Các em phải ăn ý với nhau nhé.

- Em sẽ cố gắng.

Yến Nhi và Vũ Doanh giỏi nấu ăn sẽ lo khâu làm thức ăn nhanh cho khách nhé, có gì ko hiểu, em cứ hỏi thêm Vũ Doanh nhé.

- Em hiểu, em sẽ học thêm ạ – Yến Nhi nhẹ cười

- Hà Oanh và Đại Thành sẽ lo khâu thức uống cho khách.... Cách pha chế rất dễ , em khéo tay có thể học nhanh ở Đại Thành đó. 2 em cứ phân công việc cho nhau nhé...

- Chị cứ yên tâm , em sẽ chỉ bảo cô ấy tận tình – Đại Thành nhăn răng cười.

- Còn Nguyệt Trân và Tuấn Nhật sẽ lo phần tính toán cho khách. Các em nhớ cẩn thận khâu này nhé.... ^^

- Vâng!!

- Tốt!! Chị phân công xong rồi, các em nhớ làm tốt nha. Chị phải đi du lịch típ đây.....

- DẠ!!!!!! – Bọn con gái hét lên – Vậy còn wan' ăn thì sao ạ???

- Ko sao đâu!!! Bình thường chị vẫn đi ấy mà bọn nó lo được hết đấy thôi. Các em cứ yên tâm đi, có gì cứ hỏi bọn nó. Thui, làm việc vui vẻ nha. Chị đi đây!!! ^^

Bọn con gái ngớ ra, ko biết ứng xử làm sao???

Vân Khánh xách vali lên, vẫy chào tươi cười cả lũ. Bọn con trai khoái chí :

- Chúc chị đi vui vẻ , nhớ mua quà cho bọn em nha.

- Làm việc tốt nhé.

- Bye chị.....

Vân Khánh đi rồi mà mấy bé vẫn y như trên mây.... làm bọn con trai cứ ôm bụng cười....

- Nè!! Ko lo thay đồ rồi ra dọn dẹp cùng bọn này hả??? Sắp trễ giờ rồi đó....

Hà Oanh nhăn mặt :

- Chuẩn bị ra về ta đây là sếp nè!! Thấy ghét.....

- Hiiii..... Đồ trong tủ phòng thay đồ dành cho nhân viên đó nghe....

- Uhm!

Cả bọn định đi, thì bị hấn gọi giật lại :

- Mặc xong ra đây bọn này chỉ cách thắt nơ và mang tạp dề cho.

- Uhm..... – Bé cười nhẹ gật đầu

Mấy bé ngoan đến nỗi lũ con trai thấy ghê ghê.....

Từng nhóm làm việc có cách thắt nơ riêng , ví dụ như : Bé phục vụ ở nhánh phải thì được thắt tạp dề lệch nơ về phía phải ở trước eo, nhánh trái ở phía trái... Còn nấu ăn thì ko thắt nơ, chỉ cuộn lại và kẹp vào trong.... v...vv...

5. Chương 5

Mấy bé thấy làm việc dù có khổ nhưng rất vui, khách lại thuộc thành phần tuổi teen nên rất hay, vui vẻ.... nhưng điều làm các bé tức nhất là : Bọn con trai cứ bị mấy cô học sinh vây quanh, nhìn = ánh mắt ngưỡng mộ, hay trêu đùa bọn họ..... Tức... ^^

Còn mấy chàng cũng chẳng vui vẻ gì khi mấy pé iu cũng bị mấy anh lớn hơn chọc chọc, làm wen.... Mỗi lần như thế các bé mặt cứ hồng hồng lên, ko dám từ chối thẳng sợ khách phật lòng..... làm mấy tên nhìn thấy tức mún xịt khói, mà ko làm gì được... ^^

Còn nhieu chuyện vui lém.... Cứ từ từ thưởng thức nha bà kon.... ^^

Mấy hum nay, mấy cô nàng chăm chỉ làm lắm, dù có bị “la mắng” đến cỡ nào thì mấy bé vẫn im lặng lắng nghe và gặt gù.... ngủ. TT- - TT

Lâu lâu bất đồng ý kiến là cãi nhau inh ỏi..... Xóm chợ mà!!! ^^ nhưng vẫn lun tuân thủ ai có ý kiến đúng hơn...

Nói chung mọi việc đều diễn ra tốt đẹp và trôi wa trong sự bình yên.... những ngày đầy nắng... ^^

Hum ấy, trời mưa to.....

Tại quán...

- Ôi! Hết đường rồi, sao đây hả Vũ Doanh.....

- Để tui chạy ra ngoài mua, Yến Nhi có thể làm tiếp hok??

- Ôi ko!! Tui chưa biết cách pha chế món này..... Hay ông nhờ ai ngoài đây mua hộ nhanh đi.

- Uhm! Để tui chạy ra xem sao?

Vũ Doanh chạy nhanh ra quán. Nhìn quanh thì thấy hẻm vắng , hỏi nhanh :

- Hết đường rồi , you đi mua cho tui được ko?

Thành Vũ gật đầu :

- Uhm! Cứ để tui đi.....

Đang định đi thì bé gọi hấn :

- Nè! Bàn số 5 có mấy cô bé mún nói chuyện với you đó.....

Hấn ngó theo tay bé chỉ, trợn tròn mắt :

- Hử??? Ai wen mấy bé đó đâu??? Tự nhiên bảo tui nói chuyện???

Bé liếc xéo hấn :

- Biết gì you..... Lại đi, khách đợi đó.....

Hấn nhăn mặt, quay lại nói với Vũ Doanh :

- Mà nhờ đứa khác đi, tao mắc rồi..

- Uhm.... – Vũ Doanh gật đầu và chạy wa chỗ những người khác.

Còn hấn thì đi lại chỗ những cô bé kia, mỉm cười..... Bé liếc nhìn theo....

Tong lúc bé còn đang nhìn hấn thì Vũ Doanh chạy ngang wa nhón , bé hỏi với theo :

- Có chuyện gì mà ông nhón dữ vậy???

- Tôi định nhờ người nào đó đi mua đường. Chưa có ai cả...

- Để tui đi cho.... Mua ở đâu đây???

Thành Vũ lắc đầu :

- Ko được, trời mưa to lắm, Thiên Thanh đi cho nó mát tui àh. Để tui đi, bà vào chỉ Yến Nhi trộn trái cây đi.....

- Tui làm gì biết lạm thui tui có thể đi được. Hấn ko mát ông đâu, đừng lo. Ghi địa chỉ vào đây nhanh đi
- Bé giục.

Miễn cưỡng Vũ Doanh gật đầu, ghi địa chỉ vào tờ giấy trao cho bé , nhắc nhở :

- Đi cẩn thận nghen.....

- Uhm !!!

Lấy dù, đọc nhanh địa chỉ, bé dậm bước thì tiếng cười nói tại bàn số 5 làm bé chú ý quay lại.....

Hấn và mấy cô bé kia đang nói chuyện gì mà trông vui lắm... Hừ....

Bé bực tức quay đi..... lòng đầy hậm hực..... :” Vậy mà nói ko wen.... Chỉ được cái miệng... Cười cười nói nói... Thấy ghét.....!!!!!! “.

Bé đang cú... ^^

15 sau, bé đã mua xong đường và đang trên đường về nhà.....

Lòng vẫn còn tức giận vì hấn..... thì :

- Chào cô em!!! Đi chơi với bọn anh hok??

3 tên mặt mày hung dữ, bọn côn đồ, đứng chặn bé lại cười nhạo.....

Bé cảm thấy sắp có chuyện vui rồi đây..... 0- - - o

Lúc này, tại quán.....

Vũ Doanh đi ra đi vào, mặt mày nhăn nhó :

- Sao đi lâu thế nhỉ???

- Ko biết cô ấy có gặp chuyện gì hok??? 20 phút rồi mà..... – Đại Thành lo lắng

- Trời mưa thế này thì.... Chắc có chuyện gì rồi đó.....

Hấn cũng ko yên, nên vội chạy đi tìm bé, nói to lại :

- Tui đi tìm Thiên Thanh nghen.... Coi quán cẩn thận đó.

- Uhm! Nhanh đi..... – Cả bọn gọi với theo.

Hấn chạy theo đường mà bé đi, lòng thấp thỏm lo sợ bé có chuyện hok hay....

Hình ảnh cũ ám ảnh hấn (lúc bị bọn fan đánh) làm hấn như lửa đốt.

“Cầu mong bé ko sao??? Tức thật..... “

Mưa vẫn rơi xối xả.....

Lúc này, bé đang bị bọn côn đồ ép và thành tường. 1 tên cười lộ vẻ ác nhân :

- Con nhỏ này nhìn xinh xắn, trắng trẻo đấy nhỉ??? Cũng được đấy chứ hả ??

Tên khác gật đầu đồng ý :

- Quá được chứ được là tầm thường đó mà.....

- Hôm nay, em may mắn gặp được bọn anh đấy. Đi chơi với bọn anh nha..... Rồi anh cho tiền.....

- Hahhahahaaaaaaaa.....

1 tên khác nâng cằm bé lên, cười lớn.....

Bé nhin cho bọn chúng nói nãy giờ vì ko mún động thủ. Nhưng thấy bọn này được nước lấn tới và cơn giận về hấn còn âm ỉ nãy giờ làm bé điên lên.....

Hất mạnh tay tên này ra, bé gầm mạnh :

- Bỏ bàn tay xàm sỡ của mày ra đi.....

Bị bắt ngờ, tên này chới với... Cả bọn ngạc nhiên nhìn bé. Tên khác cười khẩy :

- Định to tiếng với bọn anh hả em??? Chưa đến lượt đâu.....

Và đấm mạnh tay vào bé , ngay lập tức bị bé chụp tay và chơi đòn Judo đánh bật tên này ra xa..... Vừa đánh bé vừa trút giận lên người bọn này :

- Này thì tiền này..... Tưởng tiền là giỏi lắm hả??? Thấy gái là nhảy vào.... ham lắm hả???? (Nói hấn ^^!). Này thì háo sắc nè.....

Bé đánh hăng hái và mạnh đến nỗi bọn này sợ run.....

Hấn chạy ngang wa hẻm thấy cái dù bé mang theo và bịch đứng lẫn lộn ở ngoài... Hấn hơi lo. Đúng lúc đó, nghe thấy hình như tiếng của bé. Hấn ngạc nhiên nên chạy nhanh vào xem thì.....

Cảnh tượng làm hấn bật cười.....

3 tên nằm chất đống, mặt mày máu me tùm lum, sưng húp.... ^^ Còn bé thì đang đập đập vào người bọn chúng :

- Này!!! Sao ko đánh nữa hả??? Đứng lên coi.

Hấn đứng nhìn bé , mỉm cười.....

Sau khi đã giải quyết xong cơn giận, bé ngược lên thì thấy hấn..... đang ôm bụng cười mình.

Giật mình... nhưng bé lơ đi.....(Đang giận mờ !!) và đi thẳng wa hấn.

Hấn ngạc nhiên vì thái độ của bé, chạy vội theo :

- Nè!!! Sao you thấy tui lại đi thẳng vậy??

Bé im lặng.....

- You đi đâu vậy???

Bé vẫn im lặng và tiếp tục đi....

- Đường đâu rồi!!!

Hấn giả vờ hỏi. Giờ thì bé mới khựng lại và ngó ra.... Hình như hỏi nãy.....

- Á.....Áh.....

Và chạy như bay quật trở lại, nhưng hấn kéo nhanh tay bé lại :

- Tui mua rồi, trong lúc you đang đập ko thương tiếc bọn nó... ^^

Hấn cười tươi nhìn bé....

Và (cũng như những lần trước) bé đỏ ửng mặt vì nụ cười ấy.... và cơn giận cũng vơi đi.

Nhưng bé cố hất tay hấn ra, vẻ mặt lạnh lùng :

- Vậy thì về!!!

Và đi thẳng.....

Hấn hok hiểu :” Bé sao lại có thái độ với hấn như thế chứ??? “

- Tui làm you giận gì sao???

Hấn chạy theo, hỏi han....

Bé vẫn im lặng.

Hắn đi song song với bé, trêu :

- You khó wa' sẽ ế đó. Con gái mà mặt cứ nhăn hoài sẽ có nhiều vết nhăn, cười nói nhàu vào chứ???

- Giống như mấy cô bé đó hả??? – Bé chợt thốt lên.

Hắn ngó ra :

- Mấy cô bé nào??

Bé tức giận , hét lên :

- Mấy con bé bàn số 5 hồi này.

Hắn như nhớ ra và gặp người xuống cười phá lên :

- Hahhahaaaa.....

Bé liếc hắn, hậm hực :

- Dzui lắm hay sao mà cười hả???

- Ra you ghen àh.....

Chợt , bé đỏ ửng mặt , lấp bắp :

- Ghen....Gh.... Hồi....hồi.... nào???? Mấy con bé đó mà tui thèm ghen với you sao????

Hắn cười típ, lần này to hơn :

- Hahah..... Đúng là như vậy roài. Mặt you vui ghê!!!!

Bé nóng bừng mặt, nước mưa cũng ko thể che nổi xấu hổ đến đỏ ửng mặt của bé :

- Cười cái con khỉ!!! Cười hoài, coi chừng gãy răng bây giờ..... hừ....

Hắn nhin cười, ngược lên nhìn bé...

Lúc này bé cúi gằm mặt nhìn xuống đường, mặt đỏ ửng lên.... Dưới ánh đèn mờ ảo của phố , nhìn bé thật xinh , nhất là lúc này đang mưa....

Hắn nhìn bé thật lâu , bé cũng nhìn lại..... (4 mắt nhìn nhau... Heheh...)

Hắn đứng lên, tiến lại gần bé từ từ, nhìn thật sâu vào đôi mắt đẹp kia, vòng tay ôm ngang wa eo , nâng cằm bé lên.... và đặt vào đôi môi hồng của bé 1 nụ hôn ấm áp và ngọt ngào...

Bé như nín thở trong vòng tay và đôi môi của hắn.....

Dù ko phải nụ hôn đầu tiên nhưng nó tuyệt vời y như thế..... ^^ ÔI!!!!!!!!!!

Và dù đang giận hắn điên người nhưng bé cũng ko thể ngăn lại được... vì nó wa' tuyệt vời....

Mưa vẫn rơi nhưng ko ngăn cản được nụ hôn của hắn và bé lạnh nhạt mà nó như ấm áp hơn và dịu ngọt hơn.....

Nụ hôn dưới mưa..... (Chắc VA xủ we' ...)

Oh my god!!!! Ước gì nó lâu hơn thế....

Được 1 lúc, chợt bé run lên. Hắn hỏi bé :

- Lạnh àh!!!

Bé gật đầu, mỉm cười...

Hắn cười theo, cúi nhẹ lên đầu bé (tranh thủ ăn hiếp người lúc ko phòng bị) :

- Vậy về nhé!!!

Hắn đi trước, cầm tay bé dắt đi.... Hát inh ỏi còn bé thì đỏ mặt lóc cóc theo sau....

Một buổi tối đáng nhớ và ngọt ngào.....

(hahahaha..... Ngưỡng mộ mình we'!!! Hơi nỏ, sr bà kon)

Về đến tiệm, mọi người bỏ nhào ra, lo lắng cho bé và hắn vì cả 2 ướt như chuột lột. (Cũng đáng mà!! Ko sao đâu bà kon).....

Và ngay lập tức bị đẩy ngay vào phòng thay đồ dành cho nhân viên (nam nữ thay chung 1 phòng. Sr!!! ^^!)

Trong lúc bé còn đang lúng túng vì nộ hôn hồi nãy chưa biết ứng xử làm sao thì hắn vẫn hồn nhiên như ko có gì xảy ra. Tìm nhanh cái khăn lớn cho bé lau khô người , hắn cười :

- Lau nhanh đi nè rồi đưa tui...

Hắn ngồi phịch xuống ghế chờ bé.

Bé ậm ừ, cúi mặt nhận lấy cái khăn và quay lưng đi lau tóc.... vì :”Đồ chết tiệt, sao chứ nhìn mình chăm chăm thế nhỉ???? “

Oan cho hắn wa'!!! Bé đứng ngay trước mặt hắn, hắn ko nhìn bé cho bé tưởng bé ko hấp dẫn àh!!! (Tội này đáng chết lắm ó), và lại hắn nhìn bé dịu dàng chứ có phải chăm chăm như bé nói đâu..... Hix! Tâm lý con gái phức tạp ghê...

Bé xoa tóc ra, mái tóc đen dài tuôn ra nhẹ nhàng, rủ xuống vai.... Nhìn bé cứ như 1 thiên thần , gương mặt bé cứ hồng hồng ửng đỏ , ngượng nghịu càng làm bé thêm xinh xắn... hơn thiên thần nhieu. ^-----^

Hắn cứ im lặng theo dõi từng cử chỉ của bé.... mỉm cười trong im lặng....

Sau khi lau khô tóc xong, bé đưa khăn cho hắn :

- Tui lau xong rồi!! You lau đi...

- You lau cho tui đi, tui.... mệt!! – Nhăn răng cười.

Bé nhăn mặt:

- Làm biếng thế!!!

- Kệ tui!!! Đi mà....

Bé liếc xéo hắn nhưng cũng tiến lại gần hắn và lau tóc cho hắn.....

Tóc hắn mềm và mượt thật..... Lại bay mùi thơm nhẹ nhàng, làm bé thấy hay hay lại thấy run run....

Chợt, hắn ôm chặt lấy eo bé , cúi mặt vào người bé.....

Bé giật nảy mình vì hành động kinh dị của hắn.....

Hix!!! Máu nóng mình đang tăng cao nè, dừng lại đi mà..... Ôm chặt we'!!

Bé sượng chín người, đẩy hắn ra nhưng hắn ôm bé chặt cứng ko nhúc nhích được. Vả lại còn im lặng nữa chứ...

Cổ trần tỉnh mình, bé hỏi hắn :

- You sao vậy??? Lạnh àh!!!

Hắn mỉm cười :

- Uhm! Tự nhiên mún ôm chặt you như thế này....

Bé đỏ ửng mặt, cố cười :

- Vậy hả???? Sao....Sao.... ko nói sớm.... Hay để tui ngồi xuống hen. Đứng... mãi.. chân... chân wa'.

Hắn phì cười, buông bé ra :

- Ko! Ko mún ép you. Chỉ thích ôm một tí thui....

- Sao vậy??

- Vì... lúc này you xinh wa'... – Hấn đỏ mặt thú nhận – Thui, you thay đồ đi nha. Tui ra ngoài tiếp khách tiếp đây.

- Nhưng người you còn ướt mà.... Cảm đó – Bé lo lắng.

- Ko sao, nước sẽ tăng thêm vẻ quyến rũ của tui..... ^ - - ^ heheh....

-Ặc.....

Bé nhìn theo dáng hấn bước ra cửa.....

Sao nó có vẻ buồn buồn và..... Bé thấy ngực mình nhói nhói..... Chỗ mà hấn dựa vào khi nãy.....

Chợt, bé chạy nhanh theo, ôm chầm sau lưng hấn , khóc

Thoáng giật mình, tim hấn đập mạnh..... Ui...

Hấn quay đầu lại nhìn bé :

- You sao vậy???

Bé ghì chặt lấy hấn , dụi đầu vào lưng hấn :

- Tui làm you buồn hả???

Hấn lắc đầu :

- Ko sao!! Tui có sao đâu nào??

- Nhưng tui hấy you buồn thật mà..... Tui.... Tui xin lỗi nếu đã làm you buồn....

Hấn mỉm cười, nắm chặt tay bé để ở bụng :

- Chuyện bình thường ấy mà... You đừngng bận tâm.

- Nhưng..... – Bé ngược nhìn hấn.

Hấn quay lại, mỉm cười :

- Thôi, nín đi. Ko có chuyện gì làm tui buồn được đâu. You đừng nghĩ lung tung....

Bé nhìn thật sâu vào mắt hấn , ánh mắt nhoè nước....

Cả 2 cứ đứng nhìn nhau như thế.... >- - - <>

Bỗng :

- RẦM!!! Trời ơi! Thiên Thanh, Thành Vũ thay đồ xong chưa.... khách..... – Ngọc Anh chạy 1 cái ào vào, hớ ha hốt hải...

Và rồi cô bé khựng lại, mặt đỏ ửng khi thấy hấn và bé đang kề sát mặt vào nhau... (No kiss nha bà kon!!!). Ngọc Anh đóng RẦM cửa lại, sượng chín mặt :

- Xin lỗi!!! Tui ko cố ý.... Mọi chuyện cứ để bọn này lo, 2 người ra sau cũng được... Sr nha..... Hix!!!

Và nó chạy biến, để lại 2 đứa đứng trơ ra chẳng hiểu cô bé nói gì hết trơn....

Thật ra hấn hơi mệt và lạnh nên bé mới ôm hấn như thế... TT- - - TT Hửu lằm rùi!!!

Vừa chạy Ngọc Anh vừa đỏ mặt mừng rỡ như mún hét toáng lên. Cô bé chạy ào vào nhà bếp và ôm chầm lấy “Yến Nhi” :

- Tuyệt vời, tuyệt vời!!!!!! Tao iu mày chết đi được !!!!

Ngọc Anh cứ ôm chặt lấy và lúc lắc vui mừng.. ko để ý con bạn đang bất động , cứng lười ko nói nên lời đang nhìn trân trân vào nó..... ở phía đối diện.

Được 5 , Ngọc Anh cũng thấy lạ nên mở mắt ra (nãy giờ nhắm mắt ạch!!), tròn tròn mắt nhìn Yến Nhi... cũng đang tròn mắt nhìn mình lạ lắm....

Ngọc Anh giật mình, ngược lên thì hơi ôi :

- Á..... Á..... Ông.... Ông...vào đây... ở đây.... đây...khi nào.... vậy????

Cô bé tự nhiên nói cà lăm, nhảy dựng lên tách ra xa.... thở gấp....

Còn cái tên được Ngọc Anh ôm nãy giờ thì mặt đỏ như gấc ko thua gì bé....

Tên đó là... Minh Duy. ^^

Hắn nhăn mặt :

- Làm gì mà bà cà lăm ghê vậy???

- Sao ông.... ở đây??? Vào... lúc nào.... – Chưa hoàn hồn.

- Trước kúc bà có ý với tui.... – Minh Duy nháy mắt cười cười.

- Hử???? Hiú lằm roài..... Lằm to.... Ko có gì hết. – Ngọc Anh hét tướng lên.

Minh Duy giả đồ khóc :

- Huhuhuuuu..... Vậy mà là ko có ý gì àh... Vậy sao bà ôm tui hả?????

Hắn cố ý làm Ngọc Anh khó xử....

Và cho thêm phần kịch tính, hắn way người lại ôm chầm lấy Yến Nhi khóc nức nở.... Nhầm người nữa rồi... ^^

- Ủa??? Sao da ông mềm dữ vậy Vũ Doanh??? – Minh Duy ngạc nhiên hỏi

Yến Nhi mỉm cười, nói nhỏ vào tai hắn :

- Nhầm người rồi ku??

Minh Duy giật nảy mình, vội thả Yến Nhi ra bóp trán nhăn nhó....

Trời hại người tốt !!! Ấc.....

Minh Duy liếc khẽ wa nhìn Vũ Doanh thì thấy tên này đang bầm cà-rốt mà cứ gọi tên mình... làm cậu hơi chột dạ.... Suýt cắn lưỡi... TT- - - TT

Còn 2 cô bé kia thì cứ ôm bụng cười làm hắn cứ đỏ mặt mún khùng lun.

Đỏ ửng mặt, cậu kéo tay Ngọc Anh đi :

- Thui, bọn tớ làm việc típ đây!!! Làm việc ngon nhé....

Và chạy nhanh.... nếu ko, ở lại có mà làm món hầm tối nay dưới tay Vũ Doanh.....để lại Yến Nhi mủm mủm cười theo.

Ngọc Anh cũng chả nói gì, nói cho hắn chộc chuyện hồi nãy àh... Ngu gì...

Vừa chạy đến cửa, Ngọc Anh và Minh Duy liền gặp ngay hắn và bé đang làm việc Cả 2 liền wên ngay chuyện ban nãy.....chạy lại hỏi thăm bé và hắn

Tiếng cười lại bắt đầu trong 1 ngày đầy mưa và nhều chuyện vui thể này..... ^^

Kết thúc công việc, mấy tên giành chỗ mấy pé về ko cho đi 1 mình.... sợ có chuyện gì xảy ra. (Mọi ngày đều như vậy, đường khác chiều)....Nhưng câu nói của mấy pé làm bọn hắn đau hơn :

- Tụi tui sợ đi với bọn ông hơn là đi 1 mình buổi tối đó.... ^^

Shock toàn phần.....

Sáng hum sau, hắn nhắn tin cho bé :

“Tui cảm thấy mệt nên ko thể chở you đi học được rồi.

You tự đi nghe. Cẩn thận xe nó hun đấy.... ^^ “

Bé nhận tin xong nổi cáu:

- Cái gì mà xe hun chứ hả???? Cái tên này.... Tui tự đi còn sướng hơn, ngồi sau yên xe của ông mà cứ tưởng tượng mình đang trên xe của tử thần....

Bé hậm hực bỏ đi, quên mất câu :Tui cảm thấy mệt của hấn.....

Đến giờ ăn trưa, cả bọn vẫn tụ tập ở chỗ cũ sau sân trường...trừ hấn là ko có.

Hà Oanh hỏi :

- Ủa??? Nay Thành Vũ nghỉ hả?? Sao ko thấy....

Vũ Doanh nói :

- Hém bít!! Hum nay nó ko đi học....

- Gọi điện nhưng nó ko trả lời....

Bé như nhớ ra :

- Àh!!! Hấn mệt nên nghỉ ấy mà... Chắc hok sao đâu.!!!

Cả bọn nhìn bé , ngạc nhiên :

- Sao ấy bít??

- Hấn nhắn cho tui mà!

Ngọc Anh cười khúc khích :

- A!! Thành Vũ nhắn cho ấy nhưng ko nhắn cho mấy ông này... Chúng tớ Thiên Thanh wan trọng hơn mấy ông này nhieu rồi... ^ - - - - ^

Bé đỏ mặt, chối đây đẩy :

- Hấn hay chở mình đi học buổi sáng, nên mới nhắn cho mình bít thôi. Làm gì có chuyện gì cơ chứ???

Đại Thành chọc típ :

- Vậy là nó wan tâm ấy rồi , sợ ấy chờ nó trễ học nên mới cố gắng nhắn cho ấy bít đấy.

- Hừ!! Quan tâm mới lạ , cẩn thận kéo xe hun mà wan tâm àh. Chọc thì đúng hơn....

CẢ bọn cười ầm lên :

- Hahahhah!!!! Bọn mình nói chút nữa chắc Thiên Thanh khai hết những gì 2 đũa nói chuyện với nhau wa'....)

Thiên Thanh bít mình trúng bẫy , giãy nảy :

- Mấy người hợp lại ăn hiếp tui đó àh..... TT- - - TT

- Vậy thì tìm Thành Vũ ra hứng đạn cho you hử????- Chọc típ...

- Mệt mấy người wa' ghen. Chọc tui hoài !!!!

Bé đỏ ửng mặt với những câu gán ghép của bọn này....

- Chiều nay, Thiên Thanh nghỉ 1 bữa đi. – Yến Nhi nói

- Chi vậy??? – Bé ngạc nhiên hỏi.

- Thế bà ko đi thăm hấn sao??? Hum nay là Giáng Sinh nè. – Tuấn Nhật hỏi.

- Nhưng tiệm đêm nay sẽ đông khách lắm.

- Hok sao!!! Bọn tui có thể làm đc, bọn tui sẽ đến sau. ^^

- Uhm! Vậy mình sẽ đến thăm hần.... – Bé gật đầu.

- Tốt tốt, nhớ cố gắng lên nhé – Cả bọn cười toe toét, hiểm 0- - - o

Bé nghi ngờ :

- Làm jì nhìn ghê vậy???

- hi!!!!

Thế là chiều hum đó, bé cứ suy nghĩ ko biết nên mua jì nấu cho hần ăn.... Và ám ảnh bởi nụ cười hiểm chết được của lũ bạn.....

Chiều hết tiết, bé phóng vèo ra chợ mua đồ ăn cho hần....

- Mua nhều ớt vào.... HàHàHà.... Cho ông ăn mau khoẻ???? ^^!!! (Ác thật!)

Bé lấy chìa khoá mà hần đưa mở cửa, định làm hần bất ngờ ấy mà....

Đi vào nhẹ nhàng, đặt đồ ăn lên bàn, bé đi vào phòng hần.....

Hần đang ngủ say li bì trên giường....

Bé tiến lại chỗ hần ngủ, đưa tay lên đo nhiệt độ hần :

- Hơi nóng..... Chắc sốt cảm....

Chạy đi lấy khăn ướt đắp lên trán cho hần , ngồi nhìn hần ngủ...

Nắng vàng chiếu nhẹ vào khung cửa, cảnh thật mềm và yên ắng....

Đầu hần nghiêng nhẹ wa 1 bên, mái tóc xoà xuống mềm mượt.... Vãn vương vãn hương thơm buổi tối ấy. Đôi mi mắt khép nhẹ, đôi môi mở ra thở một nhọc... Áo hần mặc để hở cổ áo hờ hững....

Oh my god!!! 0- - - o

Bé đưa tay lên môi hần , làn môi ấm :”Hơi thở nóng wa’ !!! ” >- - <. để=“” tay=“” lên=“” má=“” hần,=“” bé=“” mồm=“” cười....=“” :”nhìn=“” hần=“” ngủ=“” để=“” thương=“” ghê!!!=“” “=”>

Chợt, hần kêu khẽ :

- Thiên Thanh.....

Bé giật mình thụt tay lại, tim đập rộn ràng.... :”Hần kêu tên mình lúc sốt sao???? “.

Bé đưa tay lên má, đỏ ửng mặt.... ^^

Chạy nhanh ra khỏi phòng hần, bé thở gấp như nín thở....

“Hần mê sảng thôi!!! Mau wên ngay đi.... “

Bé lắc đầu, dọn đồ ra , nấu cháo cho hần nhưng đầu óc bé vẫn nhớ về hần.... Cái tên trời đánh thánh ko tha kia đang gọi tên bé..... Hix!!!

Chợt, bé thấy người bé nóng bừng lên, toàn cơ thể , có vật gì đó thật nặng đang đè lên người bé. Bé giật mình vì hơi nóng toả ra từ hần..... đang truyền sang bé.

Hần ở sau lưng bé, ôm thật chặt lấy bé , nói nhẹ như thở wa tai bé làm bé nóng bừng :

- Biết ngay you sẽ đến thăm tui mà nhưng sao you đến mà ko báo với tui vậy???

Bé đáp lấp lửng :

- O!! Sợ đánh thức giấc ngủ của you nên tui ko gọi cửa , vào luôn.

- Thế àh!!! Nhức đầu wa’!!!

- Sao ko vào giường nghỉ, ra đây làm gì vậy???

- Cui you nấu cháo. ^^ – Hấn cười như đang đùa.

- Thôi! Vào trong trước đi, tui nấu sắp xong rồi. Chút tui đưa cho you, vào nghỉ đi đã.

Hấn đáp gọn lôm :

- You ôm tui rồi tui vào.

Bé trợn tròn mắt :

- Chi??

- Ko thì thui, tui vào đây. Chút rồi you bit'. – Hấn nhăn răng cười.

Và lẳng lặng đi vào phòng, đắp mềm chờ.....cháo.

Bé nhăn mặt :”Ồm thiệt hay giả vậy trời!!! ” nhưng vẫn típ tục công việc đang dở là bỏ thật nhiều tiêu và ớt vào tô cháo của hấn..... ^- - - - ^ .

Bé hãnh diện bưng tô cháo kinh dị vào cho hấn.... mỉm cười nhẹ nhàng.... HIX!!!

Hấn ngồi dậy :

- Tui hem cầm muỗng được!!! ~^ - - - ^~

Bé gạt đầu :

- Vậy để tui dứt.

- ờ...ờ.... – Hấn ngạc nhiên vì thấy bé hiền đột xuất.

Bé mút từng muỗng cháo , thổi nhẹ cho nguội rồi đưa lên miệng hấn. Hấn ngoạm lại ăn ngon lành ko kêu ca gì.... Bé nhìn hấn ăn hết tô cháo , hỏi :

- Ngon hok??

Hấn nhìn lại bé, gạt đầu mỉm cười :

- Mún bít vị của nó như thế nào hok?

- Uhm!!!

- Nó như vậy nè....

Hấn lấy tô cháo của bé đặt lên bàn cạnh đó, kéo đầu bé xuống và đặt lên môi bé 1 nụ hôn.... nóng bỏng. (Sốt nên nóng !)

Bé run nhẹ người trong vòng tay nồng nàn của hấn.....

Nụ hôn của hấn làm bé ngây ngất vì nó nóng bỏng và làm bé như nghẹt thở.... Hix!!! Nóng...

Bé nắm chặt áo hấn :”Khó thở wa’.... “

Bé đẩy nhanh hấn ra , ôm mặt đỏ lựng :

- Định lây sốt cho tui hay sao vậy??? >- - - <>

Hấn chỉ mỉm cười :

- Thấy sao??? ^^

Bé giãy nảy cầm tô cháo bỏ ra ngoài :

- Hém sao hít??? Ngọt thờ và nóng wa’ nè..... TT- - - TT

Đóng rầm cửa lại, bé lấy tay đưa lên ngực :”Xém xỉu vì thiếu ôxi.... “.

Lắc đầu cho tỉnh táo lại, mặt bé vẫn đỏ ửng vì cái kiss hồi nãy.... Hấn luôn làm bé mún điên lên....

Vừa rửa chén mà bé cứ mơ mơ màng màng , lâu lâu lại cười khê thích thú....

Bé vào phòng của hấn :”Hấn ngủ roài àh??? “

Ngồi xuống đối diện với hấn, bé nhìn hấn ngủ...

Hấn chợt cục cựa mình , nghiêng mặt wa phía bé.... thở đều đều.

“Mình đang sở hữu 1 khuôn mặt khi ngủ và nụ cười thiên thần của hấn..... hHihiiihi.... “

Bé chợt để ý là áo hấn ướt mềm mồ hôi....

Lay nhẹ hấn dậy, bé đưa áo cho hấn :

- You thay áo đi. Áo you ướt hết rồi kìa!!!

Hấn từ từ mở mắt, gật nhẹ đầu :

- Uhm!!!

Hấn ngồi dậy đi vào nhà tắm thay áo.... Khi ra, hấn thấy bé đang nhìn ngoài trời đôi mắt mơ mộng... và khe khẽ kêu lạnh...

- Tuyệt rồi!!! Đẹp thật – Bé nói 1 mình , suýt xoa.

Hấn lại gần bé :

- Đang suy nghĩ gì vậy???

Bé ko nhìn lên , đáp :

- Tuyệt rồi đẹp wa’!!!

- Uhm! Nhưng you đang run lên kìa!!

- Ủ nhỉ??? Ko để ý, thấy cũng lạnh thiệt.

Bé khẽ run người, xoa xoa đôi bàn tay chà lên nhau rồi áp vào má.... khẽ cười....

Hấn nhìn bé... :”Bé giống thiên thần ngày đông wa’. Nụ cười trong trẻo và mềm... “

Hấn leo lên giường, nằm wa 1 bên, gờ chần lên :

- Nè!!! Lạnh thì lên đây nằm 1 chút cho ấm đi !!! Ngồi đó cảm đó.

Bé từ chối :

- Khỏi!! You nằm hết rồi. Lấy đâu chỗ tui nằm nữa.

Hấn nhăn mặt :

- Chỗ rộng thế này mà ko có chỗ àh!!!

- Nhưng tui hem thích nằm cạnh you??? – Bé nhăn mặt thú nhận

- Hừ!! Nằm cho ấm chứ có làm jì‘ đâu mà ko thích với thích hả???

Bít mình hết cách nói với tên ngang ngược này, bé đành leo lên giường.... nằm quay mặt ra bên ngoài... suy nghĩ.

Hấn quay lưng lại theo hướng bé, hỏi :

- You quay lại đi, có jì ngoài đó hay lắm sao mà nhìn hoài vậy???

- Kệ người ta!!

- Hờn roài àh! Tui thấy you lạnh nên bảo lên giường nằm thui mà.

Thấy bé im lặng, hấn mỉm cười, đưa tay ra ôm bé lại và kéo bé vào người hấn, dụi đầu vào tóc bé.....Hương thơm nhẹ nhàng....

Bé giật nảy mình :

- Bỏ tay you ra đi. Kì wa'!!! >- - - <>

- Hi!! Ôm cho ấm, ko thấy người you đang lạnh ngắt và run lên àh. Quan tâm cơ thể mình hơn 1 chút đi.
Bé nghe hấn nói :”Cũng có lý nhỉ???...”

- Hử roài!!!

- Quay mặt lại nhìn tui đây nè!!

Bé xoay người, im lặng..... Người hấn toả nóng, ngọt nhưng làm bé thấy ấm áp vô cùng trong đêm Giáng Sinh lạnh buốt này....

Bé ngược lên nhìn hấn :

- Tui nằm cạnh you rồi đó. Ngủ 1 chút đi cho lại sức!!!

Hấn riết chặt vòng tay hơn, dụi mặt bé vào ngực hấn :

- Hi!! Cảm ơn you ghen. Tui ngủ đây..... ^^

Bé đỏ ửng mặt :”Nằm cạnh con trai thấy lạ nhưng.... hay hay làm sao í !! ” (Đề nghị bà kon cấm bắt chước nha! TT- - - TT)

Hấn lim dim mắt ngủ , nhẹ nhàng.... Đầu vẫn dựa vào đầu bé và vòng tay sưởi ấm cho bé thật chặt....

Chạm nhẹ tay lên ngực hấn, bé chợt run lên..... Da hấn mềm và trắng y như da con gái ấy. Áp má vào ngực hấn bé từ từ chìm vào giấc ngủ say.....

Trong vòng tay hấn bé cảm thấy thật bình yên và hạnh phúc..... Mọi thứ dường như ngưng đọng lại hoà hợp với nhau..... Một cảm giác dịu ngọt....

Ngoài trời, tuyết vẫn rơi nhẹ nhàng nhưng trong này dường như ấm lắm..... Tình cảm của bé và hấn đang lớn dần..... từ từ từng chút 1.

=====

Bé vẫn say giấc trong vòng tay hấn, trong chăn êm nệm ấm..... Chợt , bé ngồi bật dậy :

- (Hít..... Hít....) Mùi gì thơm dữ ta???? Lại có tiếng nói cười ồn ào nữa chứ???

Lay nhanh hấn dậy :

- Nè, hình như có ai đang ở trong nhà you hay sao ấy???

Hấn cũng nhanh chóng mở mắt ko nghe câu bé hỏi :

- You nấu gì ngủi thơm vậy?? ^^

- Làm gì có!!! Tui mà nấu thì bây giờ nó cháy khét chứ đâu có thơm như vậy!!!

- Ủ nhỉ??? Sao lại có mùi thức ăn vậy!! – Hấn cũng ngạc nhiên.

- Ra coi thử đi.....

Bé và hấn cùng rón rén bước ra.....

Vừa mở cửa phòng khách 2 người xem bật xủ.....

Cả bọn đang chuẩn bị mừng giáng sinh tại nhà hấn.....

Vừa thấy hấn và bé, cả lũ đã rú lên :

- Merry Christmas!!!!!!! Thiên Thanh , Thành Vũ.....

- Bọn tôi định chờ 2 người ngủ dậy mới kêu... Ai ngờ..... ^^

Bé mỉm cười :

- Làm bọn tôi giật mình, tưởng ai chứ???

Cả bọn phì cười.....

- Nè!!! Thay đồ rồi ra đây làm tiệc lun đi you!

- Uhm! – Hấn gặt đầu và quay lại phòng.

Còn bé thì hoà vào không khí giáng sinh cùng cả bọn....

Vũ Doanh và Yến Nhi đang làm đồ ăn nhẹ và trái cây tươi.... Hà Oanh với Đại Thành đang pha chế nước uống cho cả bọn.... Nhật Tuấn , Minh Duy dọn đồ đạc wa 1 bên chừa chỗ trống cho cả bọn đặt tiệc..... Ngọc Anh , Nguyệt Trân đang cố gắng trang trí cây Noel và căn phòng....

Bé cùng trang trí phòng cùng 2 nhỏ , dù sao óc thẩm mỹ của bé cũng được hơn là xông vào bếp và làm nổ mọi thứ ko thương tiếc..... TT- - - TT.

Hấn thì (tất nhiên) đi vào bếp và “chỉ đạo” món ăn cho 4 tên kia.... Tài nấu ăn của hấn hơn hẳn Vũ Doanh và Đại Thành nha... ^- - - ^!!!

Sau khi tàn phá xong mọi thứ thì căn nhà cũng được trang trí 1 cách tuyệt đẹp và lung linh nhất : Cây Thông đặt ở giữa nhà, trang trí cực đẹp bởi óc thẩm mỹ cực cao của bé, chuông , ngôi sao, quà.....được sắp xếp 1 cách đẹp mắt. Ngang căn phòng là 1 dải băng to ghi :”Merry Christmas” và đèn hoa giả cắm xung quanh... Khắp phòng được trang trí bằng bong bóng và từng bó hoa hồng.... Nhìn trông teen hết sức , đẹp long lanh....

Các món ăn và nước uống đều được mang ra bày hết ở giữa..... Hix!!! Nhìn muốn chảy nước miếng lun!!! TT- - - TT , trang trí toàn bằng trái cây (chăm sóc sắc đẹp cho mấy pe’), nhìn mà mê..... Ừc.... Ừc....

CẢ bọn đứng ngáy ra nhìn thành quả của mình và :

- Mở tiệc thui bà kon..... AAAAAA.....

Bữa tiệc được tổ chức đơn giản (Hém dám đâu!!) nhưng vui cực kỳ. Vừa ăn uống vừa chơi trò chơi, cực nhộn....

- Uhm! Nhân dịp giáng sinh và cũng mừng là Thành Vũ của chúng ta đã dần khoẻ lại nhờ bàn tay chăm sóc cực tuyệt vời của pé iu hấn ^^ , chúng ta hãy vui lên đi bà kon..

- Hú!!!Hú!!!..... Yesh..... – Tràng vỗ tay kịch liệt....phản đối vì câu chúc wa’ dở.... ^- - - ^

- Giờ chơi trò nhận quà nha!!!

Các món quà được bày ra bên cạnh cây thông.... Cả bọn đã cùng nhau lựa mua từ mấy ngày trước.

- E hèm!!! Bên boy sẽ bốc quà của 1 girl và girl sẽ lấy quà của boy đó.... Nhận rồi cầm trả lại và boy phải bốc thêm 1 phiếu trò chơi nữa được gắn trên cây thông. Phải làm tốt lời đề nghị trên phiếu với người tặng quà cho bạn....

Bọn con gái la lớn :

- A!!! Là cái phiếu mà trưa nay bọn ông bắt bọn tui ghi đó hả????

- Ồ!!! Sao thế???

Bọn con gái mặt đỏ ửng :

- Thui, bỏ wa đi. Đừng chơi bóc thăm thêm chi !!

- Sao thế vui mà.....- Bọn hấn cố chấp

- Nhưng.....

- CHƠI NHA BÀ KON..... – Vũ Danh hét lên hào hứng mặc kệ mấy pé đang đỏ ửng mặt.

Bọn con trai vỗ tay nhiệt liệt :

- DZÔ!!! CHƠI ĐÊ!!.....

Cuộc chơi bắt đầu....

Đầu tiên là Minh Duy lên bốc trúng và của Ngọc Anh....

- Ố!!! Là cái áo ấm àh!!! – Hấn ngạc nhiên.

- Uhm! Nhớ mặc nó cho ấm người nhé... Bây giờ trời lạnh lắm đó....

Cậu ta cười toe toét , mừng rỡ y như con nít.

Ngọc Anh thì nhận được đôi giày ống cao cực ấm và một chiếc khăn nỉ....Nàng mỉm cười.

6. Chương 6

Vũ Doanh bốc món quà nhỏ nhỏ màu hồng.... Cái khăn len choàng cổ màu cà phê do chính tay Yến Nhi đan tặng.... Nhìn là biết ngay vì nàng hay ngồi đan khi rảnh ở tiệm trà mà.... Mỗi khi như thế cậu ta lại ước mình sở hữu nó.... vì hình như Yến Nhi rất chú tâm khi đan nó....

- Cảm ơn nha!! Ko ngờ tui lại được nhận cái khăn len này đây....

Yến Nhi cười nhận quà của Vũ Doanh :

- Có gì đâu!! Hợp với ông lắm đó.

Bé nhận được bao tay từ Vũ Doanh....

Nhật Tuấn nhìn sang Nguyệt Trân :

- Nè!!! Nếu mà tui bốc trúng món wa' của bà thì sao nhi???

Nguyệt Trân lắc đầu :

- Làm như ông và tui có duyên như bọn nó lắm ko bằng !!

Nhật Tuấn đưa ra món wa' nó vừa bốc lên cho Nguyệt Trân coi....làm con nhỏ há hốc....

- Trời, thiệt hả?? Quà của tui mờ....

Thằng ku cười tươi rói :

- Vậy là bọn mình cũng có duyên hả??? Đồng hồ đẹp lắm cảm ơn bà!!! ^^

Nguyệt Trân ngớ lơ nhận món quà từ tay Nhật Tuấn :

- Hehehe..... Cảm ơn ông nha!!! Cái vòng nỉ... dễ thương thiệt đó.

- Đưa tui mang cho!!

Nguyệt Trân đưa tay cho hắn mang.... Thấy vui vui lạ thường....

Hà Oanh nhìn bọn bạn, rồi bảo Đại Thành (đang chuẩn bị lấy quà) :

- Đồ ông chọn được quà của tui đó!!! Còn 2 món của tui và Thiên Thanh.....

Đại Thành nhăn nhó :

- Bà làm khó tui ghê!!! Tui thích quà này.....

Đại Thành quả quyết giơ lên 1 món quà. Về mặt tự tin thấy ổn luôn....

Hà Oanh há hốc, giương mắt nhìn hắn. Cả lũ thì cười lăn :

- Giải giớ.... Đúng quà rồi đó nhóc!! Mở ra xem gì đi.

Đại Thành nhăn răng cười, đưa món quà cho Hà Oanh xong mới bốc quà của mình :

- Woa!!! Áo ấm hả???? Tuyệt!!!

Đại Thành ôm chầm lấy HÀ Oanh reo lên , làm con nhỏ đỏ ửng mặt đỏ ra :

- Tui cũng cảm ơn ông đã tặng cho tui chai nước hoa.... Thank!

Cả lũ nhìn nhau cười.....

Đến lượt bé và hấn là khoẻ nhất , khỏi chọn.....

Hấn bốc quà bé ra, bé cũng bốc cùng lúc luôn :

- Hi!! Mũ đội đầu àh! You để ý tui kỹ thế???

- Uhm! Mùa đông mà, nhớ ra đường đội mũ vào nhé !

- Thế thích món quà tôi tặng hèm?

- Cảm ơn, con thỏ này dễ thương lém.... TT- - - TT – Bé suýt khóc vì món quà hấn tặng, bé thích nhất là thỏ bông....

Vũ Doanh cắt ngang ngay tức khắc :

- BÀ KON!! CHÚNG TA ĐÃ BỐC WA‘ XONG RỒI ĐÚNG HEM NÈ????

- Uhm... Thì sao? Trò gì típ đây!

- VẬY THÌ TIẾP THEO LÀ CHƠI TRÒ BỐC THĂM CỦA MẤY GIRL GHI NHA!!! AI ĐƯỢC MÓN QUÀ CỦA GIRL NÀO THÌ BỐC THĂM CỦA GIRL ĐÓ..... OK????

- OK!!

Cả lũ háo hức còn bọn con gái thì đang run lên.....

Trời !!! Đáng nhẽ mình ko nên ghi như thế.... Hix!! (Bà kon bít vì sao hèm??? ^^)

Chú thích vì sao bọn con gái ko thích trò này nhé!!!

Trưa hum đó, Vũ Doanh đưa ra 5 mảnh giấy cho bọn con gái, bảo :

- Bây giờ mấy cô hãy ghi ước mún của mình về người ấy trong lòng mấy cô vào giấy này!

- Là sao?? Hok hiểu!!

- Thì.... Trong đêm giáng sinh, mấy cô mún người ấy của mình làm gì cho mình thì ghi vào... – Nhật Tuấn giải thích nụ cười chói nằng.

Thế là mấy nàng vừa cắn bút vừa suy nghĩ... (Chưa bít iu là nó khó thế đấy!)

Cắn nát cái bút thì ý tưởng được ghi trong tờ giấy cũng lòi ra....

Sau đó bọn boy tịch thu hết đám giấy, thẻ ko nói và ko coi.... Nếu coi là cả bọn cùng coi!! Nên mấy bé ko cãi lại được..... Hix!!!

Và bây giờ nó đang chễm chệ trên cây thông kia.... Và bọn hấn...những “đối tượng” lóc chóc đêm nay của mấy pe’ sẽ thực hiện những điều đó.... Mún khóc mà khóc ko dc....

Minh Duy lên lấy thăm trước....

5s trôi wa, cậu ta nhìn Ngọc Anh suy nghĩ mông lung....

Minh Duy quay sang nhìn Ngọc Anh chăm chăm làm cô bé đỏ ửng mặt quay đi.....

Chợt cậu cười nhẹ , đi lại chỗ Ngọc Anh ngồi dặt tay cô đến chỗ cây thông.....

- Uhm! Ấy thích người ấy tỏ tình dưới cây thông đêm Noel . Vậy hum nay tớ làm người ấy của ấy nhé.....

Ngọc Anh sượng mặt :

- Chỉ là trò chơi thôi.

Minh Duy nhú mày, tỏ vẻ ko hài lòng :

- Nhưng mình sẽ nghĩ là thật đấy.....

Ngọc Anh ngơ ngác nhìn cậu bạn thân :”Quái!!! Tên này hâm chắc.....”

Ngay lập tức, Minh Duy quỳ xuống chân Ngọc Anh, hôn nhẹ lên tay cô bé làm Ngọc Anh điếng hồn.... nhìn thật sâu vào mắt cô và nhẹ nhàng nói :

- Tớ nghĩ tớ ko phù hợp với ấy về tất cả mọi việc, bên cạnh tớ chắc ấy buồn lắm phải hok??? Nhưng tớ thật lòng mến ấy đấy. Ngay từ lần chúng ta đi chơi riêng và ấy đã bốc thăm trúng tên tớ.... Tớ rất vui vì thời gian bên ấy như 1 người bạn nên tớ sẽ chờ ấy đến khi nào ấy chấp nhận tớ.... Nghen!

Kết thúc câu nói là nụ cười nhìn mún xiu!!! Long lanh long lanh..... Ui!!!

Ngọc Anh mỉm cười gật đầu..... đại. Dù sao wen với hần vẫn dzui hơn làm bạn bạn khó xử!!! ^^

Tiếp đến là Vũ Doanh lên bốc thăm của Yến Nhi, khác với Ngọc Anh , Yến Nhi mặt mày tươi roi rói... hơn hờ. Vũ Doanh nhìn cô bé mà đau tim... Chắc nhỏ có âm mưu gì đây!!!

Vừa cầm tờ giấy mà nó vừa run.....

Cả bọn cũng đồ dồn mắt vào nó.... Chăm chú...

Vũ Doanh vừa đọc vừa suy nghĩ.

Bỗng, nó chạy 1 cái ào..... mất tích luôn.

Yến Nhi lặn ra cười :

- Hahhahaa.....Biết ngay đọc xong ổng chạy mất dép mà!!!!!!)

Bé hời, ngơ ngác :

- Chứ bà ghi cái gì mà Vũ Doanh chạy ghê thế!

Yến Nhi nháy mắt :

- Ổng dzìu liền cho coi, thiên cơ ko thể tiết lộ!!!

- Ghê! Làm như bí mật của Khổng Minh ko bằng! Hứ.....

Cả bọn chờ trong vòng 5 thì thấy Vũ Doanh xuất hiện, thở ko kịp , mồ hôi mồ kê chảy dài.... Vất vưởng cầm 1 bó hoa hồng to oành , nhưng miệng thì cười ko thể tươi hơn.... ^- - - ^

Hần chậm rãi đi lại chỗ Yến Nhi ngồi, ngồi xuống đưa cho cô bé bó hoa thơm nức kèm 1 nụ cười mà bọn con gái nhìn đổ ngay :

- Chúc ấy giáng sinh vui vẻ!!! Mến ấy nhìu , đúng như mơ ước của ấy về 1 người bạn trai roài nghen!! Pe'iu.....

Yến Nhi nhận hoa cười hết cỡ mà mặt đỏ gay, sụt sịt khóc.... Xúc động we'....

- Chạy mệt lắm hẻ

- Đâu! Chạy wa nhà bà hàng xóm hái trộm cho nó nhanh... Đâu mà mệt! – Vũ Doanh trêu bé.

- Cái ông này..... – Yến Nhi suýt nổi cáu

Đại Thành nhăn mặt :

- Hừ!!! Chạy đở mồ hôi thế kia nói đại mày chạy tíu khu 1 cho rồi!!! Bày đặt giầu... Đêm nay chỉ có tiệm “Candy Flower” là bán hoa khuya thôi....

Vũ Doanh cười trừ vì bị thằng bạn lật tẩy. Còn Yến Nhi thì lí nhí ngượng nghịu :

- Ông thật là.... Cảm ơn vì bó hoa nha!!

- Hun đi! Đừng cảm ơn suôn. – Vũ Doanh chìa mặt ra chọc bé.

- Cái đầu ông nè.....

Cả bọn cười rang.!!!!

Đại Thành bị Thành Vũ lôi lên bốc tiếp....làm thằng nhỏ tím mún đứng lun!!! Ko biết bé Hà Oanh của hắn ghi gì nữa!!!

Lật từ từ từng nếp gấp , nó cố kéo dài thời gian cho bọn bạn câu :

- Nè lật nhanh đi!!! Làm gì mà lâu vậy??

- Ông thích thì lên bốc trước đi!! – Đại Thành nhăn răng cười trêu...

Đọc xong thăm, Đại Thành đứng im suy nghĩ. Nó nhìn sang Hà Oanh...”Hà Oanh của nó dễ thương như mấy pe’ kia sao lại tự tin thế nhỉ??? Chỉ thua Thiên Thanh có chút xú chứ mấy!??? “....

Đại Thành bảo :

- Hà Oanh!!! Lại đây nói nè.....

Nghe gọi tên mình, cô bé đứng dậy đi lại chỗ hắn :

- Đọc xong chưa? Ông trả lời đi.....

- Từ từ.... Uhm! Tui mún nói là ấy rất.....

- Rất sao..... – Hà Oanh hỏi dồn.

Đại Thành hít mạnh :

- Ấy ko đẹp.... Điều đó là tất nhiên đúng hok? Ấy cũng ko bằng diễn viên , ngôi sao, hoa hậu , hay chí ít cũng ko đẹp bằng Thiên Thanh của thằng kia (Chỉ Thành Vũ). Ấy theo mọi người ko hiền , hậu đậu, ngốc, vụng về.... v.v.v... Nhưng theo tớ ấy như 1 ngôi sao tỏa sáng giữa sáng giữa bầu trời đêm, 1 đóa hồng quyến rũ nhất trong bó hoa của Vũ Doanh tặng Yến Nhi đêm nay (Sr Vũ Doanh ^^) , đẹp hất trong mắt tớ. Dù mọi người hay bảo tớ ngu về thẩm mỹ.... TT- - - TT. Theo tớ, dù mọi người có chê ấy đến thế nào đi chăng nữa thì ấy vẫn là ấy, là con người ấy hiện thực. Và tớ thích cách ấy sống với mọi người như thế. Tớ mến ấy nhiều lắm.... ^^

Hà Oanh như đứng tim về những điều Đại Thành nói với bé này giờ.... Bé bật khóc nức.... và ôm chầm lấy Đại Thành :

- Cảm ơn ông về những điều này nhé!! Dù hơi từng từng nhưng nó làm tui vui lắm.

- Hừ! Nói thật lòng mà dám nói tui từng từng hả???

Nhưng hắn vẫn mừng rơn vì bé đang ôm chặt hắn , khóc.....

Cả bọn hú ầm lên :

- Nice Đại Thành!!! Hay đó! ^^

Đợi đến khi cả bọn giữ trật tự thì Nhật Tuấn nhảy lên chụp thăm.... Nó cười lớn :

- Ước mơ của bà cứ như phim ấy nhỉ??? Chờ tui 1 xú ghen

Và cũng như Vũ Doanh , hắn chạy mất xác sau câu nói ko đầu ko đuôi ấy.....

Yến Nhi vuốt ve mấy cách hồng, mỉm cười :

- Lại có người chạy đi mua hoa nữa wa’??? ^^

- Làm sao mà tớ biết được – Nguyệt Trân ngúng nguẩy nói.

- Nhưng ông đó là của bà mà.... – Vũ Doanh chọc

Biết bạn gán ghép mình nhưng Nguyệt Trân chỉ cười :

- Uhm thì từ từ roi bít.....

Được 15 sau (Chuẩn bị hơi lâu) thì :

Chuông của Thành Vũ reo lên :

- Alo! Tuấn Nhật mày ở đâu mà gọi điện cho tao vậy? Mọi người đang chờ nè!

-

- Hử roài!

Hắn cúp máy , ngoắc mọi người :

- Nó bảo tắt cả ra ngoài, nó có cái hay cho cả bọn coi.

Cả bọn lũ lượt kéo ra ngoài.....

- Ra đây chi vậy?? Mà Nhật Tuấn đâu rồi!? Đâu thấy ổng đâu.....

Mới nói hết câu thì từng cánh hồng trắng bay phấp phới trong không trung rơi nhẹ nhàng xuống nền tuyết trắng xóa..... Đẹp hái hoà trong ko gian toàn màu trắng..

Cả bọn ngạc nhiên... Nguyệt Trân cũng kinh ngạc ko kém.

Tuấn Nhật đứng trên sân thượng nói lớn :

- Đầu tiên tớ tặng ấy hoa hồng trắng : Tình yêu trong sáng đầu tiên của tớ.....

Tuấn Nhật tiếp tục thả 1 rừng hoa toàn màu vàng.... nhẹ nhàng và ấm áp.....

- Đây là lời tớ mún nói cho ấy biết rằng ấy giống như Hoa cúc vàng : luôn mỉm cười, vui vẻ, chân thực , trong trắng và Hoa cúc trắng : ấy luôn ngây thơ và duyên dáng tổng kết tất.

- Hoa tường vi : sự yêu thương.....

- Hoa tulip xanh : tổ lòng chân thành.

- Hoa trà trắng : tổ sự thanh khiết.

- Hoa lan : tượng trưng cho tình cảm thanh cao, tổ sự nhiệt tình..

v...v.v.....

Cả bọn chìm ngập trong sắc hoa..... Đẹp 1 cách rạng rỡ và ấm áp.....

Nguyệt Trân đón từng cánh hoa mà Nhật Tuấn thả xuống..... bé xúc động vô cùng.....

Một cảm giác ấm áp lan toả khắp ko gian , cả bọn nhìn nhau như mún khóc , chìm ngập trong tình cảm bạn bè và sự iu thương lẫn nhau.....

Nguyệt Tuấn thả hoa xong, chạy xuống trên tay cầm 1 bó Hoa tường vi phần hồng tặng riêng cho Nguyệt Trân :

- Tặng ấy thay cho lời hứa hẹn của tất cả chúng mình đối với nhau.... Tớ mún ấy nhùi lắm...

Nguyệt Trân nhận hoa, cười tươi..... nhưng mặt thì đỏ ửng lên vì bé đang khóc....

Nguyệt Tuấn phì cười, kéo đầu bé vào ngực... mỉm cười :

- Nín đi , đừng khóc nữa đang vui mà!!!.....

Cả bọn nhìn nhau..... ko nói nên lời.....

Những cánh hoa vẫn bay phấp phới trong không trung của màu trắng hoà quyện..... Cảm giác cho 1 giáng sinh an lành và ấm áp.....

- Ủa??? Còn Thành Vũ thì sao?? Ko bốc thăm àh!

Hắn và bé nhìn nhau cười :

- Bốc thăm chỉ là để các bạn hủ nhau hơn thôi , còn bọn mình hủ nhau quá roài thì bốc thăm chi nữa. ^^

- Hừ! Nhưng bọn tớ cũng có gì đâu, thể thăm của Thiên Thanh ghi gì vậy? – Ngọc Anh cười.

Bé gái đầu :

- Ô! Cũng ko có gì to tát... chỉ là.....

- Là mong sao có 1 giáng sinh an lành và ý nghĩa bên bạn bè và tui – boy friend của pe’.

Cả bọn nhào lại bé và hấn, ôm chặt cứng :

- Ôi! Bà và hấn sao.... mà tuyệt vời thế hả???

Bé mỉm cười hạnh phúc nhìn hấn :”Đâu phải chỉ năm nay thôi đâu, đời còn dài để bọn mình bên nhau mà!!!
^^ “

Sau màn ôm nhau mún ngộp thở đó là màn chơi tuyệt.....

Chia ra 2 phe, bên nam bên nữ.... chơi lia lịa như ông địa. ^^ (Hình như ví dụ sai hay sao í , ông địa làm gì có chơi chơi tuyệt ta.... >- - - < thui=“” kệ!=“” ghi=“” cho=“” có=“” vẫn=“” vậy)=“”>

Vừa lia vừa cãi nhau chí choé :

- Á Á... Sao ông dám lia trúng mặt tui hả???

- Ô! Nhầm.... Sr... Mà lia thì lia đại, ai có thấy gì đâu mà bít trúng chỗ nào.....

- Cái mặt tui vậy mà ko thấy hả???

- Nhưng chơi ai coi mặt chi!!.....

- Úi! Trúng nũa ,.....

- HAHAHHAHAHAHAHA.....HAHAHHA..... Trúng roài..... Á ”’.....

- Trúng nè!!

- Đau wa’..... Lia đau chút được..... >- - - <>

Nói chung là loạn tùng phèo.... nhưng vui cực kỳ....

Chơi đã đời và la hét khản cổ xong, cả bọn kéo vào nhà hấn , cười tươi hết cỡ , thở ra hơi :

- Giáng sinh năm nay dzui ghê!! Tuyệt vời!

- Uhm! Năm nay đối với mình là hay nhất.

- Mấy cô lại đây sưởi ấm đi , coi chừng cảm đó!!! – Thành Vũ kêu.

Bọn con gái nhìn nhau cười :

- Thành Vũ wan tâm bé gớm chưa??

- Hi! Gọi mấy ng’ lại nũa mà.

Cả bọn lú lú lại sưởi tay , ánh lửa hồng làm gương mặt mấy pe’ cứ ửng lên nhìn xinh kinh..... Đôi má hồng hồng , cái miệng cười tươi của mấy bé làm bọn hấn đứng sau.... chết ngất.

Tranh thủ mấy pe’ ko chú ý, cả bọn vào phòng hấn lấy 1 đồng nệm ra trải giữa nhà....

- Khuya roài, sưởi xong chưa đi ngủ nè mấy pé cưng !!!

Mấy pé quay lại, nhìn đồng hồ : Trời!!! 2h sáng.... Trễ wa’ vậy sao???

- Trời!! Giờ này mà tui về có mà ba mẹ chẻ cổ?? Hix!

- Thui! Bọn tui wa nhà Thiên Thanh ngủ. Ko ngủ ở đây đâu!!! TT- - - TT

Vũ Doanh ko cản , cười hiêm :

- Cứ đi đi, mấy bà sẽ sớm thay đổi ý kiến thui.

Yến Nhi nhăn mặt :

- Ông nói vậy là sao hả??? Tui tự.....

Chưa nói hết câu, bé mở ngay cửa :

- VÙ..... VVVUU‘U‘UU‘UUUUUUUUUU..... VÙ.....

Mấy bé đứng chết trân..... Bão..... Giỡn thiệt trời.....

Hà Oanh xủ ngang may nhờ Đại Thành đỡ kịp, nhìn bé bằng ánh mắt thông cảm :

- Đừng lo pe' cưng! Bọn “anh” ko làm jì mấy “cưng” đâu!

Cả bọn nở nụ cười gian xảo.....

Làm mấy bé nổi da gà.... Trời!!! Giao trứng cho ác....

- Mấy ông này nhìn hiền mà hiểm..... Nhìn mấy ông cười lúc này ai nói đẹp tui chết ngay... – Nguyệt Trân nói nhỏ.

- Hix!!! Bão dzia cho ba mẹ chửi chết àh...

- Gọi điện cho ba mẹ trước đi....

Cả bọn nháy điện thoại cho ba mẹ bảo :”Tối nay ở nhà Thiên Thanh ngủ, trời bão ba mẹ đừng lo”

Thành Vũ nói :

- Gọi xong chưa? Các bạn vào rửa mặt rồi ra đây ngủ nghen!

Cả bọn gật đầu :”Đành vậy chứ bít sao giờ.....”

Sửa soạn trong vòng 15 , mấy bé đi ra :

- Hi! Lạnh ghê ha.....

Tiếng bé suýt xoa cười hì hì , lấy 2 tay chà chà vào nhau rồi nựng lên má Yến Nhi. Mấy pe' khác cười ôm chặt lấy nhau, cho ấm.....

Mấy pe' làm bọn con trai ngược lên nhìn, chột chằm chú... Vũ Doanh buột miệng :

- Mấy pe' iu xoa tóc nhìn dễ thương ghê!!!

Mấy bé sững lại, ngó ra nhìn nhau.....

- Uhm! Đúng đó, nhìn nữ tính ra và xinh hơn..... ^^

~Tóc Thiên Thanh màu đen nhánh , suôn mượt và dài đến eo.... Để xoa tự nhiên nhìn cực xinh. Đúng kiểu con gái Á Đông.

~Còn Nguyệt Trân sở hữu kiểu tóc theo phong cách Nhật Bản : 2 bên cắt ngắn lên tĩa đều, còn đuôi tóc để dài thẳng ở phía sau.

~Hà Oanh tóc đuôi sam, duỗi nhuộm chút màu nâu dễ.

~Ngọc Anh cắt tóc sư tử dài hơn cổ màu nâu đỏ, bông bông y như búp bê!!!

~Yến Nhi để tóc quăn dài , mượt như cước, màu vàng trắng... (Yến Nhi có mẹ là người VN, ba là người USA).

Mấy pe' phì cười , trêu :

- Giờ mới bít hả??? Mấy ông đúng là..... Bộ tưởng bọn tôi chỉ bít học chứ ko bít ăn diện như mấy con bò trước của mấy ng' àh!!!

Đại Thành nhăn mặt, lắc đầu quây quây :

- Làm jì' tui tui có bồ nào?? Mấy bà lúc nào cũng cột tóc, ai đâu để ý chứ !!

- Một roài, thui ngủ đây! Mai dậy sớm còn về nhà chứ.

Mấy pe' lăn ra nằm đối đầu lại với bọn con trai, đắp chăn ngủ

- Ủa? Khuya rồi còn coi đá banh sao? – Bé hỏi

Mấy tên này chưa ngủ , đang ngồi 1 đồng trên ghế salông, miệng nhai nhoàm nhoàm coi TV. Hấn trả lời :

- Máy pe' ngủ đi. Bọn tôi coi xong sẽ ngủ sau. Đang hay mà!

- Để mở nhỏ lại cho dễ ngủ hử? – Nhật Tuấn mỉm cười vặn nhỏ TV.

- Uhm! Nhớ ngủ sớm nhé! – Máy pe' dặn dò.

Bọn con trai cười gật đầu.... xem típ.

Đến khoảng gần 4h, hết đá banh, cả bọn lữ lượt dọn dẹp đồ đạc và nhẹ nhàng lại chỗ ngủ của mình.

- Suyt! Đi nhỏ thui mà.... Máy pé tỉnh dậy bây giờ.

- Có ai mún đâu! Tối thui có thấy đường gì đâu hé ////

- Sao ko bật đèn ngủ lên... Ngủ vậy mún chết àh!

Lục đục 1 lúc sau, cả bọn mới yên vị ở chỗ ngủ , mệt kinh khủng..... Đi mà cứ dò đường cứ như đi trong nhà ma, sợ trúng đồ đổ vỡ nữa mệt lắm.

Cả bọn chồm dậy, nói nhỏ vào tai mấy pe' :

- Chúc ngủ ngon!!

Nhẹ như gió.....

Và cũng lăn ra ngủ.....

Kết thúc đêm giáng sinh tuyệt vời và ấm áp.

Chúc bà kon giáng sinh vui vẻ!

- You ơi! Sáng bánh mắt roài sao còn chưa dậy hả?

Bé ngộ nguậy che mắt.... thấp thoáng hình ảnh 1 ng' con trai ko rõ mặt :

- Ủ.... Ủ... Còn sớm mà...

- Sớm jì' mà sớm..... 8h roài đó!

- HẢ???

Như chợt tỉnh, bé mở tròn mắt... Hấn hiện ngay trước mặt bé... sát rạt và đang cười phá lên trước gương mặt ngổ tẹt của bé...

- HAhahhah!!! You lúc ngủ dậy bần cười ác...

Bé trợn mắt nhìn hấn rồi nhìn snag lữ bạn cũng đang bị bọn kia hành hạ....

Bé nào ngủ dậy cũng hé toáng lên thất thanh vì mới mở mắt gặp..... ác ma.

Bé còn đỡ chứ mấy đứa khác bị kêu kinh hơn :

- Cùng ơi! Dậy đi.

(Hay là) - Bé iu dậy đi nè!!! Hay mún “anh” nựng hả?

Có pe' tội hơn bị cắn nhẹ vào tai....

- Trời!..... Sáng nào cũng bị gọi như vậy chắc tui chết wa'

- Chết đâu mà chết!! Sống nhăn răng mà chết. – Bọn hấn cười nhăn nhó.

Cả bọn chỉ biết ôm nhau khóc thét, đau tim chết đc.

- Con lạy mấy ông tướng..... làm ai chứ đừng làm bọn con, bọn con tim yếu.

- Ta đâu dám làm ji' các con đâu! Chỉ tại nó xui vậy thôi..... Hahhahahaha....

- Cái đầu mấy ông nè..... Mới sáng nha...

- 8h rồi, sáng gì nữa. Vệ sinh nhanh đi rồi ra ăn sáng nè..

Bọn con trai cười rồi ra sau bếp chuẩn bị.

Mấy pe' hơi bất ngờ nhưng cũng lục đục dậy và đi vào nhà tắm...

Bàn ăn bày những món ăn sáng đơn giản nhưng nhìn ngon tuyệt : trứng ốp lết, bơ tươi, thịt bò , rau , sốt chấm và bún mì hun khói thơm mùi bơ. Mỗi bé đc thêm 1 ly nước hoa quả trang trí đẹp mắt , bọn con trai uống cà phê. Ưc... Ưc....

- Ui!!! Đói wa' rồi nè! – Bé cười tươi rồi nhìn mấy món ăn

- Vậy ăn nhieu vào!

- Tất nhiên....

Cả bọn nhập cuộc 1 cách tự nhiên và vui vẻ....

Một ngày mới lại bắt đầu 1 cách vô cùng xì - tin!!! ^^

Sau bữa ăn, mấy pe' đc cả bọn chở về đưa tận nhà. Hum nay trường cho nghỉ. Còn bọn hần thì đi tập bóng rổ chuẩn bị cho đợt thi đấu sắp tới...

Vừa về đến nhà, chuông điện thoại bé reo ngay.....

Là..... Daddy....

- Hi daddy !!! Daddy mới về hả???

Đầu dây bên kia tiếng 1 người đàn ông dí dỏm (nhí nhảnh) vang lên :

- Cục cưng của daddy!!! Daddy về với con rồi nè. Nhớ con nhieu lém.... lém..... (Kèm theo mấy cái hun....Chụt Chụt ^^) Giăng sinh dzui hok con. Hum wa định gọi cho con nhưng daddy và mámy của con bận chút chuyện. Xin lỗi con nha!!!

Bé cười méo xẹo :

- Dạ hok seo đâu daddy, hum wa con đi ăn tiệc ở nhà bạn mà.

- Ôi vậy hả??? Vậy là con có bạn thân rồi đúng hok??? Tuyệt lắm, daddy sợ con buồn vì con cứ.....

- Mấy đứa bạn con tốt với con lắm ăh! Daddy đừng lo..... Rất tốt.... – Bé vừa nói vừa nhớ đến hần... Tên gốc ấy...

- Vậy chút nữa kể co daddy nghe nha!!! Àh! Trưa nay con sẽ ăn cơm với chúng ta chứ??

- Vâng! Mámy đâu ăh!

- Mámy đang wa nhà con đó, định dẫn con đi mua sắm ấy mà!! Hi hi hi..... – Ông bố cố kéo dài chữ đi mua sắm vì biết chắc bé rất ghét....

- TRỒI.... Daddy định hại con hả??? Bít con ghét đi rồi mà còn..... – Bé hét lên ai oán.

- Oh my god !!! Con cũng bít là mámy thích sắm đồ cho con mặc mà... Cố lên con cưng... hahahhaha..... – Giọng ông đầy khoái trá vì chọc tức đc con cưng là bé.

- HỪ!!!!!!!! DADDDYYYYYYYYYYY.....

Vừa kết thúc câu nói cuối cùng thì :

- Con iu !!! Daddy gọi cho con hả???

Giọng 1 ng' phụ nữ xinh đẹp quý phái vang lên..... Bà ăn vận thời trang nhưng kín đáo ,sang trọng và đẹp mắt....

Bé quay lại, cười nhăn nhó :

- Dạ phải ạ!!! Daddy là ác quỷ của con..... Hix!!!

Bà khẽ cười :

- Hi!! Con cứ nói vậy chứ daddy iu con nhất đó.... Và....

Bà ôm chầm lấy bé mún nghệt thở :

- Trời ơi! Lâu ngày ko gặp con iu cao hơn ả nha!!! Xinh ra nữa chứ?? Trùi ui (Véo má bé nựng) vậy là mặc tốt mấy bộ đồ mới rồi ha!!!! Hihiihihi.....

Bé nhăn weo'..... TRỜI OI LÀ TRỜI..... GHÉTTTTTTTTTTTTT.....

Bé đẩy bà ra , nhăn nhăn :

- Mámy ả! Con lớn roài chứ hok phải là Thiên Kim của ngày nào đâu. Con hok thích đi shopping với mámy đâu. Những chỗ đó chán ngấy lắm.....

(Lâm Thiên Kim là tên thật của bé. Bé đổi tên cho ko ai nhận ra mình!!! Hẩn hình như cũng thế!)

Bà Lâm nhìn con, lấy tay lau lau nước mắt (giả vờ) ngồi xuống khóc khổ sở “khúc nuôi con” :

- Hix.... Hix.... Daddy và mámy nuôi con nhieu năm, những mong con đẹp xinh giỏi giang nữ tính... Đó là tâm nguyện của cả 2 chúng ta , nay con học giỏi rồi chỉ còn cách ăn mặc là nên sửa thôi. Vậy mà.... Sao con ko iu 2 chúng ta, con lớn nhưng vẫn là bé bỏng của mámy mà... Daddy và mámy chỉ mún chăm sóc con chu đáo thôi, sao con ko chịu nghe mámy gì hết vậy???..... Huhuhuuuuu.....

Bé bật ngửa ra sau :”Lại chơi cái chiêu kích động lòng thương con đây mà.... Mámy ác thiệt!!! “..... Bé lắc đầu ngán ngẩm :

- Mámy đừng làm như thế người ta tưởng con làm gì mámy đó. Thui, con đi là đc chứ gì??

Chỉ chờ có thế ngay lập tức bà Lâm tươi tỉnh hẳn lên, ngừng ngay khóc :

- Hahahhah..... Có thể chứ... Thui, đi với mámy nha. Nhanh lên ko muộn mất. Con đồng ý nhanh có sướng hơn hok? Làm mámy tổn nước mắt.

- Hừ! Mámy khóc giả thì tổn nước mắt gì chứ?? Cái lọ thuốc nhỏ mắt lòi ra kia...- Bé lườm mẹ cười.

Bà Lâm giật mình, nhìn vào túi xách.... Ặc.. Sợ ý wa'... vội nhét vào và.... cười nhăn răng.

- Thôi! Leo lên xe đi cưng, mámy mua cho chục bộ mới. Đi USA cũng có mua rồi nhưng về đây thấy cái gì cũng đẹp nên mún mua típ cho con.... Dễ thương lắm ghen... ^^

Bà luyên thuyên nói....

“Mámy vui thật, tính tình sôi nổi y như ba. Hèn gì 2 ng‘ ăn rơ thế!!! ^^”

Bà đi trước, bé chậm chạp theo sau ra xe. Nhà có vệ sĩ canh chừng....

Trên xe, mặc cho bà kể đủ thứ chuyện, bé cứ cười trừ cho mámy vui lòng mà ko nói gì... Bé đang bận nghĩ ko bít cái tủ quần áo ở biệt thự của mình nó có còn đủ sức chứa nữa ko??

Bé có nhà ở biệt thự sống chung với daddy và mámy khi ông bà ở nhà. Phòng bé đẹp mê ly toàn màu hồng (Người ta xây thế, bé ko để ý chi !) , cái tủ quần áo là choáng nhất , chiếm 1/3 căn phòng, hoành tráng nhất lun nhưng ít khi nào bé đụng đến. Ko phải vì quần áo xấu hay ko vừa với bé (toàn đồ ngoại, sịn nhất, model nhất, dễ thương ko hà) mà là bé ko thích mặc :”Toàn những bộ đồ vướng víu chân tay ” – Bé luôn khinh thường những bộ đồ đó. Chỉ thử wa 1 lần cho mámy vui lòng đem về cất xó..... Bé chỉ vận quần jean và áo thun , hết!!!

Nhưng tính bà Lâm thích mua sắm cho con nên cứ nằng nặc đòi dẫn bé theo mua đồ cho kì đc. Dáng bé cao (1m78) , làn da trắng hồng thêm gương mặt đẹp 1 cách lạnh lùng khiến cho đồ nào thử vào ng‘ bé đều đẹp hài hòa. Nên bà rất thích nhìn con gái mặc nh~ bộ đồ dễ thương đó..... dù bé cứ cằn nhằn ko chịu.

Miễn man suy nghĩ, bé đã đến cửa hàng trung tâm thời trang “Teen” lúc nào ko hay. Những chỗ này bé đã wen nhưng ko thích thú cho lắm.

Mới bước vào cửa, 1 ng’ ăn diện hợp thời, trang sức đắt tiền và đẹp ra chào nồng nhiệt, giọng ngọt xớt :

- A! Chào chị Lâm! Dẫn con gái đến mua đồ của em àh! Quý hóa wa’.....

Mẹ bé cười tươi như hoa :

- Ủhm! Con gái cưng của tôi đó, mới về nước dẫn con bé đi mua đồ cho vui. Làm ăn phát đạt chứ chị Doãn.

- Ôi! Nhờ phúc của chị. Em làm ăn cũng đc. Nhìn Thiên Kim đẹp thật, lớn nhanh wa’ em nhận ko ra.

- Thí đó, cho nên tôi khoái mua đồ cho nó lắm. Đồ dành cho tuổi nó chỗ nào vậy nhỉ?

Cô tên Doãn dẫn nhanh 2 mẹ con bé lên tầng đặc biệt dành cho giới thượng lưu để mua đồ.....

Căn phòng được trang trí đẹp mắt theo kiểu hiện đại tươi trẻ thích hợp cho tuổi teen. Trải dài hết căn phòng là bày bán quần áo , toàn những kiểu áo hiện đại, xinh xắn , nhìn ngất ngây. Trang trí thêm xung quanh là các chậu hoa hồng trắng, đẹp y như bước vào thiên đường. Dưới sàn lót thảm nhung màu đỏ sang trọng, treo đèn màu sáng...

Bé ngán ngẩm nhìn quanh... toàn mấy bộ đồ kiểu cách hok? Nhưng mẹ bé thì thích lắm , chọn liên tay và cứ bắt bé thử hoài..

- Ah! Bộ này dễ thương thiệt đó.... Con mặc thử đi.

- Trời ơi! Nếu mámy trẻ như con thì mámy đã mua hết về mặc rồi. ^^ Thử cho mámy coi coi nào...

Nhiệm vụ của bé là thử đồ cho mámy ngắm.... Mặc cho bé vô cảm với nhữ bộ đồ thì 2 con người lớn kia vẫn thích thú lắm...

- Đẹp ghê ha! Thiên Kim đúng là có dáng mặc đồ lắm....

- Tất nhiên , nó mặc đồ nào cũng đẹp hết đó.

^^ Bé lắc đầu ngán ngẩm...

Mệt ghê! Thà cãi nhau với hần còn vui hơn..... Chợt, bé nhớ đến hần..

“Mà cũng kì ha!!! Gặp từ hum wa đến giờ rồi, tự nhiên mới xa chút giờ lại nhớ...” – Bé phì cười với cái ý nghĩ thoáng đó – ” Hok bít giờ này hần về nhà chưa? “

Mãi nghĩ về hần, bé ko bít mẹ gọi từ khi nào :

- Con iu... Con thử cái áo này thử đi. Mámy thích cái này nữa.....

Bà Lâm gơ cái áo 2 lớp : áo dài tay màu trắng ở trong và áo ngắn tay màu đen ở ngoài. Hoa tiết trang trí xì- tin và đơn giản nhưng bé lại thích thích cái áo này. Bé cười :

- Cái áo đó cũng đc !

- Vậy hả?? Tuyệt, mẹ cũng nghĩ vậy. Cái quần bò đen đây nữa chắc hợp hen! Thêm đôi giày viền đen.....
v.v..v.v..

Bé chóng mặt với cách lựa đồ của mámy :

- Vậy để con vào thay đồ !! Mámy cứ chọn típ đi.

Bé từ từ đi vào phòng thay đồ :”Cho đến khi nào thì mámy mới thôi ko chọn đồ nữa đây! Mệt ghê..... “

Lựa wa lựa lại, lựa 1 đồng đồ , từ siêu thị này đến shopping cao cấp kia, chỗ nào bé cũng đc mámy lựa cho 1 đồng đồ.... nhìn mún ngộp thở.

Trưa đó, cả 2 ăn ở nhà hàng . Bà Lâm hện ox tối ăn tối luôn vì mình còn mắc.....mua đồ chưa về đc. Tường daddy sẽ từ chối , ai gờ còn ủng hộ 2 tay. Bé thử dài ngán ngẫm....

Ôi! Cái chân.... TT- - - TT

Tối.....

Bé diện bộ đồ màu trắng tinh = vải mềm , phủ lớp voan bóng ở ngoài . Áo 2 dây, viền áo là 1 dây hoa to chìm màu hồng phấn.Tóc uốn giả thành lọn xoắn đều wa 2 vai.... Trông bé xinh xắn và nữ tính cực kỳ.... Bé thì nhăn nhó trong lòng :

“Sao mình lại phải mặc bộ đồ kì cục này nhỉ?? Khó chịu we’.... >- - - < “=””>

Còn bà Lâm thì cứ suýt xoa :

- Ui!! Con iu xinh woa’. Thấy mámy chọn đồ cho con hợp hok??? HiHi’....Hi...

- Dạ! – Bé thở dài đánh thượt. Trời ạ! Mong sao chóng kết thúc bữa ăn tối này!! Nếu hok mình chết mất.

Ông Lâm đang chờ bx và bé, ông nhìn bé , trêu :

- Thiên Kim trang điểm lên nhìn khác hẳn nhỉ?? Nhận ko ra....

Bé tức mún học máu dù bít tính bố chuyên gia chọc mình kiểu đó :

- Daddy cứ chọc con !!! Con nhà bình thường đc roài, mặc chi cầu kỳ ra ngoài đường. Lỡ ai thấy người ta xin chữ ký con nữa phiền lắm ạh!

Ông Lâm cười tươi, vỗ bành bạch vào lưng bé :

- ahahhahaha.... Cái con này.... Lâu ko gặp mà vẫn tinh ranh như hồi nào!!!

- Nhờ phước daddy thôi ạh! – Bé nháy mắt cười.

- Thôi! Ta đi ăn đi ha. Daddy nghĩ con đói bụng rồi đó.

- Yes- sờ daddy!!! Ý kiến hay nhất trong ngày....

- Lớn roài mà cứ háu ăn ko!!! – Bà Lâm mắng iu bé, cười phì.

Cả nhà cười nói vui vẻ nắm tay nhau ra xe, 1 gia đình đại gia nhưng hạnh phúc và ấm áp tiếng cười.....

Bữa ăn của gia đình bé đc tổ chức ở nhà hàng 5 sao , nhà hàng cao cấp nhất...

Toàn nh~ món ăn ngon và đẹp mắt và giá cả thì ko nhẹ chút nào , phục vụ tử tế và chiều lòng khách, nhà hàng yên tĩnh, ấm áp và trang trí bằng màu nhẹ mắt. Ai đi ăn ở đây đều mặc đồ sang trọng , lịch sự.

Gia đình bé xuất hiện như 1 sự kiện... Tất nhiên , khách Vip mờ.

Sắp xếp chỗ ngồi đã đc đặt trước ở tầng thượng , nơi thoáng mát và có thể nhìn cảnh vào ban đêm , bé thấy thật thoải mái và nhẹ nhàng.... Âm nhạc dịu dịu....

Ông bà hỏi bé về mọi chuyện lúc sống 1 mình ở ngoài , câu chuyện vẫn đều đều diễn ra trong tiếng nhạc nhẹ nhàng. Bỗng , bà Lâm hỏi :

- Con iu! Con có boy friend (BF) chưa?

Lúc này bé đang uống nước ép trái cây nữa chừng, bị hỏi đột ngột, bé phun hết nước ra, ho sặc sụa :

- Khụ...Khụ.... Sao mámy....đột...ngột hỏi..... vậy?

Bà Lâm cười nhẹ :

- Do mámy nghĩ con đã học năm III rồi mà chưa có BF thì hơi lạ!?

- Àh....Uhm.... – Vừa suy nghĩ bé vừa giúp cô phục vụ giải quyết chỗ nước kia – Để con coi....

- Con nói thử đi....

- Ờ thì....Hắn nhìn có vẻ lẳng tử, ăn chơi. Khiến con cứ nghĩ là hần lẳng nhăng lắm nhưng ko hần rất tốt, luôn có mặt lúc con cần.... an ủi bảo vệ con mọi lúc ngay cả khi con ko ngờ.... là 1 ng’ khó hiểu.... có nụ cười quyến rũ như các hoàng tử trong mơ. Ai nhìn vào cũng cảm thấy nó gần gũi và ấm áp vô cùng.... tài năng....- Bé mơ màng kể , lòng nghĩ về hần.

Nếu mà có hấn ở đây chắc hấn té lầu xủ roài.... Hehehhe....

- Ô! Cậu ấy là ai mà tuyệt vời vậy? – Ông Lâm lên tiếng thích thú.

- Àh! Chỉ đơn giản là bạn cùng khối thôi ăh! Hấn đã tỏ tình với con. Rồi, bọn con cũng có đi chơi, xong rồi thì – Bé chột lỗ dờ.... Ai da...

2 ông bà Lâm nhìn bé , tròn tròn :

- Sao nữa?? Đang kể hay mà.....

- Àh! Ko có gì đâu ăh! Cũng bình thường thôi.... – Bé cười giả lả. Suýt chết! Phù!!

- Daddy mún nói với con 1 chuyện..... – Ông Lâm chột mím cười.

- Dạ! Chuyện gì vậy ăh!

- Ờ....là chuyện đời của con. – Ông chột ngáp nhùng.

- SAO Ạ????????? – Bé giật mình,.....

CHUYỆN ĐỜI MÌNH SAO??????? KO LỄ.....

=====

=====

=====

=

Câu nói của daddy tối hum đó làm bé hơi choáng và nghĩ ngợi.....

- Nó thật bất ngờ và shock đối với mình..... – Bé nhăn mặt

Vài ngày sau, lúc cả nhà đang uống trà thì bé quyết định hỏi kỹ hơn về chuyện đó.

- Daddy, con mún nói rõ về chuyện của con.

Ông bà Lâm nhìn nhau, từ từ uống ngụm trà, chậm rãi nói :

- Đó là chuyện đính ước giữa con và quý tử nhà họ Hoàng....

Bé shock thật sự :

- Từ khi nào ăh! Con chưa nghe nói...

- Khi chúng ta ở USA! – Bà Lâm nhẹ nhàng giải thích.

- O! Chẳng lẽ.... – Bé cố nói giọng bình tĩnh.

- Uhm! Đúng đó con iu! Daddy và mámy định cho con gặp mặt con trai nhà ông Hoàng. – Ông Lâm nói nhẹ nhàng sợ bé kích động.

- Ông.... Hoàng... Chẳng phải ông ấy là đối thủ cạnh tranh của gia đình ta sao?

- Àh! Thật ra thì.... Nó đúng là như thế đó nhưng.... daddy và ông ấy là bạn thân từ bé, rất thân. – Ông Lâm thú nhận.

- Vậy sao 2 ng' lại là đối thủ của nhau giờ làm hòa.?

- Do ta và ông ấy chia tay nhau từ lúc bé, ông ấy sang định cư ở Mỹ. Bọn ta mất liên lạc. Trong thương trường ko ai biết mặt ai, ông ấy lại lấy tên là Geoge cho nên mấy năm nay cả 2 chúng ta luôn đối đầu nhau. Hôm bữa, trong lúc họp ở USA, ta và ông ấy có gặp lại. Nói chuyện 1 lúc lâu mới vỡ lẽ. Sau đó, 2 công ty kí kết hợp đồng nhập làm 1 và gả con cho nhau....

Bé nói giọng lạnh lùng :

- Vậy ra daddy gả cưới con vì lợi ích của công ty sao ?

- Ko!!! sao con nói vậy? Ta chỉ mún hỏi ý kiến con thôi..... Ta ko mún ép buột con nhưng... con hãy suy nghĩ kỹ đc ko? – Bà Lâm nhìn bé nói giọng bần.

Bé cảm thấy nhứt đầu, đầu óc choáng váng :

- Con..... Con xin lỗi. Con nhứt đầu wa'.... Chuyện này... Thật sự....con ko mún nghĩ đến. Con xin lỗi.....

Bé đứng dậy....Chạy đi trong tiếng kêu của ông bà.... Chạy thật nhanh, ngang wa mọi ng', dầy hành lang.... Tất cả đều mịt mù sau lưng bé..... Vừa chạy bé vừa cầm nước mắt... gần như òa khóc.....

“Mình cứ nghĩ daddy và mámy là nh~ người ko bị đồng tiền chi phối chứ /?? Ai ngờ, sao họ lại ép gả mình như nh~ ng' kia chứ?? Cái thế giới mà mình cố gắng thoát ra thật khó khăn. Một nơi giả tạo..... Daddy , mámy tại sao vậy chứ??? Con ghét chuyện đó... “

Bé chạy miết, lòng nghĩ ngợi, mệt mỏi.....

MƯA..... MƯA RƠI TÍ TÁCH..... LỘP BỘP..... RÀO RÀO..... 1 đợt mưa lớn bỗng đổ xuống.....

Lạnh ngắt..... lạnh lẽo..... cô đơn..... và bé chỉ lang thang trên phố 1 mình..... vô cùng mệt mỏi.....

Bé ngồi phịch xuống đất để mặc cho nước mắt cứ như tát vào mặt , ánh nhìn vô cảm, gương mặt thất thần , bé như ko còn cảm giác gì' nữa với cái lạnh thấu xương lúc này....

Chợt, bé cúi gầm mặt xuống, ôm đầu gối và khóc nức lên :

- Tui mún gặp you wa'..... Hức... Hức....

Bé ngồi đó..... gọi tên hấn..... bé nhớ hấn... ngay trong lúc này....Nước mắt hòa cùng nỗi đau trong bé cứ tăng dần.... Cảm giác hụt hẫng...

Đêm mưa vẫn lạnh lùng , ko ai chú ý đến bé.....

Chợt, bé thấy chỗ bé ko còn mưa nữa, nhưng ở ngoài ng' ta vẫn cứ đang chạy để tránh mưa..... Bé từ từ ngước lên, nước mắt vẫn chảy dài.....

Hình dáng wen thuộc ấy... sao bé có thể lẫn lộn với ai đc chứ???

Là..... hấn...

Hấn đang đứng đó.....trước mặt bé.... gương mặt bình thường, hơi nhúu mày.... cả người ướt sũng... tay cầm dù đứng đó che cho bé.....

Ko nói 1 lời nào, hấn đứng im che mưa cho bé cứ khóc..... Mặc cho người mình thì ướt sũng.....

Có thể im lặng là cách tốt nhất vào lúc này....

Bé nhìn hấn, tiếng khóc nhỏ lại.... chỉ còn tiếng ức ức....

Hấn ngồi xuống cạnh bé , mỉm cười buồn :

- You sao lại như thế này? Người ướt hết rồi kia! Lạnh hok?

Bé nhìn mình... Ừ nhỉ? Mình đây sao? Một con nhỏ người ướt như chuột lột, đang co rún lại vì lạnh và rét , đầu tóc rũ rượi rồi mù , gương mặt đầy nước mắt thất thần.... Bé cố cười gượng :

- Tui ko còn nhận ra mình nữa rồi!!! Chán thật.....

Hấn nhìn bé, đưa tay lên má bé , lắc đầu :

- Ko đâu! You vẫn vậy, ko thay đổi gì cả?

Bé thấy hấn nhòa dần, chợt bé ngã người vào hấn , thì thào :

- Tui... cảm ơn you vì you.... đã đến với tui.

Bé mỉm cười rồi ngất đi trog vòng tay hấn.....

Mưa cứ rơi... Tất bật... vồn vã... mệt mỏi.....

=

Bé tỉnh lại trong căn phòng ấm áp và thoang thoang mùi hoa hồng.....

Đầu ko còn nhức nhối và mệt mỏi cũng vơi bớt đi. Bé xoay người vào trong thì....đụng ngay mặt hấn đang ngủ say sưa, nhìn hiền như 1 con thỏ.... (Bé thích thỏ ^^!)

Thoáng giật mình, bé thấy mặt mình nóng nóng :”Sao hấn lại thích ngủ cạnh mình thế nhỉ? “. Lay lay tay hấn dậy, bé lờm :

- Nè! Sao ông và tui lại ngủ chung như thế này hả???

Hấn mơ màng mở mắt, cười với bé rồi.... quàng tay wa ng‘ bé ôm chặt lại kéo về phía mình , nói gọn lỏn :

- Do ôm you ngủ ấm hơn!

- Ngủ riêng đc roài, ấm áp gì. Đắp mền vào cũng vậy thôi.

- Nhưng thích..... ôm you dễ chịu hơn.

- Hơ!!! – Bé chưng hững – Mà này, ai cho you thay đồ tui thế hả??? – Bé cúi lên khi nhận ra bộ đồ bé đang mặc là của..... hấn.

- Hok cóa! Tui nhờ chị hàng xóm wa thay đồ cho you đó. Ai lại tranh thủ cơ hội như thế bao giờ.... You nóng lên vì lạnh như thế mà....- Hấn giải thích trong trạng thái... mơ mơ.

- Uhm! Vậy... cảm ơn you. Thật sự là tui đang rất mệt.

Hấn cười, nói nhẹ wa tai bé :

- Vậy ngủ đi. Mai còn đi học chứ?

- Ồ!

Bé gật đầu và cổ rút sâu vào người hấn hơn... Cảm giác khi ở gần hấn ko lo toan muộn phiền thật dễ chịu với bé. Bé tin tưởng hấn.....

Câu nói của ba mẹ chìm vào wên lãng trong đầu bé.... Bé nhắm mắt ngủ.

Giấc ngủ có thể tốt hơn cho bé lúc này.

Sáng hum sau, bé đc hấn cho ăn 1 tô cháo thập cẩm cực ngon và bổ để tắm bổ lại sức khỏe sau trận mưa rào hôm qua.

- Ôi! Ngon ghê! Tui ăn nghen...- Bé nhìn tô cháo, cười tươi rói

- Ồ... Ăn nhieu vào...

Hấn nhìn bé ăn, bắt giắc mỉm cười. Hấn chợt nhìn xa xăm.....

“- Con hãy chuẩn bị tinh thần đón vợ sắp cưới của con đi.- Giọng bố hấn lạnh lùng nói.

- Sao cơ ạ!? Chẳng phải bố nói con sẽ đc tự do chọn người con thích sao?

- Thời hạn đã gần hết rồi mà con có tìm đc đâu. Đứa này là con của ông bạn thân của bé từ hồi nhỏ.

7. Chương 7

- Sắp đặt vì lợi ích công ty vậy sao ba?

- Con đừng nói bằng cái giọng đó. Ba mẹ đặt đâu con ngồi đó, đừng ồn ào nữa. ta nói rồi đó, con đừng nói nhieu.

- Ba.... “

Hấn cũng có 1 câu chuyện tương tự như bé..... Hôn nhân sắp đặt vì lợi ích 2 công ty.

Hắn bèn tình wa' bỏ đi và gặp bé đúng lúc bé đang ngồi khóc như thế này.....

Hắn bắt giác thở dài..... và thấy bé cũng đang buồn phiền chuyện gì đó. Hắn hỏi :

- Ủa? Sao vậy? Cháo ko ngon àh? Sao ko ăn nữa....

Bé ngập ngừng khó nói :

- O! Tui có chuyện mún nói với you.

- Uhm!

- Có thể..... cho tui... ở nhà you đc chứ? Tui đang mún tránh ba mẹ mình 1 thời gian.

- Sao vậy? You có chuyện gì khó xử sao?

- Uhm! Nhưng you đừng hỏi... You đồng ý cho tôi ở đây chứ? – Bé hỏi lại hắn.

- Ồ! Tốt thôi.... Tui rất vui... – Hắn nở nụ cười thích thú.

Cả 2 cùng cười.... Lại 1 ngày nữa cho những xuất phát sau này.....

Sau đó, hắn chở bé đi học , chiều qua nhà bé lấy đồ rồi cả 2 đi làm ở quán trà luôn....

Cả bọn ko biết hắn và bé ở chung, chỉ thấy lạ là trong 2, 3 ngày nay cứ thấy hắn và bé như hình với bóng... thân thiết với nhau hơn trước.....

Nhưng sắp có chuyện rắc rối xảy ra !!!

.....

Trưa hum đó, do bận 1 số chuyện nên mấy bé ko đến sân sau sớm đc. 15 sau, mấy bé mới hối hả chạy wa :

- Ác thật! Đói wa'.... Chắc bọn hắn đang rên chờ cơm.. – Hà Oanh cười trêu.

Cả bọn phá lên cười....

- O! Hình như bọn hắn đang nói chuyện gì đó có liên quan đến bọn mình kìa.... – Bé nháy mắt, thông báo với cả bọn.

Vừa đến nơi, bé thấy cả bọn đang nói chuyện gì vui vẻ lắm, có nhắc đến tên mấy bé.... Tò mò.... >- - - <>

- Đúng nghe lun hay vào đây! – Ngọc Anh hỏi.

- Nghe thử đi!! Coi thử bọn hắn nói gì????

Mấy bé đứng nép wa cửa bên cạnh, im lặng.....

Trong này, bọn con trai ko biết mấy bé đã đến nên... (Mọi chuyện rắc rối rồi đây!!!)

Nhật Tuấn xoa xoa bụng , nhăn mặt :

- Trời ơi là trời!!!!!! ĐÓIIII..... Sao mấy bé chưa đến nhĩ???? Hix!!! Trẻ wa' rồi....

- Uhm đúng đó. Hay mấy pe' bận nhĩ??? Tui cũng đói wa'.

Vũ Doanh mỉm cười vỗ bộp vào vai hắn :

- Nè! Công nhận nhờ có ông mà bọn mình wen đc mấy pe' nhé và còn đc ăn cơm trưa nữa.

Hắn lườm bạn :

- Nói gì thế , ông wen kệ ông, sao lại nhập chung bọn mình lại với nhau.?

- Vậy là ông wen lời cam kết giữa bọn mình rồi chứ gì??? Hay để tôi nhắc lại hử? – Đại Thành chen ngang.

Hắn mỉm cười :

- Cam kết là tôi giả vờ wen với Thiên Thanh, để đc bé ủng hộ nhiều phiếu hơn trong cuộc thi bầu chọn hotboy của trường mình nữa chứ gì? Và đc làm chủ sân chơi thể thao nữa chứ gì?

“HẢ??? HẮN NÓI SAO CỜ???? CAM KẾT.... GIẢ VỜ..... BẦU CHỌN.... LÀM CHỦ.....”

Bé đứng sững người..... Tim như mún nhảy ra ngoài... Cú shock wa' lớn với bé....

“Hắn đã lừa gạt mình sao??? “

- Đúng rồi đó!!! Cũng may là ông nhớ đó... Ông làm tốt lắm..

- Mà đúng là giả cứ y như thật!!! – Minh duy cười khẩy.

Cả bọn cứ ngồi nói hết kế hoạch ra (Ngốc thế!). Còn hắ thì ngồi im, ko nói gì.....

Thật ra bọn hắ ko mún nhắc lại chuyện này, sợ mấy bé vô tình nghe thấy lại hủi lằm. Nhưng mấy lần hỏi hắ có thật là mền bé ko thì hắ cứ giả lả ko chịu trả lời. Mấy tên này tức lằm, sợ hắ làm tổn thương và đang trêu đùa bé nên hum nay mới nói ra nhằm bắt hắ nói thật lòng mình.....

Thật ko ngờ, mấy bé nghe hết.....

Mấy bé đứng lặng thình, nhìn nhau. “Thành Vũ có thể xấu xa như thế sao??? Sao lại Cả bọn hắ nũa , toàn những tên lừa dối.” (Vơ đũa cả nắm... ^^)

Bé lạnh lùng bước đi, đầu cúi gầm..... Tim nhói lên đau đớn.... Mt65 nổi đau mà bé ko biết nói sao.... Nó làm bé cảm lạnh, ko thể khóc đc...

Mấy bé đuổi theo bé, lòng thầm trách bọn hắ đùa wa' trốn với tình cảm của bé... Tàn nhẫn!

Trong này, cả bọn vẫn chưa biết gì, thay nhau nói khích hắ..... Hơi ác...

Hắ mỉm cười :

- Tao đâu có như bọn mà nói đâu!

- Chứ sao? Mà nói rõ hơn đi....

Hắ từ tốn, wa' wen với cái kiểu này rồi :

- Thiên Thanh wa' trong sáng và có phần lạnh lùng, bé ko dứt khoát trong tình cảm nên ko thể nói rõ ràng rằn bọn tao đang wen nhau. Tao thấy bé lúc nào cũng cần người ở bên cạnh như để che chở.... Một cô bé lạnh lùng nhưng thật ra rất yếu đuối. Tao thích bé ở chỗ bé biết điều mình đang làm và cố gắng vươn tới điều đó cho dù ko có ai bên cạnh. Và tao mún tao là người ở bên cạnh cô ấy mọi lúc mọi nơi..... Nhưng có lẽ wa' khó....

- Thôi đi mà! Cái thằng này, làm gì mà như đang bỏ cuộc vậy hả?

- Nhưng..... – Hắ nhíu mày suy nghĩ – Có lẽ tao và bé ko có duyên đâu!!! TT- - - - TT Tao sắp gặp mặt vợ tương lai rầu.....

- CÁI GÌ???? – Cả bọn hét toáng lên.

- Ồ!!! Tao cũng chưa bít tính sao nũa...

Cả bọn thở dài , nản..... Nhưng có 1 chuyện nản hơn là bé đã nghe thấy hết...

OH MY GOD!!! 0- - - o

Lúc này, trong công viên....

Bé bước đi thẫn thờ.... và ngồi phịch xuống 1 cái ghế.... ánh nhìn vô định, 1 nỗi mất mát..... Nước mắt bé ko chảy nổi...

Mấy bé khác đuổi theo, nhìn bé thở dài.... Thật ra mấy bé cũng cảm thấy hụt hẫng y như bé nên ko thể nào mở miệng ra an ủi bé và mình đc....

Cả bọn ngồi gần nhau mà lòng trống lỗng.

Chợt như ko chịu nổi nữa, Yến Nhi đứng phắt dậy :

- Mình ko biết phải làm sao cho Thiên Thanh hết buồn, thật sự đó. Vì mình cũng đang cảm thấy rất vô vọng và chán chường.... Bọn hần thật wa' đáng. Mình còn nghĩ bọn hần là ng' tốt nhất nữa kia....

- Có lẽ bọn mình đã nhầm rồi! Mình thấy mệt mỏi wa'.... – Nguyệt Trân thở dài – Đêm Noel rất tuyệt nhưng giờ mình thấy nó giả tạo wa'... Y như bọn hần đang khoa trương mình vậy?

- Mình ko rõ.... Thấy buồn wa' !!! – Ngọc Anh lắc lắc đầu.

Cả bọn cứ nói hết ra nhầm để bé vui bớt nỗi buồn....

Mặt bé vẫn lạnh lùng nhìn vô cảm, chợt buông 1 câu shock :

- Mình thích hần thật lòng..... Nhưng có lẽ mọi thứ.... kết thúc rồi....

Sau đó, bé ôm chặt lấy Nguyệt Trân khóc nức lên..... đau đớn.... bé đã cố nhịn nhưng ko...

Mọi thứ vỡ oà ra.....

Nước mắt tan chảy.....

Con tim chợt nguội lạnh....

Không gian như đông cứng lại nhường chỗ cho nỗi đau....

Sự hủi lấp trong thoáng chốc....

Cả bọn nhìn bé , cố nhịn khóc nhưng sao nước mắt cứ rơi....

Một ngày tồi tệ và chán nản cho 2 phía...

=====

=====

Bé ngừng khóc, nói giọng chắc nịch :

- Mình sẽ chấp nhận cuộc gặp mặt mà daddy và mámy đã sắp xếp...

Mấy bé hét âm lên :

- Cậu có khùng hok? Đừng lẫn lộn như thế chứ?? Dù hần ko thật lòng nhưng còn vô khối ng' tốt mà, đâu cần cậu phải bắt buộc cưới tên công tử đó chứ?

- Mình nghĩ kỹ rồi , trái tim mình đã nguội lạnh, mọi thứ đã trở thành vô nghĩa rồi!!! – Bé chán nản nói.

Cả bọn thở dài....

Ngay lập tức....

Bé gọi điện cho bà Lâm..... Bé phải wen hần đi trước khi quá muộn. Đầu dây bên kia vang lên tiếng nói wen thuộc :

- Alô!!! Con iu đó hả??? Mámy chờ điện thoại con bữa giờ rồi nè..... Con khỏe hok?

- Vâng! Con vẫn vậy.... Con mún nói chuyện với mámy 1 chút về vấn đề hôn nhân....

- Àh! Mámy biết là con từ chối rồi nên định nhờ người thông báo với bên kia hủy bỏ lễ gặp mặt luôn rồi.... Daddy và mámy sẽ tôn trọng ý kiến của con.

- Ko thưa mámy!!! Con chấp nhận buổi ra mắt đó. Hôm nay con sẽ về nhà....

Bà Lâm hoảng hốt :

- Ủa?? Có chuyện gì sao con? Hôn nhân con từ chối quyết liệt lắm mà!!!

Bé cười bẽn :

- Nhưng bây giờ con cảm thấy có từ chối thì cũng vậy thôi nên con sẽ làm theo ý daddy và mámy....

- Oh tuyệt!!! Mámy cũng mong con đồng ý ,.... Chút mámy sai tài xế đón con về nha !!

- Dạ! – Bé gật đầu...

Thế là xong.... Trần trở của bé sẽ kết thúc..... Mệt mỗi....

- REENG GGGGGGGG!!!!!!..... REENG GGGGGGGGGG.....

Tiếng chuông kết thúc buổi học vang lên vồn vã....

Hắn chạy nhanh ra nhà xe lấy xe chở bé về.... gặp bọn bạn đang đứng đó chơi. Hắn dắt xe chạy lại :

- Tao nghĩ kĩ rồi, có lẽ tao nên hỏi bé về suy nghĩ của bé về tao.....

Vũ Doanh cười tươi, vỗ cái bốp vào vai hắn :

- Có thể chứ? Giờ mày mới là Thành Vũ mà bọn tao wen chứ!!! Hồi nãy nghe mày nói , tao thấy mày nản wa'. Tệ thật!

- Hừ!!! Đối với tao bé tuyệt nhất, ko có ai hơn đc đâu! Kể cả con bé mà tao chuẩn bị gặp mặt, chắc gì nó đã hơn đc Thiên Thanh....Kể cả bọn con gái trong trường nay đều ko bằng – Hắn tự hào....

Cả bọn thấy mặt hắn dương dương tự đắc thì ức lắm , cúi đầu hắn xuống. Nhật Tuấn cười gian manh :

- Nè nói cho cẩn thận..... Nguyệt Trân của tao dù ko bằng bé của mày nhưng cô ấy là ng' mà tao thích đấy nghe chưa. Đừng vợ dũa cả nắm như thế chứ???

- Đúng đó, mày nói như thế hơi oan cho Hà Oanh của tao đó – Đại Thành cau có lườm hắn – Bé khéo tay và nhanh nhẹn lắm đấy!!!!

- Làm như chỉ mình bé mày tốt như vậy hả???? – Minh Duy cãi lại – Ngọc Anh nói chuyện có duyên cực kỳ, lại nói chuyện có duyên nữa....

.....

Cả bọn mỗi ng' 1 ý bên cho các bé của mình..... ^^

Hắn đứng ngoài cuộc, mỉm cười :

“Cái bọn này , bọn nó thề ko bao giờ wan tâm đến con gái , con gái đánh nhau vì bọn nó chứ chưa bao giờ bọn nó động thủ bên nào. Vậy mà giờ lại cãi cực hăng vì mấy bé... gây thơ thứ thiệt kia!! Ghê thật!!!”

Cả bọn vừa đi vừa cãi nhau....

- Ủa??? Sao ko thấy bé chờ ngoài cổng như mấy bữa nũa ta...

Hắn nhìn ra cổng , ngạc nhiên... Nhật Tuấn thắc mắc :

- Chẳng lẽ bé về trước rồi sao?

- Ko thể!!! Bé bảo chỉ mình tao chở bé thôi!

- Hôm nay quái thiệt! Trưa giờ ko thấy bóng dáng mấy bé đâu! Hồi trưa nhìn ăn cơm giờ đói bụng đã man nè..... – Vũ Doanh nhăn mặt, xoa xoa bụng.

- Tao cũng vậy!!! – Đại Thành nhìn bọn cười thông cảm.

(Chỉ thích ăn cơm mấy bé làm thôi! ^^!)

Chợt thoáng thấy dáng mấy bé, Vũ Doanh vẫy vẫy tay, sung sướng :

- Ê!!! Yến Nhi ơi.....

Yến Nhi giật mình, nhìn sang thì thấy bọn hắn đang cười toe toét như bắt đc vàng... Bình thường thì mấy bé đã chọc bọn hắn mấy câu rồi nhưng hôm nay thì mấy bé nhìn bọn hắn như lơ đi , ko wen biết...

Ngạc nhiên....

- Mấy bé sao lại lơ bọn mình đi vậy nhỉ??? Có chuyện gì rồi....

Vũ Doanh chạy nhanh lại, kéo lấy tay Yến Nhi :

- Yến Nhi hum nay sao vậy? Sao lại lơ bộn này đi.... Xa lạ wa'...

Yến Nhi hất mạnh tay ra, lườm cả bọn :

- Mấy người giỡn đủ chưa vậy??? Đùa giỡn với bọn này cũng nên có giới hạn chứ??? Quá đáng vừa thôi.

Hắn ngơ ngác hỏi bé :

- Ô kia! Sao ấy lại bực bội như thế? Bọn này có làm sai gì sao??? Mà đùa giỡn chuyện gì mới đc chứ?

- Khá khen cho mấy ng' đóng kịch tài ba. Câu lạc bộ kịch đang cần nh~ diễn viên nhập vai như các cậu đấy!

- Ngọc Anh sưng cổ, mĩa mai.

Minh Duy điếng ng', trợn tròn mắt vì câu nói của bé :

- Ngọc Anh nói nghe ghê wa'.... Bọn này diễn gì cơ...

- Các cậu lừa dối tình cảm của bọn này thì bọn này cũng dễ hiểu thôi nhưng Thành Vũ lại lừa dối Thiên Thanh, điều đó bọn tôi thật ko thể ngờ đó.... Quá đáng – Nguyệt Trân giải thích , giọng chùng xuống...

Cả bọn chết trân :

“CÁI GÌ CƠ??/ SAO MẤY BÉ LẠI NÓI NHƯ THẾ..... CHẴNG LẼ..... TRỜI ẠH! HIỂU LẦM RỒI...”

Thấy bọn con trai ko trả lời , Hà Oanh giận dữ :

- Vậy là đúng rồi chứ gì??? Các ng' giỏi lắm.... Từ nay đừng có nhìn mặt bọn tôi nữa, cứ như ko wen biết đi...

Nói xong, cả bọn bỏ đi. Hắn giật mình, chạy theo mấy bé, hỏi :

- Có lẽ các ấy hiểu lầm rồi, chuyện này... thật ra.....

Nguyệt Trân nhỏ nhẹ :

- Cậu ko cần giải thích , bọn tôi ko mún nghe đâu! Thiên Thanh ko còn thuộc về cậu nữa... Đừng wa' đáng với cô ấy như thế chứ.....

Hắn im lặng nhìn mấy bé nói mà lòng đau như cắt, rồi vò....

Bọn bạn hắn thậm hơn, đứng chết trân , ko nói nên lời nào nữa.

- Vậy là xong..... Bực mình thật!!! Hôm nay ngày gì xui dữ ta... Tao nhớ hồi snág đi ra đường có gặp bà bầu nào đâu!!! TT- - - - TT

- Ặc!!! Nói ác dữ may.. Mà xui thiệt.. Chuẩn bị tốn nước bọt đỡ dành mấy bé đây!!

- Ồ! Một thật!

Hắn leo nhanh lên xe, có điều gì đó thôi thúc hắn nhanh về nhà nếu ko sẽ muộn mất , hắn nói to :

- Bọn mày tự xử đi nha. Mọi chuyện đều do mấy ông tướng bọn người ra hết đó. Tao về nhà chút đã.....

- Đây..... Nói vậy mích lòng wa'đơ' ghen.....

Hắn chạy như bay ,lao thẳng về nhà..... Lòng đầy lo lắng...

Quả như hắn nghĩ, bé đang sắp xếp đồ đạc , chuẩn bị leo lên xe, về nhà.... Hắn gọi to :

- THIÊN THANH..... CHỜ CHÚTĐÃ.....

Bé giật mình, quay lại, vừa thấy hắn bé vội leo nhanh lên xe , tránh mặt hắn....

Hắn vút xe đạp chạy nhanh lại ô cửa, đạp mạnh :

- Ra nhanh đi Thiên thanh, tôi có chuyện mún nói với you.....

Bé lạnh lùng nói ko nhìn mặt hắn :

- Mọi chuyện kết thúc rồi, tôi và you ko có chuyện gì để nói với nhau hết.

- Đừng như vậy mà! Mọi chuyện đều là hiểu lầm.... Tui xin you hãy nghe tui.....

Bé lắc đầu mạnh, che tai lại :

- Tui đã nghe hết rồi..... Thật dối trá... You im đi!!! Sau này ta ko còn gì với nhau nữa.... Tạm biệt!!!

Nước mắt bé chạy dài.....

Hắn đứng sững ra :”Tạm biệt sao??? “

Hắn vẫn cứ đập cửa, gọi bé mặc cho chiếc ô tô dần dần chuyển bánh.....

Xa mù.....

Hắn đứng nhìn theo.....lòng đau đớn.....

Chiếc xe chạy xa dần rồi mất hút như khoảng cách mà hắn cố tạo ra với bé đang xa dần.... xa dần....

Bé về đến nhà mà lòng nặng trĩu 1 nỗi đau ko tên.... Ông bà Lâm riu rít đón con gái về , ôm gì bé vào lòng :

- AH! Con gái iu wi’ của taaaaa..... Nhớ con chút đc.... ^- - - - - ^

Bé gượng cười :

- Con xin lỗi vì đã ko nghe lời daddy và mámy, con cũng nhớ 2 ng’ nhiều lắm.....

- Hiiiii.... Thiếu 2 bọn ta sao con dzui đc he. Vậy con đừng xa daddy và mámy nữa nghe.

Bé gạt đầu :

- Dạ, mọi chuyện kết thúc rồi. Thôi, con đi lên phòng đây! Có gì chút gặp ghen daddy.. Con hơi mệt!

Nói rồi bé đi thẳng lên nhà trên để lại sự ngạc nhiên trong ông bà :

- Trong con iu ko còn sức sống gì nữa, sao vậy nhĩ???

Trong phòng bé.....

Bé lăn lên giường , mệt mỏi. Cái giường êm nhất , mịn nhất cũng ko xoa dịu đc bé lúc này....Cảm giác trống vắng và đắng cay.....

“Mình sẽ yên đc hắn thôi mà.... Dù sao thì hắn cũng chỉ là đứa giỡn chẳng thật lòng...”

.....

Đang suy nghĩ với những trăn trở thì :

- Cốc !!! Cốc !!! Cốc !!! Hi con iu, daddy và mámy vào đc hem.....

Bé ngồi bật dậy, lau vội nước mắt :

- Àh vâng, daddy và mámy vào đi ạ!!!

2 ông bà mở cửa đi vào, trên tay cầm ly nước hoa quả cho bé..... Thứ nước mà hắn hay cho bé uống để chăm sóc sắc đẹp. Hix!!! ^^

Trao ly nước cho bé, ông bà ngồi bên giường nhìn bé, trông bé xanh xao và nhợt nhạt thấy rõ, đôi mắt y như vừa khóc nữa chứ.... nhưng nhìn nó đẹp hơn ra. (Buồn cũng đẹp chứ bộ.)

- Con có chuyện gì buồn àh! -Ông Lâm mở lời hỏi

Bé ngước lên, cười bẽn....

- Nếu con ko thích chuyện đính ước này thì daddy và mámy sẽ hủy ngay , mặc dù bọn ta đã gọi điện và đồng ý lúc chiều nay rồi... TT- - - TT

(Sau khi bé gọi thì ông đã gọi cho ông Hoàng đồng ý tổ chức lễ đính ước)

Bé phì cười đến nỗi sặc nước ra :

- Daddy thật là.... Vậy nói con thay đổi thì mọi chuyện cũng đã tiến hành rồi còn gì....

Ông gãi đầu, cười trừ :

- Thì đó.... Nhưng ko có chuyện gì thì sao trông con thảm vậy???

Bà nhìn vô định , im lặng..... Rồi :

- Con đã nghĩ cậu ấy thật lòng nhưng có lẽ con đã tin tưởng wa' nhiều.... Thật khó có thể bắt đc cậu ấy đã lừa dối con. Sao con ng' có thể ác độc với tình cảm của ng' khác như thế chứ??? Con ghét cậu ấy.....

Bé khóc , nước mắt chảy dài cùng lời nói.....

Bà Lâm nhìn bé thở dài, vỗ vai an ủi :

- Vậy là con bị “seven- love” rồi chứ gì???

- Dạ???? – Bé hỏi ngớ ra – “seven- love” là gì ăh!!!

Bà bùm miệng cười khoái chí :

- seven- love là thất tình chứ gì?? Vậy là mámy hiện đại hơn con roài..... Hí hí hí....

Bé lăn ra bật ngửa.... Ghê thật!! Cập nhật thông tin còn nhanh hơn mình.

- Hok cãi với mámy nữa, kệ con!!!!!! – Bé chu miệng, cười tươi.

Bà cười nhẹ :

- Thui nào, con iu!! Mámy và daddy đều biết cậu ấy.... Cậu ấy tốt đấy, chắc có lẽ 2 đứa hiểu lầm gì nhau đúng hok?

- Daddy thấy sau khi wen với cậu ấy, ko phải con cười nhiều hơn và ko còn lạnh lùng nữa, thay vào đó là con ng' thật của con : cô bé mới lớn dễ thương và ngây thơ... ^^

Bé giật mình :

- Sao mámy lại biết cậu ấy!!!!?????????

Bà chỉ wa ông Lâm... dễ hiểu mà!!!! (Thuê thám tử và ng' theo dõi theo là bít liền!!! Ặc!!)

- Daddy và mámy ko tôn trọng đời sống riêng tư của con..... – Bé cáu lên

Ông bà nhẹ nhàng phân bua :

- chứ con bỏ nhà ra đi làm cha làm mẹ ko lo sao??? Vậy nên.....

Ông Lâm cười âu yếm :

- Ta cũng nghĩ con nên nói rõ ràng mọi chuyện với cậu ấy đi để tránh hối tiếc sau này.... Ra mắt rồi là thuộc về ng' ấy đó!

Bé gật đầu :

- Con hiểu!

Ông bà nhìn nhau, cười.....

- Thôi! Con nghỉ ngơi đi nghe! Chút xuống ăn tối.....

- Vâng!

Ông bà đi rồi chỉ còn bé lại 1 mình đang suy nghĩ với nh~ câu nói của....

“Uhm, đúng là có thể hần đã lừa dối mình nhưng nh~ việc làm và sự wan tâm của hần , có thể cũng nằm trong kế hoạch làm wen , nhưng đã làm mình thay đổi và hòa nhập hơn đó thôi. Lại có thêm 4 cô bạn xinh và tuyệt nữa chứ. Có thể mình nên nói chuyện thẳng thắn với hần 1 lần nữa vậy!!! “

000

Còn về phần hấn, cũng đang đau đầu với nh~ ý nghĩ về bé lại thêm cú điện thoại vừa nầy của ông bố gọi :

- Alô!!! Này nhóc đó hả??? – Ông Hoàng , bổ hấn, gọi ^^!

- Dạ! Ông già gọi cho con có chuyện gì?

- Này!! Con có cần gọi ta là ông già ko hả? Bây giờ cỡ như ta ra đường nhieu cô xinh đẹp theo lắm nhé!
Hạng như mẹ con là.....

Vừa nói xong câu đó ông thấy sát khí ngùn ngụt ở sau lưng liền , lạnh xương sống... Biết bà xã đang ở sau lưng, ông vội chữa lại :

- Àh! Dạng như mẹ con thì là..... số 1!!! Hờ... Hờ....(Cười méo xẹo do bị bà Hoàng nhéo đầu wa'!!! Hix!!)

Hắn cười, trêu bỗ :

- Lại bị nghe nghe trộm đc rồi chứ gì??? Đáng bố lắm.....

- Kê ta! Bây giờ vào việc chính đây, bố gọi cho nhóc vì mún nói chuyện đến lễ gặp mặt của con nè!

Hắn đáp nhanh, gọn và lạnh lùng :

- Ko wan tâm!

Ông hét wa điện thoại :

- Con nói với bố như thế hả?? Mún chết àh!

- Có sao nói vậy , nói dối trái lương tâm.....

- Cái thằng nhóc này...

Bà Hoàng dành ngay điện thoại trong khi ông chuẩn bị đập vỡ nó (Điện thoại loại xin nhất, coi chừng mua lại) :

- Con cưng! Mẹ đây!

- Dạ! Nghe giọng mẹ bít liền mẹ khỏi giới thiệu ăh!

- Ui! Dzây hả? Dễ thương ghê..... Àh! Mà me nói nghe nè, bên phía đảng gái ng' ta đồng ý rồi đóa...

- Me bảo con gái nhà ấy cũng từ chối mà... sao lại...???

- Mẹ hok bít?? Nhưng chiều nay họ mới gọi cho ta và bảo cô bé đồng ý rồi. Chúc mừng con sắp có ng' vợ đẹp và như ý nha...

- Me..... Chưa gặp sao biết đc. Nhưng con....

- Con hãy nghe mẹ đi, chủ nhật đi gặp mặt. Cô bé tên Lâm Thiên Kim, cùng tuổi với con đó nên chắc chuyên tìm hiểu nhau cũng dễ thôi ha.

Hắn buông xuôi :

- Thui vây đi ah! Dù sao mọi chuyện cũng đã đc sắp xếp hết rồi!

- Ok! Như vậy đi , con cưng ha!

Vậy là bé và mình chia tay rồi!!! Mình sẽ nói chuyện với bé vào thời điểm thích hợp mới dc... ko tin bé lại ko có tình cảm gì với mình....

Trưa hôm sau.....

Bọn hấn rủ nhau đến căn- tin ăn, mấy bé lơ hấn roài dành móc tiền túi ăn vây..... Hix!!! Dở ẹt.....TT- - -

- TT. Còn hử thì ra sân sau , ko wen ăn ở căn- tin, bọn con gái ồn ào lắm.

Mấy bé hẹn nhau ở sân trường, bé ra sau do còn chút chuyện....

Nhưng....

Hắn gặp bé đang lơ ngơ ở sân sau. Hắn chạy vội lại , vui sướng xen lẫn ngạc nhiên :

- You tìm gì sao?

Bé giật mình, quay nhanh lại , lúng túng :”Mình muốn nói chuyện với hắn nhưng..... ” :

- Àh... Ồ!!! Tui tìm mấy nhỏ bạn.... Ko biết đi đâu....

Hắn chỉ ra sân trường :

- Nãy nghe mấy you hẹn nhau ra sân trường ăn trưa mà....

Bé giật gật đầu :”Hắn vẫn để ý đến mình sao???” :

- Vậy àh! Cảm ơn.....

Bé toan chạy đi, chợt hắn nắm tay bé, nắm lại :

- Tui.... có thể.... nói chuyện với you 1 chút hok? Tui có chuyện muốn nói....

Bé giật phắt tay hắn ra :

- Xin lỗi!!! Tôi và you ko có chuyện gì với nhau hết.... Bỏ tay ra đi...

Hắn cau mày lại :

- Sao you ngang bướng và khó hiểu như vậy chứ??? Chẳng lẽ....

Bé quay mặt lại :

- You đang nói cái gì vậy hả?

Hắn mỉm cười, nhanh như cắt kéo mạnh tay bé và kéo về phía mình, ôm chặt lại sau lưng :

- You muốn mình nói chuyện như thế này sao?

Bé giãy nảy, mặt đỏ ửng lên :

- thôi đi! Bỏ tui ra, you đừng đùa giỡn với tui như thế này đc ko??

- TUI KO ĐUA GIỖN VỚI YOU..... TẤT CẢ LÀ SỰ HIỂ LẦM THÔI, SAO YOU KO TIN TUI HẢ??? –
Hắn hét toáng lên, giận dữ.

Nước mắt bé bỗng chảy ra, nói nhẹ :

- Uhm...Hiểu lầm... thì sao nào??? Sự thật nó đã là vậy rồi, you giải thích thì đc gì??

- Nhưng you hãy nói cho tui biết đi... Tui xin you đấy....

Bé ngược lên nhìn hắn :

- Tui iu you!!

Vừa nghe xong câu đó của bé, tim hắn mất vài giây để đập típ :” Mình cũng nghĩ là bé sẽ nói vậy và đã chuẩn bị tâm lý sẵn rồi nhưng sao vẫn bị khớp và run dữ vậy nè..... TT- - - TT “.

Bé nhìn thẳng về phía trước, nói rõ ràng :

- Xin lỗi vì tui đã ko nói rõ cho you biết sớm hơn , tui chưa chắc chắn tình cảm của mình với you nên.... Bây giờ tui muốn nói là tui rất vui khi ở bên cạnh you, đc thay đổi chính mình nhưng cũng bây giờ đây tui cảm thấy hận và ghét you vô cùng..... Tại sao you lại lừa dối tui hả??? You nói đi... nói rõ xem nào..... Tui ghét you, tui hận you..... Đáng ghét...

Bé bị kích động.... Bé khóc nức lên , đau đớn... Đánh hắn liên hồi như trút cơn đau..... Vừa đánh vừa mắng..... Buồn!!!!

Hắn cứ mặc bé đánh, cam chịu sự trừng phạt.... Hắn chỉ đứng im nhìn bé và ôm chặt bé ko nói gì.....

Sau 1 lúc ko thấy hắn tỏ thái độ gì, bé ngừng đánh , ngược lên nhìn hắn : ánh mắt buồn đến lạ , đẹp long lanh , đầy cam chịu , tóc nhẹ bay , đôi môi hơi mím lại , chắc bé đánh đau lắm....

Hắn cũng nhìn bé , bé lúc này đẹp 1 vẻ đẹp u uất (Ặc!!!) : đôi mắt sưng lên vì khóc (tên này làm chứ ai) ko còn tinh nghịch như mọi ngày nữa, đầy nước.... đôi môi khô nẻ nhưng vẫn mềm và ngọt, mái tóc dài tỏa hương thơm nhẹ nhẹ....

Bé đặt tay lên ngực hắn :

- Tui đánh.... Hức....you.....đau lắm.... hả??? Ức.... Hức... Sao... ko đánh trả... lại... Hức..

Hắn mỉm cười :

- You đánh tui ko đau đâu!! Đánh tui you hết bần là tui vui rồi... sao tui lại đánh trả you cho đc chứ??? You vì tui mà khóc mà.... Tui đau là đau ở đây nè... – Ánh mắt hắn buồn nhìn bé, tay chỉ vào ngực – You đừng khóc vì tui nữa có đc ko....

Bé mím chặt môi ngăn tiếng nấc, nước mắt chảy nhiều hơn. Đưa tay lên ôm lấy cổ hắn cứng nhẹ vào đầu mình, thì thầm :

- You đừng... nói... Hức... như thế!!! Tại sao.... tui cứ...phải khổ tâm... Hức...vì you chứ nhĩ??? Hức.... Tui hận you, ghét you lắm..... nhưng.... tui iu you nhiều hơn...là hận và ghét...

Bé nhướn chân hôn nhẹ lên môi hắn..... ôm chặt cổ hắn lại...

Hắn mở tròn mắt ngạc nhiên nhưng rồi cũng xiết chặt vòng tay ôm gọn lấy bé đang run lên, mắt nhắm khế....

Nụ hôn có vị ngọt của đôi môi và vị mặn của nước mắt..... trong khung cảnh buồn của buổi trưa..... Nắng nhạt.....

Vẫn cứ hôn hắn, bé từ từ khụy chân xuống..... (sắp xỉu!!!) ^^!

Hắn mỉm cười, véo iu má bé nựng :

- Sao thế??? You tự nhiên lại khụy xuống vậy???

Bé dựa ng' vào hắn, thở lấy hơi (Vừa khóc vừa kiss biểu!!! Ngọt thở lém....) :

- Hức.... Hơi mệt! Hồi tối... Hức... ngủ ko đc... Bực you và nhớ you nên mất ngủ... Hix! Đứng nhướn ng' lên, mỏi chân!!! ^^

Hắn cười to :

- Hehehe..... You mà cũng mất ngủ na?? Tui tưởng chỉ mình tui mất ngủ vì you thôi chứ? Khó tin thật!

Bé dối :

- Ko tin thì thôi! Ai thèm you tin... Hứ...

- Ui nào... Tin mờ , đừng dối, tui bần đó.

- Ai thèm wan tâm đến you. Buồn càng tốt!!! – Bé dựa vào ngực hắn , cười khì.

- Tui cũng nhớ you lắm....

- Ồ... nhớ tui chứ nhớ con nào là chút đó nghe chưa...

- Có con nào đâu mà nhớ, you này thiệt tình....

Cả 2 cười khì.... Uhm!!! Thì hòa rồi nhưng...

Bé bỗng xịu xuống :

- Giờ tui sẵn sàng nghe you kể mọi chuyện đây!

Hắn cũng gật đầu :

- You hỏi đi, tui sẽ trả lời thành thật!

Bé gật đầu , ngồi đối diện với hắn , nghiêm túc :

- Câu thứ 1 : Lời bọn you nói là giả vờ wen tui đúng hay ko??

Hắn khó khăn gật đầu thú nhận :

- Chính xác!!! Tui wen you chỉ là.... giả vờ theo lời bọn nó thui!!

Bé cố gắng ko bị lạc giọng :

- Câu thứ 2 : Vậy thời gian vừa wa thì you chỉ là.....giả vờ thui sao???

- Ko! Hoàn toàn ko!! Mới đầu gặp you, tui chỉ mún wen thử xem sao nhưng sau đó tui thấy you hay hay , thật thà (>- - - <) nhưng=" còn=" ần=" chứa=" sau=" lớp=" mặt=" nạ=" lạnh=" lòng.=" tui=" muốn=" giúp=" you=" thoát=" khỏi=" nó...=" lúc=" đó=" tui=" đã=" thích=" you,=" cái=" cách=" you=" nói=" chuyện=" với=" tui=" khác=" với=" bọn=" con=" gái=" trong=" trường=" :=" độc=" lập,=" tự=" chủ=" và=" có=" định=" kiến=" riêng...=" tui=" thích=" 1=" ô=" bé=" nghĩ=" gì=" làm=" đó=" như=" you....=">

Bé lườm hắn :

- Khỏi nịnh, nói thật đi!!!

Hắn khóc thét :

- Trời ơi! Đã bảo là thật mà... Ko tin tui hả??

- Uhm! Thì tin... E hèm... Câu 3 : Ồ.... Tui mún hỏi sao you ko nói thật với tui từ đầu mà để mọi chuyện lại xảy ra như thế này...

- Tui cũng định như vậy nhưng sợ you bị tổn thương và rời xa tui... (Xém thui!!) Tui sẽ ko thể làm bạn với you nữa, chia tay là nỗi ám ảnh của tui.... Tui ghét nghĩ đến điều đó.... – Hắn cười nhẹ.

Bé nhìn hắn.... Mình cũng sợ chia tya với hắn, đó là nỗi đau của mình.... Hắn cũng nghĩ vậy sao???

Bé bật khóc....

- Tui cũng vậy! Tui sợ phải xa you... ko đc gặp you nữa... Điều đó thật tồi tệ!!

Hắn gật đầu :

- Uhm! Vậy mình sẽ ko xa nhau nữa nghen nhưng.....

Chợt cả 2 chợt đồng thanh :

- Tui có chuyện wan trọng mún nói với you....

Bé và hắn cùng ngó ra rồi cùng nói hỏi típ :

- you nói trước đi! Có chuyện gì vậy!??

Sự trùng lặp 2 lần làm cả 2 ôm mặt cười. Hắn bảo :

- Thui, để tui nói trước.... Uhm! Thật ra... tui sắp phải đi gặp mặt!!!!

Bé mém xỉu :

- Ặc! Tui cũng định nói vậy đó, tui cũng bị daddy và mámy ép hôn... >- - - - - <>

- O! Vậy sao... You cũng như tui àh!

- Ủ , hum wa giận you wa' tui lỡ đồng ý roài....

- Trời! Giận mất khôn nghen... Chán thật! Hum wa cô gái đó cũng đồng ý gặp mặt tui mới ác chứ??? NẤn ko!

- Giờ sao? Chẳng lẽ từ hôn trước mặt nhà kia àh!

- Chứ bít sao giờ!!! You có cách nào hay hơn ko?

- Hem, có làm roài.... – Bé cười trừ – Cũng tại you đó, ai biể làm tui giận chi?

- Tui đâu có ý chứ??? MÀ thui, bỏ wa chuyện đó đi... Chuyện đến đâu thì đến.. Mới làm hòa ko nên nhắc đến chuyện cũ nữa...

Bé gạt đầu :

- Ờ...Tùy you... Tui mệt wa' rồi, chắc trốn tiết ngủ wa'. Hồi tối ngủ ko đc.... ^^

Hắn chỉ vào vai hắn cười :

- Dựa vào đây mà ngủ... Dành riêng cho you đó !!!

Bé dựa nhẹ vào, lim dim mắt.... cảm giác mơ hồ vòng tay hắn quàng wa vai bé, ôm nhẹ Bé mỉm cười , ầm ập....

Mọi chuyện lùi vào quên lãng.... Bé và hắn đã làm hòa với nhau roài....

E hèm!!! Còn mấy bé và bọn kia thì... ^^ Cứ từ từ....

Trưa hum sau....

Bé và hắn nắm đầu cả bọn lại chỗ cũ ăn cơm....

Cả bọn thấy bé và hắn thân lại với nhau thì ngạc nhiên lắm....

Ngọc Anh mém xỉu khi thấy bé tự nhiên hôn nhẹ lên má hắn khi ăn cơm , tặc lưỡi :

- Nhỏ này hờn đã roài làm lành... Còn tự nhiên thấy lạnh xương sống lun!! >- - - < (ghen=“” tị=“” đây=“” mà!!!=“” ^^)=“”>

Mình Duy cười khì khì , nháy mắt với cô bé :

- Mún hok? Mình kiss ấy cái là giống chứ gì đâu!?

Ngọc Anh giờ đưa lên :

- Này... Tui chưa đánh ông vì cái tội lừa gạt tui vì hên đó, ngồi đó chọc gì vậy hả???

- Đúng đó!!! – Hà Oanh gạt đầu – Bọn này chưa tha thứ cho mấy you đâu và sẽ ko bao giờ tha thứ, đừng có ở đó mà mơ.... Hứ!!!

Mấy bé liếc ngang trúng tim bọn hắn 1 cái RỤP , bọn cn trai điếng ng‘ vì câu nói xanh rờn của bé , đau khổ :

- Tụi này thật lòng chứ có jì‘ đâu! Sao các ấy nói nghe ghê vậy!?

Nguyệt Trân nhẹ nhàng mỉm cười (Ặc! Mỹ nhân kế):

- Mấy ông đừng nhe mấy bé đó nói, bọn nó nói vậy chứ tối ôm mềm nhớ mấy ng‘ đó....

Bọn hắn rú lên :

- ÔI! VẬY SAO???????? ÔI! SAO MẤY BÉ DỄ THƯƠNG THẾ??? HIIHIH...

- Mà mới nói gì vậy ha??? Bọn tao như thế khi nào nào..... – Yến Nhi hét lên, cẩu – Có điên mới mất ngủ vì bọn này...

Nguyệt Trân từ tốn nói típ :

- Nó nhớ mấy ông là nợ đến món nợ, nên nhớ để còn tìm cách mà phục thù chứ.... Nhiều cách lắm nhé : Dụ dỗ đi chơi sở thú, sau đó xô vào lồng sư tử hay hồ cá sấu.... . Hay đi chơi biển, quăng xuống cho cá mập ăn thịt.... (Ý kiến này hay!!) Đi ra đường mua sắm, xô ra đường cho xe tải cán.... Nhiều lắm. Mấy ông mún thử ko?

Nguyệt Trân bây giờ y như 1 mụ phù thủy hù dọa ng' khác... làm bọn hần sồn gai óc....

- SẶC!!!! KINH !!!! PO' TAY BÀ LUÔN.....

CẢ bọn cười lẫn... nghiêng ngả... vì câu nói của Nguyệt Trân.. Không khí đã way lại với cả nhóm...

Mọi ng' nhìn vào thấy thật ganh tị với nhóm này.... Lúc nào cũng tràn đầy tiếng cười ồn nhiên... ^^!!! và hòa nhập với nhau!

(Nhộn cũng mún có mấy ng' bạn như vậy!!! TT- - - - TT)

Chủ nhật cũng đã đến

Bé thở dài thượt, mệt mỏi :”Hồi tối đúng là 1 đêm ác mộng... Daddy và mámy ca hát ồm tỏi khiến mình nhức đầu dã man... Hix!!!”

Bà quản gia gõ cửa phòng bé :

- Thưa cô chủ!!! Mời cô dậy ăn sáng và thay đồ ạh! Sắp đến giờ rồi ạh!

- Tôi biết rồi, dì cứ để đồ trên giường đi, tôi vệ sinh rồi xuống ăn sáng sau.

- Vâng! – Bà quản gia gật đầu cung kính – Đây là bộ đồ phu nhân nói tiểu thư sẽ mặc ạ!

- Uhm!

Bé nhìn bộ đồ, lè lưỡi :”Sao mámy cứ hay thích màu hồng thế nhỉ??? Già mà... nhí nhanh dễ sợ !!? ” ^^!

Bé mặc nhanh bộ đồ vào và đi xuống nhà dưới... Cả nàh đang ngồi vào bàn chờ bé ăn sáng cùng.... Bà Lâm cười tươi :

- Ui! Mámy nói đúng mà... Con iu xinh we'.... dễ thương we'....

Ông cũng cười tươi gật đầu :

- Bx có óc thẩm mỹ ghê ghen!!! Ghê thiệt! ^^

- Xời ơi! Đi shopping cũng có lợi hén ox!!

Bé nhăn mặt :

- Daddy và mámy cứ như còn trẻ lắm ko bằng... Bx... Ox.... Ngọt ngào khiếp!! -rồi nhăn răng cười.

- Vậy nó mới thân mật ha ox.... – Bà cười ôm cổ ông

- Ủa! Chừng con cũng vậy thui..

- Tha cho con đi.... – Bé lè lưỡi, bất chợt nghĩ đến hần :”Bây giờ con đã vậy rồi, sau này chỉ nữa.... ^^!”

Chiếc xe dừng lại ở 1 căn biệt thự màu nâu , xây theo phong cách Pháp , cổ điển.... Xung quanh là cây cối xanh um, mát rượi dù bây giờ là buổi sáng....

Bé mỉm cười, khang trang và giàu có góim.... Y như nhà mình, ko khác jì' nhìu....

Ông bà vào trước, bé phải nhận điện thoại :

- Alo! You hể???

- Tui đây! Cô ấy đến rồi nè.... Nhìn xa cũng dễ thương ghê lun ghen.... Hhihihi...

- Ờ! Dễ thương thì cười luôn đi, gọi tui chi hả??/ You thích bé rồi cơ àh! – Bé nhăn mặt.

- Ui... Giận rồi hả??/ Biết ng' ta thích you you thui àm bày đặt nữa chứ??? Bé nhìn giống giống you làm sao í??/

- Này!!! Đừng có hoá rồ ghen!! Làm jì' có ng' giống tui đc cơ chứ?? You mún tui xủ đẹp you hem??

- Thui! Cho tui xin! You đến nhà đó chưa??

- Oàì!!! Cũng mới tới.... Nhà đẹp dễ sợ!!! Theo phong cách Pháp , giàu có có khác...

- Bộ nhà you nghèo hả???? – Hấn chầm chọc.

- Nghèo cái đầu you í /???

- Nhưng ngắm sao ngắm, nhớ làm theo kế hoạch nghen... Bọn nó bảo, xong rồi ghé nhà tui. Cái nhà tui nó tan nát mất we'... Hix!

- Uhm! Biết rồi.... Mà này... Lỡ quố gì với con bé đó là coi chừng tui đó nghe chưa???

- Biết rồi mờ!!! Mà tui làm làm sao you biết đc hén.... Hahhah...

Bé lườm :

- You chút biết tay tui.... Thui bye....

Bé cúp máy vì nghe thấy tiếng ng' giúp việc nhà này, gọi trang trọng :

- Thưa cô! Ông bà chủ mời cô vào phòng khách ạh!Tiệc sắp bắt đầu...

- Vâng! Tui biết rồi.... – Bé nhanh nhẹn the sau, lòng hồi hộp :”Hểm bít tên này có như boy friend của mình hém đây!!!? Đẹp thì ok , xấu bỏ lun!!! “

Cùng lúc đó...

- Mời cậu chủ xuống nhà ạh! Tiểu thư đến rồi ạh! Ông bà nói cậu chuẩn bị nhanh rồi xuống...

- Tôi biết rồi!!! – Hấn gạt đầu.... ánh nhìn vui vẻ... Sắp có chuyện hay đây!

Tại bàn ăn.....

- AH! Chào anh chị, lâu ngày rồi ko gặp... Anh chị vẫn khỏe chứ ạh!

- Khách sáo gì trời... Tui khỏe như trâu nè.... Nhìn anh cũng ổn chứ hén – Ông Lâm pha trò

Cả 2 nhà cười vang....

- Thưa ông bà, tiểu thư vào rồi ạh!

- Thưa, công tử xin phép vào ạh!

Ông Hoàng nhìn cười :

- Tốt, mời 2 đứa vào cùng lúc đi...

- Dạ!

Vừa dứt lời, cánh cửa 2 đầu hé mở.... bé và hấn bước vào....

Ngước lên.... cả 2 cùng choáng toàn tập.... Hấn ú ớ nhìn bé :

- TRỜI!!!!!! LÀ YOU HẢ????

Bé cũng ngạc nhiên ko kém, lấp bắp :

- MÉM XỈU..... SAO YOU Ở ĐÂY!!!!!!

Bé cũng ngạc nhiên ko kém, lấp bắp :

- MÉM XỈU..... SAO YOU Ở ĐÂY!!!!!!

Rồi cả 2 cùng nhìn nhị vị phụ huynh , mặt tái mét chỉ nhau..... Ông bà cười phá lên :

- HAHHAHAH.....Công nhận lâu nay cũng có nhiều chuyện vui ha, ông Lâm!!!

- Ồ! Tui cũng ko gnow2 bọn nó lại wen nhau đó.... Nhiều chuyện hay thiệt! Bọn mình tình cờ sắp đặt , thiệt ra bọn nó còn nhanh hơn mình rồi!!!!

Hấn và bé nhảy dựng lên, nói đồng thanh :

- CHUYỆN NÀY LÀ SAO AH!??? SAO BỌN CON LẠI.....

- Ai biểu các con ko chú ý khi bọn ta nói về chuyện này chi??? Hahahh.....
- Nhưng cậu ấy là Thành Vũ mà... sao lại thành Tuấn Kiệt đc ăh!??? – Bé thắc mắc
- Ờ..... Thì cũng như Thiên Kim lấy tên là Thiên Thanh thui. Tránh gây rắc rối ấy mà.... Tui còn nhầm tên mình nữa là..... – Hấn gãi đầu thú nhận.
- Rắc rối thiệt..... – Bé thở dài – Mọi chuyện lại như thế này..... :”Mình còn đang đau đầu ko biết tính sao chuyện đính hôn, giờ dùng 1 cái hấn lại là 1 nửa của mình trong tương lai... Ko thể tin nổi.... “
- Thôi! 2 con ngồi vào bàn đi... Ta mún tính đến chuyện cho 2 con đính hôn luôn...
- Hấn và bé đang uống nước thì..... lập tức phun sạch trơn ra hết lun...
- Ặc.... Ặc.... Sao lại tình đến chuyện đó nhanh thế ăh!...
- Đúng vậy ăh! Bọn con còn nhỏ mà..... – Bé cười trừ,
- Thôi nào... Dù jì' cũng lớn rồi mà , còn ngại sao??? 21 tuổi rồi, còn nhỏ gì nữa hả con???
- Nhưng con.....- Bé còn đang tính nói típ
- Cứ tính vậy đi... Rồi chừng mình nhẵn nhau sau ha... – Ông Lâm ngăn lại , cười tươi.
- Uhm! Mà bà Hoàng này... bây giờ có nhiều khiêu áo cô dâu đẹp lắm nhá... Nhìn đẹp mê lun á... – Tiếng này thì chỉ có bà Lâm nói thui..

8. Chương 8

- Ui! Đúng đó.... Nhìn trẻ trung mà xinh hết cỡ, đẹp thế ko bít.... – Gặp trúng đối thủ rồi.
- Cả nhà cứ nói luyên thuyên chuyện của bé và hấn, để mặc 2 nhân vật trung tâm ngồi ngó nhau.... cười khi , ngượng ngịu.... ^^!
- Bé đứng dậy :
- Xin phép cả nhà! con ra ngoài 1 tí....
- Uhm! Con đi đi.... Nhớ cẩn thận kéo nắng nhé...
- Bé cười nhẹ :
- Vâng!
- Bé dậm bước đi thì hấn cũng lĩnh theo.....
- Hấn chạy theo , nắm lấy tay bé, cười tươi :
- Sao ko ở bữa mà đi vậy???
- Thui, chuyện ng' lớn nghe chán lắm. You thích thì ghen típ đi chứ tui thì mệt....
- Hi! Tui cũng có thích đâu! Nản.... Àh! Ra vườn tui chơi đi , ở đó đẹp lắm.....
- Bé gật đầu cái rụp...
- Cả 2 cùng cười, kéo tay nhau chạy nhanh.....
- AH!!!!!! ĐẸP GHÊ HA.....
- Khu vườn bạt ngạt là cây, dù trong khoảng khuôn viên nhỏ nhưng đẹp tuyệt vời. Bên cạnh góc cây to nhất để 1 cái bàn và mấy cái ghế màu trắng sữa kiểu Pháp.... Toàn cây xanh rợp bóng toả mát rượi, xung quanh toàn hoa thơm đẹp rực rỡ, đủ màu sắc... Hương hoa tho' ngát làm cho bé cảm thấy dễ chịu..... Ánh mặt trời toả ánh nắng dịu dịu, nhu mì.... càng làm cho bé thấy thích thú hơn.....
- Hấn nhìn bé, mỉm cười :

- Heheheh..... Sao thế??? Thích chưa?

- Oh Yesh! Tuyệt vời.....

- Tui đi lấy trái cây ăn nhen, cả kem nữa....

- Tui ăn vani socola..... đc hem???

- Có tất! – Hấn cười và chạy đi....

Bé nhìn theo dáng hấn, phì cười..... Lúc nào hấn cũng lo cho mình như thế?? ^^!

15 sau, hấn bưng 1 đồng hồ ăn chạy đến, kêu :

- Nhóc ơi! Có đồ ăn rùi nè.... Kem ngon ghê !!!

Bé mỉm cười, trốn nhanh vào 1 gốc cây định hù hấn...

Hấn kêu hoài mà bé hok trả lời, chợt thấy chỗ gốc cây gần đó có tiếng soạt soạt , đoán bít bé núp, hấn rón rén lại gần.....

Bé vẫn im lặng :”Ủa??? Sao hấn ko kêu nữa ha?? Đi đâu rồi na?”

Bé rời chỗ nấp, dậm bước đi ra thì :

- HỪ!!!!!! NHÓC.....

Hấn bất ngờ nhảy ra, hù bé làm bé giật nảy ng’ :

- AHHHHHHHHHH.....

Bé lùi mấy bước vì bất ngờ. Ko may vấp luôn vào rễ gốc cây, té bật ngửa ra sau....

- Hơ!!!

Giờ đến lượt hấn đau đầu nhưng nhanh như cắt hấn chạy nhanh đến và ôm lấy eo bé, ngã xuống trước cho bé khỏi đau..... trên tay kia vẫn cầm gọn mâm trái cây!!!

Cả hấn và bé cùng ngã phịch xuống đất, đầu ng’ ê ẩm... Hấn nhăn mặt :

- Bể bàn toạ rùi.... Hix! You hơi nặng đó nhen....

Bé đánh unction ạch vào ng’ hấn :

- Nặng này..... nặng này.... Ai biểu hù tui hả??/ Xém chứ tui té roài....

- O! Ai núp trước hé....

Bé chợt sựng lại, cười cười ngượng nghịu vì nhớ ra ng’ đó là mình :

- Ờ.... Ờ....thì.... thui, bỏ wa đi. Con trai đừng chấp nhất chi ^^

Hấn cũng cười :

- Ai nói jì’ đâu! Kem nè, ăn đi nhóc....

Hấn đưa bé cây kem hương socola ngon tuyệt vời và nhìn đẹp mê lun, bé hú lên :

- Ui.... Ui.... Khoái kem socola nhất nhất , tuyệt.... Ngon wa’.... ^- - - - - ^ Kem là khoái nhất....

- Đúng là con gái, giỏi ăn....

Bé lườm hấn :

- Kệ tui....

Hấn cầm tay bé, đưa cây kem của bé đang ăn lên miệng, ngoạm 1 miếng kem to oạch :

- Uhm! Đúng là ngon thật..... – Rồi cười như khỉ

Bé giã tay nãy :

- Ừ chịu.... Kem của tui mờ!! Sao you ăn vậy??? Trả đây coi..... TT- - - - - TT Mất 1 miếng ngon nhất rồi!!!

Bé cứ làm nũng y như trẻ con đòi kem hần, hần ôm bụng cười nhưng bụng đau mà ôm hả you : Bé đang ngồi chễm chệ trên bụng hần này giờ mà.... ^^ Quên xuống !!!

Hần nháy mắt với bé :

- Mún đòi kem lại hả????

Bé gật đầu cái rụp, mắt còn long lanh lệ....

Hần cười tươi, đưa gần mặt lại bé :

- Có thay đổi ý kiến gì hok nè???

Hần nhìn bé thật gần.... chuẩn bị.... làm bé đỏ ửng mặt....

Thấy nụ cười của hần hơi hơi.... gian xảo. Bé né ra :

- Hơ hơ.... Thui tui thay đổi ý kiến rồi.... Khỏi cần trả nữa, nhìn you gian xảo thấy ớn lun..

- Tốt!!! Hahahahaha /..... Ăn ngon đi cưng....

Hần mím mím, cắn típ 1 miếng to nữa rồi..... ù chạy... trên bé :

- Hhihihi.... Hết kem oài , cảm ơn you đã nhường tui ăn nghen...

Bé đứng phắt dậy, hét lên :

- Này!!! Sao dám ăn hết kem của tui hả??? Đang ngon..... You chết tui..... Gừ!!!

- Lêu Lêu!!! Giải đuổi theo tui đi.... hahhahah.... – HẦN vừa chạy vừa chọc bé

Bé cũng chạy nhanh đâu kém đâu :

- Tui àm bắt đc you, you chết với tui..... Gừ!! hừ ///

Cả 2 cứ chạy hết vòng vòng chơi trò đuổi bắt với nhau..... Sân rộn lên tiếng cười rộn rã của bé và hần , cả 2 oánh nhau kịch liệt dưới nắng trưa nhẹ..... Long lanh....

Oánh nhau mệt nghỉ, bé nằm lăn ra cỏ :

- Phù.... phù.... mệt chết đc. Tại you hết đó, làm tui mệt chết đc....

Hần cười khì , kéo đầu lại gối lên tay mình cho êm :

- Tập thể dục buổi sáng vui vậy mà mệt gì??

Bé dụi dụi vào ngực hần :

- Hừ!!! Gần trưa rồi chứ sáng gì nữa.... You chả biết giờ giấc gì cả....

- ^^! Dữ wa'....

Hần chỉ cho bé :

- Cho you coi nè : Thấy gì kia hok???

Bé nhìn theo hướng tay hần : Ở cái cây to nhất, vòm cây của nó đc đan lại với nhau tạo thành 1 khung hình trái tim , dễ thương và hay hay..... Bé reo khê :

- Uhm! Đẹp đấy! Thì sao vậy??

- Nơi đây, tại chỗ này, ba mẹ tui đã cầu hôn nhau..... ^^ Dưới hình trái tim mà ba tui đã cố công tạo ra cho mẹ tui....

- Ó! Lãng mạn vậy sao???

- Tui thì khác.... Tui k mún cầu hôn you ở đây đâu!! Chỗ khác...

Bé ngổ ra, lè lười :

- You chuẩn bị sắp giống ng' lớn rồi đó. Suy nghĩ mấy chuyện đó chi cho rắc rối vậy??? Mệt lắm.... Ồ!!! Nhưng mà ở đâu thế???

Hắn bật ngửa, phì cười :

- Hahahahh..... Vậy mà you nói ko wan tâm. Để khi nào cần thiết tui sẽ cho you biết!! Hén...

- Hém!!! Nói đi mà.... – Bé nhìn hắn cầu khẩn , mắt long lanh..... long lanh....

Hắn mỉm cười, hôn nhẹ lên má bé :

- Hém nói đâu! Đừng lấy kế mỹ nhân ra dụ tui.... ^^

Bé đỏ mặt :

- Keo!!! HỀm thềm hỏi nữa....

Cả 2 ngồi cãi nhau inh ỏi.... về chuyện hắn khi nào cầu hôn bé..... Shock!!!

- cuộc đời vẫn vui vẻ và an lành.....

Nhị vị phụ huynh từ trên lầu (đang ăn trưa) nhìn bé và hắn này giờ....

- 2 đứa này chắc có nhiều chuyện vui hơn bọn mình hồi xưa ấy nhỉ??? ^^

- Uhm! Bọn nó còn ngây thơ lắm....

==

Xong buổi gặp mặt oái ăm.....

Mọi chuyện về hắn và bé coi như đã giải quyết xong....

Tình cảm của cả nhóm cũng đang trên đà đi lên ^^..

Nhưng có nhiều chuyện mới về họ.. Bắt đầu từ bây giờ....

==

Bây giờ là đang là mùa đông.... Mới hết noel mờ.. Nhà trường tổ chức lễ hội ẩm thực cho sinh viên tham gia... Mỗi lớp 1 không gian riêng để triển lãm... ^^

Các bé và bọn hắn ko tham gia cùng lớp mà xin phép đc làm riêng với nhau, làm cùng quán, chuyện dễ ợt...

Tối hum đó, cả bọn tập trung nhà bé bàn bạc : (biệt thự!!!)

- Vậy đồ mình sẽ xin chị Vân Khánh mượn mấy ngày nha.... Cơ hội mà... Hahhah...- Vũ Doanh nêu ý kiến tiết kiệm.

- Tốt , tụi mình mặc đồng phục hay đồ của tiệm đây!??? – Yến Nhi thắc mắc.

- Cái đó sao cũng đc, mình nghe nói hình như là tự do hay sao ấy. Mún mặc 1 cái gì đó đẹp vào ngày bán hàng wa'.... – Ngọc Anh mơ mộng, cô nàng thích trang điểm cho cả bọn.

- Hi, vậy là hợp gu với mámy mình rồi đó.... ^^ – Bé cười tươi

Ngay lập tức, cánh cửa phòng khách bật mở :

- Hello mấy cô cậu nhóc dễ thương, bà chủ sảnh thời trang đã về rồi đây!!

Bà Lâm xuất hiện vô cùng ấn tượng trong chiếc váy đỏ nhung sang trọng, bên ngoài khoác áo lông màu trắng tinh ấm áp, đeo chiếc gương màu đen to oạch nhưng trong bà vẫn rạng rỡ và đầy sức trẻ.... ^- - - - -
- ^ Ổ bà toát ra vẻ trẻ mãi ko già của sự lạc quan...

Cả đám ngổ ra, bất động vì mẹ bé..... hoành tráng wa'....Ngoài sức tưởng tượng... Còn bé và hắn đã wa' wen nhưn cũng đang im lặng chịu trận..

Bà cười rạng rỡ, bỏ kính ra nháy mắt 1 cái, nhanh nhẹn ngồi lại ghế salông :

- Hi!!! Các con định bán hàng chứ gì??? Có cần ta giúp gì' hem???

Ngọc Anh tíu tít :

- Ôi! Con nghe nói bác cũng có sở thích là đi shopping phải ko ạh!!! Tuyệt, con rất mún có 1 bộ đồ bán hàng thiệt dễ thương và hoành tráng cho cả bọn.....

Bà Lâm nháy mắt lần 2 , véo iu má Ngọc Anh :

- Tưởng gì' chứ chuyện đó thì bé con cứ yên tâm đi, cô dẫn bé đi là bé cứ phải là chọn thoải mái nhé.... Muốn loại nào nè.....

Cả bọn họp lại, bàn bạc về màu áo , kích cỡ, phụ liệu ,..... (Áo quần mà chuẩn bị kỹ gớm)

- Ồ!!! Mấy đứa boy đứng lên hết cho cô coi nào???

Bà Lâm nhìn mấy tên , nói . Ca bọn nhìn nhau , ko hiểu nhưng cũng làm theo...

- Hihiihiii..... Ăn gì' mà cao kinh..... mấy đứa cao mét 8 hết àh!???

Ặc... Ặc..... Đúng là dân tập bóng rổ có khác.... nhì mún đụng trần nhà...

MÀ tên nào cũng cũng handsome và lãng tử thế kia.... thì chít con nhà ng' ta àh!!!

Bà nhìn nhìn..... rồi kết luận 1 câu làm mấy pe' lẩn..... đừng ra xỉu :

- Hhehhehe.... 5 đứa này cũng khó chọn ha..... Đẹp trai hết, chắc sát gái ghê lắm ha... Cô nhìn thui cũng còn mê nữa là mấy nhóc dễ thương đây!!!

- Ặc.... Cô nói oan bọn con... – Mấy tên cũng rụng tim , phân trần nhần nhó... Hix!!!

Mấy pé cười nãy giờ nhưng vẫn cố gượng nói :

- Cua gái kinh lắm cô ơi..... Hahahhahha.....)

- Cô cũng nghĩ vậy!!! Vậy là tốt rồi, để mấy đứa này bán, mấy con ngồi đếm tiền cũng mệt nghỉ rùi...

- Là sao ạh!???

- Thế này..... thế này.....

- HAHHAHAHAHAH.....

Cả bọn cười ồ lên với kế hoạch của bà Lâm, còn bọn con trai thì giã nãy ko chịu :

- Ko!!! Nhất định ko!!!! TT- - - - - TT

- Mấy you hấp dẫn nhìn là mê rồi, chỉ cần giở vài chiêu hồi giờ tán gái là đc chứ gì đâu nè!!! – Bé nhìn hẩn chằm chọc nhưng cứ thấy sao sao ấy...

- HUHUUHUH..... (ko đc!!! Bọn tui có mấy you rùi ko thể đi theo ng' khác đc....

- Theo ai kệ you đâu wan trọng đối với tui!!!! You dám theo con nào tui băm vằm you ra rùi... ở đó mà nói với tui /.....

- Thì đó... cho nên đừng mà..... TT- - - - - TT

- Hem!!! – Bé lạnh lùng lắc đầu.

- Đi mờ... You....

Nói rồi bọn hẩn ôm chầm lấy mấy pe' khóc rống lên (Giả nai, cơ hội ko!! ^^)

Mấy pe' cũng phì cười..... ^^ Con trai vui thiệt!!!

- Uhm! Vậy thì chúng ta tha mạng cho bọn hẩn đi, nghe bọn hẩn khóc thấy ghê wa'...

- Hi, nói giỡn thui. Chứ bọn mình vẫn phải cùng bán chứ ha??? ^^

- Vậy mới đúng chứ??? – Bọn hấn hú lên vui sướng....

- Mai cháu sẽ đi chọn đồ với cô ngen... -Ngọc Anh cười tươi, nắm tay bà Lâm...

Bà gật đầu vui ko kém :

- Cô gặp đc ng' am hỉu về shopping như con là mừng rùi.... Mai ta sẽ đi nha... Cô đến đón con hử?

- Tùy cô ăh!!

Cả nhà rộn lên tiếng cười..... LAallalalal....

Chuẩn bị trở tài nào....

Sau 2 tuần chuẩn bị ráo riết và cật lực cho cho ngày lễ hội (xạo ghê!!! Có ng' chuẩn bị sẵn hết oài mà la) thì cả bọn cũng thở phào nhẹ nhõm :

- Phù..... Hên ghê! Trang trí hết rùi....

- YESH!!! Mai cố gắng mọi ng'..

Cả bọn hú lên hưởng ứng nhưng vụ trang phục thì mấy tên lè lưỡi :

- NÓNG LẮM !! làm xong chắc chảy mồ hết wa'....

Ui! Vậy trang phục của cả bọn là jì' thế nhĩ???? ^^

- XIN CHÀO MỪNG TẤT CẢ CÁC HỌC SINH , SINH VIÊN ĐANG THAM GIA LỄ HỘI TRƯỜNG MS.... CHÚC CÁC BẠN VÀ PHỤ HUYNH CÓ NHỮNG NGÀY LỄ CUỐI TUẦN TRNG TRƯỜNG CHÚNG TÔI THẬT VUI VẺ VÀ TUNG BỪNG.....

Cả trường đầy những bong bóng , pháo hoa, cờ.... tung bừa và nhộn nhịp. Tất cả các gian hàng của học sinh đc bày ra la liệt và đẹp mắt.... Ai cũng cười nói vui vẻ , 1 dịp tốt để các học sinh và thầy cô giáo làm wen và hỉu nhau hơn. Mọi ng' đều đc tham gia, thoải mái, tự do ăn uống ở các quầy hàng các bạn bán (E hèm! Đau bụng thì ko bít jì' nha!).....

Ko gian ồn ào ở bên ngoài ko làm cho mấy bé wan tâm , đã chuẩn bị sẵn sàng để bán hàng kiếm tiền rùi \$- - - - \$. Money là trên hết, mấy chuyện đó từ từ tính sau... Mấy bé đang mặc đồ và chuẩn bị đồ cho bọn con trai...

Yến Nhi hỏi , nhăn mặt :

- Quái thật! Giờ này mà sao bọn hấn chưa có mặt nhĩ??? Hẹn hết rùi mà!

- Thành Vũ mấy tên kia đang khai mạc lễ hội trên quảng trường của trường oài, có jì' bọn nó nói lại sau....

- Bé mỉm cười giải thích.

- Ồ!! Thui thay đồ nhanh đi , chắc sắp xong rùi đó – Hà Oanh hỏi cả bọn.

Mấy bé cười tươi, vừa nói vừa thay đồ.... nhưng chưa kịp thay xong :

- RÀMMMMMM!!!!!! MẤY BÀ..... – Hạ giọng xuống đột ngột – chưa thay đồ xong hả????

Vũ Doanh ở đâu chạy bổ nhào vào..... phòng thay đồ của mấy bé....

Đứng ngớ ra.... im ru lun....

Mấy bé cũng im lặng.... CHOÁNG !!!!!

Mấy tên còn lại đi theo sau , đang cười nói về kế hoạch thì :

- Ủa??? Sao mà đứng im ru vậy??? Bảo về gọi mấy pe' nhanh lên mà.... Sao.....

Thấy Vũ Doanh vẫn đứng bất động, cả bọn nhìn theo hướng hấn đang.... chăm chú nhìn, thì : (theo dây chuyền thì cả bọn đứng im lun)

- TRỜI OI LÀ TRỜI!!!! CÚT NGAY.....

- MẤY ÔNG MẤT NẾT VỪA PHẢI THUI CHỨ??????

- NHÌN JÌ' MÀ NHÌN!!!! ĐI NHANH KO THÌ BẢO HẢ????

- ĐI DÙM CÁI ĐI!!!! GỪ..... TUI RA TUI BỀ CỔ MẤY ÔNG.....

Lập tức xoang nôi chảo chén đĩa ly giày dép.... bay tứ tung.... vào chỗ bọn hấn đứng..

Và cũng theo dây chuyền..... Cả bọn kéo nhau chạy...

- ÁH!! ÁH!!! ĐAU QUÁ HELP ME....

- CHÍT TUI..... LETS GOOOOOO.....

1 đám nháo nhào , ng' văng đồ đuổi , ng' chạy bán sống bán chết.... 1 cảnh hỗn độn.

- Giờ mấy ông mún tui tui xử sao đây hả??? Có biết như thế thì tui con gái bọn tôi chết ko hả???? Mấy ng' vô duyên vừa thui nghen.....

- Vào sao ko gõ cửa hả???? Cứ xộc xộc chạy vào àh!!

- Bọn tui mà “ổng chề” là chít mấy ông nghe chưa hả?????

Mấy bé lên bài thuyết giảng bọn hấn..... Còn bọn hấn thì ko thể nhẫn hơn... U mấy cục trên đầu, khóc lóc thảm thiết

- Đâu có cố ý đâu.... Tưởng mấy ấy tay xong oài chứ bộ... – Vũ Doanh minh oan

Yến Nhi liếc nhanh hấn :

- Thay xong rồi ở trong đó chi hả???? Crazy ah' !!

- Thì... ở trong đó nói chuyện.... – Nhăn răng cười

- Nói chuyện nè.... Ông sai rồi thì đừng có cãi... Ấu tả, bộ ông bị cận hả???? Nói thì phải nghe ko đc cãi... HỮU CHƯA HẢ????

Yến Nhi đột ngột hét to bên tai làm Vũ Doanh nhăn mặt bịt tai, ko dám hó hé gì hơn.

Mấy tên còn lại thì im lặng chịu trận, nhìn cảnh Vũ Doanh bị Yến Nhi hành hạ.. bọn nó thấy ớn wa' rồi...
Mấy bé cũng (tranh thủ) lên lớp bọn hấn xa xa.....

15 sau.... Cục hình cũng đã xong...

- Thui! Đc rồi.... Bọn ông phải nhớ dùm mấy cái bọn tui nói nghe chưa??? “Tổn nước bọt we’.. 0- - - o “

Cả bọn gật đầu, ngoan ngoãn :

- Uhm! Biết rồi....

Bé chỉ vào phòng :

- Mấy ông vào thay đồ đi, ra bọn này thất tập dề và cà- ra- vát cho!!

Cả bọn kéo nhau vào phòng thay đồ..... để lại mấy bé ôm nhau cười :

- Hahahhah..... Nhìn mặt bọn hấn méo xẹo thấy thương ghê ha!!

- Uhm! Đúng đó... Cái tội lách cha lách chách, chuyên gia vào phòng con gái.... mà ko gõ cửa... ^^!

- Hi... Cho chờ... Con gái ko dễ ăn hiếp đâu nhĩ????

- Chính xác !!! ^- - - - - ^

“Mấy bà này mà ai ăn hiếp nổi – Minh Duy vừa thay đồ vừa nghe lén... “

- Tui tui xong rồi.... Thất dùm cái này đi, sao mà rắc rối wa'.... – HẮN nhăn mặt, loay hoay với 1 mớ dây lộn tùng phèo....

Cả bọn khăn áo đi ra, đầy chất lãng tử.... Bọn này đi chung 5 ng' có mà con gái tự nhiên lặn ra xủ liền...

Mấy pe' cũng ko ngoại lệ (lâu rồi nên wen) mẫn mê nhìn bọn hấn

Oh my god!!

Nice bodyyyyyy.....

(Chụp hình chắc bán nhều tiền lắm đây ^^!!)

“Mặc đẹp đấy nhĩ??? – Bé nhận xét trong đầu ^^ “

Trang phục của bọn hấn đc thiết kế dựa theo tiêu chuẩn về chiều cao hơi bị “khiêm tốn” của bọn hấn (1m8 trở lên!!!) , áo tay dài kiểu hầu bàn, trắng tinh, cổ 3/4 hở vài hạt nút . Quần ống thẳng xếp ly, màu đen.... Bên ngoài có thêm áo khoác tay dài nhưng (bắt buộc) phải xoắn lên theo áo sơmi bên trong (Như thế nó mới handsome ^^!) , áo khoác để hở, ko cài nút. Bên ngoài eo của Vũ Doanh và Đại Thành đc thắt thêm tạp dề cũng màu trắng (Dành riêng cho nấu ăn).... Cả bọn thắt thêm cà- ra- vát ở cổ.... Lịch sự mà ko kém phần... lãng tử

Ặc!!! >- - - - - < khách=“” ko=“” đông=“” mới=“” lạ.=“”>

Bọn hấn xoắn xoắn tay áo, nhìn mấy bé, cũng mở tròn mắt hỏi :

- Nè! Mấy ấy sao thế??? Sao lại ngó ra...

Bất động....

- Chắc chờ lâu wa' nên mệt hả???

Chưa tỉnh dc...

- Ah! Hay là bọn tui đẹp trai wa' nên mấy ấy.... ^^

Ngay lập tức hấn ăn 1 đập của bé tức thì :

- Sao có ng' lại lemon- question tự tin quá đáng thế ko bít..... Lại đây tui thắt cà- ra- vát cho...

Hấn bị bé lôi cổ hấn lại... 1 cách thô bạo. Mấy tên kia cũng bị mấy bé cho ăn đập...

- Trời ăh! Sao mà mấy “bà già” đó thô bạo với mấy anh ấy thế nhĩ???? Con gái jì' mà...

Cả bọn quay lại.... lại là mấy đám fan nữ của hấn. Bọn họ đang bu đông bu đở quanh cửa nhìn vào và.... chỉ trích mấy bé.

- Uhm đúng đó!!! Tui thấy mấy anh đó nói đúng mà.... Nhìn mấy ảnh mặc đồ..đẹp wa' (Bọn này... đại trai dễ sợ)

- Vậy mà tự nhiên đánh nhĩ??? Chắc thần kinh bị khủng hoảng hay có vấn đề rồi đó... – 1 con khác nhận xét

- Mấy bà đó đứng cạnh mấy ảnh ko hợp chút nào.... Nhìn giống đôi dưa lệch quá đi thôi cho mất....

- Xấu xí.... Hahahhah...

Lập tức mấy con bé phá lên cười.... còn mấy bé trong này thì (khỏi phải nói) giận sôi gan , lửa hàm hập....

“Đc lắm, cứ đứng đó mà nói xấu bà đi, rồi ta cho mà xem.... “

Bọn hấn thì nhìn nhau im lặng vì nhìn thấy sát khí từ mấy bé tỏa ra wa' kinh, đụng vào chắc chắn.... chút.

“Lần này thì bọn kia có mà chết với mấy bé rồi!!! Làm jì' chứ trả thù là mấy bé cao thủ... Bọn hấn còn phải po' tay /... ” – Ý kiến của mấy tên.

Nhưng đám fan của bọn hấn vẫn chưa chịu ***** , bọn nó cứ luyên thuyên nói xấu mấy bé và ca tụng , khen bọn hấn.....

Đang hàm hàm thì chợt, mấy bé nhìn bọn hấn mỉm cười tình tứ, chớp chớp mắt , nhẹ nhàng nói :

- "Anh" lại đây để "em" thắt cà- ra- vát cho, cưng !!! (Ặc! Chơi chiêu độc nữa)

Bọn hấn trở mắt ra ngạc nhiên : "trời!!! Ngọt xót..... "

Cả bọn còn đang chần chừ thì... đôi mắt dịu dàng của mấy bé thành hình viên đạn đe dọa :

"Mấy ông mà ko nghe theo là chết với tụi này..... Giữ!!!! "

Thế là mấy tên đành nhanh chân đứng vào vị trí của mấy bé ngoan ngoãn.... làm vật thí nghiệm cho mấy bé trả thù....

Còn mấy con bé ở ngoài thì..... ko thể tin vào mắt mình :

- Sao mấy anh ấy lại nghe lời mấy bà chằn lửa đó thế nhỉ????

Mặc kệ cho bọn nó nhũn chuyễn, mấy bé vẫn rất.... rất nhẹ nhàng thắt cà vạt.... nhưng đối với bọn hấn thì sắp nghệt thở....

Bé nhìn hấn "dịu dàng" :

- You tin tui sẽ..... thắt cổ cho you chết cứng hok????

Hấn giật mình :

- Hixxxx!!! Tui có bít jì' đâu, you làm tui chết oan àh!

- Hừ!!! Đám fan của you chuyên gia gây rắc rối cho tụi này đấy.... Liệu hồn bọn nó...

Hấn phì cười, rồi bất chợt ôm ngang eo bé, để mặt sát rạt, nựng :

- You định độc chiếm tui àh!!! ^^

Bé giãy nẩy , mặt đỏ ửng :

- Uhm! Đúng đo, có ý kiến jì' hok nè.....

Hấn cười tươi, nựng lên má bé :

- Đâu có nói jì' đâu, lại giận rùi nữa kìa....

- Kệ tui.... Ừ thêm.... >- - - - - <>

Hấn xịu xuống, năn nỉ bé :

- Thui mờ!! Thương you nhất nhất đó, đừng giận nữa mờ.....

- Hok thêm!! – Bé quay mặt đi, cười cười thích thú.

- Thui mờ!!! You giận lên..... nhìn xinh ra hén.... – Hấn chọc bé, trêu

Bé đánh unction vào ng' hấn :

- Trêu tui nè!! Thấy ghét we'..... (mà ghét hok nổi ^^!)

Bé và hấn cứ rù rì nói chuyện thân mật, cười nói vui vẻ làm bọn fan ở ngoài tức như điên... Bọn nó cắn răng, rầm rức :

- Trời!! Anh Thành Vũ lại đi thân mật với bà chằn hắc ám kìa..... Nhìn con nhỏ gai mắt wa'. Xấu wec'.....

0- - - - - o Nói ai dzậy!!!

- Uhm đúng đó!!! Mấy con bé kia cũng vậy.... Hừ!!!!!! Tức wa'.....

Mấy bé cứ mặc kệ cho bọn nó đứng ở ngoài tức , trong bụng cười hả hê :

"Cái tụi chọc mấy bà thì chết nha con..... HAhahahhah..... "

- Trả thù xong rùi thì đừng giận nữa nha mấy pe' – Bọn hấn nhắc nhở – Mấy bé giận nhìn ko xinh bằng lúc có nụ cười tươi tắn đâu..... ^- - - - - ^ (Giỏi nịnh!!)

- Cứ chọc hoài àh!!

Cả bọn nhìn nhau cười, nụ cười ầm áp của tình bạn....

=====

Khu hàng của cả bọn đc xếp trong 1 góc vườn đẹp và hơi bị choáng chỗ (Đc thầy cô ưu đãi mờ... Bọn con trai chỉ cần năn nỉ 1 chút thôi là ok liền. Miệng lưỡi dẻo quẹo...)... Xung quanh là cây cối xanh um và mát mẻ....

Cách trang trí của quán mấy bé thao túng hết, trang trí chủ yếu bằng trái cây giả và dây xanh,.... xinh xắn và dịu mắt....

Chỗ nấu ăn của Thành Vũ đc đặt kế bên bàn làm nước của Đại Thành, ko che dây ji' hết, để cho mọi ng' đều thấy , vừa làm vừa phát huy sức hút khi nấu ăn... ^^! Bàn thu ngân của Nhật Tuấn đặt kế bên đó 1 khoảng trống (Sợ có ji' trực trực, lửa nó phóng cái vèo, tiền đi tong...) Bàn dành cho khách đặt trước mặt... Vừa ăn uống vừa ngắm mấy boy làm.

(Tính toán tiền nong thấy sợ lun.. ^^!)

Hôm nay là ngày đầu tiên của lễ hội ,.....

- Ủa??? Sao lại có tấm màn che phủ ở đây vậy ta???

- Ủ nhỉ??? Chỗ này là của các anh ấy bán mà... Chẳng lẽ ko bán sao??? – Thắc mắc

- Ui.... Tui chờ để nhìn mấy anh ấy ko hà??? Chán thiệt!!!

Bọn con gái đang râm ran bàn tán vì sao trước cửa tiệm của bọn hấn lại có tấm vải phủ che toàn bộ bên trong....

Lúc này đây, ở trong này :

(Thiên Thanh bắt buột ko mang kính....)

- Chuẩn bị xong chưa nè.....

- Ok!!!!

- 3

- 2

- 1

Mấy bé xuất hiện trong bộ váy xoè màu hồng xinh như búp bê , áo trắng phồng tay nhí nhảnh , tóc cột cao lên 2 bên , thắt nơ, đeo tạp dề ngang hông , tay cầm menu thực đơn, tươi cười giới thiệu : (Xinh!!!)

- Yesh!!! Chào mừng các bạn đến với khu ẩm thực xì- tin của bọn mình, để có thể thưởng thức những món ăn ngon và rẻ xiền thì nơi chúng tôi là cách hữu hiệu nhất, nào... nhanh lên.... Và chương trình đặc biệt là nơi đây....

Lập tức tấm màn đc thả xuống để lộ toàn bộ bối cảnh bên trong.....

Bọn con con Ò lên ngạc nhiên xen lẫn thích thú....

Trong này, mấy tên hotboy (Ui!) đang đứng đúng vị trí phục vụ khách hàng, ăn mặc khỏi phải nói :Choáng toàn tập!!! Xì- tin và lãng tử vô cùng....

Thành Vũ đang xếp đồ trên bàn, tay cầm menu, mặt lạnh lùng như ko để ý chuyện ngoài này, tóc bay nhẹ mềm mại, gương mặt kul cực kỳ

Minh Duy đang mải mê trò chuyện với Nhật Tuấn, cậu ta vừa nói vừa cười dễ thương hết sức, còn Nhật Tuấn thì lượn ánh nhìn lạnh lùng vào đám con gái nhón nháo rồi nở nụ cười ngây ngất (Câu khách mà!!)....

Vũ Doanh đang chơi chiêu sở trường : lật bánh trên chảo đầy nghệ thuật, nở nụ cười nửa miệng....

Đại Thành thì đang pha chế loại nước uống với tên gọi :”Pe’ Love” (E hèm! Dành cho bé iu của hần chứ hok phải mấy cô nha!!!) , gương mặt toát lên vẻ đẹp trong sáng... (Eo ui!)

- CÁC CHÀNG TRAI HOT NHẤT HIỆN GIỜ ĐỀU SẼ PHỤC VỤ CÁC BẠN TẬN TÌNH VÀ CHU ĐÁO, CƠ HỘI CHỈ CÓ 1, NHANH LÊN NÀO.....

Các bé vừa dứt lời thì 1 đám (toàn là) girl trong trường ủa nhanh vào.... (Dịp may hiếm có mà!). Màn trình diễn câu khách của mấy bé vô cùng thuận lợi bởi tài diễn xuất cực kỳ kul của bọn hần..... (Có ai ko đổ hem nào???? ^^!)

Tiệm ăn ngay lập tức tấp nập và đông khách vô cùng, cả bọn làm ko kịp thở... Ít bàn ghế nhưng chen chúc cũng đủ chết oài.... Khách đến ko chỉ có con gái mà cả mấy boy cũng có, con gái đến nhìn bọn hần, boy tất nhiên nhìn... mấy bé xinh rùi.

Làm một chết đi đc nhưng bọn hần quả ko tầm thường, vẫn giữ nét mặt vui tươi và nụ cười hút hồn ngay cả khi làm ko xuê.

Có cả đám fan của hần hồi bữa đã hành hạ bé cũng tới, bọn nó giở giọng dịu ngọt :

- Anh ơi! Em đến ủng hộ mấy anh nè.... Cho em mấy suất đặc biệt nha.... – Nháy nháy mắt.

Hần mỉm cười nhẹ :

- Vậy xin chờ 1 chút!

Hần gọi thực đơn cho bọn nó xong liền bị con bé nhóm trưởng kêu lại tiếp :

- Nhưng em ko biết cách ăn món này, anh có thể chỉ bọn em đc hok ăh???

Tất nhiên hần đứng bên cạnh và chỉ tận tình... Khách hàng là số 1 mà....

Con nhỏ này liền liếc bé , nở nụ cười ranh mãnh chế giễu...

Bé nhìn thấy nhưng lơ đi , tỏ ý ko wan tâm...trong lòng bực bội vô cùng vì nhớ lại chuyện cũ

- A! Anh giỏi ghê! Món ăn khó như vậy mà cũng cắt đc dễ dàng, hay thật ! – Nó cười rồi ôm lấy tay hần.

Bọn xung quanh cũng hòa theo, trêu chọc hần và con bé đó....

Hần im lặng ko nói gì, chỉ cười cười và típ tục chỉ cách ăn cho cả bọn nhốn nháo....

- Vũ ơi! Vào kho lấy dùm tui cái bì đường và muối đi!! Hết sạch rồi!

Hần nhanh nhẹn :

- Ok!

Hần đi rồi, cả bọn liền gọi bé lại :

- Lấy dùm tui cái khăn đi.. Bàn ăn mà ko có khăn lau miệng ăh! Cô phục vụ cái kiểu gì thế hả???

Bé nín nhịn , dịu dàng :

- Xin lỗi! tui sẽ lấy nhanh cho...

Bé chạy đi thì :

- BỘP!!!

Bé ngã chóng choài xuống đất, bất ngờ vì bị 1 con trong bọn mắc chân.... Cả bọn cười hú lên :

- HAHAHHA..... coi nó chụp ếch đẹp ko kìa...

- Đáng đẹp chụp ếch cũng ko tệ ha.... HAhahaha...

- Đi cứ ngược mặt lên trời thì có ngày cũng té chổng mỏ....

Cả bọn hú lên, chọc wê bé. Ngọc Anh chạy nhanh lại, đỡ bé định mắng cho mấy con nhỏ này 1 trận nhưng Bé cố gắng kiềm cơn giận, quay nhanh lại , nói nhỏ nhẹ :

- Xin lỗi! Tôi sẽ lấy nhanh khăn giấy cho các cô... Vừa ăn vừa cười nhùi quá gió vào bụng sẽ đau bụng đó... Khi đó đừng nói đồ ăn quán tôi ko tốt nha...

Bé lạnh lùng quay ngoắt mặt đi để lại sau lưng mấy cái mặt tím rìm vì bị chơi 1 cú quá đau...

- Gừ!!!!!! Con nhỏ này.... Tức thật! Bữa trước vì con đó mà bọn mình bị mấy con nhãi kia đánh đập mình, nay ta sẽ báo thù nặng hơn. Mà hãy đợi đấy....

- Xấu xí mà câu đc anh Thành Vũ.... Hừ....

Ngọc Anh đi lại, bỏ đồ ăn lên bàn , nhẹ nhàng :

- Các bạn ăn ngon miệng nha coi chừng ghen ghét wa' nó ghen đứng cổ họng nữa thì phiền cho tụi này lắm đấy... Hihiihihihi...

Ngọc Anh quay gót bỏ lại cục tức sau lưng to oạch cho đám wy~ này....

Về phần bé vẫn còn đang giận tím ng', vì đám này lúc nào cũng thấy có mặt, tới là quậy phá bé, ông ọ với hần, mà hần lại ko ngăn nữa chứ.... Gừ!!!!!!

Chiều nay cũng vậy, khi ko, bọn nó bảo bé đi lấy xoài về cho nó ăn (Bà hoàng ko bằng) nhưng chỗ Vũ Doanh lại hết xoài thế là bé đành vào phòng trong câu lạc bộ của bọn hần lấy . (Phòng này đc bọn hần trưng dụng làm nhà kho trong mấy ngày lễ)...

Bé thấy bức mình vô cùng :

- Gừ!!!! các người nhớ đó..... Hành hạ bọn cô nương để dễ dàng bên cạnh hần mà ko có sự theo dõi của ta chứ jì'??? Gừ....

Đang lò mò tìm đồ thì :

- CỤP!!!!!! RẦMMMMMMMM!!!!!!

Bé giật nảy mình :

- Sao lại cúp điện giờ này nhĩ'???

Lò dò ra cửa , bé điếng ng' :

- Trời ạch! Cửa khóa rồi sao???? Tức thật!! RẦM.... RẦM.... CÓ AI KO????

Bên ngoài vọng lại tiếng cười chua như dấm wen thuộc :

- HAhahah..... Mà cứ ở trong đó mà chơi với ma đi ha.,,, Chảnh hả con!! Đáng lắm...HAhahahhahhaah*****aa.....

Bé trợn mắt, đấm cửa :

- Này! Giỡn vừa phải thôi nha! Tui còn phải coi tiệm nữa... Mở cửa ra đi, nhanh đi!!!!!!

- Mà y tưởng mà là ai mà tao tha dễ dàng vậy sao??? Cứ ở đó mà đấm cửa đi... Nhóc con, dũa móc mà đòi chọc mâm son àh!!! HAhahahhahaa....ahahahha....

Tiếng cười của con bé cứ dai dẳng... làm bé muốn điếc đầu...

“Số mình thăm roài...Ko bít các bạn có tìm ra ko nữa?? Hồi nãy mình ko có nói.... Hừ... “

Bé đấm cửa mong có ai đi ngang wa mở dùm, nhưng ko.... chả có ai hết.... Nhà này ở tíu lít ở sau sân trường, ai mà wa đây chi!??? Cả bọn bí mật xây phòng này để chứa đồ bóng rổ riêng, ai bít đc....

Ngoài trời bắt đầu đổ mưa lớn, sấm chớp ầm ầm....

Mệt mỏi bé ngồi phịch xuống, dựa ng' vào tường, chán nản :

- Gặp hần là bắt đầu xui xẻo???? TT- - - - TT

=====

Lúc này, cả bọn đang nhanh chân dọn dẹp đồ đạc vào khu bán hàng.....

- Chết thật! Trời về chiều mà mưa to wa'.... – Đại Thành vừa lau mồ hôi vừa bưng 1 đồng ghế xếp lại.

- Uhm! May mà mình thu đồ nhanh ko thì tiêu rồi!! – Yến Nhi mỉm cười lau sạch bàn dính nước.

- Thôi! Hôm nay vậy đc rồi! Nghỉ thôi , mai có hoạt động jì' hok Thành Vũ!????

Hắn nhăn trán, nghĩ ngợi :

- Mai hả??? Vẫn bán hàng như bình thường thui....

- Ồ!! Hỉu rồi....

- ỦA???? Thiên thanh đâu ta???? Nãy giờ ko thấy nó đâu hết!?? – Ngọc Anh loay hoay – Mấy ng' có thấy nhỏ đâu hok???

Cả bọn nhìn nhau, lắc đầu. Hắn hỏi :

- Hồi nãy vẫn thấy bé đi đâu mà.... Nhưng tui ko hỏi /

- Đi theo hướng nào???

Hắn chỉ theo hướng sau trường, Ngọc Anh giật mình :

-Ặc! Ko phải chứ??? Tui cũng thấy mấy con điên đó đi theo vào hướng đó.

Hà Oanh giật mình :

- Bà nói mấy con điên nào???

- Thì.... cái đám fan nữ cuồng loạn của bọn ông đó.... – Bé háy mắt kiếc bọn hắn

- Nè! Ý bà là mấy con chảnh chệ từng... ăn hiếp Thiên Thnah đó hả???

- Xời! Chứ ai vào đây hả????

Hắn giật mình :

- Thui, mấy bạn sắp xếp đồ đạc lại đi, để mình đi kiểm pe' cho!? Phìền phức thật!

- Ai biểu ông cứ wan tâm mấy con nhỏ đó chi!??? Nhìn thấy mặt bọn nó thấy ghét rùi... – Ngọc Anh bực mình

- Thui mờ! Oan cho hắn wa'... – Minh Duy nhăn mặt nhìn Ngọc Anh đang chỉ trích hắn – Thật ra là....

Hắn ngăn lại :

- Thôi! Để tớ tìm ra nhỏ đã.... Tớ sẽ tự giải thích....

Nói rồi hắn lao nhanh ra ngoài....

Mưa tầm tã.... Cả bọn nhìn theo lắc đầu :

- Nhớ cẩn thận nghe hok??? Cẩn đó....

Yến Nhi mỉm cười :

- 2 ng' đó thương nhau wa' hén!??? Xa 1 chút là nhớ oài....

Vũ Doanh nhích nhích ng' lại gần :

- Cũng giống tui nhớ Yến Nhi hằng đêm trước khi đi ngủ thui mờ....

Câu nói đó làm Yến Nhi đỏ ửng mặt , phang cho nó 1 cái :

- Thích chọc tui àh!!! Nè... chọc nè...

Yến Nhi rượt nó chạy bạt mạng, bé thì nóng ran mặt vì lũ còn lại hùa theo hắn , còn hắn thì toe toét cười , vừa chạy vừa ngoái đầu lại chọc bé....

Nguyệt Trân cười sặc sụa đến nỗi xém té ngã vì sàn nhà trơn nhưng may là Nhật Tuấn đứng cạnh đó nên đưa tay đỡ kịp. Bé gật đầu cảm ơn....

Minh Duy và Ngọc Anh nhìn nhau cười, nụ cười dễ thương và trong sáng của 1 ngày mưa nhìn ko rõ mặt....

Mưa nhưng tiếng cười vẫn ko bị át đi mà nó còn có thêm nh~ xúc cảm khác biệt....

9. Chương 9

=====

Hắn chạy nhanh trong mưa, gọi tên bé :

- Thiên Thanh ơi!!!!!! Thiên... Thanh ,..... you ở đâu vậy????

Chạy đến gần căn phòng bí mật :

- Thiên Thanh..... Thiên Thanh....

Trong này , bé thoáng nghe thấy tiếng hắn thì bật dậy :

“Cuối cùng rồi you cũng đã đến cứu tui.... Tui.... “

Đang định đập cửa ra hiệu cho hắn thì :

- Thiên Thanh àh! Sao you lại đứng đây vậy???

Hắn chạy nhanh lại gốc cây gần đó, gần ô cửa phòng bé đang ở.... Bé ngớ ng' ra , mình sao lại ở ngoài đó nữa ta.... Nhìn ra ô cửa....

Hắn chạy nhanh lại, nhìn kỹ thì ko phải , hắn hỏi nhanh :

- Xin lỗi! Cho tôi hỏi : Bạn có thấy cô bé nào đi wa đây ko???

“Bé ” ngoài đó vẫn im lặng.... Đang ngồi dựa vào gốc cây khóc....

Còn bé trong này thì giật mình :”Sao ng' đó giống mình thế nhỉ??? Hèn ji' hắn nhận ko ra là phải???? Để coi bé đó định làm ji' đây.... Chắc là đồng bọn của con nhóm trưởng chứ ji' nữa đây! Hừ!!! “

Chợt, con nhỏ ngoài này ôm chầm lấy hắn, khóc nức nở :

- Huhuhuh.... Sao anh xa em???? Anh nỡ phản bội em sao????

WHAT???? CÁI JI'???? CON NHỎ ĐÓ NÓ.... NÓI... CÁI JI'... VẬY TRỜI???

PHẢN BỘI???? WHAT!!!!???? HẮN... SAO???

Con bé kia thì cứ ôm chặt lấy hắn, vừa nói vừa khóc rống lên :

- Chẳng phải anh bảo chỉ iu mình em thôi sao??? Anh cũng bảo ko ai thay thế đc em trng trái tim anh.... Chúng ta đã trải wa những giây phút hạnh phúc nhất, vậy sao anh lại nỡ phụ tình em vậy??? Anh đã hứa đã thề rồi mà... Anh... Anh iu em thui đúng hok nào??? Còn con bé kia (ý chỉ Thiên Thanh) chỉ là ng' thay thế em thui đúng hok?? Chúng ta đã ước hẹn sau này gặp lại nối lại tình xưa mà....

Hắn im lặng ko nói ji'.... mặc cho nhỏ đó cứ nói luyên thuyên...

Còn bé thì chết trân, với bao suy nghĩ :

“Hắn... và bé đó.... là thật sao??? Hắn chỉ coi mình là vật thay thế thui sao??? Hắn ko thích mình thật sự!?? >”<... “=”>

Hàng trăm câu hỏi như vậy bủa lấy đầu bé, cảm giác hụt hẫng đến đau đớn... Bé lấy tay che tai lại.... lắc đầu...

Ngoài này, 2 ng' kia vẫn đứng yên... Cô bé kia đã hết khóc , vòng tay vẫn ôm chặt cứng lấy hắn....

Chợt hân lên tiếng :

- Cậu ổn chưa?? Đừng khóc nữa.... Xin lỗi...

“Hân xin lỗi... vậy ra những điều cô bé ấy nói là đúng hết sao???..... Hân... “

- Tôi sẽ giải quyết chuyện này, cậu đừng lo lắng nữa.... Sẽ ko có chuyện gì xảy ra đâu, tôi hứa đấy...

Hân từ từ đưa bé vào phòng y tế nghỉ? Ngồi

Bóng hân khuất dần cùng câu nói của hân làm bé tổn thương rất nhiều

Hân lại làm bé đau đớn ...

“Tại sao lại phải giấu bé chứ!??? Hân ko thích bé thật sự như hân đã nói sao ?? Tất cả đều dối trá Huhuhuhuu ...”

Tiếng khóc của bé của bé vừa nghẹn ngào vừa đứt đoạn, giống như tiếng nấc oán trách ...

Ngoài kia, mưa vẫn rơi âm âm, ko wan tâm đến bé cũng ko có hân bên cạnh vào lúc này... Bé hiểu hân wan trọng với bé nhường nào ... nhưng

- RAẦMMMMMMMMMM!!!!!!

Lại là bọn nó, cái lũ này hết nhột giờ lại ko để yên cho bé khóc ... ừ!!!

Giọng chua lè wen thuộc vang lên đầu tiên :

- Mà đã thấy rồi chứ hả ??? Con nhóc kia nó mới là tình nhân thật sự của hoàng tử ... hHahhaah ... Đũa mốc mà đòi chùi mâm son hả con ??? Mà bí điều thì liệu hồn cút xéo khỏi hoàng tử đi nghe chưa ???

Bé im lặng, ko nói gì ... Mặc kệ!!

- Mà hiểu ý tao ko mà cầm thế ảnh ??? Mà điếc àh!!! Ăn gì mà như cầm thế!!!!? Con kia ...

1 con nhóc lại kéo tóc bé dựng ngược lên, thác thức...

Bé lạnh lùng hất tay nó ra, quật mạnh làm con nhỏ giật mình ...

Cả bọn lặng nhìn bé, con nhóc giọng chua lè :

- A' à ... Con này hôm nay ngon nhỉ ??? Mà dám cự lại bọn tao cơ đấy!! Giỏi

Bé lườm cả bọn, nhếch mép :

- Thật ra các ng' đang bàn kế với nhau khử tui tách ra Thành Vũ, rồi sẽ hạ con nhỏ xấu số kia chứ gì ??? Đừng có mà làm mấy cái trò thấp hèn như thế!???

Cả bọn giật mình : Thật ra bọn nó ko dùng kế này, tự nhiên con nhỏ (vô duyên) kia nó tự làm thui, chứ cả đám ko biết gì hết!!!

- Này! Mà nói ai hả ?? Tao mà làm àh! Tao còn nghĩ mà lừa bọn tao cơ đó ...

- Hừ! Mấy ng' mà chuyện gì ko làm ... sợ còn ghê hơn kia nữa kia ...Nói cho mấy ng' biết, đừng nghĩ hân ngon mà sấn đến... mơ thì cũng mơ ít thui, sau này thấy rõ rồi đừng trách ko pm trước nha- Bé cười nửa miệng mỉa mai

Cả bọn tức muốn xịt khói, gằm gừ :

- Mà dám nói xấu hoàng tử của bọn tao Mà đc lắm ...

Cả bọn cùng nhào vào, cúi xé lấy bé, hung hãn . Bé chỉ nhếch mép cười ra tay đánh bọn nó, lần đầu tiên bé đánh con gái ... Ko mạnh cũng ko nhẹ đủ làm bọn nó ê ẩm ...nhưng 1 mình bé làm sao giành co với lũ con gái hung hãn kia ...

Cả bọn nhìn nhau, hàm hè . Nhất quyết xông lên, trối nhanh lấy tay bé, ko cho bé gãy ra nữa ...

1 con khác đâm mạnh vào bụng và mặt bé để trả thù ..

Đầu tóc mấy con bé đó rối tung, bé cũng bị xước vài đường và quần áo bị rách mấy chỗ .

Đúng lúc trận chiến xảy ra cao trào thì :

- NÀY!!! MẤY NGƯỜI ĐANG LÀM JÌ THIÊN THANH VẬY HẢ ??? CÓ NGỪNG NGAY LẠI KO THÌ BẢO ???

Hắn quát lên giận dữ :”Tại sao lúc nào nhóc cũng bị bọn nó đánh như thế này ??? “

Hắn xông vào quát mạnh mấy đứa đang giữ bé và đỡ lấy bé ...

Gườm mặt lạnh với bọn kia, hắn quát :

- CÚT NHANH CHO TÔI!!!! CÚT

Bọn nó lú lút chạy nhanh, sợ hãi vì khuôn mặt đáng sợ của hắn lúc này

Hắn lay ng‘ bé :

- You ổn ko!? Lần này tui lại đến trễ nữa rồi!!

Bé im lặng chẳng nói gì, hất mạnh tay hắn ra, gương mặt ... mặt lạnh lùng như trước đây hắn gặp ...

“Mình nên chấm dứt với hắn ... “

Nhưng bé khuyu chân xuống , rên khẽ :

- Đau wa’!... Khỉ thật ... Lại bị đánh vào chân từ lúc nào thế này

Hắn chạy lại :

- You đau ở chân àh!? Để tui coi cho ...

Như lần trước , bé hất mạnh tay hắn ra khỏi tay mình, lạnh nhạt :

- Để yên cho tôi! Ko cần you phải đụng vào

Quá bất ngờ với hành động của bé, hắn đứng sững .

“Chắc bé thấy chuyện hồi nãy rồi! Rắc rối thật!!”

Bé dựa tường chậm chạp bước đi nhưng ...

- O!!... Úi... – Té nữa .

Hắn chạy lại đỡ . Nhấn mặt :

- Đừng cố làm đau mình nữa, để tui đỡ you...

- Bỏ ra... Tui ko cần you giúp....

- You có bị sao ko? Sao lại nói như thế khi chính mình lại ko thể tự đi đc cơ chứ!! Ngốc vừa thôi!

- Ngốc kệ tui! Bỏ ra coi

Mặc cho bé giãy nảy, hắn cứ ôm ghì lấy bé vào lòng /...

Im lặng ...

Tôi là Lâm Thiên Kim (cũng là Doãn Thiên Thanh) , tui hiện giờ là... e hèm... girl friend của cái tên “hắc dịch” Thành Vũ kia!! (Hehheheh... chứ boy friend của mình là tên hắc dịch nữa chứ ^^). Uhm... Tui cũng hok bí là mình có thích hắn hok nữa.. Hắn có nụ cười wa’ đẹp , có phần lạnh lùng nhưng lun tỏa sáng.... ^^! Nụ cười của hắn đẹp đến nỗi bọn điên trong trường đặt là “HT nụ cười”. Mới đầu tui nghĩ nó thật wai’ đản nhưng sau cũng thấy đúng... !!

Tui cảm thấy bên hắn thật vui nhưng lắm ai oán... Các bạn cũng bí rùi hén!!! Dù bọn nó có giở ra chiêu gì với tui thì... tui vẫn tin hắn và thích hắn (Ngu dễ sợ!) vì hắn lun ở bên cạnh và bảo vệ tui.. Gì!!! (Cái này thì tui tin oài!)... Tui đang gặp 1 chuyện rắc rối với cái đầu mình đây... Hắn lại làm tui 1 lần nữa đau đốn....

Bé đẩy mạnh hẳn ra, quay mặt đi :

- Đừng có dỗ tui bằng cái cách của you... Và đừng có mà đụng vào tôi!!!!

Hắn nhăn mặt :

- You ko thấy you đang lạnh sao??? Quần áo cũng đâu còn lành nguyên nữa mà đi đâu vậy!??

Bé nhìn xuống đồ mình : Ặc! Sao mà nó tơi tả đến thảm hại thế này hả trời !! Bọn này ra tay với mình ác wa'. Bữa sau thì đừng hòng mình nhẹ tay với bọn chúng.

Bé tắc lưỡi :

- Chả sao cả???Đâu bằng “ng’ ấy” của you chờ trong đêm mưa gió đâu!?

- Hở! Ng’ ấy nào! – Hắn “ngây thơ” hỏi.

- Chả nào cả??? Ai biết đc you....Mà này, bỏ ra coi.. Làm jì mà cứ tranh thủ ôm cứng ng’ ta thế hả???

Bé nhìn hắn gằm gừ... trong lúc bé mải mê nói đông nói tây thì hắn vẫn ôm bé , mỉm cười... thích thú.

- You đừng có trêu chọc trên tình cảm của tui nữa có đc ko??? Tui chán ghét you oài... – Bé đẩy hẳn ra và quay lưng đi...

Hắn ko cản.. chỉ ú ớ... định nói jì đó nhưng bé mặc kệ....

Mình căm thù nụ cười của hắn... Hừ!!!

ẦMMMMM.....ẦẦMMMMM.....

Chớp chớp trời, điện xẹt từng bừng y như bắn pháo hoa....

- E hèm! Trời như thế thì you cứ tự về nha... Tui ko cản đâu!!! – Hắn dứt tay vô túi quần, đứng dựa vào cửa, cười... đều.

Bé liếc xéo hắn :

- Tin tui bẻ 2 cái răng “nanh” đáng ghét của you hok!?

Hắn nhún vai :

- Vào đây đi! Trời mưa to lắm, coi chừng ngày mai you thành... cột nhà cháy di động giữa trường mình đó, như thế sẽ mất mỹ wan lắm.....)

Hắn ngồi xuống vỗ vỗ vào cái... giường...

Ặc!!! Ặc.... Giường jì mà nhỏ xíu vậy trời... Nằm sao nổi 2 cái thân hình cao to của 2 đứa...

Bình thường thì đối với bé... chuyện ngủ cạnh hắn là phình phường... Hehheh

Nhưng đang giận hắn cứ chọc bé hoài, gừ!! Giỡn dai nên :

- Thôi khỏi! Ông ngủ 1 mình cho rộng chỗ, tui tự về đc...

Nói rồi bé phóng nhanh ra cửa... chạy như bay.... (cà nhắc chạy thì đúng hơn!!!)

=====

Nước mưa jì mà mặn chát....

Sao hắn cứ đứng đưng như mình vô tội thế nhỉ??? Mình ghét hắn... căm thù....

Thà hắn nói rõ từ đầu mình còn biết đc nhưng... tim mình đau wa’....

Gần đính hôn rồi mà mình ko thể... tin hắn đc... Con ng’ nhanh thay đổi wa’...

Hực... hực...

Bé ngồi sụp xuống, thở hắt ra....

- ĐỒ TÔI TỆ, DỐI TRÁ.... TẠI SAO YOU CỨ PHẢI LỪA DỐI ĐỂ TUI ĐAU LÒNG THẾ HẢ??? YOU SUNG SƯỚNG KHI TUI ĐAU LÒNG LẮM NÀ??? YOU SUNG SƯỚNG KHI THẤY TUI ĐIÊN TIẾT KHI YOU Ở CẠNH NG' CON GÁI KHÁC LẮM HẢ???? YOU THẬT SỰ CỨ MÚN TUI NHƯ VẬY SAO???.... You là đồ tội tệ! Bỉ ổi.. vô lương tâm... vậy mà sao TUI CỨ THÍCH YOU NHIỀU NHƯ THẾ NÀY !!!!!HUHUHUHUUU.....

Bé khóc rống lên, coi như mọi buồn vui đều đã giải tỏa...

Mưa gió âm ỉ, tối nay mưa thế này, chắc chắn ngày mai.... có cây đổ giữa đg'..

Đang khóc sụt sùi thì :

- You có bị sao ko???? Trời mưa như trút thế này mà lao như... (cố ý ko nói ra vì dáng chạy của bé lúc đó wa' buồn cười) ra đg' tắm mưa hả??? Lắm tui cũng liên lụy bị ướt như chuột lột như you nè!!! >"<>

Bé ko quay lại, vì biết chắc cái giọng oang oang đó là của hấn :

"Lúc nào cũng như wan tâm mình nhưng... Ai biết hấn nghĩ gì... Mặc xác hấn... >"< ặc!!=" mong=" sao=" hấn=" ko=" nghe=" câu=" mình=" vừa=" hết=" lên!!!=" hix!=">

Thấy bé hok trả lời, hấn cúi gần mặt lại , sát vào mặt bé :

- You.... tối nay you bị sao vậy!?

- Hể sao hít !!!

- Làm gì mà lạnh lùng với tui ghê vậy!?

- Bình thường vẫn vậy có khác gì đâu... – Vẫn lạnh lùng

- Lâu nay tui làm you buồn na!???

- Chả sao hết! Tui hok wan tâm...

- You..... – Hấn giở giọng nai tơ.

- Hừ! Đừng có mà giở cái giọng đi của con gái với tui, sao you ko chăm sóc cô bé nào hồi nãy đứng dưới gốc cây đợi you đó,... hỏi tui làm chi hả???

Hấn cười phá lên :

- Quả là you đã thấy.... Ghen oài àh!

Nghe câu này của hấn, bé đỏ ửng mặt :

- You đang nói cái wai' gì thế hả??? Ghen.... Ặc! Đừng có nói với tui câu đó... Nổi da gà rồi đây nè!!!

Hấn mỉm cười :

- Mặc kệ you đó!! Dù sao thì you cũng chưa nói với tui câu đó mà.... TT- - - - TT Tui đi theo ng' khác you cũng đâu có wan tâm..

Bé thấy lòng nao nao , hấn... thật sự mún nghe sao??? >"< nhưng=" thật=" là=" ko=" còn=" tâm=" trạng=" mà=" đang=" rất=" ghét=" hấn!!!=">

Bé im im ko nói thêm gì....

Hấn bỗng bế thốc bé lên, giật mình bé la oai oái :

- You làm cái gì vậy!/? Bỏ tui xuống đi... nhanh.....

- You cứ ngồi yên đi nào.... Để tui bế you vào lại phòng nghỉ đã! Mưa to wa', you sẽ bị cảm đó!!! Nép vào ng' tui đi.

Hắn nói to, ôm chặt lấy bé vào lòng và chạy như bay....

Bé khép ng' vào lòng hắn, áp mặt vào ngực (Bé là nó như thế!!) tránh mưa...

Lòng ngực hắn to và ấm làm sao, dù đã bị ướt mềm nhưng mà.... bé có thể cảm nhận thấy hơi thở dồn dập của hắn... rất gần.... nhẹ nhàng và ấm nồng...

Làm sao hắn có thể làm bé yên đc hắn cơ chứ??? Dù đã làm bé đau khổ!!

=====

Đóng nhanh cửa lại cho mưa khỏi tạt vào nhà, hắn và bé thở dốc...

- Phù! Một ghê....

Hắn lấy tay vệt mái tóc bết lòa xòa trước mặt, nước mưa chảy theo đường cong của khuôn mặt từ từ lăn nhẹ, nhìn... kul cực kỳ!!!

Chiếc áo sơ mi ướt đầm nước mưa, hiện rõ lồng ngực vạm vỡ và rắn chắc từ hắn.

Oh my god!

Chắc tui bị cảm cúm mất!!! Hix!

Bé nhìn hắn ko chớp mắt....

- Làm jì' nhìn tui say sưa vậy!?? – Cười tự mãn

Bé nhăn mặt định cãi lại thì :

- Hơ!!! Hơ...Hắc xìiiiiiiiiii'..... Hắc xì....

Bé hắc mũi liên tục, ng' co ro lên...Hắn nhăn mặt :

- Hừ! Thấy chưa.. Tui đã nói rồi mà... dầm mưa cho đã vào rồi giờ bị cảm lạnh... Nói mà ko biết nghe, you bướng wa'....

Bé hình mũi :

- Tui có bị....sao.... Hắc xì.... Hơ... xì... đâu! Ặc! Kì vậy ta!

- Lại định cãi nữa àh, nhóc xinh!

Mặt hắn cứ nghênh nghênh lên tự đắc khiến bé bực mình..

“Lúc nào cũng ra vẻ ta đây là đúng... Sao mà... Hừ! “

Hắn khép tất cả các cửa lại, điều chỉnh nhiệt độ của máy sưởi trong phòng cho ấm lại...

- You thay đồ ra đi!! Ướt hết rồi kìa...

Bé ngó ra :

- Đồ đâu mà thay...

- Nè! – Hắn giơ ra trước mặt bé cái áo pun của nam và quần lửng đc cất trong tủ.

- Ở đâu có hay vậy!?

- Bọn tui hay nghỉ ở đây nên trong tủ đều có đồ mặc.

- Ồ! Hay nhì!? Vậy tui đi thay đồ đây ,....

Bé lấy đồ và đi nhanh vào phòng tắm , nước nóng làm bé cảm thấy thật dễ chịu...

- Ah! Tắm xong rồi, dễ chịu ghê!!!

Bé lấy đồ bước ra khỏi phòng tắm, tay lau lau mái tóc xòa dài...

- Ủa???

Gian phòng yên tĩnh đến lạ lùng, hấn đang dựa vào tường mắt lim dim ngủ, 2 tay khoanh ở trước ngực, đầu hơi nghiêng nghiêng...

“Hi! Chắc ko mún mình nghĩ hấn lợi dụng thời cơ đây mà... “

Tiến lại gần hấn, bé ngồi bệt xuống đất , tay ôm đùi nhìn.. hấn ngủ... tóc bé xoã mềm wa đầu gối.

Con trai ji' mà lông mi dài đen nhánh, đôi môi hồng hồng quyến rũ, tóc lãng tửбет nước ngọt nhẹ, đôi vai rộng, vững chắc... Đôi mắt khép nhẹ trông hấn thật bình yên và dễ chịu... ko như cái vẻ tự đắc khi tranh cãi với bé...

“Hấn cũng có nét đáng yêu khi ngủ chứ hén!? “

Định đưa tay véo má hấn thì.... tay bé bị hấn chụp lại , hấn mỉm cười dù mắt vẫn nhắm nghiền :

- Định nựng tui hay sao thế hả???

Bé phì cười :

- Nựng cho cái má hồng hồng đáng ghét của you nó đỏ lên đó!

- Ui! Vậy như thế thì đau lắm đó...

- Đau kệ you... Heheh... Ai biểu nhìn you ngủ đáng ghét wa' chi!?

- Dễ thương nói đại.

Ngay lập tức hấn bị bé... cắn ngay vào má...

Hấn ôm má kêu lên :

- Trời !!Làm thiệt hả??? Đau wa' nè!

Bé ôm mặt cười lớn :

- Nhìn you tếu wa'....

- Tếu mà có người nhìn trộm khi ngủ là tốt oài! – Nói kháy bé.

- Bít đâu đc, lỡ ng' ta nhìn là để véo má you thì sao!?

- Có nghĩa là tui wa' đáng iu... Hehehe....

-Ặc! Lại tự hào với cái ý nghĩ là mình là ng' đẹp dzai rồi đấy! Hứ.... Vào tắm đi, lạnh rồi đó!

Hấn cười tươi, lấy bộ đồ khác và đi vào nhà tắm....

- Àh mà này! Nhìn you mặc bộ đồ đó ngố tẹ ngen! HAahahah)

Bé ném cho hấn 1 ánh nhìn xuyên thủng tường...

Bộ đồ hơi rộng, nhìn bé y như 1 thằng con trai! ^^

- Mình lại wên mất là đang giận hấn oài! Cái tên chết tiệt đó chẳng bao giờ cho mình thời gian để giận hấn cả.... Giữ!!!

Bé mỉm cười với suy nghĩ thoáng wa,....

- You ơi!

- Hở?? – Bé quay ng' lại, hấn tắm xong oài, đang lấy tay lau lau mái tóc.

Ngồi phịch xuống 1 cái ghế, hấn nói :

- You lau dùm tui tóc đi!

- Tự lau đi! Nhỏ em lắm na....

Hấn năn nỉ :

- Đi mờ – Mắt long lanh nước

Bé nhìn hần, trợn mắt :”Chơi tuyệt chiêu này với mình nữa cơ đấy!!”

- Đc rùi, đc rùi.... You nhìn tui ớn wa’...

Hần cười khoái chí, bé chậm chậm lại gần dùng khăn xoa đều tóc hần, tóc ji’ mà thơm thể hok bít???

Từng lọn tóc mềm mượt đc xoa nhẹ nhàng wa khăn... tóc xoã nhẹ wa mắt hần khiến gương mặt thêm phần lãng tử....

Bé chăm chú nhìn tóc hần, còn hần chăm chú nhìn bé.... ^^!

Định nói điều ji’ đó với bé nhưng hần lại thôi....

- Trễ rồi! Đi ngủ thui!....

- Uhm! You ngủ ở trên giường đi, tui có trải sẵn cho you rồi đó! Tui ngủ ở dưới đất...

Bé gật đầu, leo lên giường. Hần nằm ngủ ở phía dưới cạnh bé.... (Cái giường chỉ cao cỡ 30cm thui! Gần mờ!)

Bé ko sao ngủ đc, câu chuyện lúc nãy vẫn ám ảnh bé... về mối quan hệ giữa hần và cô gái đó.... có thật là hần iu cô bé ấy hok nhĩ??? Nếu đúng như thế thì bé sẽ....

Bé ngọ nguậy , lục đục đến bức bối....

- You chưa ngủ sao???

Tiếng hần nói với lên làm bé giật mình..

- Uhm! Vẫn chưa!?

- Ko ngủ wen hả???

- Ko phải!? Do có nhìu chuyện chưa nghĩ ra nên....

- Chuyện ji’ vậy!? Kể tui nghe đi, có khi sẽ dễ ngủ hơn đó.

Bé chợt buồn, hần tốt wa’, tốt đến nỗi mình ko thể rời xa hần. Mình thấy ghen tị với cô bé đó! Ng’ hần thích thật sự.... Có lẽ nh~ ngày vừa wa wa’ đủ với mình rồi! Mình nên chấm dứt với hần cho hần đỡ khó xử vậy!

- Tui đang nghĩ.... mình.... nên... kết thúc... you ạh!

Bé nói từng tiếng như đứt quãng, nghẹn nghẹn ở cổ /..

Hần lập tức ngồi bật dậy, mở tròn mắt nhìn bé :

- You đang nói cái ji’ vậy!? You ko tin tui sao!?

- Đây ko phải là tin hay hok tin mà là.... có lẽ... là tui đã hết thích you rồi!///

- Hở!???.....

Hần như ko tin vào tai mình....

- You ko còn... vậy sao!?

- Ồ! Ko... còn ji’ nữa.... – Bé như suýt khóc

- Giải thích với tui vì sao đi!...

Bé quay mặt vào trong, nói rõ ràng nhưng thấy cay cay ở sống mũi :

- You ko thích tui, ng’ you thích là cô gái đó... ng’ con gái lúc nãy... Tui đã hỉu khi nghe cô ấy nói tất cả với you... hai ng’ rất xứng đôi , thật đó. Hãy quay về bên cô ấy đi. tui ko mún làm phiền you nữa đâu, mọi chuyện đã wa’ rắc rối rồi! Tui mún chúng ta đều đc giải thoát... You cũng mong như vậy mà đúng hok!?

Từng lời, từng lời bé thốt ra làm cho bé đau nhói /...

Thật bé ko mún kết thúc như vậy, bé mún giành lại hấn từ tay cô bé kia nhưng có cái gì đó trong tim mách bảo bé đừng nhấn tâm như vậy....

Bé sẽ đau khổ ,.... Đúng! Nhưng... bé mún thấy hấn hạnh phúc... thật sự!

Như chợt hiểu ra ý bé nói , hấn ngồi dậy nhìn bé :

- You lại nghĩ vớ vẩn nữa rồi!!! You nghĩ là tui dễ dàng bị you bỏ thế sao???? – Hấn trêu chọc bé.

Bé tròn mắt , sững sờ :

- Hử!? Nè... Ng' ta đang nói chuyện nghiêm túc với you đó nghe... Đừng có giỡn nữa đc hok???

Hấn nhẹ cười :

- Có sao nói dzậy! You đang phân vân chuyện gì đó đúng hok???

- Uhm! Thật sự là tui hok biết mình sao nữa?? – Bé cúi đầu

- Nói rõ xem nào!? Thật sự you mún nói với tui chuyện gì!?

Hấn nhìn bé, nhẹ cười hiền lành.... (ở sau lưng)

Bé cảm thấy mình bây giờ thật tội tệ , bé đang ngăn cản hấn đến với tình iu thật sự của mình nhưng sao.... Bé lúng túng ko biết nói sao ... Nếu mình nói hấn đừng chia tay với mình hấn có cho là mình ích kỷ ko nhỉ????....

Đang ôm đầu suy nghĩ thì...

Hấn giật mạnh cái chăn ra khỏi ng' bé, dựng ng' bé dậy, nhìn thật sâu vào mắt bé :

- You nói nói thật lòng mình lúc này với tui đi. đừng có cố giấu rùi lại đau khổ 1 mình nữa...

Bé nhìn hấn, ánh mắt buồn bất lực , bé bật khóc nức nở :

- Tui.... ui.... thật... r...a... Hix! Hức... ức...

- Ặc! Sao lại khóc thế này... Thui nào...

Hấn kéo bé vào lòng, vỗ nhẹ đầu bé an ủi :

- You đúng là con nít, hử tí là khóc... Ngốc thật!!! Ai lại khiến tui thích you thế cơ chứ??

Bé thúc thít, vừa khóc vừa ầm ức :

- You mà thích tui.... Có ma mới tin áh! You còn ng' con gái thật lòng you thích khác tui mà...

- Làm gì mà cóa... Đừng hiểu lầm , ko phải đâu, ngốc áh!

- Chứ nói đi, cô pe' dễ xương ấy là ai !!!??? >"<.. sao=" lại=" bảo=" là=" you=" thích=" có=" bé=" ấy=" hử????=">

Bé bật ra khỏi vòng tay hấn, xằng giọng trách móc.... ầm ức...

Khuôn mặt tức giận của bé sao mờ mờ... ghét thế hok biết!?? Lúc giận mặt bé đã hồng nay còn hồng hơn, phồng lên... làm nũng. ^^! Chỉ có hấn mới đc thấy khuôn mặt này của bé, độc nhất vì bây giờ bé đang ghen)

Hấn bật cười :

- Hahaha..... Vậy ra tối giờ cầu nhau với tui là vì chuyện tui với cô bé ấy hử???? Sao mờ.... – Hấn véo iu má bé – dễ thương thế này hử you????

Bé nhấn mặt, đánh mạnh hấn 1 cái :

- Mệt wa' àh! You giỡn hoài.... Nói thẳng coi !!! >"<>

Hắn cười đều :

- Hok thích kể... Kể sẽ hết thú vị....

Bé như nổi sùng :

- Vậy là you ko thích tui đúng hok!?

- Đâu nào.... Thích lắm chứ... Nhiu là đặng khác àh!

- Vậy kể đi!

- Hok! Chưa đúng lúc.....

- Kể hok nè! – Bé liêc xéo hân.

Hắn vẫn giở nụ cười ấy ra, lắc đầu :

- Ko... Ko... và ko....

Bé nhú mặt nhìn hắn :”Ko kể you sẽ bít thể nào là tui.... “

Chợt, mặt bé dịu lại, nhìn hắn say đắm, ánh mắt bé bấy giờ long lanh đến lạ thường....

Hắn tắc lưỡi, nuốt nước bọt :”Lại giở trò ji‘ nữa đây vậy nè! ” để chữ thập trước ngực đề phòng..... Amen!

Bé nhỏ nhẹ, gọi hắn :

- You oiiii..... (Cổ ý rê dài)

Bé từ từ tiến lại gần hắn , vẫn giữ ánh mắt đen láy long lanh ấy, nhìn đẹp mê hồn, trong trẻo đến say mê....

Mái tóc bé buông rũ wa vai, dài mượt óng ả, lại phảng phất mùi hương dễ chịu...

Bé nhìn hắn cười quyến rũ, đưa tay wa vai hắn, 1 tay sờ nhẹ lên má hắn dịu dàng....

Mặt bé từ từ gần sát mặt hắn, nhẹ nhàng, đôi môi mọng đỏ mời gọi.... (Hix! Chắc con chết we’!!! TT- - - TT).....

Hắn mún đứng tim, suýt té xỉu....

Ặc...Ặc.... Ai kiu với !!!

Mà công nhận vào lúc này bé xinh thiệt, lại quyến rũ nữa.... ^^!

Chắc con xỉu wa’.... Huhuhuuh.....

Hắn từ từ né ra ng’ bé, vì bé cứ lấn tới hắn, ép dần hắn vào tường :

- Nè.... nè... you... có ji‘ từ từ.... nói.. nghen.... Đừng làm tui sợ.... You... bình tĩnh nghe.. tui nói.... Hix!!

Ng’ bé ép vào hắn, làm hắn càng nóng hơn.... Cái áo rộng thùng thình làm 1 bên vai áo lệch wa 1 bên , hay bé cố ý hén.... Hix!

Bé càng ộc nước càng lấn tới , nở nụ cười xinh xắn mê hồn , áp dần môi lại hắn hơn , thở nhẹ....

Hắn mún khóc lun :

- You ơi..... Tha mạng.... TT- - - - - TT You... Ặc!!!

Bé chuẩn bị hôn hắn Đôi môi gần kề , chạm khê khàng.... như cánh hoa.

Bé bị hắn đẩy mạnh ra, thở dốc :

- Thui, tui bít you ghê rùi.... Tha tui đi!!! Tui sẽ khai hết.... Hộc! Hộc!!!

(Đấu tranh tư tưởng nãy giờ!!! Hehehe.....)

Bé cười khoái trá, nở nụ cười nửa miệng tự mãn :

- You nói hết có nhanh hơn hok!? Lại để tui giở chiêu này....

- You làm tui thấy ớn wa'.. – Hấn nhăn mặt

Bé cũng lè lưỡi :

- Tui cũng có khá hơn đâu... Mồ hôi rơi dã man, lờ mà wa' đà là.... Xong!

- HAhahaha.... May mà tui ko phải dạng hám gái đó! MÀ nè... đừng có làm như thế với đũa khác nghe hok hả???

Bé liếc xéo hấn :

- Khỏi cần nhắc... Hứ..... rùi! Kể đi.... You với con bé đó là sao hả???

- Ờ... Uhm.... thì là... nó.... như thế... đó...

- Ặc! Chọc tui hả??? Nói hok!? – Bé định giở chiêu lại , hấn giật mình...

- Á.... á.... thui thui, tui kể... Nghe nè... thật ra là vậy....

=====

^^!

Câu chuyện hấn kể xoay quanh chuyện của hấn, con bé đó và... anh hấn (Ặc!). Thật ra hồi ng' con bé đó thích là hấn (Bé đó nha chứ hok phải hấn àh!), lúc đầu cả hai cũng có wen nhau 1 thời gian. Sau đó, nghĩ sao con nhỏ đó xoay wa thích anh hấn... (đồ 3 phải >"<). hấn="” nhường="” cho="” anh="” lun="” vì="” đường="” như="” cả="” 2="” đều="” thích="” nhau="” thật="” lòng="” và="” hấn="” rất="” quý="” anh="” mình,"” hấn="” cũng="” bunn="” 1="” thời="” gian="” nhưng="” nhanh="” chóng="” wên="” đi="” ,="” tự="” an="” ủi="” mình."” hôm="” nay="” con="” nhỏ="” đó="” nói="” những="” lời="” đó="” là...dành="” cho="” anh="” hấn...="” (anh="” đang="” đi="” du="” học)...="” ^^!="” mún="” hấn="” nhẩn="” lại="” cho="” anh="” hấn="” vì="” cô="” ko="” sao="” liên="” lạc="” đc!...="”>

Bé ko nghe rõ đầu đuôi nên hủi lằm thui!

Nghe hấn kể xong, bé hok tin lắm :

- Chuyện dễ dàng vậy sao you ko nói sớm với tui!?

- Ngu jì' nói! Lâu lâu có ng' ghen vì mình, để từ từ tận hưởng cảm giác đó đã chứ!? Từ từ giải thích sau...

- hừ! Nói nghe dễ nhỉ??? Lờ tui bỏ you lun thì sao hử???

Hấn nhìn bé âu yếm :

- You mà chịu bỏ tui mới sợ!? ^^

- Có you mới hok bỏ tui đó! Cho nè... dám bỏ hok!?

Hấn cười khì :

- Ngu jì' bỏ??? Hehehehhe /....

Cả 2 phá lên cười vui vẻ....

[Bé ngáp dài :

- Oa!!! Bùn ngủ ghê! Thui, mọi chuyện giải thích xong rùi, đi ngủ thui. Hum nay tui mệt wa'. Gừ! Do you gây ra hết đó....

Hấn ngó lơ :

- ai biểu suy nghĩ sâu xa chi cho mệt!?

- Hừ! Bé đó nói dzậy thì làm soa mà ko suy nghĩ đc hả??? You tưởng tui....

Bé chợt ngưng bật... lắp lững.... mặt đỏ ửng...

Hấn nhìn bé, trên :

- Tưởng sao nè??? hể???

- thui, ko cóa jì!? Ngủ đi!

Bé lật đặt leo lên giường, đắp kín chăn quay mặt vào tường, mặt nóng bừng.... ^^!

Hắn chóng cảm vào thành giường, nhìn bé :

- You ơi! Tui thích you lắm.... Nhieu lắm.... you là cô gái đầu tiên tui thật sự để ý và wan tâm đó!!! Iu you nhieu.... you ngủ ngon ghen...

Nói xong hắn cũng nằm xuống, cầm tay bé thật chặt, nhắm mắt , miệng nhoẻ cười...

====

Bé quay mặt nhìn xuống giường, hắn cứ cười hoài.... nụ cười chưa đựng sự mê hoặc lẫn ấm áp... nhìn hắn cười lúc này sao mà.... ngô nghê thế chả bít... ^^!

“Cái tên này có nụ cười là ok thui, còn lại là....í ẹ”. (Hehheh.... hoàn hảo nhưng hơi ngốc xít đó bé ơi!)

Bé leo nhẹ xuống giường, tựa lưng vào thành giường và gác chân... lên ng‘ hắn... (Ặc!) ngồi nhìn hắn ngủ....

- Lại nhìn lén tui ngủ nữa àh!

Mắt vẫn nhắm nhưng miệng hắn thì cười toe toét.

- Lúc nào you cũng tự hào vì sắc đẹp của mình hả???

- Bít đâu you đang nghĩ khác... hehehe/...

Bé nhăn mặt :

- Lại nghĩ bậy bạ... Tui ko sao ngủ đc!!!

Hắn bỗng mở mắt , ngồi dậy :

- Lại cóa chuyện jì‘ nữa àh!? You rắc rối thật....

- Cũng hok bít nữa! Hình như là tui đang nợ you... 1 câu nói... – Bé ấp úng đến đỏ mặt.

Hắn phì cười :

- Nợ jì‘ cơ!? Tui và you có cá độ jì‘ đâu mà nợ hén!...

Bé cúi gầm mặt xuống, bối rối :”Hắn cứ lun vô tư như thế, toe toét cười thế kia thì làm sao mà mình... nói đc chứ!??? >”< ghét=“” hắn=“” wa’=“” đi!=“”>....<)=“”>

Còn hắn thì thấy bé lúc này thật dễ thương, vẻ lúng túng của bé làm hắn thấy thật thú vị và bòn cười.... Gương mặt đỏ ửng đến mang tai , lấp ba lấp bắp như 1 cô bé con chứ ko phải là Thiên Thanh lạnh lùng thường ngày nữa.... Sao mà bé đáng iu thế nhỉ???

Hắn đưa tay kéo cảm bé lên :

- You với tui lúc nào cũng đáng iu hết áh! Cả gương mặt lạnh lùng, lúc tức giận mún xít khói ,nụ cười tươi trong nắng, cả lúc you ngốc xít nhất ,và lúc nào you cũng bắt tui dõi mắt theo.... Hix! ^^!

Bé ngược đôi mắt tròn xoe long lanh lên nhìn hắn.. y như nhìn vật thể lạ ngoài hành tinh....

- You.... you... lúc nào.. cũng nhìn.. nhìn.. t.... ui.. i..na???

- Làm jì‘ mà lấp bắp thế hả?? Hok nhìn you cho you bít đánh tui chút àh!

Bé lúng túng :

- Hơ!!... Ai mà đánh you đc chứ!? Lì.... ^- - - - - ^

- Dám nói tui lì nè! Chứ you hiền lành nhu mì lắm na...

- Hiền hơn you là đc oài.... Wy~.... Hehehe/...

- You mà hiền... Ác.... Huhuhuhu... Nói trái lương tâm oài á... Nói trái lương tâm trời sẽ phạt àh nha....

Ngay lập tức bé phang cho hấn 1 cái gối ngay mặt..... Tội dám nói xấu “bạn gái”... ^^

Hấn cũng ko vừa, tìm nhanh 1 cái gối và....oánh lại bé...

Chưa đầy 15 ,bé đã bị hấn ép vào tường....

Bé đưa gối ra che phòng bị đề phòng hấn phang cho mấy cái đau điếng nữa...

Hấn nở nụ cười.... ác wy~ thua xa :

- HEhehhe //.... Bít sự lợi hại của tui chưa hể you???

- Ko dám đâu... – Bé lẽ lưởi thách thức – do you hên thui...

Hấn cười nửa miệng, dí sát mặt mình vào bé , nói như thở wa tai :

- Chưa khâm phục đúng hok nào??? Vậy you đang mắc sai lầm đó.... ^^

Vì khoảng cách hấn nói wa’ gần khiến bé đỏ ửng mặt , đẩy hấn ra :

- Hứ! Mắc sai lầm jì’ chứ... Cóa mà là you đó...

Hấn bẹo má bé :

- Lại đỏ mặt rồi kìa, sao mờ you... dễ xương thể nhĩ??? Hihihhi...

Bé nhúu mày, chu miệng lên... iu thể :

- Chọc hoài... Lúc nào cũng làm như ng’ ta là em you hok bằng!?

Hấn phì cười :

- Hok cho you làm em tui đâu! Tui mún you làm....

- Làm jì’!?

Chưa nói hết câu, đôi môi nóng bỏng của hấn làm bé... im bật , ko phản kháng jì’ thêm..

Hấn chống 1 tay vào tường, còn tay kia thì ôm chặt wa eo bé, xiết nhẹ....

Nụ hôn đầy quyền lực của hấn làm bé chết lịm trong vị ngọt..... Xìu!!!

Và cả vòng tay như ôm chặt lấy hết thân hình bé, đẩy ra chết liền... Mật ngọt chết rồi.. Hehehhe /....

Cả 2 như chìm ngập trong nụ hôn, chỉ riêng 2 ng’ (thì làm jì’ có ng’ thứ 3 ta!)

Ko gian lắng lại...

Yên tĩnh....

Nóng và ẩm.....

=====

=====

Hấn nhìn bé say sưa, ánh mắt triu mến đến lạ lùng , làm má bé đã đỏ nay càng đỏ tợn, mún xịt khói lun....

Bé hấp háy môi :

- Sao...sao... cứ nhìn tui như thế!? Bộ mặt tui có dính nhọ àh!

Hấn lắc đầu , nghiêm túc :

- Hok! Chỉ là chọt mún ở bên you mãi mãi thui, ko cãi cộ hờn dỗi nữa...

Bé nhìn lại hấn :

- Vậy mới vui chứ you!? Yên bình wa’ chúng ta sẽ mau chán đó!

- Tui ko mún you phải đau bunn mỗi khi hủ lằm tui...

- ai làm ra nh~ hủ lằm đó thì phải bít cách sửa chũa đi chứ!? Giờ nói jì!?! – Bé liếc hần nói kháy cho bỏ tức...

Hần giả vờ lơ đi chỗ khác :

- ai bít đâu đc... ^^!

Bé cười cười rồi.....ngã nhẹ vào ng' hần....

Hần giật mình, đỡ nhẹ lấy bé , mỉm cười :

- Hi! Bé ham ngủ wa'... Ngáy khò khò rùi đây này...

Hôn nhẹ lên cái má bồng bồng xinh xinh của bé, hần đặt bé lên tay mình,..... ngủ cùng mình..(Chuyên gia lợi dụng!! heheh/...)

Bé cũng ôm nhẹ lấy ng' hần, nép thật sâu vào ngực, ngủ ngon lành.....

Lại 1 đêm dài, thật dài nhưng dzui... thật dzui!!!

Lại 1 buổi sáng yên tĩnh....

Bầu trời trong sáng, mây trôi lơ lửng lửng thững , cây cối sau 1 đêm mưa trông thật... xơ xác (gió ẩm ẩm thì làm sao mà xanh tốt đc hả trời!) , chim hót dzéo dzon, ồn ào, náo nhiệt..... vì ở dưới cây học sinh đang vác đá lia kịch liệt.... ^^!

Trong phòng nghỉ...

Hần cảm thấy có ai đó đang lay hần đây... = chân...

Mở con mắt bên trái, he hé con mắt bên phải, cả 2 con mắt hần cùng trở ra nhìn... cả đám đang bu đông bu đổ nhìn hần và bé ngủ. Mặt đũa nào cũng như đang cố nhịn cười... (Trong nhóm thui)

Chân của Ngọc Anh đang khều khều vai hần , nhỏ cười gian trá :

- Giỏi... giỏi!!! 2 ng' này ngon hén..... Ở đây suốt đêm mà cũng ko pm cho bọn này 1 tiếng, để cả tối hôm wa bọn này mất ngủ chờ 2 ng'!!! >"< sợ=" có=" chuyện=" jì=" với=" thiên=" thanh...=">

Bé cũng mở mắt, dịu dịu mắt nhìn cả đám, ánh mắt tròn xoe :

- Ủa??? Sao mấy ng' đến sớm vậy!? Còn sớm mà....

Nguyệt Trân ôm mặt cười :

- Uhm! Thì ôm chặt chàng ngủ thế kia, ầm thế mà. Nào chịu dậy chứ!?

Bé ngớ ra :

- Sao cơ!?

Cả đám cười phá lên :

- Hahahahaha..... Thử nhìn lại đi pe' ơ!

Bé nhìn wa bên cạnh.... Trời, trời woai ! Bé vẫn đang tay trong tay ôm lấy hần, còn gối lên tay hần ngủ ngon lành nữa chứ!? Hèn jì' lũ bạn này nhìn trêu nãy giờ... Bé thả vòng tay mình ra, cười gượng, mặt đỏ chín như gấc :

- Cứ chọc ng' ta hoài !!!? >"<>

- Thấy sao nói dzậy, hok cóa thêm bớt àh nha!! – Yến Nhi trêu típ

- Mấy cái bà này....- Bé quơ gối lên, đánh nhẹ vào mặt nhỏ.

Yến Nhi la oai oái, đỡ lấy cái gối :

- Ối... tha mạng.... Heheheh....

- Tha bà nè... Chọc ng' ta hoài... Thấy ghét wa'...

Bé đánh tới tấp (nhẹ hều!) làm cô bé vừa đỡ vừa cười , mắt dầ.... té ra sau.

May mà Vũ Doanh ở sau lưng nhỏ, đỡ kịp... Yến Nhi té lên ng' hần...

- Chọc cho cổ vào rùi mang họa vào thân...

- Kệ tui!!!

Cả 2 típ tục cãi nhau , cả đám nhìn nhau nhìn nhua cười :

- Sáng sớm mà đã có film hay coi rùi....)

=====

Cả bọn lại xúm vào làm việc như ngày hôm wa cho hết buổi bán hàng ngoài trời....

Trong lúc hần đang bưng đồ ăn cho khách thì có 1 cô bé mở lời :

- Xin lỗi! Em có thể chụp hình anh đc hok ăh!

Hần nhẹ cười và gật đầu :

- Đc thôi!

Hần đứng yên 1 chỗ, mái tóc nâu dể của hần bay nhẹ trong gió, ánh nhìn lạnh lùng và nở nụ cười nhẹ nhàng trong nắng.... Ko tươi có phần lạnh lùng nhưng nhờ thế mà trong hần kul và hấp dẫn hơn....

Cả đám nhìn hần ngây ngất và cô bé đó wên mất việc chụp hình... ^^!

Đúng lúc đó bé đi ngang wa, vô ý va phải hần :

- ối da! Sr you nha! Ko cố ý....

Hần quay lại, nhìn bé và cốc nhẹ lên đầu bé 1 cái :

- Cái tật vẫn ko sửa đc, đi phải cẩn thận chứ. Té làm sao đây!

Bé ôm cục u, nhăn mặt , chu miệng :

- Ng' ta đã bảo là ko cố ý mờ! Tự nhiên cho ăn “trái quất” chi nữa!? Đau chút nè...

- Đau cho nhớ... Lại nhõng nhẽo nữa àh!... – Hần trêu bé , nhìn bé cười tươi

- Nhõng nhẽo mặc tui, mắc mớ gì' đến you... Chọc tui hoài.. Hứ!

Bé và hần cứ đứng cãi nhau, nụ cười của hần tươi và chói nắng, còn mặt bé cứ đỏ đỏ ửng hồng trong nắng...

Các cô bé kia nhìn hần bây giờ thấy rất ngạc nhiên vì nh~ hành động của hần lúc có bé, thấy thích hơn là 1 Thành Vũ lạnh lùng, 1 hoàng tử hoàn toàn khác : hiền lành, có nụ cười ấm áp, vô tư và hồn nhiên... Nhất là ánh mắt của hần, trong ánh mắt ánh lên 1 cái gì' đó , làm ai nhìn vào cũng thấy xao xuyến....

Cô bé kia nhanh chóng chụp 1 đồng ảnh cả hình của hần và bé....

Dễ thương wa' mờ!

10. Chương 10

- Hoàng tử có khi cũng cười như vậy sao!?

- Nhìn hay wa' ha.... Đẹp trai wa' àh! Nhìn góc nào cũng đẹp...

Bọn con gái bàn tán xôn xao, ko cho hần bí! (1 lũ hám dzai xinh!)

“Chắc có nhìu chuyện hay rùi đây!! “

Có 1 ng' nào đó nhìn hần từ xa, nở nụ cười nửa miệng....

Trong 1 căn phòng kang trang....

- Cậu chủ! Cậu định làm gì với thằng Thành Vũ đây ăh!

1 thằng mặc toàn đồ đen, từ trên xuống dưới hỏi tên thủ lĩnh.... Hắn đang ngồi trên cái ghế , chễm chệ :

- Hừ! Công nhận hum nay tao mới phát hiện nó có 1 con bé đi bên cạnh dễ thương cực kỳ..

- ah! Công tử đang nói đến con nhỏ đó hể??? – Bọn đi theo rú lên.

- Uhm!!!

- Trời công tử hông bít he!? Nhỏ đó đang làm cho bọn con trai trong trường thất điên bát đảo đó... Nhìn dễ thương we' hể???

- Hồi giờ tao chưa gặp lần nào!?? Chắc học sinh trường khác /// – 1 thằng khác cho thông tin

- Nhưng nhìn nó thấy wen wen nhĩ!??? Dù sao vẫn xinh hơn khối con gái trường mình... Hi..

- Dáng cao, mặt thon, đẹp... ui dô!!! Sao lại có ng'...

Tên đại ca nhăn mặt, hét lên :

- BỌN MÀY IM HẾT COI!!!! CÓ 1 ĐỨA CON GÁI KO MÀ LÀM LOẠN CẢ LÊN... STOP!!

Cả bọn lúu quýu, vâng dạ rồi rít :

- Bọn em xin lỗi! Vậy công tử có kế sách gì' hay hok!?

- Tao mún con nhỏ đó thuộc về tao... Hehehhe...

- Dạ!? Vậy đại ca có kế sách gì' hay ko!?

Tên này cười nhan hiểm :

- Bọn mày hãy nhìn tao ra tay nè!!!.... Đảm bảo con nhỏ đó đổ liền... hahhahha!!! há há há....(Ặc! Sao có ng' lại tự tin thế hok bít!?)

Bọn thuộc hạ nhìn nhau, im re : ” Đại ca cười nhìn.. ớn we'.... (Oẹ!) “

=====

Sáng hôm sau....

Hắn thông báo cho cả nhóm :

- Hôm nay, bọn mình sẽ hok dàn hàng bán nữa, theo lịch thì hôm nay các lớp sẽ tổ chức thi đấu với nhau.... Lớp bọn tui sẽ cùng với lớp mấy bé thi chung (Vì số lượng lớp wa' đông, ban giám hiệu gộp 2 lớp 1 đội cho nhanh). Thể lệ thi đấu sẽ pm sau, trình tự các môn thi là : điền kinh ngắn, dài, đôi ; nhảy xa ; nhảy cao ; đi xe đạp chậm ; cầu lông ; bóng chuyền ; bóng rổ.... ^^!

Bé hú lên :

- Ô la la!!! Chạy... chạy.... điền kinh... Bé mún thi cái đó....

Bọn con gái nhìn bé :

- Bà chạy thì ai mà theo kịp... Hix!!! >"<>

Bé nhăn răng cười :

- Cũng hok mún ham hỏi gì' nhưng mờ thi đoạt giải sẽ cóa.... \$\$- - - \$\$ MONEY!!!

- Hơ! Thiệt ha?!?!? Ok! Thi liền, trò gì' cũng thi tuốt.... Money! – Mấy bé hưởng ứng nhiệt liệt, bàn tán xôn xao.

Còn mấy tên ngoài này lắc đầu ngán ngẫm :

- Po' tay!..Gì chứ nói về tiền là... mắt cứ sáng trưng lên như đèn pha... TT- - - TT

Nhưng cũng nhào vào hội ý với mấy bé, vui thế cơ mà!!! ^- - - - ^!

Bé và hấn đc phân công đi lấy đồ ăn cho cả bọn...

- gừ! Lúc nào cũng bị sai vặt.... >"< -="" bé="" ẩm="" ước="">

Hấn thì cười tươi :

- Sao cũng đc, đc ở cạnh you thì khổ mấy tui cũng chịu...

Bé liếc xéo hấn :

- Giỏi nói ngọt... ~^ - - ^~ Hjhjhjhjhjh...

Bé cũng cảm thấy đi bên hấn thật vui, nhìn hấn cười... nụ cười tươi và đẹp...

Cả 2 chợt thấy 1 đám đông đang xem cái gì đó ở bảng thông tin trường...

- Có thông báo mới hay sao vậy ta!?

- Vào coi thử đi hén! – Hấn kéo bé nhào vào, và chen lên trước đứng..

Đập vào mắt 2 đứa là hình của..... bọn nó!!!

Ặc! Tên đề là :” Chuyện tình tay ba của hoàng tử nụ cười , gồm : hấn , con nhỏ xấu xí (là pe’ lúc trước) và công chúa bí ẩn!!! ” (Nhìn wa nhìn lại con công chúa này vẫn giống.. bé hum wa... ^^!)

Bé trở mặt ra kinh ngạc :

- Ghi đầy đủ đến từng thông tin chi tiết!!! Ghê!!! >"<>

Hấn chỉ cười cười , ko nói gì.

Có 1 đám con gái đang bàn tán xôn xao :

- Hức hức!! Hoàng tử đã có ng’ ấy rồi thì bọn mình hết hy vọng rồi bọn bây ơi!! TT- - - TT (hehheh! Đáng...)

- Uhm đúng đó... Chán thế hok bít! Nghe đâu hoàng tử còn có ng’ đính hôn rồi cơ đó.

- Ui, vậy là chàng hok còn là của công chúng nữa rồi! Lần bỏ phiếu hotboy lần này chắc tao bầu cho :”Hoàng tử hoa hồng ” wa’...

- Uhm! Chàng cũng hot như hoàng tử chứ hén... Vả lại chưa có ng’ thương, bọn mình bầu phiếu chắc chắn chàng để ý đến , còn hơn là hoàng tử nụ cười...

- đúng đó!!! Hoàng tử handsome thế mà lại đi chọn 1 con ngốc xấu xí , nhìn wa nhìn lại tưởng con nhỏ từ dưới wê lên, ko xứng chút nào... >"<>

Bé nghe bọn nó bàn tán mà giật thót , chuyện bầu chọn bé đã nghe hấn kể hết :

“Hấn rất kỳ vọng vào chuyện này, đừng nói vì bé mà hấn bị hụt ghen. Như thế hấn sẽ bị bọn kia giành sân mất!! Vì cái sân đó mà hấn đi “lừa “bé mà... “

Càng nghĩ bé càng.... cú vì nhớ lại chuyện cũ, nhưng cũng lo cho hấn.

“Mình phải giải thích với mấy con bé kia để nó bỏ phiếu cho hấn mới đc, còn hấn hủ sao thì hủ!??? “

Nói rồi bé nhìn hấn, hấn vẫn bình thường , có vẻ ko suy nghĩ gì về chuyện này hết..

Bé chạy lại chỗ bảng thông báo, nói to :

- Mọi ng’ hãy nghe tôi nói.....

Tất cả giật mình, way lại nhìn bé.... Hấn cũng ngạc nhiên ko kém :”Bé đang làm gì vậy!? “

Bé cố giữ bình tĩnh :

- Tôi muốn nói rõ với mọi ng' về chuyện của tôi và Thành Vũ... Mọi chuyện trong bảng thông báo này nói hoàn toàn ko có thật, tôi và cậu ta ko có chuyện gì' với nhau hết /.. Mong mọi người đừng hiểu lầm , tôi thấy nó thật phiền phức...

Bé thở dốc khi câu nói cuối cùng....

Tất cả ở đó như vỡ lẽ ra :

- A! Vậy là hoàng tử với oen bé đó hok có gì' với nhau hết na!?

- Thì nó nói hết rồi đó... Tuyệt ghê ta!

Đám con gái nhieu chuyện típ tục bàn tán....

Hắn ngây ng' ra trước câu nói của bé :

“Bé hoàn toàn ko có tình cảm với mình sao!? Thật sự... “

Bọn con gái sau khi nghe bé nói xong, bu đông bu đổ wanh hấn, hỏi :

- Hoàng tử, vậy là chàng với con nhỏ hok phải như trên kia viết ạch!?

- Đúng hok ạch! Sao chàng im lặng vậy!?

- Nếu như thế thì thật tuyệt! Em vẫn lun hâm mộ anh...

- Lần này em sẽ bỏ phiếu cho anh nhieu nhất...

- Hok! Em...

.....

Túa lua xua câu nói làm hấn mệt mỏi. Bé nhìn hấn từ xa, nhẹ cười...

“Bé có bị hấn đau khổ thế nào ko mà lại cười như thế!? Tình cảm của hấn mà bé nở đùa cợt như vậy sao!?”

Bé vẫn hok bị hấn đang giận dữ :

“Ok! Vậy là hấn có thể giành lấy cái sân tập mà hấn thích rồi... ^^! “

Nhưng nhìn đám con gái bu wanh hấn, trò chuyện riu rít, bé thấy lòng lạ lạ , ko vui. Bé cố nở nụ cười với hấn :

“Chán thật ! Mình đang suy nghĩ vớ vẩn rồi... Hấn lun đc hâm mộ cơ mà !!! Cố gắng vậy!>”< “=””>

Ở phía bên kia, cách đó hok xa, lại có 1 ng' nở nụ cười nhan hiểm :

- Bọn mày thấy chưa!? Hoặc là hấn thua cuộc, hoặc là con nhỏ đó nói chuyện bọn nó là hiểu lầm. Như thế cái nào tao cũng có lợi hết. Chuẩn bị con nhỏ đó thuộc về tao rồi... Hehehe...

Bọn đàn em hòa theo :

- Công tử tính ghê ghen! Bọn em khâm phục...

- Học tập thêm tao đi , bọn mày.... Há há há.... (Giở nụ cười đểu ra nữa! Ặc!)

Có ng' đng khoai chí vì kế hoạch... đang thành công...

(Theo kế hoạch của tên này thì hấn dán bảng thông báo lên. mục đích để bọn con gái trong trường bỏ Thành Vũ, bầu phiếu cho hấn. Còn nếu hok thì bé phải xác minh lại sự thật, như thế Thành Vũ và bé sẽ giận nhau =>> tên này có lợi, chen vào..>”<)=””>

=====

Chợt, hấn rẽ đám con gái ra, chạy lại cầm chặt tay bé, kéo chạy nhanh thoát khỏi đám ồn ào kia....

Bé giật mình ko hiểu đang xảy ra chuyện gì' ... Dù nắm tay hấn hoài nhưng bé vẫn thấy nó ấm và to đến lạ... ^^!

Chạy đc 1 đoạn khá xa, khá vắng vẻ , hần ngừng lại , cả 2 thở dốc. Hần way lại hỏi bé đầy tức giận :

- Hồi này, you làm cái wai' ji' vậy hả???

Bé ngớ ra, đáp gọn lồm :

- Thì nói như thế!? You chưa nghe rõ àh!?

- You đang chọc tức tôi đấy hả!? Thật là you hok có tình cảm ji' với tui sao!?

Giờ bé mới vỡ lẽ , bé phì cười trước câu nói của hần :

- Thì ra you tức giận là vì chuyện này hả!? hahhah...

Hần đâm ra lúng túng trước nụ cười của bé :

- Nè! Sao you cười như điên vậy!? Trả lời đi...

Bé bướng bỉnh, lắc đầu :

- Hok! Mắc mớ ji' tui phải trả lời câu hỏi của you chứ!? Tui chả là ji' của you hết trơn... trả lời chi!

Hần cúi lên :

- Trời ơi là trời! Sao you ác vậy!? You là girl friend của tui... tui có thể hỏi you chứ!?

- Thì đúng... nhưng... – Bé ngớ lơ – Hok thích nói... ^- - - - - ^ – Chọc hần.

- Giờ nói rõ đi, vì sao khi này, you lại nói you thấy phiền phức khi có tui bên cạnh, you ghét tui lắm hả!???

- Hần chợt nghiêm túc, nắm chặt lấy tay bé.

Bé định đùa típ nhưng... gương mặt hần chợt nghiêm lại làm bé thoáng phân vân, ánh mắt chăm chú, nghiêm nghị, có phần lạnh lùng và ảm áp. Bàn tay hần chặt đến nỗi làm bé thấy nóng ran... Tim bé run nhẹ vì hình ảnh hần lúc ấy.... Đẹp trai lạnh lùng... ^^!

Bé cúi mặt xuống, ấp úng :

- Thật ra... tui cũng hok ghét you nhưng... xin lỗi!....

- Hở!? Vậy là you hok thích tui, đúng hok!?

Bé cúi lên :

- Sao mà you ngốc thế!? Hok ghét hủ hok hả!?

- Vậy sao you bảo là xin lỗi! Vậy là you...căm thù tui oài... TT- - - TT

- Hừ! Hủ sao kệ you... tui oải lắm rồi, you cứ bít al2 tui hok ghét you là đc.. >"< còn="” chuyện="” kia="” thì="” khi="” nào="” tốt="” ngày="” tui="” nói="” cho="” you="” bít...="”>

Giờ đến lượt hần ngớ ra :

- Chuyện ji' cơ!?

Bây giờ bé chỉ mún búp vào khuôn mặt đẹp trai của hần 1 cái thôi.. Gừ! Ngốc thế!...

- Hểm nói....

Và đi thẳng... kéo tay hần theo...

Mặt bé cứ đỏ ửng lên với nh~ câu hỏi “ngây ngô “của hần.... ^^!

Đang trò chuyện duyên duyên với hần , bé ko để ý cầu thang trước mặt ==>> bước hụt chân... (Đi thì phải nhìn đường , đừng có nhìn “ng' ấy” chăm chú we', ng' ta ghen đó! ^^!)

- Áaaaaaaa.....

Bé giật mình, kêu lên. Hần ko để ý nên ko kịp kéo bé lại, ấp úng....

- YOU.....

Bé nhắm chặt mắt, chuẩn bị tinh thần cho cú ngã bẽ bần tọa... Hix...Hix!!!

- Bộp!!!! Crắc..... – Kính bé rơi ra xa.

Bé mơ hồ thấy hình như có ai đó... đỡ mình.. “Phù! Hên ghê... “, chưa kịp định thần lại thì : 1 giọng nói ầm ập vang lên nhẹ nhàng :

- Mở mắt ra đi rồi đó. Cô bạn hok sao chứ !?

Bé đỏ ửng mặt, mở tròn mắt và choáng trong 5s :

” Hơ!??? Hắn có nụ cười đẹp... thua boy friend của mình!!! “

Tên đó cũng tròn mắt :

“Thì ra Thiên Thanh “xấu xí” là cô bé xinh đẹp kia , hèn ji’... “. Nó chợt khâm phục Thành Vũ nhanh tay lẹ mắt hơn nó....

Thấy bé nhìn nó , mặt đỏ như gấc ko nói lời nào ,tên đó lại cười nhẹ... nụ cười có thể hạ gục bất kì đứa con gái nào ... và tất nhiên trừ bé... Hehheh!

Mọi ánh mắt đều đổ dồn vào tên (đột ngột xuất hiện) kia và bé vì bé đang ngã lên ng’... (e hèm) tên đó!!! Ặc!

Trong lúc bé còn lúng túng hok biết làm sao vì chưa hết choáng vì cú ngã , chứ hok phải vì thấy nụ cười của cái tên hâm kia thì :

- You té hok sao chứ!????

Bé suýt cắn lưỡi , từ từ wáy lại nhìn... hắn đang ở sau lưng...

Vẫn giọng nói nhẹ nhàng như mọi ngày , nhưng sao lại có lửa ở đây nhỉ!???? Hix

Hắn kéo tay bé đứng dậy, lạnh nhạt :

- Cảm ơn đã cứu cô bạn của tôi khỏi phải bị ê ẩm...

Tên kia cũng đứng dậy , phui phui bụi, cười :

- Lâu rồi hok gặp Thành Vũ, nhớ cuộc tranh đấu của chúng ta nhé....

Hắn cười mỉa :

- Hok bao giờ quên..... Tạm biệt!

Bé vội vã :

- Hơ... Hơ.. Từ từ đã you! Tui chưa cảm ơn ng’ ta mà.....

- Khỏi! Tui cảm ơn rồi... Minh còn có chuyện chưa làm, đừng vòng vo nữa...

- Nhưng....

Bé chưa kịp phản ứng ji’ thì bị hắn lôi đi thẳng thừng trong sự ngạc nhiên của tất cả mọi ng’ chứng kiến

Tên kia khẽ cười :

“Hắn hay thật.... Có lúc cũng bít giận dữ vì 1 đứa con gái cơ đấy!!! “

- ”Hoàng tử hoa hồng”...Chàng hok sao chứ!??? – Tiếng 1 đứa con gái vang lên nhẹ nhàng, hỏi thăm hắn.

LẬP tức trở lại với dáng vẻ đĩnh đạc , niềm nở với con gái thường ngày cùng nụ cười hút hồn (Hoa hồng ở đâu nở xung quanh!)

- Hok sao đâu! Xin lỗi đã làm em lo lắng....

Bọn con gái xung quanh đỏ ửng mặt, vui sướng.....

Chú thích :

Tên này cũng là hotboy của trường, biệt danh là “hoàng tử hoa hồng” (trường này đặt biệt danh cho hotboy toàn hoàng tử ko!> <)=“” ,=“” nói=“” rõ=“” ràng=“” ra=“” là=“” đối=“” thủ=“” mà=“” hấn=“” căm=“” thù.=“” khác=“” với=“” hấn,=“” tên=“” này=“” chính=“” hiệu=“” là=“” hotboy.....=“” sát=“” gái.gia=“” đình=“” thuộc=“” dạng=“” trùm=“” giàu,=“” công=“” ty=“” liên=“” doanh=“” trên=“” khắp=“” thế=“” giới,=“” hoạt=“” động=“” cùng=“” gia=“” đình=“” bé=“” và=“” hấn=“” (về=“” sự=“” giàu=“” có=“” thì=“” ngang=“” ngửa=“” nhau=“” về=“” mọi=“” mặt=“”).=“” về=“” độ=“” hot=“” thì=“” hấn=“” có=“” về=“” chêm=“” hơn=“” tên=“” này,=“” lạnh=“” lùng=“” có=“” phần=“” quyền=“” rũ=“” hơn.=“” ^!=“” cho=“” nên=“” tên=“” này=“” rất=“” căm=“” thù=“” hấn,=“” từ=“” trong=“” ra=“” ngoài....=“”> < nhưng=“” ai=“” bít=“” bụng=“” dạ=“” tên=“” này=“” thì=“” sao????=“” ^-=“” -=“” -=“” -=“” -=“” -=“” -=“” -=“” -=“” -=“” ^!=“”>

=====

Bị hấn lôi đi như thế, bé thấy cú thật sự :

“Có phải con nít đầu cơ chứ!? Hấn đang làm cái wai’ ji’ vậy!??? “

Đi đc 1 khoảng khá xa, bé giật phắt tay hấn ra, tức giận :

- You có thôi kéo tui đi như thế hok!? Xa rồi , hok có ai nhìn thấy đâu, đừng có chạy như ma đuổi như thế!?

Bé xoay xoay cổ tay, hơi bầm.... ko nhận thấy mặt hấn đang dần dần tím lên.

Hấn gần giọng :

- You thì sao hả!? Tự nhiên ngồi im trên ng’ tên đó là sao!? Có bị hăm ko!????

Bé tròn tròn mắt :

- You đang nói cái wai’ ji’ thế hả!? You dám nói tui hăm àh!

- Ko hăm mà vừa ngồi vừa đỏ mặt àh!???? – Hấn như hét lên, tức giận.

- You wa’ đáng vừa thôi nha, chuyện của you và hấn sao you cứ phải đổ lên đầu tui thế hả!? You sung sướng khi tui nghe you nói wen tui vì thi với tên kia na!??? You hạnh phúc lắm hả!? Giờ vì giận hấn ,mà you lại trách tui như thế này ???? Sức chịu đựng của tui có giới hạn nha....

Bé ầm ức nói hết ra, giận dữ, mắt rướm rướm nước.... “Sao hấn ko chịu nghĩ ji’ cho bé hết chứ!???”

Hấn ngó ra :” Bé bít tên kia là đối thủ của hấn sao!??? Vậy mà còn ngả lên ng’ tên kia nữa chứ!??? Tức thật!” (Ngổ ơ là ngổ, you ko đỡ có ng’ khác đỡ chứ!? Chả lẽ để bé bế bần tọa chắc!> <).=“”>

Nhưng khi thấy nh~ giọt nước mắt nóng hổi của bé từ từ lăn xuống, hấn cảm thấy hối hận... Hấn đi lại gần bé, chùi nhẹ nh~ giọt nước mắt vương trên mi :

- Xin lỗi, tui đã hok hủ cảm nhận của you!?

Vẫn còn giận dữ, bé hất mặt wa 1 bên, tránh bàn tay hấn :

- Hok cần you wan tâm.... Tui bít tui chả là ji’ của you rồi!!!!

Hấn ngây thơ như ko hiểu câu nói của bé :

- Hử!??? Sao hok là ji’!? Tui nói hoài mà you hok nhớ na!? You là girl friend của tui... – Hấn đáp chắc nụi.

Bé mệt mỏi :

- Xin lỗi! Tui cảm thấy như tui và you chưa thật sự hiểu nhau đâu, chúng ta chỉ đang làm khổ bản thân mình thôi....

- Sao cơ!? You đang nói cái ji’ vậy!? Khổ bản thân... Sao tui ko hiểu!????

- You hok hiểu cảm nhận của tui, cả tui cũng vậy!? Tui ko hiểu... thật sự hok hiểu!??? Tui chán lắm rồi... – Bé òa lên nức nở.

Hấn đập mạnh ng’ bé vào tường, chống tay trước mặt bé :

- You nói rõ cho tui nghe xem nào!? Tại sao lại như thế!....

- Tui cảm thấy thời gian ở cạnh you thật vui, tốt nhưng ko thể hiểu you đang nghĩ gì!? Mún gì và làm gì??? Khi 2 ng' thích nhau nhưng hok hiểu cảm nhận của nhau thì điều đó thật tồi tệ.. Nó sẽ chẳng có tương lai gì' đâu...

- You hok hiểu tui chỗ nào!???? – Hấn tức giận :

“Tại sao bé lại nói ra câu nói như gao găm vào tim hấn như thế chứ!??”

- Về mọi chuyện.... – Bé cúi đầu, cảm thấy như lòng nặng trĩu – Chúng ta tạm thời... chia tay đi. Tui cần thời gian để suy nghĩ về chuyện này.

Hấn giật bản ng', mắt long lên. Hấn nắm chặt vai bé, lắc mạnh :

- You đang nói cái gì' vậy!?

- Tui mún thế! Cứ như vậy đi....

Vừa dứt câu cuối cùng, bé vùng ra khỏi đôi bàn tay chắc chắn của hấn, chạy nhanh.....

Hấn kịp nhận ra, bé khóc..... nhiều.....

Tim hấn vỡ vụn, chỉ vì lỗi nhỏ này mà hấn đã mất bé sao!???? Tại sao hấn lại tồi tệ trách mắng bé như thế chứ??? Tại sao hấn lại.... ghen với tên kia chứ!??? Cái tên đã ôm bé thật chặt khi bé ngã..... >”

- Mình thật tồi tệ!

Hấn ngồi sụp xuống, cảm giác bất lực /....

Cảm giác như vừa làm vỡ 1 trái tim bằng thủy tinh, mỏng manh và trong sáng....

Còn bé cũng chả khá gì' hơn, tự nhiên cảm thấy hấn thật tồi tệ...

Hấn lúc nào giận lên cũng trách mắng bé, sao ko nghĩ cảm xúc của bé chứ!??? Wen nhau mà như thế sao!? Hấn ko hiểu cảm giác của bé khi bị hấn hay so sánh chính mình với tên kia, bé cảm thấy hụt hẫng và thất vọng.... Hấn cứ..... Nhìu nhìu lắm!!!

Bé mệt mỏi wa' rồi.... Có lẽ cần thêm thời gian cho cả 2 đứa.... TT- - - - - TT

Nước mắt cứ chảy thay cho nỗi đau trong bé, chia tay tạm thời sao mà đau thế này!? Điều này chính bé nói cơ mà....

Ko đau ở đâu hết! Chỉ đau ở... tim....

=====

Cả bọn nhìn chăm chú 2 đứa , Hà Oanh tắc lưỡi khó hiểu :

- Rồi xong! 2 ông bà này chắc chắn đang có chuyện....

Bằng chứng là bé và hấn đang ngồi cạnh nhau nhưng.... mỗi ng' 1 đầu. Mặt hấn thì lạnh tanh, im lặng như tờ như đang suy nghĩ nhưng như ko!. Còn bé thì đã lạnh nay càng lạnh hơn, ko cười, ko nói, ánh mắt vô hồn..... Không gian bao vây cả 2 bây giờ vô cùng... ngọt ngào và hắc ám... >”<>

Nhật Tuấn nhăn mặt :

- Ai lại hỏi chuyện bọn nó đi, sao im ru thấy ớn lun vậy!? Tui nổi da gà hết rùi nè....

Yến Nhi rụt đầu :

- Thui !!! Nhìn cảnh 2 ng' mặt ai cũng lạnh như băng thì Nhìn thấy nó tĩnh lặng mà ghê ghê thế nào ấy...

- Nãy đi còn dzui về lắm mờ, soa giờ về ng' nào ng' nấy như bị ma ám vậy!?

Cả bọn lắc đầu :

- Bít = xiu !!!!

Nguyệt Trân bức bối :

- Nhưng nhìn 2 ng' đó như thể tui hok thích! Thà cãi nhau ôm tòi phá làng phá xóm nó còn thú vị hơn, giờ như vậy ngán we'....

Vũ Doanh cười nhẹ :

- Vậy bọn mình lại hỏi chuyện thử đi!... Tui thấy chắc có chuyện gì' đó khó nói đấy...

Cả bọn gật đầu....

- Cả 2 sao thế!? Nãy giờ toàn im lặng, có chuyện gì' àh!

Nguyệt Trân mở lời, nhìn thẳng vào cả 2....

Cả hấn và bé đồng thanh :

- Hok sao hết!!! Đừng lo cho tụi này....

HỒ!!!! Trả lời cùng lúc.... Chắc chắn có chuyện gì' nghiêm trọng rồi... (Bình thường hấn và bé ngược ý nhau, nói là y như dấu khẩu. Vậy cho nên khi bọn nó nói giống nhau là sắp có chuyện.... >"<)>

- Vậy soa nãy giờ lại im lặng như thế!?

Lại đồng thanh :

- Bình thường! Vẫn khỏe hok xây xước....

Đến lúc này thì cả lũ phải cười ầm lên :

- HAahahha.....Chưa thấy đôi nào mà tếu như bọn mày, giận thì suy nghĩ giống nhau y choang , cả cái tính hài hước nữa.... ^^!

Hấn và bé nhìn cả bọn nhưng ko cười nổi , thật lòng đang rất rất buồn... Cười sao đc, cười méo xạo hả!????
TT- - - - - TT

- Tui mệt, chút nữa phải chạy nữa, đừng ồn ào.... – Lại đồng thanh!!!

Mặt cả đám ngơ ra :

- Uhm... Uhm! Bọn mày đừng wa' sức nhé! Nghỉ ngơi đi...

Cả bọn bỏ đi để lại khoảng riêng trong lòng bé và hấn, trống rỗng đến cô đơn.... Im lặng càng làm cho cả 2 thêm đau đớn...

Sân trường lúc này tập nập toàn thể sinh viên trong cả trường, nhốn nháo và ồn ào...chỉ riêng có 2 ng' vẫn im lặng....

Loa thông báo của trường :

- Đề nghị tất cả sinh viên tập trung hết ở trung tâm sân trường, tập hợp chuẩn bị cho thi đấu. Thể lệ sẽ theo từng nơi mà công bố. Từng khu vực sẽ thi đấu từng môn riêng, các em thi môn nào hãy đến khu vực thi đấu môn đó..... v...vvv....

Bé, hấn, Nguyệt Trân và Tuấn Nhật đc phân công thi tất cả các môn về chạy ^^! Ngọc Anh và Minh Duy thi nhảy cao, nhảy xa. Hà Oanh và Đại Thành phân công thi chạy xe đạp nhanh và chậm. Yến Nhi và Vũ Doanh thi đánh cầu lông đơn và đôi. Cả bọn sẽ thi bóng rổ....

Phân công xong xuôi, cả lũ tự dàn xếp với nhau và đi đến khu vực thi đấu riêng.

Hấn đi đến đâu thì bọn con gái ồn ào bàn tán đến đó nhưng hấn hok mấy may suy nghĩ, vẫn giữ gương mặt lạnh lùng đến khó tả. Nói sao nhỉ!? Hấn bây giờ đẹp 1 về đặc biệt!^^! (Heheh...Ng' ta đang 7love mà cũng đẹp. Pó tay mấy bà này!)

Vừa đến sân chạy, hấn đã thoáng chua mày : Đối thủ của hấn, “hoàng tử hoa hồng” cũng thi chạy. Nghĩ đến chuyện cũ hấn càng tức sôi máu....

Tên kia ko mấy may hấn đang gườm mình, cười nói vui vẻ chào hỏi... bé : (Ặc!)

- Hi bạn! Hồi nãy té còn đau hok!?

Bé cười nhẹ , gật đầu :

- Cảm ơn vì chuyện lúc nãy. Tôi ko sao!?

- Àh! Chưa giới thiệu với cô bạn nhĩ!? Tôi là.....

- Trần Kỳ Phong! – Hấn ngắt lời tên kia vì dám.... tán bé trước mắt hấn.

Tên kia cười ồ lên :

- Vẫn nhớ tên tui àh! Thành Vũ... Hoàng tử nộ cười.

Hấn vẫn lạnh nhạt :

- Ko bao giờ quên cái tên đáng ghét đó....

Hấn và tên kia cứ đứng gườm nhau dù môi 2 ng' vẫn nở nụ cười quyến rũ.... Bọn con gái nhìn mê mẩn , đâu ai biết tia nhìn như lửa xẹt...

Bé cũng biết nhưng hok để tâm, chuyện của 2 ng' đó bé ko mún xen vào. Bé và hấn đã rắc rối rồi, bé hok mún mình tốn sức vào việc vô ích.

Mặc 2 tên cứ nhìn nhau “say đắm” bé bỏ đi cùng Nguyệt Trân và Nhật Tuấn, tìm chỗ bóng cây ngồi nghe thể lệ.

1 lúc sau, chắc đã nhìn gầm gừ chán chê, hấn tới ngồi cạnh bé, im lặng , ko nói 1 lời.

Bé thi trước hấn, cùng với Nguyệt Trân....

Nhật Tuấn cổ vũ cho 2 bé , hò reo tùm lum làm bọn con gái có phần ghen tị với Nguyệt Trân và đỏ mặt trước nụ cười tươi rói đầy hào hứng của Nhật Tuấn. Còn hấn chỉ ngồi im lặng nhìn bé chạy.... ánh mắt chăm chú, ko dứt.

Xét về chiều cao và thể lực bé hơn hấn bọn con gái kia nên thắng dễ dàng và về nhất. Nguyệt Trân cũng ko thua kém, chỉ chạy về sau bé 1 chút....

Bé thở dốc sau cuộc chạy dài, nằng lại gất. Bé ngồi phịch xuống, dựa đầu vào gốc cây. Hấn nhìn bé nói nhẹ :

- Nghỉ 1 chút đi!

Bé gật nhẹ đầu, ko nói gì!

Nhật Tuấn vẫn đang cười nói vui vẻ hỏi thăm Nguyệt Trân, nhưng ánh mắt cả 2 lại nhìn bé và hấn :

- Thật là kì cục! Tự nhiên lại giận nhau thế... Chán thật!

- Uhm! Như tui và Nguyệt Trân thì sướng nhất nhĩ!? – Nhật Tuấn cười khà khà, tranh thủ trêu Trân.

Cô bé chỉ háy mắt, cười ngượng :

- Đừng nói bậy!

Đến lượt chạy đơn của nam, hấn và Nhật Tuấn chạy cùng nhau. Nguyệt Trân cố tình cổ vũ Tuấn để bé chú ý :

- Nhật Tuấn cố chạy ghen! Tui cổ vũ ông đó....

Thằng nhỏ cười toe :

- Ok! Ai chứ Nguyệt Trân cổ vũ thì tui chắc chắn sẽ cố gắng chạy về nhất, nếu như ko có tên này.... – Nó nhăn mặt nhìn hấn, làm hấn bật cười.

- Cố lên! – Hấn cổ vũ – may cứ tập đi, 10 năm nữa tính sau. (tự tin ghê!)

Thấy cả 3 nói chuyện vui vẻ, bé cũng mún nói lắm nhưng ngại hấn , bé lại thôi. Bé vẫn im lặng, mắt nhắm khẽ....

Tất cả ai chạy đua đều nhìn tập trung tại vòng chạy. Hấn và tên kia lại gặp nhau, Kỳ Phong cười tươi rói còn hấn chỉ nhếch mép im lặng.

Bọn con gái sôi động hấn lên :

- Trời nhìn kìa bọn mày! Cuộc đua của các chàng trai trong mơ kìa !!!(hấn, tên kia và Nhật Tuấn là nổi bật nhất, còn lại hơi bị chìm ^^!)

- Áaaaaa á á.... Nhìn mấy chàng kull we'.... trùi ui!!! (Ặc! Trời nóng, nên bị hâm!)

- Nhìn các chàng đứng bánh chít đi đc... Ui! Máy chụp hình đâu mày....

Khán đài ồn ào chít đc, nhưng bé hok mấy may wan tâm. Vì bít chắc kết wa?....

- BẮT ĐẦU CHẠY!!!!!!!!!!!!!! BÙM – Chợt bong bóng....

Cả bọn xuất phát thật nhanh khi vừa nghe xong.... bóng nổ. Đúng như dự đoán 3 tên chạy nhanh nhất.... Cổ động viên ồn ào hợn hò hét kinh dị hơn.... chứ bơi nhau cũng sợ hơn.(Cãi nhau xem hotboy nào về trước... thần thượng của bọn nó mà!)

Bé nhìn hấn, chỉ hấn mà thôi. Chợt thấy có vẻ hấn ko mún chạy hoặc cũng chả mún thi.... Hấn đang chạy chậm lại...

“Có lẽ vì chuyện lúc nãy cãi với mình, nhìn hấn phớt tỉnh wa'.... Kệ hấn... nhưng... như thế thì hấn thua tên kia àh! “

Bé khẽ chau mày, dừng vì chuyện riêng mà làm ảnh hưởng đến thành tích cả lớp chứ?

Bé cắn chặt môi, hét to lên :

- Thành Vũ cố lên!!!! Chạy nhanh lên coi... sao lại chạy chậm rì ở sau thế hả!!!?? Cố lên... Cố lên....

Bé cứ hét to lên như thế, nhìn thẳng vào hấn....

Nguyệt Trân nhìn bé, khẽ cười và cũng hét to lên như bé :

- Cố lên!! Cố lên....

Bọn con gái fan 2 thẳng nhìn 2 đứa như ng' ngoài hành tinh, mĩa mai. Nhưng....

- CỐ LÊN!!! CỐ LÊN!!!!

Cả khán đài như hưởng ứng lời cổ vũ của bé, vỡ oà..... Mọi ng' hét lên, chúc mừng, cổ vũ cho cả đội chạy...

Bé bật cười.....

Nhờ tiếng cổ vũ của bé (Tên này âm mưu thiệt, giả bộ chạy chậm để bé bức rức phải cổ vũ ^^!), hấn vượt lên trên, nụ cười tươi rói khi về đích đầu tiên, xem chút nữa là thua tên kia và Nhật Tuấn...

Cả khán đài hét như điên lên, cuồng nhiệt chúc mừng hấn, màn lật ngược tuyệt vời.... Còn bé thì giờ lại quay lại bộ mặt lạnh như băng.... coi như ko có chuyện gì xảy ra hết.

Hấn thở gấp chạy lại chỗ cũ, chỗ bé ngồi....

- Nắng wa'....

Và ngồi phịch xuống cạnh bé ăn giữ 1 khoảng cách, vô tình tay hấn chạm nhẹ lên những ngón tay của bé....

Hấn thoáng run nhẹ, y như là điện xuyên wa ng' vậy!? (Wen oài nhưng vẫn thấy run vì bé đang giận hấn..) Hấn sợ bé sẽ gạt phắt tay lại, nhăn nhó.... Hấn quay mặt sang nhìn bé.

Bé cũng khẽ giật mình, đầu ngón tay hơi hơi ẩm và mồ hôi... Bé quay mặt nhanh sang chỗ hấn thì bắt gặp ánh mắt hấn cũng đang quay sang nhìn bé , cùng 1 lúc...

4 mắt nhìn nhau, bé thoáng bối rối...tim đập run lên còn mặt cứ đỏ ửng ửng

Nhanh như cắt, bé quay nhanh mặt đi.... tránh ánh mắt của hấn... Ánh nhìn của hấn cũng bối rối và lúng túng tợn chứ hok tinh ranh như thường ngày...

Bé vẫn giữ nguyên tay ở chỗ cũ, cười trong lòng nhưng mặt vẫn còn như đang hờn dỗi...

Còn hấn thì mừng là bé ko từ chối hấn, chứ hok hấn sẽ chít mắt /./// TT- - - TT!!!

Cả 2 giữ nguyên tay ở chỗ cũ, trong lòng dợn lên cảm xúc khó tả... thân wen nhưng là lạ...

Giữ im lặng tuyệt đối...

Nguyệt Trân và Tuấn Nhật chạy nhanh đến chỗ hấn và bé thông báo :

- Nè.... Cả 2 chuẩn bị.... Ồ!! – Cô bé chợt ngập ngừng, cười hiềm khi thấy bé và hấn chợt rút nhanh tay lại, còn mặt thì đỏ lên cùng lúc – cái gì?... cho cuộc chạy đôi.. chưa....????

Hấn lúng túng , gãi gãi đầu :

- Ồ... Ồ... Cũng tạm tạm... ^^! Ồ....

Bé cũng gật đầu...

- Vậy chuẩn bị tốt nghen! Chút chạy ổn đó.... Đừng đột ngột... nghen...nghen.... Hi... – Nguyệt Trân châm chọc.

Cả 2 ngớ ra, chẳng hiểu gì. Còn 2 tên kia thì ôm nhau cười vỡ bụng :

- Chút gặp nhau... Hihihih....

==

Cuộc chạy thi bắt đầu...

- 2 ng' 3 chân, cột 1 chân của từng ng' lại với nhau ,... Đôi nào về đích trước coi như thắng cuộc...

Hấn cột dây vào chân 2 đứa...

Bé nhìn đoạn đg' đua mà nghĩ đến chặng đg' hấn và bé phải vượt wa... Xa ko nhỉ!???

Điều đó chỉ có bé và hấn biết thôi, bé ơi!!!

Sao trường mình ko nghĩ ra trò gì khác ngoài cái... chích bong bóng nhỉ??? Nhí nhảnh dễ sợ.... Chắc để khỏi tốn tiền mua súng giả wa'.... ” – Bé đang lơ ngơ suy nghĩ.. giết thời gian thì :

- O!!! Á..Á... RẦM.. RẦM....

Tiếng động lạ vang lên khi cái bong bóng nổ..... (theo bé là) đột xuất /...

Bé ngã 1 cái ầm kéo luôn theo hấn ngã 1 cái ập... Ko phải ngã bình thường, ngã mà đầu đập thẳng xuống đất mới... Hix!!!

Cả khán đài cười ồ lên vì sự ngớ ngẩn và hậu đậu của bé... Có vài con bé tức tối :

- Sao hoàng tử của chúng ta lại chạy với con nhỏ vẹt xấu xí chậm chạp ấy nhỉ!??? Bất cân xứng we'....

Đầu tiên của vụ ngã cũng tại bé, ko chịu chú ý, hấn đã cột dây giày xong, chuẩn bị chạy còn bé thì vẫn đang vờ vẩn với mấy cái suy nghĩ cũng vớ vẩn nốt...

Cả 2 cùng ngồi bật dậy, bé xoa xoa mũi , đỏ ửng :

- Hix... Hix! Đau wa'....Sao you chạy ko kêu tui hả /????

Hấn cũng bị đập mũi nhưng ko cáu vì sợ bé giận thêm :

- Tui cũng bị vậy thôi, đau hơn you thì đúng hơn đó... >"<>

Chưa kịp cãi lại câu nào thì :

- Nè, 2 ông bà kia có cãi nhau thì cũng chạy trước đã.... Nhanh lên! Còn ngồi đó nữa àh!!!!!!???

Tiếng Nguyệt Trân la oai oái ở trước hồi thúc 2 đưa làm bọn nó giật mình...

Vẫn thản nhiên từ từ, hần và bé đứng dậy phũ phũ đồ. Hần nở nụ cười nụ bên :

- You nghĩ mình đến thứ mấy!???

Bé nhìn đoạn đg' bon trước chạy, thờ ơ và đáp gọn lôm :

- Còn tùy thuộc vào you và tui!!!

Cả 2 trở lại thể chuẩn bị và lao nhanh lên trước : chân kết hợp ăn khớp và đồng đều, cử chỉ gần như giống nhau hoàn toàn.... Gương mặt trở lại lạnh lùng, ánh mắt nhìn thẳng nhưng...

- Này!! Sao tui và you lại chạy giống nhau thế nhỉ!??? – Bé vừa chạy vừa.. cần nhân.

- Do nó dzã rùi tui cũng chả hủ...

Cả 2 vượt wa 2 đôi đang chạy cuối.. Khán giả sững ng' ngạc nhiên....

- Vậy tại sao mình lại hok... hủ nhau trong chuyện...wen nhau – Bé chợt hạ giọng nhưng bước chạy vẫn ko đổi.

- Cái đó chắc là do tui ko chịu hủ cảm nhận của you như you nói thui... – Hần vẫn bình tĩnh.

Tiếp tục vượt wa 3 đôi chạy thứ ba và bốn..... Sân lúc này ồn ào hần lên.... Bàn tán...

- Vậy sao you... ko hủ!??? – Bé vẫn ko mún ngừng.

- Vì you khó hủ wa'... Càng mún hủ you thì tui càng... – Hần chợt cười.

Vượt tít wa đôi của Nhật Tuấn và Kỳ Phong... Nguyệt Trân nhìn theo, cười mỉm... Hết giận rùi hoà hết hoà lại giận.. Rắc rối ghê!!! ^^!

Bé nhìn hần, nụ cười... ánh mắt... mái tóc ẩm mồ hôi.... nước chảy nhạt...tất cả từ hần đều ánh lên 1 cái gì đó thật gần thật ấm....

Bé mún nghe câu trả lời của hần cho câu vừa rồi, hần đang thử tính kiên nhẫn của bé àh!???

Bé kết thúc suy nghĩ cũng là lúc : Cả 2 về nhất!!!!

Hần và bé cùng dừng lại, thở dốc.... Mồ hôi ướt đầm hết áo. Hần quệt tóc mái sang 1 bên, nụ cười tươi nở nhẹ trên môi.

Dưới ánh nắng, mái tóc ánh lên màu nâu nhạt, vàng chói và nụ cười, trông hần.. kull cực kì. Bé nhìn mẩn mê trong giây lát.

Trên khán đài, mọi ng' vẫn đang vỗ tay mừng chiến thắng của bé và hần...

- HOAN HÔ!!!! HOAN HÔ!!! THẮNG RỒI./.../...// YESSSHHHHHHHH!!!!.....

- WOA!! Anh Thành Vũ chạy ghê wa' nhỉ!??? ko ngờ đó, vừa đẹp trai vừa giỏi nữa... Ui...

- Nhìn ảnh chạy mê lun... Đẹp wa'!??

- Tao way cảnh ảnh chạy nè!!! Nhìn đẹp trai và khoẻ wa' hen!???

Cả bọn hú lên, ầm ầm.... Sức công phá kinh khủng...

Trong cái cảnh ồn ào náo nhiệt ấy, chỉ có bé và hần vẫn đứng im lại, tĩnh lặng....

Bé nhìn hần, ko bủ lộ cảm xúc :

- Nói xong câu hỏi này đi!!!

Hần cũng nhìn bé thật sâu, chợt cười.... Hần hét to lên :

- Vì như thế tui sẽ càng thích you hơn....

Rồi hần nở nụ cười toe toét.... trong ánh nắng vàng....

Nhật Tuấn đang uống nước thì phụt sạch trơn nước ra, mặt đỏ ko thể diễn hơn... Nguyệt Trân mém té xỉu... Còn nh~ tên trong nhóm thì mỗi đứa 1 kiểu bửu đạt tâm lý khác nhau... nói chung tất cả đều bị shock!!! >"< dù="” bít="” chắc="” chắn="” có="” nãy="” hần="” nói="” như="” thế="” trước="” toàn="” trg'...="”>

Tất cả mọi ng'... sinh viên... giáo viên.... tất cả... toàn trường.... ĐỀU NGHE THẤY CÂU NÓI CỦA HẸN.... IM LẶNG.....

Còn bé thì đứng như trời trồng, nói đúng hơn là... ko cất nổi thêm 1 tiếng nào. Bé ngớ ra, tròn tròn mắt... ko còn tí ti cử động nào hoạt động nữa...

Chợt, bé thấy làn môi mềm khẽ động dậy....

Lại 1 lần nữa, hần làm cả trường đau tim, mọi ng' đồng loạt đứng hết lên, vỗ tay rào rào.... Chúc mừng cho hần...

- YESHHHHHH! TUYỆT VỜI..... ^^!

Nụ hôn hần dành cho bé trong sự ngạc nhiên của tất cả mọi ng' và cả bé...

Hần chỉ đứng đối diện với bé và chạm nhẹ môi lên môi bé thui... nhưng nó ngọt và lung linh đến nỗi bọn con gái ôm nhau , cắn răng... TỨC ko chịu đc...

- Sao mình ko phải là ng' nhận nụ hôn đó nhi!??? Gì!!!!

(Heheheh!!! Chỉ dành cho mình Thiên Thanh thui!! ^^! Tác giả ác nhen chơi)

Cả đám cũng hét lên, ôm chầm lấy nhau chúc mừng....

- Huhuhuh.... Thành Vũ ghê thiệt! Làm Thiên Thanh vui đến nỗi đứng im lun kìa... – Nguyệt Trân kêu lên, nước mắt.

Nhật Tuấn nhìn nhìn cô bạn , chớp chớp mắt (Con gái có thể đồ ập đó ghen!) :

- Hay để tui làm với Trân ghen!! ghenh.... Dễ mờ!!!

Nhưng đối với Nguyệt Trân thì :

- Oẹ! Cái chớp mắt của ông bần nông we'....

Nó nổi sùng vì câu chọc tức của nhỏ làm cả bọn cười phá lên thích thú.. trêu chọc nó...

Bé bây giờ đã lấy lại.... giác wan chuyển động... Bé mấp máy môi :

- You.... you.... làm.. àm... tui... t...

Hần giật mình :

- Hơ!!! Đừng khóc ghen.... Tui sợ nước mắt của you lắm ó.... Có jì' you đánh tui chứ đừng khóc, khóc sưng mắt xấu nhan sắc ó...

Bé chợt quỵ chân xuống, xùi may nhờ hần đỡ kịp, ôm nhẹ lấy bé :

- Lại sao vậy!??? Đã bảo you ăn nhieu vào mà ko nghe..

Bé dụi mặt vào ngực hần, lớp áo bay mùi mồ hôi thoang thoảng hoà hợp cùng mùi hương của hần ,.... Hần chợt thấy nóng nóng... Bé khóc, nấc lên... Hần cười thầm chắc bé mừng phát khóc đây mờ... ^^!

Bọn con gái thì Ồ lên... tức nhưng trong lòng cảm thấy ghen tị với bé.... Cô bé may mắn..

Bé mắc lên từng đợt nhưng nói rõ ràng :

- TUI GHÉT YOU !!!!

SHOCK!! Câu nói shock nhất hành tinh trong ngày hum nay.... Đến hần còn mém xỉu nữa là.. TT- - - - TT

- Trời! Đc hoàng tử tỏ tình mà từ chối na ta....

- Con nhò kiêu thấy ớn lun... >"<>

- Ghét! !!!

Mặc cho bọn nó bàn tán, bé nói típ (Câu này là hấn xiu lun chứ ko mém xiu như câu trước nữa) :

- Ghét you vì you cứ làm tui đau khổ và nhớ you hoài....

Nói rồi bé nở nụ cười đẹp ngây ngất, mãi nguyện.....

Tiếng vỗ tay lần này dài , to hơn hấn nh~ lần trước....

Lời chúc mừng cho 2 đũa dấm công khai chuyện tình cảm trước trường... Nà ná na.... ^^!

Cả bọn chạy ào đến ôm chầm lấy bé và hấn, chúc mừng hoặc nói là phá cũng đc....

- Yesh! Tuyệt vời..... Chúc mừng 2 bọn mày nha....

- Ui! Sao mờ lãng mạn thế hả!??? >"<>

- Hahahah.... Thành Vũ giỏi lắm , lời kéo cho Thiên Thanh nó nói câu đó chắc khổ lắm nhĩ!?? – Vũ Doanh vỗ vỗ vai hấn , khoái trá..

Hấn cười cười, nhìn bé :

- Hi! Chờ you nói câu đó lâu rồi đó... ^^!

Bé tự nhiên đâm ra ngượng nghịu trước hấn :

- Ô! Tui nói hoài mà , do you hok để ý thui!!! (Bà kon để ý câu nói của bé ghen!)

Cả bọn cười phá lên :

- A ha! Vậy lá mày ko tinh ý chút nào.... Để phần thưởng hơi lâu đó ghen ku, đáng lẽ phải thông báo cho bọn tao trước chứ!?

Hấn ngó ra :

- Đâu nào, bé cóa nói khi nào cho tao biết đâu! Mà bọn mày quịt là chít tao... nghe chưa hả!???

Nhật Tuấn cười đều :

- Ui trời! Ai nói sẽ quịt mày hả!??? Bọn tao nói là sẽ làm, đây nè.....

Bọn nó nói chuyện mà mấy bé ko hiểu gì!??? Phần thưởng gì' cơ ta!??? *- - - - *

Ngay lập tức , Nhật Tuấn lục trong túi ra lấy ra 5 vé..... tại hộp đêm "Night"....

Hấn ngó ra, đơ lun.... ko nói đc tiếng nào....

Tên này sau khi cười hà hà giơ ra tấm vé thấy cả bọn thằng nào thằng nấy trơ ra như phỗng, cứng miệng thì nhìn nhanh xuống tay.....nó há hốc mồm, cái tội nhanh nhẩu đoảng... TT- - - - TT

Ặc! Lấy nhầm vé !!!!!!! >"<>

Mấy bé nhìn wa tấm vé thì trợn tròn mắt, hét ầm lên :

- Này! Mấy ông làm cái wai' gì' ở vũ trường hả!???? – Hà Oanh hét lên, điên //..

- Đã bảo là ko đến mấy cái đó nữa mà , sao giờ lại thất hứa àh! – Ngọc Anh càng tức hơn vì bọn nó lơ đại... TT- - - - TT

- Lời hứa của mấy ông để ở đâu hả!??? – Yến Nhi cũng tức ko kém.

Mấy bé nhào vào mổ xẻ 5 thằng, cái tội đi chơi đêm : tốn tiền , ko có ích lợi gì' , mà vào đó thì.... girl theo như điên.... Bọn nó có giữ mình đc hok!??

Hắn nhăn nhó cố giải thích nhưng... volum của mấy bé áp lun tiếng kêu kúu nhỏ xíu của bọn hắn.... nổi oan Thị Kính....

- You... Ko phải như you nghĩ đâu, tui oan mờ... Nghe tui nói đã.... – Hắn nhìn bé năn nỉ.

Bé cười hiền :

- Ko có ji'! Tui đâu là ji' của you mà you làm to chuyện thế. You thích ji' thì cứ làm đi....

- Thui mà.... Chủ Nhật tui định dẫn you đi chơi thui mà... Đâu có đi với bọn nó đâu mà bọn nó cũng....

- Àh! ko cần giải thích đâu... Mà Chủ nhật hả!???? Chủ nhật này tui có hẹn rồi... – Bé lấy ra tờ giấy.

Hắn trố mắt :

- You có hẹn với mấy cô bé này àh!

- Ko! – Bé lắc đầu, cười ngây ngất – Lời hẹn của hoàng tử hoa hồng – Kỳ Phong ji' đó!!

Cả bọn hét lên :

- HAAAAAAAAAAAAA????????

=====

Àh! Giải thích cho rắc rối ở trên là : Nhật Tuấn lấy nhầm mấy tấm vé hộp đêm đưa cho hắn... Mấy tấm vé đó là khách mời của cậu lạc bộ bọn nó hay đến gửi cho cả bọn. Nó định rủ cả lũ và mấy bé đi nhưng nghĩ lại mấy bé cấm bọn nó đi chơi ở nh~ nơi như thế nên nó cất vào túi lun, định cho ai đó.... Ai ngờ....

Cứ để mặc cho hắn đau khổ và vùng vằng bé đừng nhận lời đi chơi với Kỳ Phong, bé mặc kệ..... Ăn chơi cho lắm vào, sát gái cho nhiều vô (Hơi oan cho hắn >"<) ,=" hấn=" đc=" đi=" chơi=" riêng=" với=" bọn=" con=" gái=" sao=" bé=" lại=" ko=" đc=" đi....=" >

(Cái này là bé sai hoàn toàn, hắn chả bao giờ cặp kè với con nào cả!!! Đứa nào tỏ tình vừa mới mở miệng là hấn... game over lun... Làm ji' có chuyện như bé nghĩ)

Tất cả bọn nó đều đoạt giải nhất , nhì... Hoàn tráng dễ sợ!!! ^^...

Cả bọn rủ nhau đi ăn kem, làm lành với mấy bé và có thời gian để giải thích hỉu lắm nhưng bé bảo mệt ko thể đi đc nên hấn chở bé về nhà....

Trên đg' đi,..

Cả 2 vẫn im lặng, do mới tỏ tình với bé và ko bị từ chối là hấn mừng rồi nhưng chuyện bé có hẹn với tên kia mà ko chịu đi chơi với hấn làm hấn hơi khó chịu... Nó cứ âm ỉ này giờ mãi ko dứt nên hấn bức bối..

Hấn kéo tay bé vòng wa eo mình :

- You.... đừng đi!!!

Bé liếc hấn :

- Nói hoài... nghe chán rồi!! Tui thích đi là quyền của tui...

- Nhưng sao tui hẹn you đi, you ko đi!??? You lại đi với cái thằng hok wen bít là sao!?

- Cậu ta cứu tui lúc té cầu thang, sao lại gọi là ko wen bít chứ!?

- Cảm ơn cậu ta là đc rồi cần ji' đi chi nữa, rắc rối thế!? – Hắn vẫn cố gắng.... ngoan cố

- Cậu ta hẹn mình phải theo lịch sự mà nhận.... Mà này! Tui thích đi là quyền của tui, you ko đc cấm...

- KO! You đừng đi... >"

Bé cười nửa miệng :

“Hấn bít cách đe dọa ng' khác từ khi nào thế nhĩ!??? ^^!”

- Vậy để tui về gọi cảnh sát bắt you trước nghen!

- Đã bảo là you đừng đi!!! Sao you bướng thế nhỉ!?

- Kệ tui! Tui thích đi đấy, you cản cũng vậy thôi. Tui đi mắc mớ gì đến you ha?!???

- Hok đc đi! – Hấn nói to hơn, cú ///

- Đi! – Bé cũng ko vừa.

- Đừng đi! Please.... TT- - - - - TT

- Kệ tui!!! Cản vô ích.... >”<>

Cả 2 cứ vừa đi vừa cãi nhau ỏm tỏi, 1 ng’ thì cười toe toét còn 1 tên thì giận phùng phùng... Tay hấn vẫn giữ chặt tay bé vòng wa eo... ^^!

Đến nhà bé, hấn cố ý chạy ngang wa hok cho bé xuống nhà. Bé nhéo hấn 1 cái rõ đau :

- Cố ý hể!?? Dừng lại cho ng’ ta xuống coi....

Hấn méo xẹo, ầm ức dừng lại. Trước khi bé vào nhà, hấn nói to :

- You ko đc đi chơi với tên kia đó....

Bé way lại, mặt lạnh băng :

- Ổn ào we’.... Để cho làng xóm nó yên bình.... Đi kệ tui!!! Ngủ ngon....

11. Chương 11

Bé đóng cửa lại để lại hấn mặt cay cú vì.... bé ko chịu nghe lời và bé coi tọng cái tên kia hơn hấn.... TT- - - - - TT

- YOU LÀ ĐỒ ÁC NHÂN, DÃ MAN, GIẾT NG’ KO DỪNG DAO.... HUHUUUUU....

Bé dựa vào cửa, cười rúc rích với câu nói của hấn /....

Lâu lâu cho hấn ghen 1 bữa chơi!!

Nằm phịch lên giường, bé ngẫm nghĩ ngày mai nên ứng biến sao cho tên kia ko hiểu lầm là bé đồng ý đi chơi với nó là có ẩn tượng (và sau này dễ sẽ bỏ hấn theo Kỳ Phong).... >”< cũng=“” rắc=“” rồi=“” thiệt!=“”>

Ngĩ lại cảnh hồi nãy hấn chở bé và bảo bé đừng đi mà bé thấy bùn cười...

Hấn ngô và trẻ con wa’.. lúc nào cũng làm bé cười đc... Giận hấn ko thể lâu hơn... 1 tiếng.. ^^!

Cảm xúc dịu ngọt làm bé chìm vào giấc ngủ nhanh chóng....

Sáng hum sau.....

- Oáppppp..... Oaaaaaa.....!!!!!!!!!!

Bé vươn vai dài ra, lắc lắc cái đầu dễ chịu :

- Ngủ ngon ghê!!!! ^^

- Tèn tén ten.... Ông xã gọi đến nè bà xã iu wi’....

Nghe tiếng nhạc chuông bé bít ngay hấn nhẩn, với tay lấy cái điện thoại :

“Nhớ you we’.... TT- - - - - TT Tối ngủ mơ thấy you nữa đóa ghen..

Nên you đừng có đi chơi với tên đó... Please!!! “

Bé phì cười , thầm nghĩ cũng có máu ghen đó chứ!??? Hoàn hảo chỗ nào đâu... Ngốc xít cực kì.. Vậy mình mới iu chứ! ^^!

Bé hun chụt vào cái điện thoại và sửa soạn đồ đi.... chơi!!!

- Chắc hum nay có nhiều chuyện dzui đây.

Hôm nay bé mặc áo thun kẻ sọc trắng đen và quần jean bụi, tóc cột cao lên :mạnh mẽ và xinh cực! Nhìn đồng hồ bé thầm nghĩ và bước ra cửa...

Kỳ Phong đã đứng sẵn chờ trước cửa nhà : Áo thun đen ở trong và áo khoác dài tay màu xám ở ngoài, với mái tóc màu vàng chói bay nhẹ cùng nụ cười tươi tắn... Tên này làm bọn con gái đi trên đường cứ lấy điện thoại chụp lia lịa, mặt thì đỏ ửng lên y như thấy siêu sao điện ảnh... (Hâm!)

“Mới sáng mà chói we’.... ^^! “

Kỳ Phong bước xuống xe, chào bé :

- Hi Thiên Thanh, rất vui vì cậu đã nhận lời đi chơi hôm nay với tôi.

- Có gì đâu, lâu rồi tôi cũng ko đi chơi khu giải trí , nên cậu mời tôi nhận lời lun ^ - ^

- Ôi thế àh! Tôi cũng vậy đó. Tôi nghe nói có nhiều trò mới mở.. Chắc vui lắm Ta đi nhé!!!

- Ủ! – Bé cười đáp lễ :”Tên này cũng dễ tính chứ có gì đâu mà hần ghét thế nhỉ!? “

Bé ngồi phía sau Kỳ Phong, cười nói vui vẻ (có phần hồn hợt nhưng chả ai để ý đâu)....

Lúc này...

- Alô!!! Xác nhận đối tượng đã lên xe và ngồi sau 1 tên rất chi là đẹp dzai.... ^^! Nhìn họ rất xứng đôi và nói chuyện hình như rất vui.... – giọng 1 tên nói wa máy điện thoại.

- Này! Mà đang làm MC cho đài nào thế hả??? Định chọc tức tao àh! Mà dám nói nó đẹp trai hơn tao sao??? >”< –=” hần=” ăm=” ức=” hét=” wa=” điện=” thoại=” –=” đề=” nghị=” mà=” đi=” chỉnh=” lại=” mắt=” nhá.=>”

- O! Cái thằng này hay, mà bảo tao trình bày rõ nét xác thực thì có sao tao nói vậy chứ bộ. Mà này chuyện nhà mà sao mà lại nhờ cả đám bọn tao chi thế hả??? – Vũ Doanh châm chọc hần.

- Đúng đó! Mới sáng sớm mà phải đứng canh trước cửa nhà bé rồi, bắt mặc đồ kín mít lại đeo kính đen nữa chứ!? Làm khuôn mặt đẹp trai của tao bị che hết phân nửa oài, mà mà nghĩ sao mấy bà già đi tập thể dục buổi sáng tưởng tao là dân ăn trộm nữa chứ!? Có cú hok!? – Nhật Tuấn rửa thẳng bạn trời đánh phá hoại giấc ngủ đẹp của nó.

- Còn tao thì lương hơn, muối chít tè le... đau chết đc nè (Núp trong bụi cây đối diện nhà bé.. Hix!!!) – Ngọc Duy đau khổ.

- Thui đi mấy ba.. Nhờ vả có 1 chút chuyện mà cũng rên nãy giờ. Ai trù dập tao wen bé hả??? Giờ phải giúp tao thui, bọn mà than thở gì hả??? – Hần phì cười.

- A!!! Thui đừng cãi nhau nữa. Lên xe theo sau Thiên Thanh nhanh đi. Họ đi xa rồi kìa... – Bây giờ là tiếng mấy bé kêu lên, hồi cả lũ...

Ngay lập tức, theo lệnh của bx iu wi’ (cả lũ chỉ dám nghĩ trong lòng, nói ra là.... ẶC liền!!) tất cả 5 tên leo nhanh lên xe chờ theo mấy bé ở sau và vọt theo....

Mọi ng’ phải ngược nhìn.... Nhìn hình ảnh có bọn chạy xe handsome dễ sợ.... ^^! Super kute!!!

=====

Công viên!!!

- A!!! Dzui ghê!! Mình chơi trò nào trước đây.... Tàu siêu tốc nha....

Vừa vào cổng khu vui chơi, bé đã kéo Kỳ Phong chạy như bay vào trò chơi ác nhất, tàu lượn siêu tốc , làm thằng nhóc chưa kịp làm gì hết.... (Cả bọn cũng phải đi theo để kịp theo dõi nh~ tình huống bất ngờ nhất có thể xảy ra)

- Có ng’ ở trên đó hả , Thiên Thanh !!! -Kỳ Phong tái mét chỉ lên đoàn tàu đang chạy.

Bé phì cười , ko để ý câu nói của nó kéo nhanh nó ngồi cạnh mình, mặt cười toe toét, thích thú.

_ *****AAAAAAA..... ..

Tiếng hét đau đớn của Kỳ Phong khi tàu đang chạy và tàu đã chạy xong mà nó cứ như quay cuồng, mặt tái mét :”Chồng mặt we’.... >”<”>

Tiếp theo bé chưa tha kéo nó chạy lên tàu quay tròn tròn giữa ko trung.... Kinh dị!!!

Lần này thì Kỳ Phong phải nói là ko thể đi đứng dậy để đi 1 cách bình thường

Oh my god!!! Con gái ji’ mà chơi kinh , toàn chơi mấy trò khủng khiếp hok!? Mình phải cố gắng lên, ko thể để lép vế trước con nhỏ này đc.... “

Kỳ Phong cố gượng đi, đầu xây xẩm. Nó cố gắng nụ cười gượng gạo đến thương....

Bé sau khi suy nghĩ bảo nó :

- Thui mình đi cái trò nào nhẹ nhẹ đi hén. Chơi mấy cái đó nhieu sốc ruột we’... (Thật ra bé rất khoái vì đã wậy đc nó!!)

Nghe câu nói của bé như mở cờ trong bụng, nó cười toe :

- Sao cũng đc, vậy mình chơi trò ji’ típ theo vậy!?

Bé chỉ vào ngôi nhà... xinh xinh ở xa xa.... Mắt nháy nháy :

- Vào kia đi!!!

Nó nhìn theo hướng chỉ tay của bé và... mém xiu!!! Trời đất! Con gái ji’ mà wai’ thai vậy hả trời.... Vào... nhà... NHÀ MAAAAA!!! Hix!

Cả đám đang theo dõi cũng phải cười phá lên vì khuôn mặt của nó lúc này :

- Hahahahaha!!! Nhìn mặt Kỳ Phong dài thưỡng ra ngổ tộ!!!!

- Bé ghê thiệt, mới vào đã dẫn tên đó ra trò.... – Hấn đặc chí

- Chắc nó ko nghĩ bé kinh như vậy đâu!! ^^ Nhìn hiền hiền mà ghê!!!

- Mà bé khoẻ nha, đi lượn từ sáng đến giờ toàn tròn tròn ở trên trời ko mà vẫn cười toe toét, nhảy giỡn tùm lum.... – Đại Thành tằm tắc

Hấn chột im lặng và nhìn kỹ bé....

Cả bọn lại kéo nhau vào nhà ma khi đã thấy bé và Kỳ Phong bước vào...

- Let’s go bà kon!!!!

Âm u.... Lành lạnh..... Rùng rợn.... Máu me.... Màu đỏ tươi... trắng xóa bay phấp phơ.... Quang cảnh như bãi tha ma.... Tiếng gió rít nghe lạnh xương sống.... Tiếng thét lâu lâu cất lên rùng rợn....

Gương mặt đầy máu ản hiện cùng nụ cười xương xẩu.... Tà áo bay nhẹ... mỏng manh.....

Lượn wa lượn lại,..... HEhehehe.....

- Ò.... Ò.... Òm mm...

Bé còn phải ghê ghê nói chỉ đến mấy bé đi cùng cả đám kia, bọn nó co rúm lại, đi ko dám đi mà nhìn thì... í ẹ... về ngủ bị ám ảnh chút.... TT- - - - TT Làm nhà ma kinh we’... Cả bọn con gái khóc thét cứ ôm cứng lấy tên đi cạnh bên mình, nhéo đau đặng. Nhưng cả bọn cố nhịn, Hix!!!! Đau cũng phải cố vì nằng.....

Kỳ Phong cố gắng tỏ ra là mình ko sợ, tên này ko ko thích mấy trò kinh dị và cảm giác mạnh vì đua xe và coi phim ma kinh dị thì hấn cực kỳ khoái...

Bé nhìn hấn :

- Nhìn cái ác thấy lành lạnh và hay nhỉ!?

Hắn cố nói :

- Uhm! Trò trẻ con có gì đâu!

- Mặt cậu tái mét rồi kìa...

- Đâu... đâu có... đâu! – Kỳ Phong way mặt đi – Toàn đồ nhựa đó mà. Hehhehe ,.... – Nó cầm cầm cái áo màu trắng phe phẩy...

Ngay lập tức.....

- Cậu ơi!!! Tôi chết oan wa'..... Oan wa'.... – Tiếng rên....

1 con ma màu trắng toát từ trên xuống dưới, miệng máu me tùm lum, đc nó cầm áo way lại rên rĩ, lướt wa lướt lại trên dây treo đc giấu 1 cách cẩn thận.

Mặt cả 2 tái mét :

- Giỡn thiệt vậy!???? – Kỳ Phong chỉ tay về phía con ma...

Bé gật đầu, nhin cười....

Kỳ Phong cầm chặt tay nó, kéo..... chạy!!!!

Bé bật cười :”Tên này sợ ma cực kỳ!!! hihihih.... Ngộ ghê!”

Cả bọn nhìn nhau :

- Cả 2 chạy rồi kìa! Chạy theo nhanh lên....

Bỏ wa mấy con ma đang cản đg' và mấy bé sợ mún chết cả lũ chạy.

Cả bọn chạy ào ra ngoài..... Trống trơn....

- Hử!??? 2 ng' đó đi đâu mất tiêu oài???? Lạc mất rồi....

- Sao đây Thành Vũ , khu vui chơi rộng thế này làm sao mà mình tìm ra...

Hắn tình bơ :

- Thui, chắc cả bọn mệt rồi đúng hok!? Mình đi đến chỗ nào nghỉ đi... ^^! Tui mỗi chân roài.

Cả bọn ngó ra :

- Vậy còn bé thì sao!???

Hắn cười nửa miệng, kéo cả lũ đi ko trả lời.....

Tại 1 quán nước.....

Kỳ Phong thả phịch ng' trên bàn, ng' đau tê vì bị dằn này giờ , cảm giác kinh dị vẫn còn... Hix!

“Chưa thấy đứa con gái nào quái nhân như cô ta, sao mình lại ngu ngốc đến nỗi dẫn cô ta đi chơi nhỉ??? Típ con gái này mà Thành Vũ cũng để ý đc, coi như số cô ta may mắn. Về chắc tính đường cả tháng wa'... >”< “=””>

Bé nhíp nhíp tay lên bàn, nhìn nó :

- Đang nguyên rửa tui ảh???

Kỳ Phong ngồi bật dậy, giả vờ ngơ ngơ :

- Đâu... Ko có... Đừng nghĩ tui là ng' như thế??? Ng' như tui... ko bao giờ nghĩ xấu ai cả??

Bé cười mĩa 1 bên miệng :

- Ko nghĩ xấu nhưng nguyên rầu thì có chứ nhỉ???

“Khỉ thật sao con nhỏ này bít hay thế nhỉ!!!! Mắt nhìn y như là bít hết61 tâm can ng' khác vậy!??? “

- Ko có đâu! Gọi jì' uống đi, tui khác roài....

Nó chưa kịp gọi thì chị tiếp viên đã bưng 1 khay đồ uống và bánh ngọt lại bàn nó, đưa cho bé , chị mỉm cười :

- Đồ của em đây!!!

Bé nhận khay đồ ăn , gật đầu :

- Cảm ơn chị!!! – Và nhắm nháp ăn ngon lành để mặc tên kia trở mắt ngạc nhiên.

- Nãy giờ cậu có gọi đâu sao bây giờ chị đó lại tự mang đồ ăn đến hay vậy!?

Bé lạnh lùng nói y như đã bít trước :

- Khỏi cần gọi cũng có ng' tự gọi cho tui mà.... Mà cậu gọi đồ ăn đi chứ!?? Hay mún nhìn tui ăn đây! – Bé bõn cợt.

Kỳ Phong nở nụ cười... đã tập nhuần nhuyễn để của gái nhưng bây giờ sao nó méo xẹo thế này???

“Con nhỏ này dám chọc gáy mình!??? >”< “=””>

Cách đó ko xa, tại 1 cái bàn ở gần khuất :

- Sao ông bít bé đến đây! – Vũ Doanh khoát vai hấn khâm phục.

Hấn quấy quấy ly nước , cười :

- Tui và bé có jì' mà ko hủ nhau chứ!? ^^ (Tự mãn)

- Thiên Thanh kinh thật! Hình như nó đoán đc bọn mình theo sau và Thành Vũ sẽ gọi đồ ăn cho nó nên cứ tỉnh rụi ăn coi như ko có chuyện gì!? – Hà Oanh nhâm nhi trái cây, dõi mắt theo bé.

Hấn chỉ cười, ko nói jì' /....

Có cách xa hay ko nói jì' cả hấn và bé đều bít hành tung của ng' kia.... Cảm giác mách bảo thui!!!! ^^!

- Roài! – Bé đặt cái muỗng xuống, chấm dứt thời gian ăn uống – Giờ mún nói jì' thì nói đi...

Kỳ Phong (giả vờ) ngơ ngác :

- Jì cơ??? Nói jì là nói jì....

- Hôm nay ông đi chơi thấy vui hok!?

- Mún tui nói thật lòng hay giả !?

- Sao cũng đc...

- Xét về khía cạnh tui của gái thì nó cũng đc, dù có chết thì trước đây tui cũng ko bao giờ ngu đến nỗi dẫn bạn gái vào đây đâu!!!! Còn xét về khía khác thì buổi đi chơi này thật sự rất kinh khủng.... >”<>

- Vậy là ông ko thích hợp với Thành Vũ rồi! – Bé đáp gọn lôm

Kỳ Phong giật phắt ng', xém cắn lưỡi :

- Đang nói jì' vậy!???

Bé cười nửa miệng :

- Đừng có mà hòng wa mắt đc tui.... Ông ko thể tìm đc đứa con gái nào quỳ hơn tui đâu! Có giả vờ trước mặt tên gốc kia (hấn... Hình như có ai đang hắc xì ^^) chứ đừng giả vờ trước mặt tui, lộ tẩy rồi đó cưng !!!

Mặt nó chợt trắng bệch...

“Sao lại có đứa quái nhân như thế nhỉ!??? Câu này mình nguyên rửa nó mấy lần roài ta!?? Hừ!!! “

Bé típ tục :

- Đầu tiên là ông cố tình làm đối thủ của Thành Vũ, để hấn chú ý... 2 ng' hay đối chọi với nhau để hấn có ấn tượng với ông... Ông thi với hấn trên mọi lĩnh vực (kể cả của gái lẫn học hành)... Và cả ngày hum nay nữa, ông mún chứng minh là tui ko chung thủy với hấn, để hấn đau khổ àh!? Đang mơ hả???

Kỳ Phong im lặng, ko trả lời.....

Ở bàn bên kia dù bé nói chỉ 2 ng' nghe nhưng hấn bít hết :

“Thú vị thật! Vậy từ lâu tên này.... “

- Khai thật đi, ông thích Thành Vũ đúng hok!?

Bé nhìn thẳng nó nói rành rọt từng chữ.... Kỳ Phong vẫn ngồi bất động trách mình wa' sơ hở với con nhóc ranh này....

Quả ko hổ danh là “Devil” trong trường, bé tinh quái và mưu mô hơn cả hấn....

Ko gian yên ắng như tờ, bé ngồi nhịp nhịp tay xuống bàn chờ đợi.....

Kỳ Phong nhìn thẳng vào mắt bé lạnh lùng, 2 ng' chọi mắt....

5s.....

- RẦM!!!!!!!!!!

Tiếng ghế ngã... ở bàn đối diện.....

Bé cười nửa miệng (méo xẹo) , nghiêng ng' che quang cảnh sau lưng ko cho nó thấy...

- Chắc cái ghế bị mọt ăn đó mà!! Tội nghiệp...Ông nói rõ đi...

Ở phía sau... Tất cả bọn con trai (- hấn, do hấn lúc này là đo lun rầu) đều đồng loạt té 1 cái rầm ko thương tiếc xuống ghế sau khi đã hỉu ra câu nói... như sét đánh của bé (Chậm tiêu lạy) :

- TRời...

- SẶc...

- Mẹ ơi!!! Thui, tục tằn we'.... Momý ơi.... Y- - - - Y

- Xìu....Ặc...Ặc!!!

Bọn nó làm cho 1 tràng... Vũ Doanh run run tay bò lồm cồm lên ghế :

- Cái thằng điên đó nó.....ko bị B...B....ê...

Ngay lập tức nó bị hấn.... bóp cổ lắc lắc :

- Im lặng mà nghe... Mày làm tao bực rùi nha.. (Đau khổ!)

- Tao thấy bất ngờ nha, mày quyền rũ đc cả mấy thằng con trai nữa nhé ^^!

Hấn liếc nó sắc lẹm...

Bé tỏ ra lạnh nhạt , lời nói nhẹ như băng đầy triết lí (khó hỉu ^^) :

- Ông ko cần phải làm nhiều cách như vậy đâu! Tình cảm là 1 lẽ tự nhiên ko nên ép buộc, tui ko nghĩ ông thích hấn thì quy cho ông là gay hay đồng tính, đại loại là như thế! Vì tui nghĩ tình cảm con ng' có khi nó trái hướng như vậy mà... Thích một ng' cùng giới kophai3 là xấu... Đúng hok!?

Kỳ Phong nhìn thẳng vào bé :

- Uhm! Tui nghĩ bà nói đúng đó... Thật sự ko phải là tui ko thích Thành Vũ mà là tui... rất hâm mộ. Từ hâm mộ chuyển sang thần tượng và tui cảm thấy thích cậu ấy, đơn giản nó đã làm cuộc sống tui thay đổi rất nhìu... Từ 1 thằng nhỏ nhút nhát, ngu ngốc trở thành thần tượng của cả trường, quyết đấu với cậu ấy... Tất cả đều làm cho cuộc sống của tui thêm vui vẻ hơn...

- Oh! Vậy ra boy friend của tui giỏi vậy àh! ^^ Ko ngờ đó.... (hehhehe!)

- Tui thấy cậu ấy rất tuyệt vời... Nhưng tui vẫn ko thích Thành Vũ wen với và chút nào... – Kỳ Phong mím môi ko chấp nhận.

- Sao!? Ghen hả??? Heheheh....

- Do 2 ng' đi ở trường sole wa'... 1 ng' thì nhìn là chói mắt vô cùng còn 1 ng' thì... í ẹ!!! (Hum nay bé cũng mang kính nên nhìn hơi ngu ngu... ^^!) Đi làm xấu hình tượng của hấn thui! >"<>

Bé cười nửa miệng :

- Vậy mà có ng' ghen với tui đó.... ^^!

- Tui hok thêm ghen với bà đầu nhưng nhắc cho nè coi chừng có ngày bà sẽ bị bọn con gái trong trường...thủ tiêu đóá... ><>

- Hì'... Bị mấy lần rồi , ông khỏi phải loá.. Bọn nó cùi bắp lắm :bắt tui , đánh đập tù lưa sau đó bị Thành Vũ chửi cho 1 trận, hehehe...

-Ặc! Nhìn bà mà bị bọn nó đánh na?? Tui nghĩ ngược lại thì đúng hơn....

- Nói jì' vậy hả!???

Bé nổi sung lên, gờ đánh đánh Kỳ Phong (Giỡn nhé!...).

Tên này cười né wa 1 bên... Cả 2 có vẻ hòa đồng và vui vẻ hơn với nhau...

Ở bàn bên này,

- Oh! 2 ng' giành Thành Vũ giờ lại làm hòa và thân thiết thế kia àh!?? Công nhận bé dụ dỗ thằng nhỏ ghê thiệt! – Đại Thành tằm tắc.

- Ê! Thành Vũ, coi chừng thằng đó nó nghĩ lại, nó ko thích mày nữa mà nó chuyển wa thích... bé lun đó.... ^^! – Vũ Doanh trêu

Hấn lườm cả bọn :

- Bọn mày nói chọc khoé ai vậy hả!???

- Nhìn vui vẻ vậy mà..... ^^!

- Đi wa bên đó chơi đi , bé nhắ.... – Hấn đáp gọn lỏm

Cả bọn ngó ra... Ủa!??? Bé nhắ... Khi nào...?????

Hấn đứng bật dậy, đi chậm chậm wa bàn của bé ///... Cả bọn cũng lủi theo...

Bé thấy bóng hấn đi wa liền bảo :

- Hum nay tặng ông món wa' này nè!!! Đảm bảo ông sẽ bắt ngờ lắm đấy... Nhận xong nhớ.... trả lại!

Kỳ Phong vẫn chưa hiểu lời bé nói thì :

- Chào Kỳ Phong! Định kua lun girl friend của tôi hay sao vậy!/???

Giật mình, nó way lại... Thành Vũ đang đứng ngay trước mặt nó...

Éo! Handsome woe'... Hấn mặc áo sọc trắng đen tay lửng, mặc quần kaki đen tóc ợc vuốt keo hơi dựng và , mang giày pata trắng đen... (oh! Kute boy) Đến bé còn phải gắt gù công nhận hấn dễ thương nói chi đến mấy con nhỏ bàn bên cạnh cũng đưa mắt nhìn , mặc dù có bạn trai đi theo bên cạnh...(Mặc đồ giống bé y chóc, 2 ng' sao bít cách ăn mặc thế nhỉ!? ^^)

Kỳ Phong nhún vai lắc đầu , way lại với tính tình thường ngày :

- Ko! Bạn gái cậu tui chỉ rủ đi chơi thôi, chứ ai kua làm chi!? Vịt con xấu xí....

- Đùa thôi! Tôi có chuyện mún nói với cậu 1 chút, ra đây đi...

Hấn way bước đi... Kỳ Phong nhìn sang bé, chỉ thấy bé mỉm cười nháy mắt , cậu ta cũng chột dạ theo sau...

Cả bọn ùa vào bàn bé, vui vẻ xôm tụ hẳn lên :

- ê nhỏ! Bà ghê nha... Đi chơi mấy trò bà chơi tui còn đau tim vậy mà nhìn bà tỉnh bơ như ko có gì... Lại còn cười tươi như hoa nữa chứ!?

- Lâu rồi ko đi thấy cũng hay hay.... Lo bù đầu vào học tranh thù bà bị ông kia “quyến rũ” tội này theo lun... Nic3 !!! ^^

- Mà bà ko biết đâu , mới sáng sớm bị cả bọn réo chuông inh ỏi roaj‘... Làm mất giấc ngủ ngon! Y- - - - Y Vừa chơi vừa gặt gù....

Cả bọn cười phá lên... Bọn con trai thì sướng hết biết đc mấy bé ôm chặt cứng (Í.. *- - - *) , đau lắm cũng phải chịu.. hy sinh vì ng‘ đẹp mờ! Hix...

Bé mỉm cười :

- Tranh thủ dẫn mấy ng‘ đi chơi lun! Mấy bữa bọn mình làm gì có thời gian rảnh để chơi như thế này nhỉ??? ^^ Thấy ở đây sao nào!?

- Vui cực kỳ nhưng trò chơi hơi shock tí tẹo (như con kiến á!!)

- Thế là đc rồi.... ^- - - - - ^!!

Bé nháy mắt với bọn con trai : “Kế hoạch thành công nhé!!!)

Cả bọn cười khì.... hiểm !!!

(Bé nhận lời đi chơi với Kỳ Phong là để kéo cả bọn đi chơi khu giải trí lun... Vừa rình bé vừa đc chơi trò chơi !! Thú vị hơn nhiều! Nên cả bọn ở đâu làm gì là bé biết liền... ^^)

Đc 15 sau thì Thành Vũ đi đến...

Bé hỏi hờ hững như đã biết trước :

- You nói gì lâu vậy!? – Gấp 1 miếng dâu đưa lên miệng hắt.

Hắt kéo ghế ngồi cạnh bé, ngậm miếng dâu vào miệng rồi mới thông thả trả lời (Đừng ai chụp lén cảnh này nha... Nếu ko sẽ ghen vì mức độ thân mật của hắt và bé đó ^^!)

- Uhm...thì cũng ko có gì đâu! Đại loại là chỉ nói về chuyện của Kỳ Phong thôi và...

Mặt hắt chợt đỏ lên bất thường.... (Oé, có chuyện gì vậy ta!? 0- - - o)

Bé nghiêng nghiêng mặt, mỉm cười :

- Sao thế you!? Tự nhiên mặt đỏ như gấc là sao vậy cà!?

Hắt chối phăng , lấp lửng :

- Ko! Ko có chuyện gì hết, Kỳ Phong gửi lời với you là nhớ tân trang lại nhan sắc cho xinh hơn 1 chút để hợp với tui! Và cảm ơn you vì nh~ cái mà you đã nói với nó.

- Uhm! Thế you bảo gì với hắt!?

- Thì cũng chỉ là nói thích tui chả sao cả nhưng đừng làm ng‘ ta hiểu lầm là đc. Tui ko thích ng‘ ta bàn tán ồn ào về chuyện này...>><<

- You ngại àh!?

- Cũng ko ngại nhưng như thế sẽ gây nhiều hiểu lầm và rắc rối lắm... ^^!

Mình Duy tán thành :

- Mình nghĩ Thành Vũ nói đúng đó! Chuyện đó hay bị mọi ng‘ dị nghị lắm. Đối với bọn mình thì ko sao nhưng ng‘ khác e sẽ nghĩ khác... Nói chung mình nên giữ bí mật!

- Thôi! Gọi thêm món gì ngon nghe bà kon! Hơi đói rồi đó...

- OK!

Cả bọn gặt gù... Gọi thêm món ăn... Bàn tán xôn xao chuyện của hần và bữa nào rủ đi chơi típ...

Còn bé thì đang... ghen!!!! Gừ.. Cái tên chết tiệt Kỳ Phong dám làm thế với boy friend của bé àh! Dám giành với bốn cô nương.... >"< đc="” lắm....="” hừ...="”>

Cả bọn ngồi chơi cho đến khi trời về chiều, lũ lượt kéo nhau về để chuẩn bị đi làm ở quán...

Trong giờ làm...

- Thành Vũ , mày chuẩn bị jì' cho tiết mục văn nghệ 2 lớp mình chưa!? – Vũ Doanh hỏi.

- Tao nghĩ chắc mình lên hát đi... Diễn kịch ko nổi đâu! lại rắc rối nữa...

- Ok! Tùy mày thui... Mày hát chính nhé, còn bé hát song ca với mày.... Bọn tao đệm cho..

- Chút bàn với bọn kia lun thể!!!

- Thành Vũ ơi! Bàn số 7 gọi món kìa... Ra ghi đi....

Hần gọi to :

- Ra ngay! Ra ngay!

Cả 2 lao vào công việc, quần quật với cả bọn cho đến tối, cả nhóm họp lại :

- Bọn mình sẽ hát trong ngày diễn văn nghệ này... Mọi ng' nghĩ sao!?

Đại Thành gặt đầu :

- Ok thui! Dù sao như vậy cho chắc ăn và nhanh gọn nữa... Tui mún đi chơi trong ngày đó..

- Uhm! Vậy cậu chia sao đây Thành Vũ... – Nguyệt Trân hỏi.

- You bít hát hok!? – Hần way sang hỏi bé.

Bé nhún vai :

- Cũng sơ sơ !!!

- Vậy cũng đc roaj'! Tui và you sẽ song ca hát chính, Đại Thành, Minh Duy, Nhật Tuấn và Vũ Doanh sẽ đệm. Còn các bạn nữ sẽ lo việc hậu đài.

Nguyệt Trân nói :

- Vậy mình sẽ lo make-up !

Yến Nhi :

- Mình lo phần trang phục !

Hà Oanh :

- Mình sẽ lo khâu trang trí sân khấu !

Ngọc Anh :

- Vậy mình sẽ sắp xếp lịch, lên lịch cho cả nhóm tập !

Hần kết luận :

- Ok! Vậy là phân việc xong xuôi hết rồi nghen! Mọi ng' cố gắng làm việc nhé... Thi phần này là xong lun!
^^

- Có lên! – Cả bọn đồng thanh..

Kết thúc ngày làm việc hần chở bé đi về = xe Nuvo màu đen tuyền (sáng đi xe nào tối về xe nấy!)

Xe lao nhanh trên con đg' nhựa...

Mọi ng' đều phải ngược nhìn theo bóng dáng xe và... cả 2 ng' đi trên đó... Đẹp đôi!

=====

Dừng xe lại trước cửa nhà bé , hấn cười :

- Ngủ ngon nghen you!!!!

Bé vẫn ậm ừ chưa mút vào... Hấn hỏi trêu đùa :

- Nhớ tui ko mút vào nhà lun hả???

Nghĩ chắc bé sẽ chối ngay và bảo hấn cứ mơ tưởng, ai dè bé gật đầu cái rụp chắc chắn... Hấn ngó ra :

- Gặp cả ngày nay còn nhớ tui nữa na!?

Bé đưa 2 lên áp vào má hấn , ánh mắt trêu mến :

- Gặp hoài mà vẫn nhớ you nhiều lắm, you hỉu hok!? ^^!

Tim hấn chợt đập mạnh trước lời nói và ánh mắt...éc... quyến rũ của bé Hấn dựng xe, vòng tay ngang wa eo bé, cụng đầu vấp trán bé, nói nhẹ nhàng :

- Tui cũng rất là nhớ you, nhớ ánh mắt lẫn nụ cười, sự trong sáng của you là phép màu làm cho cuộc đời tui thay đổi !!!

Bé nheo nheo mắt :

- Biết nói nh~ lời ngọt ngào thế này từ khi nào vậy !???

Hấn cười khì :

- Từ khi wen you đó!... ^^

Bé mỉm cười ngây ngất, rồi rướn nhẹ ng' lên, chạm môi mình vào môi hấn....

Nụ hôn bé trao hấn nhanh đến nỗi hấn suýt ngất vì bất ngờ và sung sướng... ^^!

Nó mềm mại và dịu ngọt như làn môi bé, lại thoang thoảng mùi hương của hoa hồng...

Cả 2 lặng ng' trong nụ hôn... ko gian... thời gian như lắng đọng....

Con tim thổn thức nghẹn lời....

Bé dựa vào ngực hấn :

- You!

Vẫn đang trạng thái lâng lâng vì nụ hôn vừa rồi, hấn đáp trong niềm vui sướng :

- Uhm! Sao you?

- Hồi nãy, Kỳ Phong... kiss you hả!???

Hấn định uhm, thì sức nhớ ra... trợn tròn mắt tá hỏa :

- Trời... Ủa??? Sao you bít!?? 0- - - o

Bé đánh thùm thụp vào ng' hấn :

- Sao ko cản cậu ta lại, tự nhiên cho kiss thế hả????

- Cản có đc đâu, cậu ta tự nhiên... chứ tui... cóa bít đâu mà tránh... TT- - - TT hix!!! Mà sao you bít đã!???

>"<>

- Con gái mà.... ^^!

Bé cười trêu hấn... Rồi mặt bé tự nhiên nghiêm túc trở lại, bé đưa tay lên môi hấn , làn môi mềm như con gái lại hồng hồng , ướt ướt mới chết chứ (Dễ thương we?... ^^)

- You thích đc ng' ta kiss hok!?
- You giả vờ hỏi ng' hủ??? Chỉ thích you kiss thui! ^^ Bữa sau sẽ cẩn thận hơn mờ...

Rồi hân véo iu má bé :

- Ko ngờ you cũng có lúc... ghen đó ghen! Kưng... ^^!
- Ghen là bằng chứng cho tình iu!!! – Bé đáp gọn lôm.

Hắn cười phá lên :

- Thích you nhất nhất!!! ^^

Bé mỉm cười hạnh phúc, hắn là của bé.... Best boy friend của tôi!!!

Trời đầy sao, đẹp long lanh...

Bé dựa đầu vào vai hắn, mắt nhắm nghiền tận hưởng cảm giác bình yên và ấm áp...

Hạnh phúc có khi đơn giản chỉ là ở bên cạnh ng' mình iu thôi....

=====

Còn 2 ngày nữa là đến đêm diễn (Nước đến chân mới chạy >"<), cả="” bọn="” tất="” bắt="” hăng="” hái="” làm="” việc="” cật="” lực...="” mệt="” gần="” xiu="” nhưng="” ai="” cũng="” tươi="” tắn,="” mệt="” mỗi="” mà="” có="” bạn="” bè="” ở="” bên="” cạnh="” thì="” còn="” gì="” bằng="” và="” tuyệt="” hơn="” chứ="” !!!="” ^^="”>

4 boy chăm chỉ tập dụng cụ nhạc (Giỏi sẵn roài còn bày đặt tập!! 0- - - o) , lâu lâu giả bộ mệt wa' ngã lăn ra sàn làm mấy pé nhieu phen tưởng thật lúu qú lo nước gần chết (Ấm mưu ghê!!)...

- Nhật Tuấn chơi trống, nhìn cách cầm cây đánh xoay xoay đầy điệu nghệ và cách đánh nhịp quá tuyệt.... (E hèm! Dân trống chàng đang chơi là loại sịn và có giá trị lắm đó... ^^! Có lần nó hứng lên, đem ra đập chơi làm cả bọn xanh mặt - - -)

- Đại Thành chơi đàn piano, từng ngón tay lướt trên phím đàn mềm mại và nhẹ nhàng, âm bay bổng.. hòa hợp.... Khi đàn Đại Thành hòa lẫn tâm hồn với bản nhạc nên nhìn cậu ta khi đàn đẹp lãng tử... tóc bay nhẹ, phóng khoáng...

- Vũ Doanh (tên này hay phá và quậy nhất nhóm) và Minh Duy chơi guitar bar và guitar điện (theo VD nói tán gái chơi guitar là đúng chuẩn nhất ^^) , cách chơi trình diễn (làm le) nhìn cực kute và miễn chê!!! Kết hợp biểu diễn giữa rock, dance...

- Thành Vũ có thể chơi thành thạo các loại nhạc cụ nhưng (làm biếng) nên hắn thích hát song ca với pé' hơn....(Khôn!^^)

Còn công việc mấy pé' cũng ko kém phần mệt... Nằm trong sở thích và lĩnh vực hết nhưng phải tìm hiểu, chi li, tính toán, mua đồ từa lưả để chuẩn bị nên mấy pé' bận túi bụi... Y- - - Y!! Cũng may có mấy boy lun bên cạnh mún đi đâu alo 1 tiếng là có mặt ngay lập tức, dám trễ!!!

- Nguyệt Trân suốt ngày sấm soi.... da mặt cả bọn coi thử loại phấn, trang điểm nào phù hợp , và cách trang điểm sao cho đẹp nhất.

(Do mải mê với công việc wa', có lần nhỏ đang dò xét mặt Nhật Tuấn ở tình huống mặt sát mặt, tên này đang nhịp nhịp theo nhạc, ngược lên nhìn nhỏ đột ngột làm cả 2 rút ngắn cự ly....môi kề... miệng...^^! nhưng may chưa cóa ji'... hehehe...Làm thẳng ku cứ tiếc đứt ruột, xem chút nữa là đc oaj'... Mà đc ji' vậy hén!??? 0- - - o)

- Yến Nhi thì bắt Vũ Doanh chạy hực hơi (tên này tự nguyện, ko ai ép nhá), từ cửa hàng này đến cửa hàng khác.... coi đồ, về nàng tự may trang phục cho cả nhóm.... Yến Nhi ko thích mua đồ sẵn (ko hợp với mình) nên phần lớn đồ là do nàng tự làm hết , đẹp miễn chê!!! ^^

- Hà Oanh thì suốt ngày cầm quyển sách về : trang trí sân khấu to oạch và dày cộm, cô bé mún sân khấu phải thật hoành tráng, như thế sẽ góp phần làm bài hát thực hơn và lời cuốn hơn.. nên bé cũng hơi lo. May

nhờ Đại Thành lun bên cạnh giúp đỡ, chỉ thêm nên Hà Oanh cảm thấy nhẹ bớt và hăng hái thêm... ^ - - - -
- ^

- Ngọc Anh lo chu toàn, sắp lịch cho cả nhóm, khổ ghê! Ai cũng bận mịt đầu , tội....TT- - - - TT Minh cũng có hơn jì' đâu!!...

- Bé thì lo luyện giọng với hần, nhưng lúc nào cũng thấy bé ngáp lên ngáp xuống khi hần CHUẨN BỊ cất giọng ca oanh vàng, và lúc nào cũng bị bé lôi đi chơi thay cho tập luyện riêng! Bít là bị dụ dỗ nhưng hần.. ko thể cưỡng lại giọng nói ngon ngọt của bé đc!...

Nói chung là tất cả (đa số) thì cố gắng tập trung làm việc còn 2 nhân vật của chúng ta thì đang đấu game với nhau khá là hăng hái ở khu vui chơi!!! ^^

Hôm nay, theo lịch cả bọn tập trung hết ở nhà hần để ráp nhạc và luyện giọng...

Trên sân thượng nhà hần... 1 khoảng không gian mát mẻ, không gian hòa hợp, cây cảnh sắp xếp xung quanh đẹp hài hòa, đủ loại y như lạc vào chốn thần tiên, thiên nhiên 1 màu xanh của trời và cây cỏ... Trên này đã có đủ các loại nhạc cụ cho cả bọn tập nhạc... (Rảnh là cả lũ boy quây này lại thăng lên đây..... phá!!! 0- - - o)

Bé thả phịch ng' lên xích đu... ngáp!!! TT- - - TT

- Bùn ngủ dễ sợ! Tội wa lên mạng đến khuya, ngủ lại gặp ác mộng... Hix!!! Chiều chưa ngủ jì' hết bị ông bà lôi lên đây... Giết ng' ko cần dao mìn !!! >"<>

Ngọc Anh liếc bé sắc lém :

- Bà sao mà!??? Ko nghĩ đến nhóm chút nào.. Cả đám lo cho buổi diễn mún nổ óc, tui thấy bà nhớn nhơ wa' ghen... Có tập tành jì' chưa đóá! Hay suốt ngày 2 ông bà kéo nhau đi chơi!??

Bé “giả vờ” mở tròn mắt nhạc nhiên :

- Ui! Sao bà biết hay vậy!??? Ngưỡng mộ... (Mắt long lanh! ^^)

Ngọc Anh nổi sung lên, nó rượt con bạn chạy xẹt khỏi :

- Bà... chít với tui!!! GỪ....

- Heheheh..... Đố bà bắt đc tui đóá... ^ - - - - - ^!!! Nà ná na.... Bắt đi... ^^ ÚI..... >"< (bị=“” bắt=“” thiệt!)=“”>

Bé tông thẳng vào ng' hần đang chắn ngang lối , hần giữ chặt tay bé :

- Thui!! Đừng giỡn nữa, lo tập luyện nghiêm túc dùm mọi ng' đi you.... Quây wa'...

Bé mỉm cười, nhún vai :

- Đc roaj' !! Tui tập đc chưa!???

Ngọc Anh cũng chạy phăng phăng lại, cốc lên đầu bé 1 cái , mắng iu :

- Nghe lời Vũ Doanh ko là sao đây hả Thiên Thanh!?? ^^

- Kệ ng' ta, Ngọc Anh có Minh Duy rùi mờ... Ghen với tui hử???

Mặt Ngọc Anh đỏ rần lên, câu nói của bé lay sang cả Minh Duy khiến cậu ta toe toét cười :

- Ủa!??? Vậy na bé cũng bít na!??? Hihiih... Ngại ghê !!!

Cả lũ phì cười, trêu Ngọc Anh khiến cô nàng đỏ ửng mặt hơn nữa, ko bít nói sao để chạy tội Y- - - Y Hix!!!Tội nghiệp...

- Ng' ta có jì' với hần đâu... Đừng xuyên toạt mìn.... TT- - - - TT

Cả đám cười phá lên.... Ngọc Anh có lúc cũng dễ xương ác, trong nhóm cô bé có thể gọi là nghiêm nhất.. lại có lúc đỏ mặt vì lời trêu ghẹo... của “ai kia”... ^^!

- Thôi thôi! Đừng có chọc nhau nữa.... Lo tập đi nà , còn mấy ngày nữa là diễn mà ham chơi wa', đúng là....

- NHÓM DEVIL !!! ^^ – Cả lũ đồng thanh, hú lên....

Không gian như lan tỏa , nhộn nhịp và vui vẻ. Nhóm này ko cóa ngày nào là buồn....

- Hai ng' sẽ hát song ca bài “My Love” !!! Ok!?

Cả nhóm nhất trí, mấy pe' ngồi vào vị trí... nghe nhạc , còn bọn hấn dần quân vào nhạc cụ của mình....

- 1...2....3.... Let's go... Hey...

Bắt đầu là từng nhịp trống dập dìu, đánh nhịp cho cả bọn hòa theo... êm ả với tiếng đàn piano dịu dàng , quuyến rũ.... và mạnh mẽ nhưng trầm tĩnh của giutar....

Tiếng hấn hòa vào nhạc 1 cách thuần thục, nhuần nhuyễn và rành rọt...

An empty street

And empty house

A hole inside my heart

I'm all alone

The rooms are getting smaller

I wonder how

I wonder why

I wonder where they are

The days we had

The song we sang together

And all my love

I'm holding on forever

Reaching for the love that seem so far...

So I say a little prayer

And hope my dream will take me there

Where the skies are blue

To see you once again my love

oversees from coast to coast

to find the place i love the most

Where the skies are blue

To see you once again my love

Mấy pe' như lạc , hòa mình vào lời hát của hấn, nó ấm nồng và tuyệt vời vô cùng... Cả bọn chú ý lắng nghe, thời gian như lắng đọng... Gió dịu dịu , mát mẻ....

Đến đoạn song ca của hấn và bé thì.... hok thấy bé đâu hít... 0- - - o

Mất tích rồi !!!

Quay wa xích đu thì thấy bé đang.... ngủ ngon lành

Cả lũ thộn mặt ra, po' tay pe' lun....

Hấn nhăn mặt , ngồi phịch xuống chỗ bé nằm :

- Lần đầu tiên có ng' nghe bọn tui chơi nhạc mà ngủ ngon lành như thế này đó nghen!!

Nguyệt Trân mỉm cười :

- Nếu chăm chú nghen thì đâu phải là Thiên Thanh đúng hok nè! ^^

Cười xòa....

- Bé ngủ dễ thương như chú mèo í nhĩ??? ^^ – Hà Oanh nghiêng nghiêng đầu, cười nhẹ...

Hắn đứng dậy, bế bé lên :

- Uhm! Thui, mọi ng' tập tít đi, tui bế bé vào phòng ngủ nhé... (câu nói dễ làm ghê!)

Cả bọn mỉm cười ản ý....

Phòng hấn /.....

Đc trang trí = 1 màu đà và vàng theo phong cách Pháp, màu tường lẫn màu khăn voan, rèm đều trang nhã.... Đồ đạc trong phòng đơn giản nhưng trang trí hài hoà , đẹp mắt (Dù sao hấn cũng là công tử con nhà giàu) và ấm cúng. Phòng này đc ba mẹ hấn tận tay trang trí và mua đồ rất chu đáo... Quan tâm, chăm sóc con cẩn thận nhưng ko gò bó con cái theo nh~ wy tắc cổ hủ đó là phương châm dạy con của họ (dù ông bà thuộc thế hệ 7x ^^)

Khó khăn lắm, hấn mới đạp cửa vào phòng trong đc, bé cứ wọ wậy trong vòng tay hấn làm hấn nhũ phen suýt làm bé té xuống đất...

Thả nhẹ nhàng bé lên giường, hấn way lưng đi, way lại phía sân thượng. Nếu ko bọn bạn âm mưu đẩy mình kia lại nghĩ bậy bạ thì phiền phức lắm...

Đầu bọn nó đen như đầu.... của hấn !! ^^

Nhưng...

“Quái !!! Sao tự nhiên mình đi ko đc vậy ta.... “

Chân hấn như ghim lại 1 chỗ, ko phải vì hấn đang cố ý ở lại lâu mà là... bé nín ả hấn lại , chặt cứng (Dù vẫn đang nhắm mắt ngủ ngon lành ^^!)

Phòng hấn /.....

Đc trang trí = 1 màu đà và vàng theo phong cách Pháp, màu tường lẫn màu khăn voan, rèm đều trang nhã.... Đồ đạc trong phòng đơn giản nhưng trang trí hài hoà , đẹp mắt (Dù sao hấn cũng là công tử con nhà giàu) và ấm cúng. Phòng này đc ba mẹ hấn tận tay trang trí và mua đồ rất chu đáo... Quan tâm, chăm sóc con cẩn thận nhưng ko gò bó con cái theo nh~ wy tắc cổ hủ đó là phương châm dạy con của họ (dù ông bà thuộc thế hệ 7x ^^)

Khó khăn lắm, hấn mới đạp cửa vào phòng trong đc, bé cứ wọ wậy trong vòng tay hấn làm hấn nhũ phen suýt làm bé té xuống đất...

Thả nhẹ nhàng bé lên giường, hấn way lưng đi, way lại phía sân thượng. Nếu ko bọn bạn âm mưu đẩy mình kia lại nghĩ bậy bạ thì phiền phức lắm...

Đầu bọn nó đen như đầu.... của hấn !! ^^

Nhưng...

“Quái !!! Sao tự nhiên mình đi ko đc vậy ta.... “

Chân hấn như ghim lại 1 chỗ, ko phải vì hấn đang cố ý ở lại lâu mà là... bé nín ả hấn lại , chặt cứng (Dù vẫn đang nhắm mắt ngủ ngon lành ^^!)

- Báo cáo, đã 30 trôi wa mà vẫn chưa thấy đối tượng đi ra ngoài.... Tình hình bên trong rất chi là yên ả....
0- - - o – Tiếng Vũ Doanh “báo cáo” rõ ràng về “tổng chỉ huy”.

- Đã nghe, vậy là trong đó nguy hiểm òa j... Tấn công nhẹ nhàng nhé... ^^ – Nhật Tuấn “ra lệnh” , câu nói có phần đùa giỡn...

- Tuân lệnh!!!

Vũ Doanh và Minh Duy đẩy cửa vào, lén lút khê khàng...và....

Cả bọn đứng ngó vào trong, cảnh tượng hay cực kỳ...

Trong ánh nắng nhẹ hắt vào wa tấm rèm mỏng.... Nắng chan hào nhảy múa êm dịu..

Hắn và bé đang say giấc , bé nằm nghiêng trên giường, tay vẫn nắm chặt áo hắn, còn hắn thì ngồi trên ghế, kế bên cạnh bé, đầu hơi nghiêng.... Ngủ 1 cách ngon lành...(Nhìn như 2 thiên thần đang ngủ ^^! ko vướng ưu tư bụi trần)

Tim run lên nhẹ nhẹ, khấp động...

- Chụp hình kỷ niệm đi mày!!! Tao nhìn 2 đứ đũa ngủ ghen tị we’... TT- - - - TT

- Kekekekke... OK!

Vậy là 1 buổi tập coi như tan tành, vì sau đó cả bọn lăn kên ra phòng hắn..... ngủ !!! Sleep!!! ^^

=====

Cho đến buổi trong đại ngày hum nay thì thông báo với các bạn là bọn nó... vẫn chưa tập tành ra hồn cái gì cả.... Bữa đó bé ngủ (ko tính nhé) , bữa sau Thành Vũ bị đau họng, hát ko nổi (ngủ đầu nghẹo wa 1 bên, ê ẩm làm biếng hát) , cả đám kéo nhau đi ăn.... kem ^^ . Bữa sau thì trời mưa, ko tập nũa, kéo nhau đi tắm mưa... *- - - - * Pó tay lun!...

Tối hum biểu diễn....

- Thoa phấn cho mấy boy chưa Hà Oanh!??? Tui đang trang điểm cho Thiên Thanh nè...

- Rồi rồi!!! Vũ Doanh đâu!! Ra đây thoa phấn nhanh coi!!! – Hà Oanh kêu ré lên – Giờ mà chạy đi đâu vậy ko biết!!! ><”>

- Ông bạn đi tán gái rồi!!! Kêu Yến Nhi nó ra kéo đầu vô cho nhanh ! – Nhật Tuấn cười nử miệng, xung quanh nó bọn con gái đứng đông như kiến.

- Trờ ại! Nhanh đi, sắp đến giờ rồi mà sao mấy ng’.... MẤY CÔ LÀM ƠN RA HẾT CHO NG’ TA TRANG ĐIỂM COI!!! LÀM JI’ MÀ ĐỨNG ĐÂY CHẮN NGANG ĐƯỜNG ĐI THẾ NÀY.. – Ngọc Anh đỏi hết đám con gái fan bọn hắn ra thẳng cẳng , ồn ào we’....

Bọn kia háy Ngọc Anh , cô bé cũng ko vừa cầm nắm đám :

- Mún ăn đòn hok!? GAME OVER NHANH !!!!

Làm bọn kia chạy xẹt khỏi!! ^^ . Bọn hắn cũng đc thả ra, thở phào nhẹ nhõm....

- Rồi! Trang điểm cho mấy tên này nhanh đi Nguyệt Trân! Trễ wa’ rồi...

Ngọc Anh hỏi thúc, cô bé có vẻ căng thẳng wa’... Minh Duy mỉm cười đưa cho cô bé ly nước :

- Cười cái dễ thương hơn đó... Bọn này sẽ ko làm nhỏ thất vọng đâu! ^^ Yên tâm...

Cô bé gật đầu, mặt ửng ửng trước nụ cười lún đồng tiền có duyên của Minh Duy :

- Ông lo mà làm ăn cho đàng hoàng vào, đừng có mà vừa chơi vừa cười... tán gái nghe chưa hả!???? – Cô bé nhéo Minh Duy 1 cái làm nó la oai oái.

Cả đám phì cười.... ^^!!!

- Hi!!! Chào các bạn, chuẩn bị đến đâu oaj’ vậy!????

Cả đám nhìn ra, là Kỳ Phong...

Cậu ta đang cười toe toét, mái tóc đen vuốt keo ngược ra sau lảng tử, bộ đồ phá cách, bụi bụi kiểu hip-hop màu đen, xám ; vẫy tay chào cả bọn.

Bé và hấn cùng nói :

- Hum nay trời có bão hả Kỳ Phong!???

Làm cậu ta tròn mắt, nhưng cũng mỉm cười vì biết đó là lời trêu mình :

- Heheh.... Wa chúc 2 ng' cố gắng thi tốt thôi !!! Hum nay tui cũng có tiết mục hát đó, nhớ nghe rùi cho ý kiến nghen!!

- Ok! Sợ tui đang nghe thì lẩn đùng ra ngủ thui! ^^ – Bé nói tỉnh bơ.

Cả đám bịt miệng cười...

- Nói jì' nghe ghê dữ... Àh! Thiên Thanh, ra đây tui có chuyện mún nói với bà nè....

Bé đang trang điểm nhưng cũng gật đầu,thong thả đi ra...

Nó ướt nước bọt, ko phải vì bé hum nay xinh mà là.... (chưa trang điểm xong) nhìn giống.. ma nữ.. Mặt bé trắng bóc... >"< hèn=" jì=" nãy=" giờ=" hấn=" ko=" dám=" nhìn=" thẳng=" bé,=" lữ=" kia=" cũng=" vậy!=">

- Đứng xa xa ra 1 tí !!!

- Uhm'! Rùi coá chuyện chi!? ><" nói=" nhanh=" tui=" còn=" trang=" điểm=" nũa,=" để=" vậy=" thấy=" ghê=" wa'...=">

- Bà ko trang điểm cũng giống trang điểm thui!! ^^

- >"< wánh=" chít=" giờ!=">

Kỳ Phong mỉm cười :

- Hum nay cá độ nhé! Ai thắng đc Thành Vũ... ^^! Chịu hok!?

Bé trợn mắt (Oh my god!) :

- Giỡn hể! Sao cá jì' kỳ vậy!?

- Bà ko đc từ chối đâu. Có dám hok nè!?

Bé nhú mảy :

- Ok! Sao cũng đc... Mà ông thích hấn lắm hay sao mà nhìn hấn suốt ngày vậy hả!???

- Kệ tui! Bà ghen hả /./

Bé nhún vai, đi vào trong :

- Ko thèm ghen với... GAY!!! ^^ Hờ...hờ....hờ...

Kỳ Phong mỉm cười.... “Vợ chồng” nhà này ham thi đấu ghê, cá sao cũng ok hết! Đúng là hợp nhau... Chuẩn bị có trò vui chơi rồi.. ^^!

12. Chương 12

Tiếng MC ” Kiều Trang nhí nhảnh ” vang lên đầy phấn khích và hào hứng :

- Sau đây là phần trình diễn của “hoàng tử hoa hồng” Kỳ Phong..... ^- - - - - ^ Yesshhhhhhhhhh.....

Kỳ Phong xuất hiện chói lóa và vô cùng rực rỡ.... Phong cách hip-hop hơi bụi, ngổ ngáo và nụ cười trẻ trung, quyến rũ hết tất cả các cô gái (chủ yếu là fan của KP) hiện đang có mặt tại trường và nh~ pe'... đang lìm dìm ngủ ở nhà. ^^ (cái nì có phát trên TV mờ)! Tiếng hét cổ vũ (mang rợ) của đám fan làm nhũu ng' suýt ngất :

- Hoàng tử... Kỳ Phong....

- *****AAA.... (có vấn đề về não chắc!! - -)

- L...O..V....E..... A.... (lạc giọng òa j , hém hét nổi nữa...)

-

- Bài hát mà Kỳ Phong mún gửi đến cho các bạn và ban giám khảo có tên là ” Spun”... mang phong cách hip-hop.. Mong mọi ng’ có 1 buổi tối sôi động và vui vẻ... ^- - - - ^ 1...2...3.... NHẢY LÊN NÀO..... YESSHHHHHHHHHHHHH...

Tên này đúng là có khiếu thu hút mọi ng’, hẳn vừa nói dứt câu, nhạc đã nổi lên ầm ầm, sôi động, tất cả như hét lên hòa vào điệu nhạc và điệu nhảy của KP.... Tên này nhạc điệu nghe và hot cực kỳ, y như vũ công chính cống, nhìn đẹp mắt và các động tác nhuần nhuyễn vô cùng....

Trong cánh gà..

- Ê bà! Leo thang cẩn thận nghe chưa!??? Nhìn bà leo tuj thấy ón wa’... Hay thuj đi!??? – Đại Thành khổ sở, van nài Hà Oanh... T- - - T

- Thuj jì’ mà thuj... Phải vậy nó mới hoành tráng và mới đẹp chứ!?? Coi chừng mình thua tên này bây giờ... Chịu khó 1 tí mà nó thưởng điểm nhiiu, hiiu chưa??? – Hà Oanh gắt.

- Thôi bà nội! Làm như bà bít là thêm điểm oaj’ nhưng bọn tuj đau tim... sao mà hát hả!??? Làm ơn xuống dùm coj.... – Vũ Doanh ôm tim – Con gái con đứa mà leo trèo, xấu we’....

- Kệ tuj nhá... Mấy ng’ ồn ào we’... Để im tuj làm coj... Lo mà hát đi.... Tập trung dùm chút đi, tuj hém seo đâu! ^^ Yên tâm.

- Uhm! Nhưng mà cẩn thận nhé, đừng ham hố wa’... Y- - - Y !!! Ê!!! Ngọc anh... Bà cũng lên hả.... 0- - - O – Đại Thành hét lên, trợn tròn mắt – Minh Duy đâu???? Đỡ bả kìa /// Té bây giờ....

- Tuj đây !!! Ông làm tuj giật mình àh!!! Ê, Ngọc anh cẩn thận nghe chưa!??? Té gãy chân, băng bột một lăm ó!! – Vừa nhắc nhở, nó vừa nhắc bồng Ngọc Anh lên, leo lên thang.

Yến Nhi nhe răng cười khi khi :

- Truj’... 2 nàng té cóa 2 chàng dễ xương tự nguyện công, đưa đón chứ lo jì’ hén!?? – Nhỏ nháy mắt với 2 bé, làm cả lũ cười ầm lên còn 2 cô bé kia mặt đỏ ửng...

- Yến Nhi!!! >”< wanh’=“” chít=“” giờ=“” nha!!!=“”>

Nói chung không khí trong này lạc hẳn với vũ hội ngoài kia... Tất cả ko đứa nào bít, KP đang biểu diễn , lo cho nhóm mình thoải, chuyện đóa tính sau, vả lại bọn nó cũng chả để ý chj mấy chuyện đó... Chút roài bít aj hát hay hơn aj... Heheheh....

Bé đang ngồi gác chân thu lu trên bàn trang điểm, suy nghĩ... Hẳn tiến lại, nghiêng nghiêng ng’ hỏi :

- You!??? Sao thế!? Căng thẳng hả!???

Bé lắc đầu :

- Hok cóa căng thẳng jì’ hết áh! Tuj đang suy nghĩ lời của Kỳ Phong....

- Nó nói jì’cơ!?!? – Hẳn nhíu mày.

- KP nói là nếu thua phải nhường you choa nó...

Hẳn trợn mắt :

- Nhìn cái mặt you sao giống chuẩn bị đưa tuj cho nó wa’ vậy!? >”<>

Bé cười phá lên :

- HAhahaha..... Sao you bít hay vậy hả!??? Chắc vậy wa’....

Rồi bé giả đồ sục sịt , lấy “khăn” chùi chùi khoé mắt, làm ra vẻ đau khổ y như chuẩn bị....gả con gái đi lấy chồng xa 0- - o :

- Con đi cẩn thận nhé! “Mamma” ko cần đâu! ^^!

Hắn gõ cái cốc lên đầu bé (nhẹ thuj... mắng iu mờ) :

- Đừng cóa mà giỡn nữa!! Định “gả” tuj cho tên Gay đó thiệt hay sao mà nghe you nói ghê wa’... Y- - - Y

- Bậy bạ! Chít cũng ko choa you với tên đó là 1 cặp đầu! Tuj với you... xứng đôi hơn! – Bé nhăn răng cười.

Hắn cũng mỉm cười, gật đầu! Bé dễ dụ we’... Mới nhăn mặt nhăn mày giờ cười toe toét lại rồi! Trẻ con ghê... Vậy nên hắn mới iu bé chứ ^^!

Nguyệt Trân tiến lại gần 2 đứa :

- Ê Thành Vũ! Ra đi, đến lượt bọn mình rồi đó! Cố nhé....

- Ồ! Tuj ra liền....

Hắn way lại nựng lên cái má bồng bồng xinh xinh ửng hồng của bé :

- You cố nhé! ^^

Và chạy đi... Bé nhìn theo mỉm cười, hạnh phúc... Iu hắn wa’ àh! (Ặc! 2 ng’ này thật là... >”< gừ=“” gừ=“” ghen=“” tị=“” chít=“” đc=“” !!!=“” -=“” -=“”)=“”>

- Hehehe... hạnh phúc we’ ta, nè nhỏ! Mang cái nì vào....^^!

- Uhm!!!!....

=====

Kỳ Phong vừa dứt bài hát, nh~ ng’ khiến dụng cụ nhạc đã vào và sắp xếp đồ cho bọn hắn.... Ban giám khảo quy định : Thí sinh tự chuẩn vị nhạc cụ trình diễn.

- Oh! Cảm ơn phần trình diễn của hoàng tử Kỳ Phong ngen.... Thưa các bạn.... Sau đây là phần trình diễn của 5 chàng hoàng tử nữa..... ^^! – Tiếng MC ngân dài chữ Hoàng Tử.

Như đã đón ra, tất cả chột hét lên nồng nhiệt....

- Hjhjhj.... VÀ SAU ĐÂY LÀ SỰ XUẤT HIỆN CỦA CÁC “CHARMING BOY” TRƯỜNG CHÚNG T*****AAAA..... ^- - - - - ^!!!!!!!!!!!!

Đáp lại câu giới thiệu là sự hưởng ứng nhiệt liệt và vui sướng của các fan.... Ai là hoàng tử của bạn nào!!!! ^^

Cả bọn lần lượt đi ra, hắn lấy micro của MC, nở nụ cười nhẹ.... Chỉ vậy thôi cũng khiến choa “hoa khô” khối 12 này phải đỏ mặt e then sung sướng ^^.... (Ếc ếc...)

- *****AAAAAAAAA.....

Khán giả đứng hết lên để chiêm ngưỡng dung nhan bọn hắn... Handsome we’ đi mất!!! Xúc động và tuyệt vời.....

Cả bọn dàn quân ra vị trí đặt dụng cụ của mình, tất cả bọn hắn đều có phong cách riêng của mình, nhưng vẫn cóa đặc điểm chung là đứng cạnh nhau “xinh dzai” kinh! Tất cả đều mặc áo vest tây đen, áo ngoài ngoài để hở hũng, xoắn cao tay áo, giày ba ta trắng đen và cà-ra-vát thắt hồ.... (Ăn mặc ji’ mờ lãng tử thía!) Tóc dựng vuốt keo, riêng Đại Thành tóc mái hơi dài ở trước.... Phù hợp với phong cách tuổi teen nhưng vẫn xinh...

Hắn đỉnh đạc trong vai trò hát chính và lần đầu tiên trong lịch sử, hắn cười trước đám đông... hiền lành và cực kỳ dễ thương... Á! Cóa ai xiu hum vậy hen!....^^.

Vũ Doanh chơi guitar , cười toe toét vui vẻ , ko 1 vướng bận, nụ cười làm nhieu nàng bị mê hoặc , nhằm tưởng cậu ta là ng’ hiền lành, nhưng ko dễ đâu nha ///....

Minh Duy đang chỉnh dây đàn, ko cười gì.... nhưng các fan vẫn ái mộ gọi tên theo, lạnh lùng nhưng vẫn kute.... (Ếc! 0- - - o)

Nhật Tuấn chơi trống, xoay xoay cây trống đầy điệu nghệ (làm le trước đã ^^!) , và nháy mắt với các fan, làm cả lũ hú lên, ngất ngây.... Hehhehe....

Đại Thành chơi piano, đeo kính gọng đen đầy lãng tử..... Woa! Gương mặt baby thể kia mà đeo kính thì... Hix! Xinh we'.... Y- - - - Y...

Hắn nói nhẹ wa micro :

- Chào các bạn và thầy cô... Hôm nay, chúng tôi muốn gửi đến mọi ng' bài hát :” My love”... Mong mọi ng' có 1 tình iu, 1 cuộc sống như ý , hạnh phúc và tuyệt vời bên cạnh ng' mình iu thương, gia đình và bạn bè.... Happy day !!! ^^!.....

Tất cả khán giả ò lên vì lời chúc lãng mạn và ý nghĩa của hắn , tiếng vỗ tay ngân dài , có ai đó xúc động mắt ngấn lệ nhưng tiếng vỗ tay có khi là to nhất đó...

Nhật Tuấn và Đại Thành vào nhạc trước.... tiếng nhạc ngân lên nhẹ nhàng và dịu dàng..... vang theo tiếng trống và âm hưởng nhẹ nhàng của guitar.....

Tiếng hắn vang lên ấm nồng và ngọt ngào.....

An empty street

And empty house

A hole inside my heart

I'm all alone

The rooms are getting smaller

I wonder how

I wonder why

I wonder where they are

The days we had

The song we sang together

Không gian như lắng đọng và nhường chỗ cho tiếng hát của hắn, tất cả đều im lặng, giơ tay lên đung đưa theo điệu nhạc của hắn.....

Đến đoạn này, tuyết rơi nhẹ nhàng và trắng xóa.... (Tuyết nhân tạo áh nha! Do 2 cô bé nghịch ngợm ở trên kia rải xuống ó! ^^)

Hắn mỉm cười , chỉ tay vào trong :

- My Love.....

Bé xuất hiện , tất cả như nghẹt thở, im lặng..... Ko chói lóa cũng ko gây rục rở nhưng bé làm ng' khác chú ý bằng vẻ đẹp bí ẩn và dịu dàng.....

Bé đi từ từ ra, vận trên ng' bộ váy màu trắng tinh khôi , viền ruy-băng và đăng-ten xinh xắn ở eo, chân váy càng làm nổi bật làn da trắng hồng của bé hơn; tóc uốn xoắn để xỏa dài tự nhiên phần đuôi, 2 bên thắt bím cột dây màu trắng , mang chiếc vương miện nhỏ trông bé cứ như 1 nàng công chúa thật sự xinh xắn và trong sáng.... Bé mang mặt nạ màu trắng có đính cườm viền xung quanh và lông chim.

“- Hì! Thành công – Cả bọn nháy mắt nhau....bé xuất hiện đúng là làm cho tất cả phải im lặng mà chiêm ngưỡng.... ^^! “

Bé cất giọng hát dịu dàng song ca cùng hắn và mỉm cười.... Hắn đưa tay nắm nhẹ tay bé... Cả 2 cùng hát.....

Oé! Xinh wa'... Cả 2 mặc 2 bộ đồ khác màu nhau (trắng – đen) nhưng đứng cạnh nhìn xứng đôi kinh khủng...
Hợp we'... (ghen tị we'.... - -) ^^

And all my love

I'm holding on forever

Reaching for the love that seem so far...

So I say a little prayer

And hope my dream will take me there

Where the skies are blue

To see you once again my love

oversees from coast to coast

to find the place i love the most

Where the skies are blue

To see you once again my love

.....

Bé trình diễn đầy tự tin và chuyên nghiệp ko thua ji' hần, dù chẳng tập với hần buổi nào ! Dù sao bé cũng là học sinh giỏi, hay đại diện cho toàn trường phát biểu trong nh~ buổi lễ wan trọng nên tự tin trước đám đông là tất nhiên... Hay là vì hần và bé wa' hợp nhau nên.... ^^!

Bài hát vẫn đc ngân lên nhẹ nhàng và ấm áp.....

Kết thúc bài hát đc rải hết sân khấu là tuyết trắng và giấy đủ màu bay phấp phới.... Lãng mạn wa' !!!

Tất cả đều đứng dậy vỗ tay hết sức có thể, wa' tuyệt vời..... từng lời như hòa quyện vào nhau khiến ng' khác nghe xong mún... ôm nhau thật chặt , ngọt ngào wa' /.... TT- - - TT

Hần và bé mỉm cười nhìn nhau thật lâu, tay vẫn ko rời

Hần hôn nhẹ lên má bé :

- You tuyệt lắm!!! My baby....

Lại 1 tràng pháo tay nữa ồ lên... Cả đám cúi chào khán giả, định đi vào thì....

Thầy hiệu trưởng lên sân khấu , thầy cười hiền lành với cả đám :

- Chào các em! Àh... Các em đứng đây lun đi.... ^^!

Tất cả xôn xao, hém bít là có chuyện gì nữa đây! Xưa nay thầy nổi tiếng là hơi bị cổ hũ ó nha. Run wa' àh!

- Thầy cũng nằm trong ban giám khảo. Vừa rồi nghe Thành Vũ và cô công chúa bí ẩn này song ca, thầy thấy rất đỗi ngạc nhiên và hạnh phúc.... Còn các em ở dưới thấy thế nào /.....

Ồ..... Thầy đang khen..... ^^! Tất cả xúc động vỗ tay như bắp ran (Tối nay chắc chắn có ng' bị xưng tay vì vỗ wa' nhieu... ^^)

- Thầy rất vui nếu 2 em hát típ 1 bài nữa, và có thể cho thầy và các bạn chiêm ngưỡng khuôn mặt thật sự của em đc hok!? – Thầy way sang nói với bé....

- Biz....Bizzzz..... Đúng đó.... Đúng đó....

Bé nhìn hần, hần mỉm cười :”Đó là quyền của you!! ^^”. Bé nhẹ nhàng nói :

- Em rất vui vì thầy đã có lời khen quý hóa với em và Thành Vũ.... Và... Ngày mai có lễ hội khiêu vũ của trường, em sẽ tháo mặt nạ ra àh! Bây giờ... ^^! em chưa đc phép của ox em àh!! Em xin lỗi.... ^^!

Ồ!!!!..... Ngạc nhiên ghê..... Bé gọi hần là... là... ox..... xã....

Cả bọn nhanh tay đỡ hần hok may hần.... ngất òa!... Tội lỗi!... †††

Bé wáy sang nhìn hần , mỉm cười.... Hần sung sướng we' trời lun , tỏ tình shock dễ sợ (Đâu thua ji' hần đâu ^^!)

Khán giả cũng ồ lên, sự kiện vui wa' mà.....

Thành Vũ nói to :

- Đáp ứng lòng mong mỏi của mọi ng' đối với bọn mình, bọn mình sẽ hát típ cho các bạn bài... nào nữa đây àh!!!!!! ^^!

Tất cả ủa lên, mỗi ng' 1 bài, ko khí cực vui vẻ, náo nhiệt.... Cả bọn kéo mấy bé hậu đài ra hát cùng..... AAAAAA.... Vui we' đi àh!!!

1 buổi tối đầy niềm vui.... ^^!

Cả bọn sau khi wậy tưng bừng ở sân khấu hội trường , giờ típ tục làm choa khu giải trí ” WP- STAR” đã rộn rã náy càng ồn ào hơn....

Dù đã tối muộn (11h) nhưng ở đây sáng như ban ngày... nườm nượp ng' ra vào, các trò chơi vẫn còn đông khách chán mừ. Khu giải trí có phòng ăn , chơi game và mua sắm riêng biệt, dành riêng choa tuổi teen nên mở rất muộn, thường thì hok cóa đóng cửa do mọi ng' chơi cuồng nhiệt we'... ^^!

Cả hội đang bàn về đêm dạ hội tối ngày mai....Cũng là sắp chia tay năm III oà! còn ji'. Mấy bé bàn tán về chuyện chọn trang phục, còn bọn hần ngồi đoán xem mấy bé sẽ... mặc đồ gì' choa ngày mai... - - !!!

Pe' cười bảo :

- Mấy bà lo chi chuyện đó , ngày mai đến nhà tui đi. Tui choa mấy bà coi mấy cái váy mámy tui mua cho tui mà tui hểm có đựng đến bao giờ. Thích cái nào chọn cái nấy! ^^ Ghi chú nè : Nhieu và hơi bị đẹp đó nghen, nhưng theo tui thì... sến toàn tập, hhihii.. do ko hạp mấy cái áo đóa. ^^!

Nguyệt Trần nhăn mặt :

- Vậy thì phiền bà wa'. Bọn tui cóa thể tự chuẩn bị đc, ko cần nhờ bà đâu!

- O! Sao bà lại nói thế... Bọn mình như ng' nhà mà. Cứ coi như của mámy tui gửi tặng mấy bà đi.

Hà Oanh đồng tình :

- Tui nghĩ NT nói đúng đấy, như vậy ko tốt. Bọn tui ko mún ng' ta nghĩ bọn tui wen bà là mún lợi dụng bà, tin đó chẳng hay tí nèo. >"< mượn="” áo="” cũng="” có="” khi="” cho="” là="” vậy="” đó.="”>

Nhưng bé phản đối liền :

- Mấy bà thật là vớ vẩn, tình cảm mấy bà dành cho tui hồi giờ cóa bao giờ thay đổi đâu, nay sao lại nghĩ như thế. Cho nên tui mới tiết lộ thân phận mình ra, như thế tui sẽ ko cóa đc nh~ ng' bạn tuyệt như mấy bà. Đừng có mà nghĩ như vậy, tui bần đay....

Pe' nhìn cả bọn, ánh mắt chan chứa nỗi buồn..... Mấy pe' nhìn nhau, mỉm cười với bé :

- Thui đc rồi! Đừng cóa mà trưng bộ mặt... “nhìn thấy ghét” của bà ra nữa.... ^^! Bọn tui hỉu rồi, mai sẽ đến nhà bà, đc chưa nào!? ^^

Ngọc Anh nhéo lên cái má bồng bồng của bé 1 cái, nựng iu.

- Dễ ghét wa' àh!

Cả bàn cười vui vẻ.

Bọn hần cũng nhìn nhau cười , các bé của bọn hần tuyệt như thế mờ! Càng lúc càng khám phá ra con ng' mấy bé thật khác so với nh~ cô gái xung quanh bọn hần.... Đây lòng iu thương, ko so bì tị nạnh nhau , lại có 1 trái tim ấm áp nữa.... ^^!

Hần gõ nhẹ nhẹ lên bàn :

- Bít bọn tui mún nói jì' với mấy you hok!?

Mấy bé trở mặt :

- Hư!? Nói jì'!?

Bọn này nháy mắt :

- Tôi bít rồi đó nghen...

- Bọn tui iu mấy bà nhất!!! ^- - - - - ^!!!!!!!!!!!!!!

Cả bọn nói thật to, làm mấy bé tròn xoe mắt,sau đó đỏ mặt sung sướng, cười toe toét....

Hết 3/4 số khách trong khu giải trí nhìn cả bọn, 1/4 còn lại hiện trong nhà xe nên ko thể nghe thấy (^), bất giác mỉm cười.... Tuổi trẻ hay thật!

=====

- Trời ơi! Sao mấy bé lâu vậy hén???? >"< hồi="” hộp="” we'....="”>

Vũ Doanh đi wa đi lại, nhăn nhó....

- Ông làm jì' mà như chuẩn bị đi lấy vợ hay sao vậy!? Ngồi xuống đùm cái coi, chóng mặt we' nè....

- Ông cũng run vậy mà la tui! - -

Nói kháy xong 1 câu, nó ngồi phịch xuống cái ghế cạnh Đại Thành... Cả bọn đang nóng lòng chờ ng' đẹp của mình xuất hiện. Mặt tên nào tên nấy căng thẳng vô cùng. Dù quạt bay vù vù, thời tiết hum nay theo đài pm là vô cùng đẹp để đi chơi thì bọn nó tên nào tên nấy, mồ hôi mẹ mồ hôi con chảy ròng ròng....

Hồi hộp....

Tích... tắc... tích....

- Đứa nào khiêng đồng hồ xuống , đập đi mày! Nó kêu tao mún nổ tim lun nè... >"< --="” minh="” duy="” phán="” cho="” 1="” câu="” xanh="” rờn.="”>

- Nó cóa tội tình jì' mà mày làm áx vậy!? - Nhật Tuấn cười nửa miệng - Nếu là tao tao làm nó nát từ lâu rồi, tội jì' đập! ^^ (Ặc! Nói áx hơn!)

Đang cãi nhau vụ đồng hồ thì.....

- Nè! Sr mấy ông nha, đợi lâu hok!? Trang điểm hơi lâu ,.....

Theo thói quen bọn hần nói nhanh :

- Cũng ko lâu lắm.,....

Thì chợt cả bọn im bất,.....

Choáng...

===

Sau đó là tiếng kêu vô cùng ai oán của Vũ Doanh :

- Trùi ui !!! Mấy bà làm jì' mà y như chuẩn bị đóng phim... kiếm khách bí ẩn dzũ vậy !??

0- - - o.... Đồng loạt các con mắt của mấy bé đều mở to tròn trĩnh , trông ngây thơ vô cùng nhìn lũ con trai....

What!????

Kiểm khách???

Bí ẩn!???

Giống bọn này na!??????????? (>>>>”<)>

=====

Buổi khiêu vũ đc tổ chức tại 1 căn phòng đặc biệt của trường (phòng này dành cho các lớp học múa), trang trí vô cùng đẹp mắt và long lanh, dây rợ đủ màu, treo khắp nơi (may là màu sáng, màu tối ng' ta tưởng lễ halowen ^^), đèn đủ sắc trang trí lung linh và huyền ảo... Hoa tươi đc gắn ở khắp nơi thay vì hoa giả nó sẽ ko thật: họ hàng nhà hồng là nhìu nhất, rồi lys, mẫu đơn,.. lung linh đa sắc./// Bàn tiệc thì khỏi phải nói nhìn là mê, đồ ăn thức uống bát ngát, ngon miệng và cách trình bày rất khéo.

Tiệc, khiêu vũ kết hợp với..... các phần thi để bình chọn hotboy & của trường, cặp đôi dễ thương nhất của trường. (Ai tham gia nào! ^^)

Bữa tiệc đang xôn xao thì cả bọn xuất hiện hoành tráng và bí ẩn.....

Tất cả mọi ng' đều phải nhìn ra, sững sốt...

Từng đôi 1 đi vào, tất cả đều mang mặt nạ nhưng (ngu sao mà nhận hẻm ra) tên của từng tên đang đi vào... Bọn hần lịch thiệp, hào hoa trong bộple đen tuyền, tóc chải vuốt dựng lên (Kute!!! ^^) may ko giống nhím là mừng oaj'.. hihi!! chỉ có Đại Thành và hần là để tóc dài lãng tử thui....

Còn các bé hỡ??? Nhìn phần đầu... Ok! Tóc bé đc làm đẹp nhất (), 2 bên xõa dài, phần sau uốn loạn xoăn kéo cao lên y như nàng công chúa ngây thơ mà kiêu diễm, gắn thêm quanh tóc là những hạt cườm óng ánh màu trắng, như tuyết rơi (Đừng ai tưởng nhầm bé bị gàu nha! - - !!!!) Còn tóc các bé khác cũng đc trang trí kỹ lưỡng và đẹp phù hợp với từng ng', mang 1 chiếc vương miện nhỏ màu trắng trên đầu. Trang điểm sắc nét và quyến rũ vô cùng....

Còn ở phần dưới??? >"< các=" bé=" trùm=" 1=" tẩm=" khăn=" xung=" quanh...cái=" này=" ng'=" ta=" gọi=" là=" áo=" choàng...^.= " thấy=" xiu,=" bít=" mấy=" bé=" mặc=" ji=" bên=" trong..????=">

Vì chuyện ăn mặc này mà Vũ Doanh bị cả bọn xúm wanh'... Tội có ý định sàm sỡ con gái. . Thấy mấy bé ăn mặc bí ẩn we', cậu ta định lại "vén áo mà coi" mấy bé mặc ji' thì ăn ngay cái đấm ngay mặt... Éc...éc... Vậy mà còn bị cả đám hủi lằm cóa ý định ko tốt, xúm vào đập.. † Tội lỗi.... †

Cả hội nhanh chóng hội nhập vào bữa tiệc, các ánh mắt ghen tị cứ dõi theo....

Hần và bé đang ăn nhẹ thì :

- Chào anh Thành Vũ !!! - 1 cô gái xinh (mún) đập lại gần hần, gần gũi như đã quen lâu, ôm cánh tay hần thên mật. (Ặc!)

Hần way lại, mặt ngổ đực ra cố rặn coi thử con nhỏ nào cóa wen mình hém nhưng hoàn toàn mù tịt..... nhớ hok nổi. Còn bé thì cười mím khó hủi (Ai bít bé đang nghĩ ji' sau nụ cười đóa ^-^).

- O.. Uhm! Chào,... - Hần chỉ bít áp ứng mấy chữ lắc ngất.

Con nhỏ vẫn cười (hiếm) :

- Anh we^ n em rồi na!? Năm ngoái em cùng anh thi hotboy - của trường mình mà.

Hần và bé suýt cắn lưỡi :” Trường mình hết hay sao mà chọn 1 con nhỏ xấu xí như thế này làm nhi!???

” 0- - o

Quả là con nhỏ này (theo con mắt nghệ thuật của bé) thì nó hơi giống mấy bà.... phù thủy xấu xí cười chối bay bay trên ko, chỉ khác là nó ko cóa cầm chổi thui. Nó vận trên ng' bộ váy ĐEN XÍ đính kim tuyến xung quanh, nhìn xa tưởng cái áo bị lủng nhìu lỗ, tóc quăn như tổ quạ lâu ngày chưa chải... Xấu thía mà đc chọn làm hot girl, >"< bắt=" công=" vậy=" nhĩ????=">

Mặc cho hấn thanh minh với bé bằng “mặt” là chả wen con nhỏ khùng điên này thì con hot girl kia vẫn ôm cứng cánh tay hấn (lịch sự lắm hấn mới ko giằng ra đóa) :

- Tối nay mình sẽ là 1 đôi anh nhĩ?????

Nó phán 1 câu mà cả hấn và bé đều tưởng nghe nhầm :

- 0- - - o Ji!?! Sao tôi lại phải cặp với cô chứ!? Hay là cô (xấu xí we’).... nên ko cóa bạn đi cùng.

Con nhỏ mỉm cười (tinh wai’) :

- Dạ hok! Nhiu ng’ rủ lắm đấy chứ nhưng em ko đồng ý. Em mún đi với anh thui. Nh~ ng’ khác ko xứng tâm của em. (Ặc! Kiêu lạy) Toàn là lũ vô dụng, ngốc nghếch...

- Why!? – Hấn bực mình.

- Em thấy em đi với anh mới hợp, còn cô gái này.... – Nó nhìn wa bé , mỉm cười ẩn ý – xấu từ đầu đến chân.... ai lại đi dự khiêu vũ với chàng hoàng tử của đêm nay lại ăn mặc như ăn mày thế này!? Bộ ko có áo mặc na cô bạn!?? Hay áo mặc xấu xí wa’ nên phải che đi....

Nó nói mĩa bé, giọng cợt nhả và vô cùng...vô cùng... xúc phạm tới bé....

Hấn như tức điên lên, nếu mà ko giữ ý chắc hấn cho con nhỏ này vào nhà thương rồi.... Ồ hok! Thăng tiến nhà xác lun chứ , dám nói xấu bé trước mặt hấn!? Giữ... Giữ....

Nhìn sang bé hấn ngạc nhiên là mặt bé ko biến sắc, lại còn cười mỉm nữa chứ??? >”< chắc=“” bé=“” nhin=“” ko=“” đc=“” nên=“” mới=“” cười=“” ngô=“” nghê=“” thế=“” kia.=“” (Ặc!=“” suy=“” nghĩ=“” ji=“” kỳ=“” vậy!?=“” 0=“” -=“” o)=“”>

Hấn định phản pháo lại , bộp cho con nhỏ vô duyên này 1 trận thì nhanh như cắt , hấn thấy mình bị kéo lại 1 bên. Bé nhìn hấn, mỉm cười, tay ôm chặt tay hấn , tay kia đã đc hấn rút nhanh ra khỏi tay con nhỏ kia :

- Mượn ox của tui này giờ hơi lâu rồi đó ghen. Bây giờ tui mún nói chuyện với ox của tui, bạn có thể đi đc rồi đó....

Bị bé nói 1 câu shock hông, con này sùng mặt :

- Đây, ăn nói cho đàng hoàng, ai ox của bạn hả????

Hấn cười nửa miệng :

- Ko là tui chẳng lẽ là cô bạn àh!?

Nó cứng ngắt họng... áp ứng :

- Xấu mà chảnh vậy hả??? (Nói ng’ ko nhìn lại mình - -) lại còn chần nữa, coi chừng mấy hoàng tử sớm đó con! Hahahha....

Nó cười khoái chí vì câu nói... vô duyên của mình. Chảnh ax’..

Tất cả mọi ng’ đều đổ con mắt lại nhìn bé , dò xét....

MẤY bé khác tất tả chạy lại bên bé, dàn 1 hàng

4 bé chỉ ngay mặt con nhỏ hot... dog ji’ đó, nói thẳng :

- Đây! Ăn nói cho đàng hoàng nghe chưa!? Tưởng là hot dog (Ặc! ^^) thì ngon hử??? Tưởng cóa mấy thằng con nít nó theo thì ngon hả???? Nhìn lại mình trước gương chưa mà chảnh vậy bà t8m??? - -

Cả đám số 1 tròng phản pháo lại con bé hot girl làm con nhỏ này sùng lên :

- Hừ! Giỏi nói miệng lắm, chút lên thi hot girl ai thắng rồi bít nhé....Đừng cóa ở đó mà ghen tị với nhan sắc của tui (Ặc.. Ặc!)

Nó ngúng nguẩy bỏ đi, kiêu căng, trước khi đi còn mi gió hấn nữa chứ :

- Bye princess của đêm nay ghen! Chút khiêu vũ với em nhé...

Mặc cho Ngọc Anh mún đắm vào mặt nó 1 cái, may mà có mấy tên boy cản hok coá án mạng oaj'...

Bé mỉm cười :

- Có chuyện gì' đâu mà làm ầm lên hok àh! ^^

Nguyệt Trân nhìn bé, ngờ vực :

- Lại âm mưu gì' đây đúng hok nè, nhin nhục đâu phải phong cách của bà hồi giờ.

- Nếu tui chịu đc , tui đâu phải là Devil. Đúng hok!? – Cười nử miệng.

Hắn khê nhếch môi, cầm 1 đĩa trái cây đút bé 1 miếng dâu và nhẹ nhàng :

- Ý you là chút sẽ thi chứ gì'!?

Bé gật khê đầu :

- Mún ăn thoải mái đêm nay coi như hok đc rồi.

=

- Sau đây là phần thi chọn KING & QUEEN của trường chúng ta!!!! ^^..... – Tiếng Mc vang lên làm mọi ng' cũng phấn khởi theo.

- Mời các thi sinh lần lượt ra sân khấu ra mắt khán giả và ban giám khảo.

Tiếng vỗ tay reo dài , nhỏ phù thủy ra đầu tiên nở trên môi nụ cười điêu luyện đầy giả tạo, sau đó đến vài con nhỏ khác cũng.. tạm đc, và cuối cùng là bé...

Tất cả đều sững sốt , há hốc miệng nhìn bé chăm chú : Bé từ từ đi ra sân khấu với phong thái ung dung và tự tin 1 cách tuyệt đối, môi nở nụ cười nhẹ dịu dàng và quyến rũ hạ gục bất cứ ai nhìn bé này giờ, “áo cái bang” (– -”) đã đc thay ra bằng cái váy dạ hội màu hồng phấn dài dưới đầu gối , viền răng- ten , vải bóng đẹp 1 cách giản dị ; mặt nạ hoá trang cũng đc tháo ra, gương mặt kiều diễm, xinh xắn của bé làm tất cả sững sốt , ngây ra bất ngờ.

Còn con nhỏ phù thủy thì khỏi phải nói , tức lộn máu uất ức, trót đại tỉ thí với bé.

Mấy bé ở dưới cổ vũ bé nhiệt liệt, vừa ăn vừa hò hét... Tranh thủ ghê!

Bé không chỉ thể hiện đc vẻ đẹp tự nhiên duyên dáng của mình mà còn hạ gục đc ban giám khảo và khán giả bởi tài năng nghệ thuật : Đàn piano. 17 năm trong nghề đàn đủ để bé khẳng định tài năng của mình, đủ để khiến các ca sĩ ko có cơ hội cất tiếng hát... oanh vàng. (Áp tiếng hát lấy đầu mờ nghe nử ^^!)

Nhưng con nhỏ phù thủy cũng hok thua kém, ba nó là 1 trong các giám khảo cho nên ông ta đã ưu ái nâng điểm nó và hạ thấp điểm bé so với thực tế. Nên cuối cùng phải thi thêm vòng thi phụ : khiêu vũ.

- - ” Éc... Khiêu vũ là gì' vậy!???? Đó là câu hỏi mà bé mún đặt ra lắm lắm.... hoàn toàn mù tịt về chuyện này...

- Em mún khiêu vũ với Princess của đêm nay ăh! Hoàng tử Thành Vũ... – Nhỏ phù thủy thi đầu tiên, nó chọn y chóc hẳn.

Hắn nhăn nhó, khổ sở, đáng lẽ bé phải đc chọn trước chứ ta!? >”< mình=“” hok=“” ưa=“” con=“” nhỏ=“” nì...=“” tôi=“” nay=“” đúng=“” là=“” xui=“” xẻo=“” mà...=“” giữ...!!!!=“”>

Hắn cố ý nhảy sai nhạc, còn dặm lên chân con nhỏ... 1 cách vô cùng tình cờ, mặt ngây thơ (nhưng trong lòng vô cùng khoái trá) khi con nhỏ tức lộn gan nhưng ko làm gì' đc.

“Hãm hại bx tui nè... Hehehehhee.... ^^” – HẮN khê cười khi kết thúc bản nhạc.

Chân con nhỏ đau điếng và sưng húp trông đến thảm hại, hình như hẳn hơi wa' đáng. - - “

Bé lại gần nó, đưa cho nó thuốc bôi chân :

- Bôi cái này vào, giảm đau tốt đấy.

Và hok để nó nói nhieu, bé đi thẳng ra sân khấu, bé quyết định nhảy với... Kỳ Phong. Hấn hok đc nhảy 2 lần, nên đành ngậm ngùi nhường bé 1 lần cho tên Gay này. ^^! với 1 câu đe dọa chắc như cục sắt :

- Cấm làm bé đau chân! YY- - - YY – Ai làm nhau đau thì phải coi lại đó Thành Vũ ui.. ^^!

Bảng nhạc vang lên, bé nhăn nhó khổ sở : Hok bít nhảy seo hít??? Kỳ Phong phải cắn răng chịu đau :

- Từ từ nào... Nghe kỹ nè, nhảy theo điệu nhạc... 1...2...1...2.... Từ từ... Úi... (Suýt cắn lưỡi >”<)>

- A! Sr.... Thật hok cố ý...

- BÀ đang trả thù tui vụ cá độ THành Vũ hả??? Dậm ax’ we’... TT- - - TT

- Hi! Ông nhắc mới nhớ đó... 1...2...1...2...

- Tốt, từ từ thôi, trái phải... 1...2... Trái phải... Đc rồi đó... Công nhận cũng sáng dạ đó chứ hén.

Bé ngênh mặt, cười rõ tươi :

- Tui mờ // ^ - - - - ^

Kỳ Phong chợt thấy bé cười dễ thương vô cùng.... Nụ cười trong sáng, tỏa nắng nhẹ nhẹ... lại hiền hoà và dễ chịu nữa.

- Bà thú vị thật hèn ji’ Thành Vũ thích bà. Giờ tui mới nhận ra đó...- KP nói khế.

Bé hok chú ý lắm , nên nhìn lên :

- Hử!? Nói ji’....

- Úi.... Đau we’... Nhìn kỹ, tập trung vào...

Nó nhăn mặt đau khổ, tối nay miễn khiêu vũ rồi... Cái chân tui... TT- - - - TT

=====

Kết thúc bài khiêu vũ là cái chân Kỳ Phong , nó cà nhắc oaj’... † Tội lỗi... Cố nặng ra nụ cười méo xẹo , nó xin phép cáo lui... Bé nhìn nó tội nghiệp :

- Sr ông nha! Tui hém bít nhảy... TT- - - TT Có ji’ tha mạng nghen.

Nó gườm bé sắc lém , cốc nhẹ lên đầu bé :

- Bà mà hem đậu giải nhất thì tự tử sớm đi, hok tui cũng đòi mạng bà dám hành hạ cái chân tui tới tởm mà hok có mục đích đó....

Bé cười toe toét. Ec.éc... Có ai giữa trời đông giá rét như hôm nay nhưng mờ đang bốc khói ngừng ngạt kia.... ^^

Hoàng tráng và khá bất ngờ : bé đc đăng ngôi “QUEEN” của trường.... ^^!

Bé đón nhận kết quả với khuôn mặt hơi bị... dửng dưng và thờ ơ, chỉ nở nụ cười thoáng. Nhỏ phù thủy tốt bụng đột xuất hay giả vờ trước mặt mọi thành phần cá biệt mà... cười rất tươi với bé, còn ôm bé chúc mừng nữa chứ ! Con ng’ thay đổi nhanh thật...

Còn về phần thi của HotBoy , đang đến hồi căng thẳng. Hùi này 2 tên hot dot... Hư??? 0- - - o.... hot boy ạh! bị ăn trộm đi thi bên phần QUEEN , đang “cầu xé ” nhau kịch liệt trên thương trường là sàn đấu. Cả 2 đồng điểm, lượng fan như nhau, nổi bật tương đương và mức độ hot ko ai thua ai....

Sau 1 hồi thương lượng vô cùng gay gắt và căng cái óc , ban giám khảo đành chọn QUEEN vào phần thi giữa 2 ng’ này... Đơn giản cho bé và 1 đám con gái ở sau bức màn đc che kín, chỉ đc thò tay ra ngoài thôi. Hoàng tử nào tìm ra bé ng’ đó chiến thắng... ^^

- *****AA.....

Khán giả vô cùng hưởng ứng , vì có cơ hội... 1/99 đứa con gái cầm tay... àh ko! Đc hoàng tử cầm tay... ^^ Hiếm và hơi khoái.. Y- - - Y nhưng cứ thử. heheh///...

1 đám nh~ cô bé hơi bị xinh trong vũ hội lần lượt lên khán đài, trong đó có.... 1 tấm vải nhưng đc bao trùm các cô, chỉ chừa nh~ bàn tay thon mềm ra thui.

Kỳ Phong thử đầu tiên.... Cậu ta nhìn rùng tay choáng.. 0- - - o Lừa đảo hay sao mà tay nhũn dzữ ta TT- - - TT

Để nhớ coi!.. Hùi nãy nhảy với bé, ngón trỏ tay phải mang nhẫn... Ặc! Mà đây là tay phải hay tay trái vậy!?

Nhìn sơ wa nó liền thấy ngay sự khác biệt, đa phần nh~ bàn tay đều quẫy quẫy lên ra ám hiệu, chỉ có 2 bàn tay là đứng yên mà thui ///... Ếc.

“Đến 2 tay àh!??? Fan mình ít vậy na ta!??? “- Nó nhủu mầy (Ham thể!)

Nhìn thật kỹ 2 bàn tay, nó cầm đại 1 tay theo nó là dễ thương và xinh xắn hơn tay kia... ^^!

Tấm màn từ từ mở ra : Nó cầu trời....

0- - - - - 0 Mắt nó to tròn như trứng gà.... dễ thương như trứng vịt..... tái mét như con cá chuẩn bị đưa lên thớt ///.....

Miệng Kỳ Phong hok thể há hốc hơn, may có hần cản hok thì nó đập đầu vào cột sướng hơn oai. Trời ạch!!!! Cái đĩa “tốt số” đc nó chọn ko ai xa, chính là.....

Mà cô bé “may mắn nắm tay hoàng tử” Kỳ Phong đang mỉm cười... e thẹn nữa mới đau cho nó chứ!??? Ếc.... Nhỏ nhẹ nhàng tiến lại bên cạnh nó, má ửng ửng hồng... - - “

Ng’ đó ko ai xa chính là..... PHÙ THỦY DỄ THƯƠNG – NHỎ BÉ của chúng ta!!!! (Nhỏ bé thì chưa dám chắc, mức độ chần hơi cao đó ghen! ^^)

Tiếng MC vang lên :

- Vậy là hoàng tử hoa hồng Kỳ Phong đã hok chọn đúng QUEEN oaj’, nhưng dù sao cũng chúc mừng anh đã chọn cho mình 1 cô bạn khiêu vũ tuyệt vời của tối nay!! ^^ Giờ tới lượt charming princesses của trường chúng ta nào... Anh có tìm đc bx của mình hok...

Khán giả vô cùng hưởng ứng, cười và vỗ tay râm ran , toe toét.

Hần mặt nghếch ra :”Sao mà tên MC này nhũn chuyện thể nhỉ!??? Chuyện nhà ng’ ta mà cứ khui ra, nói oang oang cái miệng nữa chứ!??? Cu’.... - - ” Hần tiến ra sân khấu, hix! Bình tĩnh mà.... run!!! >”< lỡ=“” chọn=“” hok=“” đúng=“” thì=“” seo=“” nhĩ!???=“” nhìn=“” mặt=“” kỳ=“” phong=“” mình=“” thấy=“” ớn=“” we’...=“” mà=“” lỡ=“” chọn=“” sai=“” hẽm=“” bít=“” bé=“” cóa=“” bẵm=“” mình=“” hem=“” nữa.=“” ặc!!!=“” mình=“” còn=“” iu=“” đời=“” lắmm...=“” tt-=“” -=“” -=“” -=“” tt=“”>

Hần chậm chậm đi wa từng bàn tay, tay nào tay nấy đủ màu sắc từng dân tộc , nhìn mù... 0- - - o Chợt hần dừng tay lại ở 1 chỗ.....ko có bàn tay nào.

(Bé bị đám con gái kéo tay vào, hok choa thò tay ra. Gian lận we’ àh!!! >”<)>

Hần nhủu mầy. Cả khán phòng im thin thít, nín thở....

Rồi, hần thò tay lướt wa tấm vải, kéo ra 1 cánh tay... chứ hok phải là 1 bàn tay. Hần nâng niu bàn tay (Ex’!), hôn nhẹ lên và mỉm cười :

- My Princess , trốn nãy giờ lâu rồi rùi ghen!!! ^^

Cả khán phòng “Ồ!!” lên, kinh ngạc.....

Tấm màn khẽ hạ xuống, bé xuất hiện nụ cười đẹp ngây ngất (học tập từ hần đó ^^!) , tay trong tay với hần , bé nhẹ cúi đầu chào khán giả theo kiểu khiêu vũ. HẦN và bé nhìn nhau mỉm cười.

Tiếng MC vang lên phấn khởi :

- Chúc mừng, vậy là chúng ta đã chọn ra đc QUEEN & KING của trường chúng ta , đó chính là :”Hoàng tử nụ cười” thành Vũ và..... Cho hỏi QUEEN tên gì? vậy!? - - ” Thật xin lỗi, do lỗi kỹ thuật nên chưa hỏi tên bạn. ^^

Bé nhẹ cười :

- Mình là “vịt con xấu xí” Thiên Thanh ^^!

- HẢ????????*****AAAAHẢ????????HẢ???? ??????????AAAAAAAAA*****
*****AA *****AA.....

Hình như có ai ngắt thì phải??? 0- - - o

May tiếng thét của tất cả bà kon trong hội trường ko làm thủng tường nhà khiêu vũ... ^- - - ^

==

Cả MC cũng choáng hok kém , lấp bắp :

- A!!! Vậy đây là Thiên Thanh đó sao??? 0- - - o Ngạc nhiên wa’...

Hắn cười nửa miệng , vẫn cầm chặt tay bé, ko buông :

- Bx Thành Vũ mờ!! ^^

Khán giả ồ lên lần 2...hay 3 nhĩ???

- Àh vâng, xin công bố QUEEN trường ta là bạn Thiên Thanh. Và cũng xin chúc mừng 2 bạn lun là, 2 bạn đc bầu chọn là cặp đôi đẹp nhất trường... nếu sau này có thể tiến xa hơn. ^^! – Tiếng Mc nói rành rọt – Sau đây mời cả 2 nhận vương miện và bằng khen tặng của trường. Chúc mừng 2 bạn!!! QUEEN & KING.....

Tiếng vỗ tay hòa lẫn niềm hạnh phúc , tất cả đều hài lòng vì kết quả này.... Còn nhóm bọn nó thì vui phải bít, ăn no đầy bụng oài. Khỏi coi cũng bít 2 tên đó có thể hạ gục đối thủ mờ.... Tranh thủ ăn đã... (Bạn bè vậy đó - -)

Bé và hắn đc chính tay thầy hiệu trưởng lên trao vương miện và bằng khen. Cả 2 đứng cạnh nhau xinh long lanh và hợp đôi cực kỳ. (Ếc!! Ghen tị bột phát >”<)>

Thầy hiệu trưởng trình trọng tuyên bố :

- Sẵn dịp này thầy muốn thông báo với các em 1 chuyện , nhà trường quyết định cử Thành Vũ đi du học nước ngoài. Xét về mọi mặt từ học tập và thể thao , Thành Vũ và Thiên Thanh có kết quả tương đương nhau, nhưng xét theo khía cạnh học tập thì Vũ lại hơn. Chúc mừng em... Xong học kỳ này, trường bảo dưỡng em đi học luôn, em nên chuẩn bị tinh thần, vào tháng 12 em sẽ bay!! ^^

Thầy vừa dứt tiếng, 1 loạt cảm xúc buồn vui lẫn lộn. Vui vì hắn đc chọn đi du học, buồn vì... ai cũng bít mờ!!

=====

Típ theo là màn khiêu vũ...

Các bé trút bỏ lớp vịt con xấu xí và thay vào đó là nh~ cô bé với bộ váy và khuôn mặt như thiên thần, làm cho mấy boy của chúng ta cũng phải mất mấy giây ngẩn ngơ... và sau đó là lẫn đùng ra ngắt... ^^!!

Hắn kéo bé rời đám tiệc 1 cách êm đẹp và nhanh chóng, ko ai hay biết, đến khu rừng sau trường.

- Ủa???? Sao ko ở lại cùng mọi ng’ nữa na you!?? – Bé thắc mắc

Hắn mỉm cười :

- Tuj mún cho you coi cái này... ^^!

Vào ban đêm ở đây yên tĩnh hẳn đi , tiếng côn trùng rí rích êm ả và nhẹ nhàng như 1 bản nhạc của thiên nhiên.... Từng đợt gió khẽ thì thảo nho nhỏ bên tai.... Ánh đèn từ xa thấp thoáng mờ ảo.... Lối đi trải toàn hoa tươi đc trang trí tuyệt đẹp, y như thiên đường nhỏ nhắn và xinh xắn... Huyền ảo... Lung linh.....

Bé chóiang ngợp, thốt lên :

- Ô.... Tuyệt wa'.... You đã chuẩn bị àh!???

Hắn mỉm cười thay cho câu trả lời //...

Bé xúc động :

- Hi !!! Cảm ơn you nhìu lắm.... Tuyệt thật!!!

Hắn vươn dài vai, hít thật sâu không khí vào lồng ngực... 1 cảm giác khoai khoai dễ chịu lan tỏa... Hình ảnh bé mặc váy dạ hội đứng giữa ko gian toàn là hoa, y như 1 nàng tiên kèm đèn tuyệt đẹp làm hắn ngất ngây...

- Tui làm tặng you đó, ko phải hôm nay sinh nhật you àh!??? ^^

Bé khẽ giật mình :

- Sao you bí hay vậy!???

Hắn đưa tay lên môi :

- Có chuyện gì của you là tui hok bí đâu... Ngồi xuống tui tặng quà cho you nè...

Hắn kéo bé ngồi xuống bên dưới gốc cây to tỏa bóng.. Nhẹ nhàng rút từ túi ra 1 cái hộp nhỏ... nhỏ.... Gương mặt tỏa ánh sáng kì lạ....

Úi!! Bé giật thoát... Hộp nhỏ??? Hắn định tặng nhẫn cho mình sao!??? >"< mình=" phải=" làm=" sao=" đây!=">"< aaaaaa....=" hồi=" hộp=" chút=" đc...=" tặng=" xong=" nói=" gì=" nhi!??=" tt-=" -=" -=" tt=">

Bé đặt tay lên tim cổ trần tĩnh... xem xiu....

Hắn lại.. từ từ mở chiếc hộp ra.... từ từ mà bé tưởng như nửa thế kỷ... Nghẹt thở...

Hắn cười toe toét :

- You !!! Thấy đẹp hok!?? ^^

Bé ngã lăn ra xiu :”Trời àh! Hắn tặng mình dây chuyền mà cứ tưởng nhẫn chứ!? Làm đau tim chết đc! Y- - Y “

- Nè... Dây chuyền này có chữ K2 nè... Thấy có ý nghĩa hok!? ^^ – Tên hắn và bé, Tuấn Kiệt và Thiên Kim..

- Hi! Dễ thương wa'.... Ko ngờ you cũng có mắt thẩm mỹ chứ hén!??

- Ảnh hưởng của BX iu của tui mù... – Hắn nhìn bé cười toe.

Bé ngượng chín mặt , đánh binh binh lên ng' hắn :

- Trêu tui hoài... Ghét you nhất!!!

- Đc rồi !! Đau we'... You ngồi yên tui mang cho you hen...

Bé ngoan ngoãn ngồi lại nghiêm chỉnh , mặt căng thẳng... ^^ y như sắp nhận nhẫn cưới...Hắn tiến lại gần sát mặt bé, nhẹ nhàng mang sợi dây chuyền.. y như trao 1 cái gì đó đầy trân trọng.

Bé có thể cảm nhận hơi ấm của hắn thật gần, cảm giác ấy bất giác làm bé đỏ mặt.... Nhìn mặt sợi dây chuyền như in hình 2 đứa bên trên... Bé mỉm cười nhẹ... Chợt nhớ đến lời của thầy hiệu trưởng rằng hắn chuẩn bị đi xa, bé bất giác tìm mình nghẹt thở và vỡ vụn ra... Đau nhói!!!!

Hắn ngạc nhiên :

- Sao you lại khóc !??? – Giống bọt hời cô Tấm we'..

Bé ngược lên nhìn hắn, cứ để cho nước mắt tràn ra từng giọt , giọng đứt quãng :

- You... sắp...đi xa...rồi!!! Tui thật... ko biết...phả...i làm...sao nữa!?? You như...1 cái ji' đó gần.... liền với tui, vậy mà...mất nó rồi... tui làm sao đây...hở!?? You có hủ hok!? TT- - - TT You cứ cười nói ,...toe toét...như hok có chuyện gì'...càng làm tui...đau đớn... You chả...hủ ji'...về tu...i hết... trợn... Hức.. hức ///...

Bé ko hủ hủ thì đúng hơn.. Hơn ai hết, hủ cũng đau đớn khi biết sẽ xa bé, nhưng hủ đang cố ghiền lòng, ghiền nh~ cảm xúc rất thật khi bên cạnh bé... Hủ làm sao xa bé đc cơ chứ!? Vậy mà bé nói oan cho hủ wa'...

Hủ ôm chặt bé vào lòng, cảm nhận con tim bé đang thổn thức , lòng nhói đau :

- Xin lỗi... xin lỗi you... Nín đi nào....

- >"< ...=" hức=" ...=" úc...=" úc...=" hịt...=" hịt...=" ịt...=" (= ">"<) -=" tiếng=" khóc=" của=" bé=" nè=" ">

Hủ po' tay bé kun... tềng khóc wai' lạy... TT- - - TT

- Tui mún cho you biết, tui cũng như you khi nghe tin đó. Nhưng tui hok thể khóc đc, cũng hok thể không nheo như you đc. Tui phải vững vàng để đỡ dành cho cô bé đang mè nheo sụt mướt đây nè.. Tui muốn ra đi để tìm định hướng mới cho tương lai , để có chỗ đứng thật vững chắc cho cuộc sống tương lai sau này... cho tui và cả ,... cho bx tui sau nữa..

Bé cảm thấy lòng chột ảm lại trước câu nói của hủ, có phần chín chắn và đáng tin cậy... Cảm giác buồn bã cũng vơi dần...

Bé nhìn hủ đắm đắm :

- Bx you là ai!??

- Ai đang không nheo với tui đó... ^^

- Ai thêm không nheo với you...>"<>

Bé dựa đầu vào ngực hủ, cố tìm cảm giác ấm áp wen thuộc.

- Dù nó khó khăn với cả 2 chúng ta nhưng xin you hãy tin tui. Trong trái tim ox chỉ có mình bx thui àh! Iu bx dễ thương của tui nhất lun... Love you litter but love you long... ^^

- Tui biết roaj'... Cẩm theo "em "nào bên đó đó nghe chưa!?? – Bé liếc hủ, sắc lẹm hơn dao cạo.. Hix !!

Chưa đi đã đe dọa ồi.... ^^

- Cho cũng hok thêm... Hok ai quyến rũ đc tui bằng bx của tui đâu!!

- You quyến rũ tui chứ tui làm vậy hủ nào... >"< -=" bé=" cãi=" lại.=" ">

- Chắc hok!? – Hủ khẽ cười.

- Uhm!!!

Hủ mỉm cười... đặt bé dựa ng' vào gốc cây, chống 2 tay wa bên cạnh... nhìn bé say đắm...

- Giờ you mún sao!??? ^^

Lại nụ cười chết tiệt ấy, tim bé xém rụng.. TT- - - TT Éc...éc... Ai cứu với!?? Không khí ngột we'... - - “

Bé way mặt đi , tránh ánh mắt và nụ cười của hủ... Nhìn kỹ hok bị thôi miên mới lạ...

- You suy nghĩ kỹ chưa nè!! – Bé way lại đột ngột, cười nả miêng. “Ko thể cứ để hủ tấn công mình mãi đc... >"< “=””>

Hủ thoáng giật mình, nhưng cũng mỉm cười :

- You định gì'?!

Bé đưa tay kéo cổ hần xuống, đặt vào môi hần nụ hôn ngọt lịm của kẹo dâu và nhẹ nhàng của sữa... Hần khẽ khép mắt từ từ, tận hưởng nụ hôn dịu ngọt mơn man êm đềm... Vòng tay ôm nhẹ ngang eo bé, dịu dàng và ấm áp.... nâng niu...

Bé dựa đầu vào vai hần :

- Buồn ngủ wa' you ơi!!! O

Chưa ai shock như bé, mới kiss xong bảo buồn ngủ... Ng' đâu mà hok lãng mạn tẹo nào.. >"< nhưng=" có=" 1=" ng'=" cũng=" vậy=" nè=" :=">

- Dựa vào vai tui nè....

Hần quàng tay wa vai bé, kéo bé nhẹ nhàng vào lòng.. Bé lim dim mắt, trước khi ngủ vẫn kịp cảm nhận nụ hôn từ môi hần chạm khẽ lên má mình, ấm...

13. Chương 13

- Ngủ ngon bx!! ^^

Bé chìm dần vào trong giấc ngủ êm dịu, trong hơi a`m tỏa ra từ hần, trong tình cảm vững bền, ko còn âu lo mệt mỏi... rắc rối đã wa...

Tối nay có ng' mất ngủ đây... ^^

Hum sau....

Cả trường đều bị chấn động mạnh... cực mạnh... từ chuyện vũ hội đêm hôm wa, mức độ chấn động cỡ bằng bão cấp 12 suy giảm từ từ xuống cấp... 11.

QUEEN của trường từng là vịt con xấu xí... nhiều tin đồn cho rằng bé đi thẩm mỹ viện (- -) , nhưng cũng có nhiều tin khác khoan hồng hơn là nhờ bé thích hần nên mới xinh đẹp thế kia. Nhưng rất tiếc % này hơi ít chỉ chiếm có 0.5% mà thôi... TT- - - TT

Mới sáng sớm, bé đi cạnh hần vào trường thui cũng đã chói mắt rồi. Cả trường dàn hàng xam xỉ bàn tán... khen có chê có (chủ yếu là ghen tị với sắc đẹp của bé ^^).

Tóc buông xòa, mềm mượt óng ả , ánh mắt đen huyền huyền bí, lông mi dài cong vút nhìn bé ẩn chứa vẻ đẹp của... Devil.

Đi song song bên cạnh là hần, hoàng tử của trường, vẫn chói lọi trong bộ đồng phục vest đen, tóc vuốt keo dựng đứng (hình như húi tối có sấm sét 0- - - o), ánh mắt lạnh lùng , lướt nhanh wa làn ng' 1 cách hờ hững.

Cả 2 đi cạnh nhau đẹp tựa bức tranh , hoàn hảo....

Hần thì vẫn thường trực nụ cười mê ly lạnh lùng như thường ngày nhưng hum nay (theo bọn hám dzai trường nì thì) seo mà nó... chói thể ^^ Đơn giản và dễ hiểu vì có bé song song đi bên cạnh.

Mặc cho tâm trạng “tưng tửng” của hần đang ở tầng trên của tầng thứ 8, bé vẫn đứng đưng và tỏ vẻ khó chịu :

- Ox.... – Phát ngôn đầy khó khăn (=.=)

“A.. !” – Tim hần đập mạnh 1 cái, ngay lập tức tâm hồn cũng té cái đui về hiện tại. Hần cười trong vui sướng, nhìn ngu tộ :

- Uhm... Uhm... Bx gọi jì' nè!??

Bé nhìn wa hần , mặt hần bây giờ y như đang trên trời , mún đắm dễ sợ :

- Ox... gọi nghe ghê ghê làm seo í. (- -)

- Đâu! Kiệt thấy hay mờ , choa nó lãng mạn và tăng thêm phần thân thiết.

- Nhưng Kim hém thích.. >"< -=" bé=" ngúng=" nguẩy=" đi=" trước.=">

Hắn bặm môi :

- Bà xã.... TT- - - TT

Bé giật nảy :

- Seo!??? 0- - o

- Ox sắp đi oài , bx gọi vậy đi cho ox dzui. Wa bển nhớ bx chút đc cũng đâu đc gặp nhau đâu. Buồn lắm ó !
=. = Bộ bx hok thương ox na!??

- Đâu.. uhm! Đc rồi. Thì gọi vậy. Ox mè nheo wa' àh!

Hắn cười toe toét :

- Có vậy bx mới chịu chứ ! ^^ Lên lớp hén.

Cả 2 vui vẻ đi rồi mà bọn fan cứ phải rú ầm lên bất bình :

-Ặc! Hoàng tử làm mặt trẻ con dễ thương chút đc. ~>"<~>

- Nhìn hợp wa' hén , dù tao vẫn ko ưa cái con nhỏ đó.

Mà chuẩn bị Hàng tử đi rồi thì nó chết với bọn mình thui, chắc chắn 2 ng' sẽ chia tay. hehehe ///..... (trừ
éo dzữ! - - ")

Nói chung là loạn cào cào, bé vẫn ko đc girl trường nì chấp nhận (Có phải ba mẹ ng' ta đâu mà cần sự chấp
nhận của mấy ng' >"<) chứ=" yêu=" vì=" :bé=" xinh=" hơn=" mấy=" con=" nì.=">

====

Trong thời gian còn 1 ít (hắn sắp mất tích oài) thì toàn bộ thời gian (trừ lúc họ , ăn uống, tắm rửa và 1
chuyện khác) hắn đều bên cạnh bé. Đi chơi í mờ !!!

Bé thì nhìn bên ngoài vui lắm cơ, cười toe toét con chích choè nhưng mờ trong lòng thì buồn ko thể tả nổi. Ai
mà xa ng' iu ko buồn cơ chứ, lại còn lâu như thế nữa, cóa thể gọi điện thoại nhưng mà bé ghét nhất nói chuyện
wa điện thoại : cầm mỗi tay (>"<) chứ=" nói=" chi=" đến=" viết=" thư..=" never!!=" nên="
bây=" giờ=" bé=" vô=" cùng=" buồn..=" đi=" chơi=" với=" hắn=" xong,=" bé=" ngồi="
nhìn=" con=" chuồn=" chuồn=" bay=" (ai=" nghe=" câu=" bần=" như=" con=" chuồn="
chuồn=" chưa=" nè!=" -=" -=" ")=" và=" thở=" dài=" thườn=" thợt..=" ewh!=">

Hum đó là hum cuối cả 2 đi chơi cùng cả bọn. Mấy tên kia chúc mừng vang trời và hứa sẽ chăm sóc bé dùm
hắn , Kỳ Phong bảo :

- Kiệt cứ yên tâm ghen, tui sẽ chăm sóc Kim cẩn thận cho.. heheheh... (gian lận, ai mà tin!)

Hắn tròn tròn mắt , ôm chặt ngang wa vai bé :

- Đẹp!! Đẹp, ko ai nhờ vả ông. Cầm ông đụng vào bx tui đó.

- Ewh! 2 ng' chưa cưới nhau, tui có quyền chứ bộ.

- >"< nhất=" đĩnh=" hok!=" ong=" mà=" làm=" gì=" tui=" vật=" lông=" ông=" lun="
bây=" giờ..=">"< giữ!=">

Cả bọn cười phá lên :

- Giữ kỹ coi chừng mất àh!

- Mất làm seo mà mất, hén bx!! - Hắn cười tươi.

Bé chỉ mỉm cười :”Mún 1 mình ở bên cạnh hắn hơn. Tiếc khi nào tan vậy cà??? >"< "= " và=" thoáng="
buồn...=" hắn=" chợt=" thấy=" bé=" là=" lạ,=" tư=" nhiên=" buồn=" thể=" kia,=" sao="
vậy=" nhĩ???=" (vì=" hắn=" chứ=" ai,=" ngố!=" -=" -=")=">

Hắn bị cả bọn, chính xác hơn là Kỳ Phong chốc rượu say khướt, say quắc cần câu (- -) , mặt đỏ ửng. Lần đầu uống rượu TT- - TT. Đang uống ngon lành, hắn đứng phắt dậy lão đảo nhưng vẫn nắm chính xác tay bé kéo đi :

- Bọn mày cứ chơi tiếp đi, tao về! *- - - * Chóng mặt wa' rồi. Mai mệt thì khỏi ra tiền tao cũng đc.

Cả bọn nhìn nhau cười ẩn ý :

Đi đường cẩn thận, Kim chúc vui vẻ nghen!! (Hiểm lạy Y- - Y)

Bé tròn mắt, ko hiểu câu nói của bọn nó. Bé chạy theo hắn :

- Kiệt... Chờ chút đi, sao đi nhanh vậy!?? >"<>

Hắn quay phắt lại :

- Ji'!?? Bx gọi ox là ji'??

- Ô! Thì là Kiệt chứ là ji'!? 0- - - o

- Bx mún ox phạt hả??? *- - - * Seo chóng mặt dữ dzậy! >"<>

Hắn ngã vào ng' bé (hậu quả 1 do rượu gây ra : chóng mặt) đè bé vào bức tường gần đó. Bé giữ ng' hắn :

- You... àh... Kiệt.... seo vậy!??

Hắn nói ko rõ :

- .. ko phải... Kim phải gọi... là... khác chứ... Chán.. bx thiết... Giờ tự nhiên cũng... thành vậy ... *- - - - * Chóng... mặt we'... >"<>

- Chữ mún sao!?? Uống cho lắm vào, rồi vậy. Nặng we'!!! Đứng thẳng dậy coi.... >"< (= " ox=" " ngốc=" " ,=" " đêm=" " cuối=" " cùng=" " ji'=" " mà=" " kì=" " vậy!=" " tt=" " -= " -= " tt)=" ">

Nhưng hắn vẫn ôm chặt cứng lấy bé làm bé thở ko nổi, mùi rượu nặng wa'.

" Ngộp! *- - * ". Bé đẩy mạnh hắn ra, hờn dỗi :

- Kiệt tránh ra đi, mệt wa'. Về nhà!!!!

Hắn nhìn thẳng bé, chăm chăm, bặm môi.... (seo giống đứa trẻ sắp khóc dzữ) ánh mắt giận dữ..

Đã bảo Kim gọi Kiệt là ox mà..... >"< seo=" " kim=" " toàn=" " làm=" " nh~=" " chuyện=" " kiệt=" " tức=" " hok=" " vậy!??=" " -= " " hân=" " hét=" " toáng=" " lên=" " bực=" " bội=" " -= " " cả=" " lúc=" " nãy=" " nữa=" " đang=" " vui=" " vẽ=" " kim=" " cũng=" " ko=" " thềm=" " cười=" " với=" " kiệt.= " " đêm=" " cuối=" " cùng=" " kiệt=" " đc=" " ở=" " bên=" " kim=" " mà=" " kim=" " khó=" " chịu=" " vậy=" " sao!?=" " hay=" " để=" " kiệt=" " đi=" " cho=" " nhanh=" " cho=" " khuất=" " mất=" " kim=" " hả????=" " (ko=" " thềm=" " gọi=" " ox=" " bx=" " nữa=" " ^)= " ">

Bé nín thinh, rồi quay mặt đi :

- Uhm! Nếu như Kiệt muốn đi thì đi đi , Kim ko cần cũng ko oán trách đâu!

- Sao cơ!?? Kim nói rõ hơn đi.

- Là vậy đó..... - Bé nói nhẹ.

Điều đó càng làm hắn bực bội hơn , nhất là lúc này hắn đang say. Hắn túm lấy tay bé, hất mạnh bé lên xe, ra lệnh :

- Ngồi yên, Kiệt chở Kim về. Cầm nhảy xuống xe đó !!!

Bé điếng ng' : Câu này đồng nghĩa với câu hắn sẽ chạy như điên, giống đua xe í (- -)

Quả như vậy, hắn chạy như bay chứ hok phải chạy như điên nữa. Gió lùa mạnh wa khê tóc, ù ù 2 bên tai , chóng mặt wa'. Bé ôm chặt ngang eo hắn, nói to :

- Kiệt àh! Chạy chậm lại cái đi..... >"< nguy="” hiêm.=“”>

Nhưng chỉ thấy hấn im lặng, ko trả lời. Đáng sợ hơn cả khi hấn sắp nổi khùng (TT- - TT)

Hấn dừng xe ngay tại nhà hấn , uhm.. ko phải nhà bé. Kéo mạnh bé vào nhà làm bé đau điếng , bé bực bội :

- Kiệt làm jì mà như điên vậy hả???

Hấn cũng quát lại :

- Uhm! Thì Kiệt đang điên nè.

Hấn mở tung cửa cái “Rầm” và đẩy mạnh bé lên giường... (Ếc !! Hậu quả 2 là : Ko biết mình đang làm jì !! TT- - - TT)

Bé ngồi dậy, xoa xoa cổ tay đang đỏ rần, te buốt :

- Kiệt làm cái quái jì vậy!? Đau wa'...

Im lặng...

Bé ngược mặt lên nhìn hấn... Mặt hấn đỏ rần , tím tái, thở dốc và tỏ vẻ mệt mỏi. Bé định đưa tay lên má hấn thì bị hấn gạt phăng đi :

- Kim hôm nay sao vậy!?

- Chả sao cả !! – Giọng bé lạnh băng và quay mặt đi, tránh ánh mắt đau đớn của hấn.

Hấn ôm nhẹ phía sau bé, ghì chặt vào lòng , hôn lên cổ bé và nói như thở wa cổ :

- Kim cứ bướng bỉnh như thế cũng ko sao, có độc miệng như thế cũng ko sao nhưng đừng lạnh lùng vô cảm với Kiệt có đc ko!? Kim ko biết Kiệt iu Kim như thế nào cả , mà cứ hành hạ con tim Kiệt phải đau đớn. Xa Kiệt chắc Kim vui lắm phải ko !? Kim muốn thấy Kiệt mệt mỏi và đau khổ lắm sao???

Hấn hôn lên đôi má đang ửng hồng của bé, dịu dàng và nhẹ nhàng :

- Ko có.. – Bé chột chùn lòng, sự giận dữ ko còn thay vào đó là nỗi đau xé tim – Kim cũng thích Kiệt lắm chứ, xa Kiệt Kim cũng đau lòng đau kém đau. Nhiều lắm nhớ Kiệt vô cùng nhưng đâu thể nói ra, ng' ta là con gái mà biểu lộ rõ wa' sao đc... (ngượng - - ”)

- Vậy sao hùi nãy Kim có vẻ bực bội vậy!? Lúc đang ăn tiệc chia tay đó....

Hấn xoay ng' bé lại, đặt bé ngồi lên đùi mình.

- Đó là vì... hôm nay là đêm cuối ta gần nhau đúng hok!? Vậy mà Kiệt lại ăn uống say khướt như thế, thì làm sao mà Kim có thể... Với lại Kiệt hok quan tâm cảm xúc của Kim jì hết trơn, Kiệt đi rồi Kim buồn kinh khủng vậy mà còn nói nh~ lời nhẩn tâm như thế. Ác vừa thôi chứ!!!

Vừa nghe bé nói, hấn vừa hôn lên mặt bé : lên mắt, lên mũi...

- Do Kim làm Kiệt buồn và tức giận vậy mà. – Hấn cố chữa trong cơn say – Hồi giờ đây là lần đầu hơi bị giận vậy đó. ^^

- Kiệt làm ng' ta buồn trước đây chứ, chứ ai lại muốn làm giận Kiệt đâu, nhìn kinh we'... – Bé cười tươi , ánh mắt ánh lên vẻ ngượng nghịu trong sáng – Hồi nãy do Kim wên nên ko gọi Kiệt là ox đó, vậy mà cũng giận, con nít thấy sợ lun.

Bé nựng má hấn... ^^ Cười tươi.

Trong đêm sáng, gió nhè nhẹ... Ánh trăng hiền hòa....

Bị chuốc rượu say khướt , hơi men mà lại nghe nh~ câu nói nhẹ nhàng của bé, hấn thấy mình say thật, cảm giác rất lạ , quái quái, ng' hấn nóng bừng..... khó chịu....

Bé nhìn hấn, nghiêng nghiêng :

- Kiệt sao thế??? Ko khoẻ hở???

Hắn chống tay lên trán, nhăn mặt... Hắn nằm ngửa ra giường, thở dốc vẻ khó chịu. Bé toan đứng dậy đi lấy nước cho hắn thì bị hắn kéo mạnh trở lại, ngã vào ng' :

- Kim đừng đi đâu hết nhé. Ở lại với Kiệt.... *- - - * (Nhức đầu wa'.)

- Kim hok có đi đâu đâu. Kiệt nghỉ ngơi đi...

- Kiệt muốn....

Hắn bồng ôm chặt lấy bé, đặt ng' bé xuống giường và hôn mạnh lên môi bé.... Nụ hôn dù nhẹ nhàng và ấm áp nhưng vẫn ko kém phần mạnh mẽ Hơi men và hơi nóng tỏa ra ng' hắn làm bé hơi choáng, tay hắn cầm chặt tay bé và ngang eo... nhưng bé lại ko có cảm giác khó chịu.... chỉ thấy hắn tấn công quyết liệt wa'... TT- - - TT

Rồi, hắn nhìn bé mân mê, ánh mắt vẫn dịu dàng nhưng có phần kì lạ... Bé nhẹ nhàng, đưa tay đặt lên má hắn trêu mến , nước mắt bỗng chảy ra :

- Ox...

Hắn hôn lên mắt bé, lên nh~ giọt nước mắt nóng hổi... lên má , lên môi và lên cổ :

- Ox iu bx nhất trên đời....

- Uhm...

Hắn cúi xuống ng' bé... từ từ... tay nắm chặt tay bé :

- Kim !... Kiệt muốn.... muốn..... hôn..... Khó chịu wa' rồi....

-

=====

Hắn ôm chặt lấy bé, vùi bé vào ngực mình :

- Bx sẽ đợi ox trong bao lâu???

- Khi nào ox yên bx thì bx sẽ ko iu ox nữa. Chắc vậy đó...

- Bx giận hoài, làm sao ox yên bx đc chứ? >"< nói="” oan="” hok.="”>

- Thiệt hok! Dám hứa với bx hok nè???

Hắn mỉm cười , hôn nồng nàn lên môi bé :

- Hứa vậy đc hok!? ^^

Bé đỏ ửng mặt và đánh thùm thụp vào ng'1 hắn :

- Chọc hoài... >"<>

- Ox sẽ mãi mãi chỉ iu và nhớ bx thôi... ^^ hén...

Hắn ôm nhẹ lấy bé và chìm vào giấc ngủ... trước khi biết trời trăng gì'....

(hậu quả 3 : ngủ ngay trước khi ng' ấy ngủ)

- Vậy mà bảo chỉ iu 1 mình bx thôi, chưa gì' hết ngủ mất tiu oàj.. TT- - - TT Ox ngố...

Ngày hum sau,....

Nhà hắn, chính xác là ở phòng ngủ...

Hắn đang sửa soạn hành lí, nhẹ nhàng sợ làm mất giấc ngủ của bé... Ánh mắt buồn, ẩn chứa vẻ tiếc nuối seo hùi tối mình ngủ sớm dzữ, chưa kịp nói chuyện gì' với bé.... (Mà hình như có nói nhưng chả nhớ gì' hết ráo. T- T)

Hắn nhẹ nhàng hôn lên trán bé lần cuối :

- Chúc bx ở lại mạnh khỏe, ox đi ghen..

Hắn way lưng đi....

Nước mắt khê rơi... nhẹ... và có vị mặn.....

Đúng 9h, tất cả tập trung ở sân bay để tiễn hắn.. RA ĐI... 0- - - o (Ai trừ ẻo dzậy - -)

Sân bay lúc nào cũng ồn ào và tấp nập. Trong số đó bạn bè hắn ồn 90% (- - “) , cả bọn trêu đùa, nói chuyện rất tỉnh táo (Hùi tối uống lăm , giờ tỉnh như sáo) và xôm.... Tất cả hành khách đứng trong bán kính bị ảnh hưởng đều dõi mắt theo mỉm cười.

Họ hàng nhà hắn và ba mẹ bé đều hỏi han hắn tận tình (ng' ta đi học mà y như đi đâu í TT- - - TT). Tất cả đều hok thấy bé đâu hết trơn....

- Chắc nó buồn we' , ko mún đến đó – Mama hắn

- Mong nó đừng nghĩ quẩn... Y- - Y – Mama bé

- Nói cũng có lí đó, nhìu cô gái (bé T- T) hay nghĩ tiêu cực ng' iu đi xa (Hắn! 0- - o) sẽ ko còn chung thủy nữa, nghĩ quẩn thành tự tử ó... – Baba bé.

- Uhm.. Tui gặp nhìu thằng như vậy oaj'.. – Baba hắn.

(Đang chọc hắn ^^)

Hắn hét lên :

- Hok có vụ đó đâu, chắc chắn Kim sẽ chờ con, và con sẽ mãi mãi chỉ thích 1 mình bé thui. Ko bao giờ thích ng' khác.... >"< đừng="” chọc="” con="” nữa....="”>

Cả bọn cười khúc khích.

- Ui dzô!!! 2ng' thật là, sao mà giống nhau thế hả????

Hắn ngó ra , ko hiểu...

- NÀY!! ĐI MÀ KO BÁO CHO BX 1 TIẾNG, LẶNG LẶNG RA ĐI ÀH!! >"< hâm="” vừa="” thôi="” chứ????="”>

- Ố Ố....

Bé thở dốc, chạy như bay đến bên hắn làm hắn ngỡ ngàng wa' đứng ngơ ra. Bé nhảy thốc lên ôm chầm ngang cổ hắn :

- Ox ngố !!!! Đi thì gọi ng' ta dậy chứ!? Ng' ta muốn tiễn ox mà TT- - TT

Hắn mỉm cười :

- Bx ngủ ngon wa' đau dăm kêu !! Chạy mệt lăm hả??

Bé hét lên :

- Mệt sao ko mệt , sợ trễ giờ rùi chứ. Chạy muốn đứt hơi luôn nè, thở ko nổi. Tội nghiệp bác tài thui, bx hỏi we' xém tông trụ điện mấy lần...

Cả đám cười phá lên :

- 2 bọn mày hợp nhau kinh nhĩ???

- Tất nhiên !! – cả 2 nhăn răng cười.

- Àh! Tặng ox nè..

Bé gơ bó hồng đỏ thắm thiết to trước mặt hắn, cùng nụ cười rạng rỡ thiên thần, ánh mắt ẩn chứa nỗi buồn , mái tóc bay nhẹ nhàng trong gió..... Hình ảnh ấy long lanh đến nỗi khiến hắn đứng ngơ ra vài giây.

- Mong ox ra đi bình yên và mạnh khỏe !! Nhớ ox lắm đó.. ^- - - ^

Hắn nhận đóa hồng cùng nụ cười hạnh phúc và hôn nhẹ lên trán bé :

- Cảm ơn bx nhiều...

Cả 2 cứ đứng nhìn nhau ko dứt khiến cho nhiều ng'... ngứa mắt. 0- - o

Cả đám kéo 2 tên lãng mạn này ra :

- Bọn mày tha cho bọn tao đi, sắp lên máy bay rồi mà... sên hok chịu đc. >"<>

- Thấy hay mà. Ng' ta sắp xa nhau oaj' để yên đi.

- 2 đứa cứ y như là đang đóng phim tình cảm í... TT- - - TT (Ghen tị we'... >"<)>

.....

- Ủa!??? Bọn nó đâu rồi.... 0- - 0

Nói đã 1 hồi cả đám thấy 2 tên biến mất ko dấu vết....

Tại 1 góc khuất gần đó...

Bé và hắn đứng nép vào nhau, hắn ở ngoài che cho bé... Cảm giác gần gũi và ấm áp.

- Hjhjhjh... trốn đc bọn nó rồi. Chia tay mà cũng ko để ng' ta yên. Một ghê! – Hắn cầu nhàu.

- Thấy vui mà, sao lại kéo bx vào đây.

- Bộ bx hok mún ở bên ox hả??? Ra ngoài đó bọn nó đâu cho ox kiss bx đâu... ~^ - ^~

- A..

Mặt bé đỏ ửng lên.. =.=

- Bx hém thích hả??? Thui, ra đó cũng đc...

Hắn giả vờ quay đầu đi , bé vội nín nhanh lại :

- Bộ ox giận àh! Y- - - Y

- Ko có !!

- KIỆT ƠI! NHANH ĐI MÁY BAY SẮP CẤT CÁNH KÌA....

- BIẾT OAJ' !!! CHỜ XÍU... – Hắn đáp lại.

- Bx, ox đi ghen!! ^^

Bé ôm chặt lấy hắn, như ko muốn cho hắn đi và nhướn ng' hôn lên môi hắn. Trời lạnh nhưng nụ hôn thì ấm ko kể siết.... và ngọt ngào như dâu tây.. ^^!

Hắn cũng nhẹ nhàng ôm chặt lấy ng' bé, sự ấm áp lan tỏa....

- Ox đi đây! Bibi bx... Iu bx nhất... ^- - - ^

Hắn chạy nhanh ra nơi tập hợp, chào họ hàng, bạn bè. Hắn vẫy tay thật vui khi lên máy bay nhưng có cái gì đó buồn bã trong đôi mắt đen , dài....

- Nè nhỏ! Bộ con ko đi hả???? – Mama bé hỏi.

Bé cười tươi :

- Dạ! Tất nhiên là phải đi rồi... ^- - - ^ Thui, mọi ng' ở lại giữ gìn sức khỏe nha, con go out đây!

Tất cả lại típ tục tiễn 1 nhân nữa ra đi du học..... trong nước mắt.

=====

- Mong bọn nó bình yên.... – Baba hần nói trong suy tư
- Bọn nó như cỏ dại, sẽ biết đường tiến lên phía trước thui. Con trẻ cần tự lập để thể hiện sức sống, ko cần lo đâu , anh sui !! ^^ – Baba bé.
- Uhm! mong là vậy...
- Ta đi ăn ji' đi hén.
- Tui biết 1 chỗ rất ngon đó....
-

Tương lai ở phía trước là do mình khẳng định , tự tin là liều thuốc tốt nhất để có một tương lai như mong đợi. /...

Đã 2 năm trôi wa kể từ khi cả 2 xuất hành đi du học (khác du lịch ghen - -)...

Ko ai nói cho hần biết bé đã sang đây cùng hần (ng' này cứ tưởng ng' kia nói rồi - - " => bít = die) mà bé cũng ko muốn nói : Đây là thời điểm tốt để rèn luyện tình cảm và định hướng mới cho tương lai ^^ . Bé và hần học cùng trường , khác khoa : hần khoa kiến trúc xây dựng, bé ở khoa nội & ngoại thất , khác lớp, khác ký túc xá (nam nữ ở riêng). Còn chỗ làm của hần và bé cũng khác nốt (hần làm phục vụ ở nhà hàng còn bé làm nhân viên bán hàng bánh kẹo) dù chỉ cách nhau có.... 1 bức tường ngăn cách 2 cái phòng cả 2 đang làm việc mà thui. ^^

=====

Hôm nay, trường tổ chức lễ hội Halloween (Chắc ghi vậy wa' - - ") cho học sinh các khối tham gia. Phòng dạ hội đc xây dành riêng và tách biệt trong vườn hoa của trường...

Bé (chính xác) là bị ép làm phục vụ (ko công) cho suốt lễ hội (>"< ặc!).=" lí=" do=" vô=" cùng=" đơn=" giản=" :=" bé=" hẻm=" có=" bạn=" trai=" và=" ngoại=" hình=" tòi=" (0=" -=" o=" hớ!=")=" ">

Dễ hủ là bé wa đây đã way lại thời kì nguyên thủy... ủa nhầm thời kì đầu tiên , tóc thắt bím 2 bên và mang kính to sụ tổ chẳng trước mặt T- T, còn hok có bạn trai thì do bé wa' lạnh và ngoại hình tồi tệ cộng lại. Nhưng bé lại wen 1 cô bạn vô cùng dễ thương là Sam. Sam có bạn trai nhưng cô bé ko muốn bạn mình buồn trong lễ hội nên quyết định làm cùng (tốt thía)

– Lễ hội đc trang trí đúng chất halloween : kinh dị , rùng rợn nhưng ko kém phần phong cách và đặc biệt, toàn dân kiến trúc mỹ thuật ko biểu. Màu chủ đạo là đen, trắng, trang phục cũng đen và trắng nốt, lễ hội ma nên nhìn đâu cũng.... đen và trắng (- - "). Trang trí hang động (là cái phòng lễ hội) toàn là đầu lâu, xương xọ, vải trắng, hình ảnh ma 3D, tiếng động ,... y như nhà ma nhưng ko đến nỗi tối wa' ko thấy đường đi (^^). Trang phục chủ yếu là Cosplay , hóa trang : phù thủy, yêu wai', dacula, ác quỷ, medusa,... Đẹp cực kỳ!!!

Còn các phục vụ viên sẽ hóa trang thành cô phù thủy nhỏ dễ thương : tóc cột bím cao 2 bên, váy phù thủy tay bông và xoè ren trắng , tay cầCho VA nói rõ ghen : Hai tên này sinh viên năm 3 đại học ở nước mình, wa Sing học lại năm nhất. T- T mọi ng' hok chú ý ji' hết trơn....

===

Tiệc bắt đầu....

- Có vẻ là 1 bữa tiệc thú vị...

Hần lắc đầu nguầy nguậy , nghiêng ngó... và nhớ về bé. Nếu mà bé ở đây chắc hét lên thích thú lắm đây, bé khoái nhất mấy cái rùng rợn và nh~ trêu tượng thuộc về thể giới phù thủy , áx wy~...

- Mình có 1 bạn gái có 102... ^- ^

Hần đến bữa tiệc với tâm trạng hơi chán và ko có vẻ gì là thích thú : Hần ghét tiệc tùng. Cái này là bị bạn bè chèo kéo, bắt ép , đi với hần có thể sẽ wen đc nhiều cô gái (>"<)>

Còn bé thì chả khá hơn, đúng là bé rất vui với kiểu lễ hội này nhưng :

- Cái wai' jì' đang diễn ra với mình vậy???

Làm dịch vụ ko công!??? Biết vậy khỏi cần trang cho rồi!? Xấu xí đúng là 1 điều tệ hại, hẳn đã từng nhắc mình.

Và bé cảm thấy tiếc vì ko nghe lời hẳn...

Bé đang bưng đồ tiếp khách thì :

- Rầm.....

Có ai gạt chân bé té , 1 đám thanh niên cười vang lên :

- Đây “cô em”, mau dọn dẹp đám đồ đó đi, “em” xả rác chi vậy???

Bé cắn răng chịu đựng , ko thể vì chuyện này mà làm hỏng buổi tiệc đc... T- T Chịu đựng.. chịu đựng... Bé cúi ng' xuống dọn dẹp đồ vỡ...

- Soạt.... Soạt...

Bé tái mặt....

“Cái wai' jì' vậy??? Mình vậy mà cũng ko tha >” < “=”>

Còn bàn tay kia thì cứ mãi hoạt động 1 cách táo bạo hơn... và cả giọng cười khà ố nữa chứ !!

- Hehehe....

Bọn này là nh~ tên chuyên gia vậy phá trong trường, đám con gái rất ghét và tránh xa , bọn nó chỉ giỏi quấy phá ng' khác. Tên đầu đàn là con ông giám đốc của 1 thương hiệu lớn nên nó nắm mọi quyền lực xấu xa trong trường, ko ai dám ngăn cản.

(Tất nhiên là thua bé và hẳn... ^^! Chưa muốn xuất hiện thui)

- ”Bé” ngoan ngoan hầu hạ “bọn anh: chu đáo đi, “bọn anh” boa tiền cho... hé hé hé...

- Xấu xí như “em” mà đc “bọn anh” để ý là tốt phước lắm đó... hahahhah....

Bé tức muốn xoi máu... Bọn này....

Định quay phắt lại, đánh bọn nó thì có ai chụp tay bé kéo về phía ng' đó , giọng hét to lên :

- Định làm cái quái gì' với bạn gái tôi vậy hả ???????????

Hử!??? 0- - - o Giọng này quen quen....

=====

Hắn đang nói chuyện với lũ bạn (trời đánh) thì thấy có tiếng bàn tán ồn ào... nhìn lại bên đó thì hẳn thấy..... chính xác 100%... dù hẳn cận 2 đi- ốp và làm biếng đeo kính thì cũng ko thể nhầm đâu đc...

Bé..... Bé là 1 từ có 2 tiếng (hay ngược lại nhĩ???) gồm từ b và e cộng lại, thêm dấu sắt

m chỏi tay cầm khay thức ăn phải nhuần nhuyễn.

Nhưng từ ấy luôn khắc sâu trong tim hẳn... Vừa nhìn thấy bé hẳn đã muốn chạy đến (con ng' ko thể bay đc, đây là 1 thiếu sót của tạo hóa) ngay bên cạnh bé... và.... Hẳn đang mơ nhiều thứ nhưng bây giờ trở lại hiện tại đã....

Bé đang làm gì' ở đây????....

Sao lại trong bộ dạng thế này....

Mấy thằng kia...

Và..... thằng khốn kia đang làm cái wai' jì' với bé thế hả ?????? Mình còn chưa dám đụng vào ng' bé (thật ra có rồi đó ạh!)... vậy mà.....

Hắn chạy nhanh lại, đẩy dòng ngực ra, kéo nhanh bé vào lòng mình và hét lên đầy tức giận :

- Định làm cái quái gì với bạn gái tôi vậy hả ???????????

Mắt long lên giận dữ.... Bé bàng hoàng hốt hoảng....

Tên kia cười khà khà thích thú :

- Mày là bạn trai nó hả??? Cũng đc đấy chứ? Vậy sao lại để bạn gái làm phục vụ thế này hả??? Đúng là 1 thằng ko ra gì??? Theo “anh” đi “em”...

Hắn điềm tĩnh, cười :

- Mày là Tiền Danh (nghe tên là thấy chữ tiền) là công tử con nhà giàu , tuổi... , ko bao giờ lên lớp học hay trốn tiết quậy phá cùng lũ bạn ko ra gì, số điện thoại.... , số nhà....., và ông ba mày là giám đốc công ty cổ phần nghèo nàn Danh An,...Tao nói có đúng ko??

Tên kia cười nửa miệng :

- Mày cũng biết wa’ rõ về tao , vậy mà còn lớn lối ở đây hả??? Mày tin mày bị nghỉ học ngay lập tức ko, thằng du học sinh kia?

- Nhớ lại thân phận nghèo hèn của mày đi thằng công tử bột học đòi kia, mày chỉ ***** của ông cha thôi mà làm gì lớn lối . Về nhà coi lại họ tên tao rồi nói chuyện sau nhé.... – Hắn cười khinh – Àh! Và cả bạn gái của tao nữa.... ^^

Đám đông lúc này ồn ào hẳn lên :

- Cậu ta chính là Hoàng Tuấn Kiệt , con ông chủ Hoàng 1 trong 3 tập đoàn kinh doanh lớn nhất hiện nay đấy..

- Vậy là ba của Tiền danh chỉ là 1 phần tử nhỏ xíu thui , vậy mà to miệng thế... Đồ làm phách, ko hơn ai mà cũng bày đặt.

- Uhm... Đúng đó. Mà con bé đó cũng là tiểu thư con ông Lâm đó chứ. 2 ngực này đã dính hôn rồi đấy (Ồ đầu bít hay vậy !??? 0- - - o)

- Từ nay hết làm phách, quậy phá...

.....

Tên kia nghe hết từ đầu đến cuối mà mồ hôi nhễ nhãi :” Bọn nó đáng sợ vậy sao??? Gặp thú dữ rồi... “

- Ở đó mà ăn năng hành động của mình nhé!!! Bye mày....

Hắn nắm tay bé bỏ đi ra khỏi đám đông ồn ào , môi nở nụ cười..... lì lợ.

=====

Hắn kéo bé đi 1 quãng thật xa (chính xác là chạy) tới hoa viên trường thì hắn ngồi phịch xuống ghế đá thờ dốc.... và nhìn bé chăm chú....

Bé lặng lẽ đứng yên nhìn ra xa lơ đãng về ko chú ý đến hắn nhưng thật ra tim đang đập rất mạnh , cố kiềm chế sự vui sướng và con tim run lên thổn thức....

Đc 5 , như ko muốn kéo dài thêm nữa, hắn bảo bé ngồi cạnh hắn. Bé ngồi xích xa hắn ra, về xa lạ :

- Kim làm gì ở đây vậy???? Bộ đang làm phục vụ trường àh!??? Sao lại mặc cái váy ngắn cũn cỡn như thế này.... (tức giận... tức giận....)

- Làm việc ko công thì đúng hơn. – Lạnh băng

- Làm gì thì làm Kiệt ko wan tâm, sao Kim lại để bọn nó đụng vào ngực mình chứ??? Muốn

Kiệt nhìn thấy tức ói máu ra àh!?

Bé cố nhin cười , giọng bót lạnh pha châm chọc :

- Kiệt đang ghen sao???

Hắn đỏ ửng mặt, ko còn giận như lúc đầu nữa :

- Ai??? Ai thêm...ghen... với bọn nó..ơ chứ???

Bé ngồi xích lại gần hắn , mỉm cười :

- Ox.... ghen dễ xươg kinh... ^^

Lúc này thì hắn mềm ra thật sự vì giọng ngọt như mía lùi của bé =.= , hắn ôm đầu :

- Thật là.... ox ko muốn cãi nhau như thế này với bx chút nào, lâu ngày mới gặp lại mà... >"< nhưng="”
tức="” mấy="” *****="” con="” kia="” chít="” đc...="”>

Hắn nhìn sang bé :

- Bx có sao ko???

Bé lắc đầu, dựa nhẹ vào vai hắn :

- May ox tới kịp ngăn lại, chứ hok bx phá tan bữa tiệc rồi!

Hắn cũng dựa đầu lên đầu bé , thở dài :

- Ox kiểm chế lắm rồi àh nha. Ai làm như vậy là mình “Bụp” liền chứ, sao lại dễ như thế. Nhìn tức kinh !!!

- Thui mà! Có jì’ nó cũng sợ ox rồi, chả dám làm jì’ nữa đâu, hok muốn nói chuyện này nữa. Nói chuyện ox nghe đi. Xa bx nhớ hok?? ^^

Hắn kiss nhẹ lên môi bé, thoang thoảng mùi hoa hồng /.....

- Hok nhớ bx !!! Nhớ bx ngủ toàn gặp ác mộng thui.. ^^

Bé lườm hắn :

- Jì’???? Ox xấu x*****aaaaaaa.....

Hắn phì cười, ôm lấy bé :

- Hok phải là nhớ bx mà là rất..rất... nhớ bx luôn.... Nhớ kia thường ùi... ^- - - ^

- Hứ! Giỏi nịnh...- Bé cười tươi.

Bé hôn lên môi hắn, lần này lâu hơn , cảm giác ấm nồng dịu dàng..... Cả 2 cứ tận hưởng cảm giác nhẹ nhàng của hạnh phúc, ko ai nói câu nào.....

Không gian ấm áp, lan tỏa cả 2..... Thoảng hương hoa, mùi gió và tình cảm mặn nồng....

=====

Sáng hôm sau, tại phòng hắn.....

Bé ngủ dậy trước hắn, nhẹ nhàng nhìn hắn: Dưới ánh nắng buổi sáng trong lành, gương mặt với làn da trắng ngân của hắn, đôi mắt khép nhẹ, lông mi đen dài , trông hắn đẹp cực kì... ^- - ^ y như chú mèo say ngủ.

B mỉm cười hạnh phúc :

“Ox ngủ dễ thương chết đc. Quyết ko cho ai nhìn thấy khuôn mặt này đâu ^- ^”

Bé lưu lại gương mặt hắn lúc ngủ say, hôn chụt 1 cái vào bức ảnh và lên má hắn.....

- Bibi ox nha ! Hẹn gặp lại ^^

=====

Khó khăn lắm hắn mới trở mình dậy, nghe điện thoại :

“Ox ngủ ngon hèm nè!? Bx phải đi tìm nh~ quả táo độc típ đây ^^ .Coi như ox vừa mơ giấc mơ đẹp nhé. Có duyên vợ chồng mình gặp lại =.= “

Hắn thở dài :

- Lại chơi trò trốn tìm nữa sao??? Một bx ghê!

Bx iu wi' (í ox là iu wai' nhưng ox ko dám ghi, sợ bx dối vì sự thật đau lòng thui ^^) tối hum wa ox ngủ ngon lắm , nhìn bx ngủ say cả đêm và bx áx đến nỗi đè cái tay ngay cổ ox , ngộp thở chút ặc nhưng.... chút chứ ox hok gọi bx dậy (bx dậy thì chứng cứ mất oai' bị bx đập do cái tội dám phá giấc nồng seo??) , thấy ox thương bx hok!? ^^ Mong gặp lại bx we' , bx định chơi trốn tìm với ox đến lúc nào vậy!? Bùn..... Ox mà kiếm ko ra bx , ox đi tìm cô khác cho bx bùn chơi.... Hehheheh (Đe dọa) “

Hắn nhắn “Send” gửi cho bé, khẽ mỉm cười....

- Ê Ku !!!!

Tên bạn hắn ở đâu chạy lại chỗ hắn ngồi, ôm ngang cổ.....siết :

- Tối nay đi chơi với bọn tao hok!? zui lắm.

- Ở đâu mà dzui – Hắn nheo mắt, cổ gờ tay thẳng bạn trời đánh ra.... Ngộp!! >”<>

- Đi rùi mà y bít! Có bọn kia nữa....

- Ở đâu!?

- Quán.... trên đường... có ji' tao gọi mày sau!? Ok

-Uhm!! Bây giờ mày cút xéo nhanh cho tao gửi tin nhắn. – Nó đẩy thẳng bạn ra.

Tên kia cười toe toét vì dụ dỗ ặc hắn.....

=====

“Ox iu của bx gọi nè..... ” – Tiếng nhạc hắn tự chế.

Bé phì cười khi đọc tin nhắn :

“Dám tìm em nè khác nữa na!? “

Sam nheo mắt nghiêng đầu nhìn bé :

- Ox Kim nhắn hử??? Nhìn hạnh phúc gớm....

- Uhm!! Ox dễ thương chút ặc. ^- ^ – Bé hun chụt lên màn hình điện thoại.

- Éc! Tình cảm thía. Tối nay đi chơi với Sam hok!? Có bạn của bạn trai Sam nữa.

- Hok thích đi ! Kim ghét boy. – Bé lắc đầu nguây nguây.

- Hi! Ai bửu wen nà, chỉ đi cho vui thui. Muốn giới thiệu với Kim bạn trai Sam và.... ^^ mấy món ăn cực ngon ở quán đó... – Sam nháy mắt.

- Oai!!!!!! Okkkkkkkkk.... Ok liền.... – Bé cười toe toét – Đồ ăn ngon hèm???

- Cực ngon lun !! ^- ^ Tối nay wa đón Kim nghen.

Bé gật đầu thật mạnh , gật lia lịa. Khoái ăn nhất ...

Bé ko ngờ là duyên của bé và hắn nhanh như vậy!?

Vào tối nay....

===

Tối.....

Tại quán.

Tất cả đã tập trung đầy đủ.... và giờ hần mới biết sự thật trời đánh....

- Cái gì' đây !? – Hần nhú mày.

Chưa nghe câu trả lời thì hần đã bị bọn bạn kéo ngồi xuống ghế, đối mặt với.....5 cô gái lạ quắc lạ quơ (theo hần thì chỉ đc cái bề ngoài : điệu chảy nước T- T)

- Bọn tao gặp mặt thiếu ng' nên muốn mày lên đây thui! ^- ^ Giúp đỡ anh em nha....

- Cái gì'..... Nhưng tao.....

Hần định phản đối thì bị bọn bạn nốc cho 1 cốc bia (Ax! 0- - o)..... chẳng biết trời trăng gì' nữa lun...

1 cô gái ngồi sát lại gần hần , làm wen sởi lởi :

- Anh đẹp trai thật đấy, em thích anh rùi nhen. Làm wen đi.

-

Hần bị nốc rượu bất ngờ nên chóng mặt, ngã đầu lên ngực cô ta (=.=). Cô gái cười ngây ngất :

- Anh hay thật đấy. Mới có uống chút rượu mà say rồi. Dễ thương thật!!! Để em tập cho anh nhé.

Và nhanh như cắt , cô ta nâng nhẹ cằm hần lên và ôm riết lấy hần... hôn.

Phần vì shock mạnh và phần vì rượu nên hần ú ớ ko biết chống cự làm sao..... Đám của hần thì tro mắt ra ngơ ngàng.....

- Ox.....

0- - - - o!!!!

Bé đang ăn gần đó (trong quán lun đó) với Sam và 2 boy nữa. Tên kia có vẻ để ý bé, nên hỏi thăm bé rất nhiệt tình :

- Chào cô bé ! Rất vui đc làm wen, chúng ta có thể làm bạn tốt đấy. ^- ^

Để tỏ ra lịch sự với Sam, bé cố gượng cười dù ko thích :”Ng' ta đang ăn mà cứ hỏi hoài, chán thật!”

Tôi tên là Geogre, ng' Anh. Cô bé tên gì' vậy!?

- Tôi là Kim, ng' Việt.... Anh ko ăn sao??? >"<>

Sam mỉm cười :

- Kim ko thích bị làm phiền khi ăn, vả lại cậu ấy có bạn trai rồi. Anh đừng làm cố công vô ích.

- A...Nhưng tôi vẫn thích chinh phục “cô bé băng giá” này đấy.... ^^

Ko muốn nhieu lời với tên này (đúng là tên dai nhách) bé cáo lui lấy lí do đi vệ sinh.

“Thật phiền phức... T- T Đang ăn ngon! “

Đi ngang wa cái cây, bé thấy tiếng ồn ào , nghĩa wa thì thấy đám bạn hần và nhất là..... hần. Cả cái cảnh hôn nhau kia nữa, bé thấy hết, từ đầu đến cuối.....

- Ox.....

===

May mà cô gái đã chịu buông tha cho hần.... nhưng nghe 2 tiếng đó xong, hần giật bắn mình.... Mồ hôi túa ra, hần thận trọng way ra sau lưng....

Y chóc bé đứng nguyên ở đó, lửa ở đâu phừng phừng xung quanh, mặt bé lúc nổi giận thật dễ sợ... Cả đám im thinh thít.... Hần điếng ng'.... dù cho sự việc ko phải do hần gây ra nhưng làm sao nói mà bé hủ cơ chứ!?

- Kiệt đang làm gì' ở đây vậy!?

- O... – Chưa bít nói sao >”<>

- Sao lại hôn cô ta kia chứ???? – Bé hét lên – Lại còn ở đây hẹn hò với cô ta nữa??? Kiệt wa’ đáng vừa thôi.

- Nghe Kiệt giải thích đã.... Kim chưa ji’ đã hét toáng lên thế. – Hấn cũng nổi khùng (cái này do rượu gây ra T- T)

- Kiệt có lỗi mà sao lại hét lên với Kim. Àh! Ý Kiệt nói là đã báo trước với Kim sẽ tìm cô gái khác như tin nhắn rồi đúng hok!? Kim ngăn cản là đã muộn rồi chứ ji’!!!!

- Chuyện đó thì sao nào!? Là con trai đi tìm ng’ con gái khác ngoài bạn gái mình là chuyện thường, có ji’ đâu mà Kim cứ ghen lên thế??? – Sai lầm oaj’.

- Ghen cái đầu Kiệt áh! Ok! Kiệt thích thì cứ wen đi. Chia tay!!!! – Bé nhìn hấn chính diện, ánh mắt nảy lửa.

Cả đám trở mắt nhìn, ko dám nói tiếng nào. Trò đùa đã đi wa’ xa giới hạn....

Hấn cũng hét lên :

- Chia tay thì chia tay. Kim tưởng Kiệt ko dám chắc.

Bé tức giận way mặt đi , cảm giác hụt hẫng xâm chiếm :

“Quá đáng thật! Tại sao lại như thế này cơ chứ!? Bao năm wen nhau mà chỉ vì 1 đứa con gái ko wen biết, hấn đồng ý chia tay mình. Đồ tồi tệ, xấu xa.... Kiệt là đồ xấu x*****aaaaaaa.....>”<><”>

Hấn buông câu nói cuối cùng.... thì cảm giác như mất 1 cái ji’ đó quý giá ủa đến.... hấn thấy nước mắt bé tuông rơi...

“Có lẽ mình đã quá đáng wa’ rồi!”

Con bé kia còn tro trên ôm vai hấn và mỉm cười , mặc cho cả bọn nhìn nó khó chịu và căm ghét :

- Anh nói hay thật đấy !!

Hấn lườm con nhỏ , ánh mắt sắc lạnh, dễ sợ thay cho đôi mắt dịu dàng thường ngày :

- Tránh xa tôi ra!!!

Bé bước như chạy, chạy khỏi ánh mắt hấn, khỏi con ng’ tội tề hấn (theo bé nghĩ).....

- A..

Bé mất thăng bằng do wiu’ chân, suýt té... Hấn đẩy con bé kia ra và định chạy tới đỡ bé nhưng....

- A! Kim có sao hok!? – Geogre (>”

Bé lắc đầu , ko buồn đẩy tên này ra :

- Ko! Kim ko sao??? Dìu Kim ra chỗ này đi. Mệt wa’!!

Cả 2 bước đi.....

14. Chương 14 End

Hấn buồn bã nhìn bé dc 1 thằng khác ngoài hấn dìu đi trước mặt và bé còn ngã vào ng’ nó nữa chứ, lòng đau như cắt..... cảm giác đau đớn xâm chiếm lấy hấn.... khó chịu.....

===

- Sam này! Mình muốn về, nhức đầu wa’.... – Bé đứng dậy, ánh mắt buồn rười rượi.

- Vậy để mình.....

Geogre cướp lời :

- Để mình đưa Kim về cho!!! Sam cứ ngồi chơi với May đi !!

- Nhưng..... – Sam toan phản đối thì :

- Cũng đc mà, ko sao đâu! – Bé khẽ cười gượng.

- Cần thận nhé !

Geogre đứng dậy cùng bé đi ra ngoài.....Bé đứng chờ cậu ta lấy xe, nghĩ ngợi mông lung... về hấn.....

Bỗng có tiếng ồn... bé ko để ý nhưng nghe thấy tiếng hấn, bé giật thót và nhìn wa :

- Đc rồi! Tôi muốn đi 1 mình, cô tránh ra , theo tôi làm jì' vậy!?' – hấn khó chịu nói với con bé hồi nãy.

Cô ta vẫn ko lấy đó mà xấu hổ, trơ trên :

- Nhưng giờ ko ai đưa em về, anh chở em về nhé. Đi mà.... – Mắt rướm rướm nước mắt – Em sợ trời tối TT-
- - - TT

Cô ta nắm tay hấn làm bé tức ói máu :

- Thôi đc rồi! Cô lên xe đi. – Hấn chán nản way đi.

Cô ta cười nửa miệng gian xảo. Lên xe còn ôm chặt ngang eo hấn nữa chứ???

“Gừ! Con gái jì' mà, nhìn ngứa mắt, trơ trên thế ko biết ! Ko biết hấn thích jì' ở con bé đó.....>”< đồ=“”
có=“” mắt=“” như=“” mù....”=“”>

Dù rửa hấn thế nào bé cũng ko với bớt nỗi buồn.... Nước mắt bé bỗng tuôn rơi..... nóng hổi.....

=====

Bé ngồi sau lưng cho Geogre chở về..... cảm lạnh.... ánh nhìn vô hồn ko định chủ..... mắt cũng khô khôc nước.....

- Tôi chở Kim đi dạo 1 vòng nhé !!!

- Tôi muốn về nhà....

- Bây giờ về lỡ Kim nghĩ quẩn thì sao?? Đi dạo cho khuây khỏa đi.

- Này! Anh thích 1 ng' con gái mới chia tay bạn trai xong chưa đầy 5s lại theo 1 tên con trai lạ quắc khác đi chơi àh! Đầu anh có vấn đề ko hả ??? Bộ nghĩ tôi là con gái dễ dãi vậy sao??? DỪNG XE LẠI NGAY, TÔI MUỐN XUỐNG..... -Bé tức giận, hét lên.

Geogre giật mình, ko ngờ bé phản ứng mạnh vậy. Thật lòng cậu ta ko có ý jì', chỉ muốn bé hết bực bội thôi, ai ngờ bé nghĩ xấu lòng tốt ng' ta.... Bùn TT- - - TT....

Geogre dừng xe lại thật, nhưng là ở 1 bãi đất trống cỏ xanh rì, mát lạnh và có thể nhìn thấy thành phố về đêm..... Ánh sáng lập lờ, đẹp vô cùng ///.....

- Kim xuống xe đi... – Cậu ta mỉm cười nhẹ.

Bé tròn mắt :

- Đưa tôi tới đây làm jì'?? tôi muốn yên tĩnh và về nhà... >”<>

Mặc kệ tâm trạng bực bội của bé, Geogre ngồi bệch xuống thảm cỏ, hưởng thụ :

- Mát thật! Tôi thường tới đây giải tỏa áp lực... mệt mỏi.. và nh~ vụ 7love... ^^

Bé nhăn mặt :

- Tôi ko 7love như anh. >”<>

Và tiến nhẹ lại bên Geogre... im lặng....

- Cô ấy và tôi wen nhau đc 2 năm, cũng tình cờ thôi tôi giúp cô ấy thoát khỏi 1 bọn cướp. Sau đó bọn tôi có wa lại với nhau, rồi iu nhau lun mà ko hay. Hình bóng cô ấy lúc nào đó đã hiện rõ trong đầu tôi , như

in, nhắm mắt tôi cũng có thể hình dung ra đầy đủ ko soát 1 nét nào trên khuôn mặt dễ thương và ngây thơ ấy....

Bé chăm chú lắng nghe , từng lời 1 cách vô thức /..... Nó giống lúc hần nói với bé , tâm sự cùng bé.....

Lời cậu ta bỗng nhẹ nhàng...

- Cứ tưởng tôi đã tìm ra tình yêu cho mình nhưng ko..... hôm đó... vào lễ giáng sinh, cô ấy đã thú nhận... Cô ấy đến với tôi vì.. muốn trốn tránh.... tình iu đích thực của mình..... Ng' yêu cô ấy bị bệnh nặng ko thể wa khỏi , anh ấy ko muốn cô ấy đau buồn nên đã rời xa cô ấy, cô ấy hoàn toàn ko biết. Nhờ 1 lần tình cờ, cô ấy phát hiện ra sự thật, ng' iu đang đau đớn , quằn quại trên giường bệnh chống chọi cơn bệnh.....1 mình , gọi đến tên cô ấy..... Và cô ấy muốn xa tôi để đến với ng' ấy.... Ng' mà cô ấy..... yêu thật.... sự.... Kim nghĩ tôi sẽ làm thế nào?? Giành lại cô ấy hay để cô gái mà tôi iu ra đi theo 1 ng' khác.....??????

Geogre way mặt đi, che giấu xúc động.....

Bé cũng bị xúc động mạnh. Thật ra... trong chuyện tình cảm giữa bé và hần, bé chỉ toàn thấy hạnh phúc và màu hồng, đầy đủ....nhiều lúc bé mong nhiều hơn thế, cảm thấy... như còn thiếu cái gì đó làm bé ko hài lòng.... Bây giờ, nghe câu chuyện của geogre – 1 ng' lạ mặt ko wen, có câu chuyện tình sâu nặng như thế – bé thấy mình wa' ích kỷ....

- Xin lỗi.... Tôi ko biết chuyện của anh... tôi ko biết phải nói sao nhưng....

- Ko sao đâu ! Chuyện wa lâu rồi... Tôi cũng đã quên rồi – Geogre way lại, khẽ cười tươi... nhưng nụ cười đó... mang 1 cái buồn... khó tả.

- Tôi nghĩ anh sẽ sớm có ng' yêu mới thôi. Ng' mà anh iu thật sự ấy, chứ ko phải nh~ cô gái wa đường tầm thường (đừng hiểu sai ý nhé - - ”). Con ng' ai cũng có nhiều cơ hội, chỉ là ng' đó có biết nắm bắt và nắm giữ hay ko mà thôi. Tôi thấy anh là 1 ng' chung thủy, đừng phiền lụy nữa, phía trước luôn là màu hồng của nh~ ai lạc quan đó..... ^- - - - - ^ Mong anh sẽ đc hạnh phúc ! ^^

Geogre nheo mắt :

- Đừng nói nh~ câu như thế khi tim mình cũng đầy vết thương - - ”

Bé đỏ mặt , cười ngượng :

- Ng' ta chỉ giận dỗi ox... Tôi ko bao giờ giận Kiệt wa' 1 ngày.... Đó là nhược điểm của tôi.

- Vậy ng' ta mới nói : Đẹp nhất là tình iu trẻ kon... ^- ^ Dễ giận mà dễ tha thứ. Hồn nhiên ax... Đến nỗi Geogre ko hiểu như thế có gọi là thiên thần ko???

- Tình iu của Kim đó. Như vậy mới thoải mái chứ?? Hok hiểu sao Kim ko thể giận Kiệt lâu đc, nghĩ đến Kiệt là lòng sung sướng khó tả.... Ui ///.... ~^- ^~ – Gương mặt bé ánh lên niềm hạnh phúc khi nói về hần – ng' mà bé hiện giờ ghét cay ghét đắng...

Geogre chỉ mỉm cười nghe bé thao thao bất tuyệt kể về chuyện của bé và... hần... (đúng là con gái - - ”)

=====

- Hắc xiiiiiiiiiiii..... Quái ! Seo tự nhiên hắc xì dừ vậy ta??? – Hần khục khịt mũi khó chịu – Ng' ta nói hắc xì 1 cái ng' iu nhắc , 2 cái bạn bè nhắc , 3 cái ng' ta....chửi mình (- - ” bé nói hần thuộc luôn), mình hắc xì 1 cái kéo dài chắc “em” nèo nhắc we'....

Nhắc tới từ “em nèo” hần mới rùng mình... kinh dị....

- Sao bé dễ ghen thế nhỉ ??? Chưa gì hết đòi chia tay rồi.... Mình có làm gì đâu....

- Àh mà cũng có... mình đã hôn ng' con gái khác.... Nhưng mà đó là cô ta cố tình chứ mình có làm đâu... Vả lại mình đang say...

- Nhưng hôn trước mặt cô ấy là có lỗi...

Toàn nh~ câu hần nói về bé, cả đêm trằn trọc ko ngủ đc....

- Nhớ bé waaaaaaaaa'.....

Hắn bị ngay cái gối của thằng bạn ném vào mặt... đau điếng...kèm theo bộ mặt hắc ám của nó và âm lượng có thể nói ko nhỏ :

- Ê KUI! Tao biết là mày đang đau khổ..... NHƯNG LÀM ƠN YÊN LẶNG CHO BỌN NGỦ ĐC KO HẢ???????? IM LẶNG MUỐN HẾT JI' MAI HẾT!! TAO BUỒN NGỦ LẮM RỒI – Chuyển tông đột ngột.

- Do ai mà tao bị bé đòi chia tay chứ!? – Hắn tủi thân T- T

Thằng bạn cũng thấy mình wa' đáng, nó thở dài :

- Thì mày tìm cơ hội giải thích rõ ràng, than thở đc wai' jì'???

- Bx tao nghe = die đó !!!

- Cố chí thì nên, mày trong sạch mà ! Cố lên ! thui tao đi ngủ đây, buồn ngủ we' rồi. Mày cũng ngủ sớm đi...

- Uhm!

Nói vậy chứ hắn vẫn nhức đầu chết đc..... Nhớ bé wa' sao mà ngủ trùi.....

=====

Sáng hôm sau....

- *****aaaaaaaaa.....

Tiếng thét thất thanh của lũ bạn... kinh hoàng... sau đó là cổ bụm miệng... cười....

Hình dáng lạnh lùng và phong cách thường ngày của hắn thay vào là đôi mắt mất ngủ , gương mặt bơ phờ, quần áo luộm thuộm ko thẳng nếp y như ông già.... 80.

Ngó lơ lũ bạn trời đánh thánh vật, hắn lặng lẽ đi thẳng.... Dựa ng' vào bên gốc cây lớn.. hắn thả hồn bay bổng tận đâu đó.. Mặt ngủ vì nghĩ kẻ hòa với bé nhưng đều thất bại và chẳng đc jì' ///..... Bùn !!!

Mái tóc dài đen mượt lướt nhẹ wa hắn thoáng làm hắn giật mình..... cười buồn lắc đầu.. chắc bị bé ám ảnh.... T- T

- Kim ơi! Chờ tớ với....

“0- - o Hử??? Kim áh!!! Hình như hơi wen wen.... Cái tên nghe ở đâu rùi ấy nhỉ???? ” – Hắn giật bắn khi nghe đến tên “Kim”...

Cô gái ấy chạy lại bên ng' con gái.... theo hắn là... chính xác 100%... bx iu của hắn.... T- T

“Cùng trường mà hùi giờ mình ko biết! Ngốc thật! Mà nhìn bé tươi tỉnh chứ đâu ủ dột như mình đâu... Y- - Y Bx ax' thật!”

- Hồi tối sao đang đi chơi Kim buồn vậy!? Mà còn bỏ về nửa chừng nữa chứ??

- Àh! – Bé thở hắt ra – Kim... uhm... CHIA TAY ng' iu oaj'....

“Mình ghét nhất 2 từ này >”< “=””>

- Sao cơ!? 2 ng' wen nhau lâu lắm oaj' mà còn thân thiết như thế , sao chia tay dễ dàng vậy!?

- Do ox dám hôn ng' khác trước mặt mình! Lại ko chịu nhận lỗi nữa chứ!???

“Đâu có! Là vì lúc đó Kiệt đang say vả lại con nhỏ đó tự hôn đó chứ??? T- T Oan we'...”

- Thế hả??? Nhưng Sam nghĩ Kim nên suy nghĩ cẩn thận và chín chắn hơn... uhm!.. Vì Sam nghĩ (theo lời Kim từng kể) cậu ta là ng' tốt... uhm.. thật lòng thích Kim đó... ^^ Tự tin lên chứ??

“Oa! Cô bạn này đc đó chứ!?? ^^ Lâu lâu cũng gặp ng' tốt “

- Uhm! Mà thui... kệ hần ta... Kim hok muốn wan tâm... Hồi tối đi chơi với Geogre thấy anh ta tốt ghê... chín chắn nữa. Anh ta cho Kim thấy thích 1 ai đó thật tuyệt vời.... – Bé mỉm cười thích thú.

“Cái gì!??? Bộ hần ta đã làm gì bé àh! ” (Nổi điên)

- Và Kim thấy ai làm bạn gái anh ấy chắc hạnh phúc lắm... ^^ Anh ấy rất chung thủy nhé... v...v..vv...

“Sao lại so sánh mình với tên khốn kia chứ??? Bx ax’ we”.... ” (Đau lòng) – Từng lời nói của bé như vết dao đâm vào lòng hần...và ...tim hần...

- Hum nay ảnh hẹn Kim đi chơi....

“Oh my god!!!!!! Trời! Dám quyến rũ ng’ đã có... ox... àh! ” (Suy sụp hoàn toàn T- T)

Hần thất vọng mặc cho tiếng nói của bé cứ lạnh lạnh xa dần.... hần ngồi sụp xuống gốc cây....

Cơn mưa nhẹ.....

Đủ cho hần tự thấy rằng..... (Chọc giận con gái rất nguy hiểm...)

“Chẳng lẽ mình mất bé rồi sao???.....”

==

- Ủa??? Àh!...Cho hỏi cậu là... uhm... Kiệt đúng hok!?

Tiếng nói dịu dàng vang lên làm hần chẳng buồn ngược cổ lên nhìn.... Ng’ con gái ngồi nhẹ nhàng ngồi cạnh hần :

- Tôi là Sam , bạn của Kim... Cậu có phải tên Kiệt ko???

Nghe đến Kim, hần mới giật mình , ngược nhìn lên : ng’ con gái với mái tóc xoăn dài màu vàng mượt, ánh mắt dịu dàng và nụ cười hiền hòa đang nghiêng đầu nhìn hần :

- Uhm... Có chuyện gì ko.. Sam??

Còn Sam... cô cũng thoáng giật mình... Ko ngờ lại có ng’ con trai đẹp đến thế.. Dù đôi mắt ẩn chứa 1 nỗi buồn dành cho 1 ng’ con gái khác nhưng vẫn rất đẹp, đen láy với hàng mi dài.... mái tóc màu đen , hạt dẻ phấp phới trước mắt càng làm cho vẻ đẹp lạnh lùng thêm hấp dẫn mọi ánh mắt của các cô gái khi đối diện....Ai nhìn vào sẽ bị cuốn hút ngay..... Nên Sam cứ ngăn ng’ nhìn say sưa quên mất việc chính của mình...

Hần phải lập lại câu hỏi :

- Uhm... Sam sao biết tôi là Kiệt vậy!?

Sam thoáng lúng túng :

- Àh... tôi thấy hình của cậu trên điện thoại của Kim.. chắc lúc đang ngủ... (ngập ngừng) , nhìn dễ thương tôi tưởng là ảnh vẽ chứ.

- Thế bây giờ thì sao?

- Gặp rồi quả thật khiến ng’ ta ngây ng’... Cậu đẹp trai thật! 1 vẻ đẹp Á Đông...

- Cảm ơn lời khen... Sam thẳng thắn y như... Kim – Hần chợt ngập ngừng khi gọi tên bé, nó làm hần nhói tim.

- Nghe Sam nói nhé... Hồi nãy Sam thấy Kiệt sau gốc cây nghe Kim và Sam nói chuyện. Sam nghĩ đó ko phải là lời thật lòng của Kim đâu , cô ấy lúc nào cũng kể về Kiệt hết đó... với sự hạnh phúc và thương mến.

- Nhưng bây giờ hết rồi phải ko?? – Hần buông thông câu nói.

- Tình yêu là vị tha và cố gắng... Đừng so sánh mình với 1 ai khác, mỗi ng’ đều có ưu điểm đặc biệt riêng, lấy ưu điểm làm thế mạnh. Đó mới là cách tốt nhất... Mình mong Kiệt hiểu điều đó.... – Sam mỉm cười , cô ko nghĩ mình có thể nói như thế – Cố gắng lên nhé. Mình tin Kim luôn hướng về cậu đó....

Bỏ lại hấn 1 mình với bao suy nghĩ.... Sam nhìn lên tầng 3.... sau gốc khuất của cây cột trắng.... 1 ánh mắt cũng đang dõi theo.... hấn trong veo như bầu trời sau cơn mưa.... và của.. 1 ng' con gái.....

=====

Trong thời gian “tạm thời” chia tay, bé làm wen với Geogre... để khóa lấp nỗi trống vắng thiếu vắng hấn (thật ra là 2 ng' chỉ nói chuyện bài vở thui và vài buổi đi ăn tối) và... để chọc giận hấn.... ^^

Dù ở bên cạnh Geogre nhưng tâm trí và ánh mắt bé luôn dõi theo 1 góc khuất nào đó mong tìm thấy hình bóng hấn.... >”<>

“Đồ con trai ngoan cố... Sao còn chưa chịu xin lỗi cho mau đi.... T- T... Bực mình we””.... “

.....

Hấn cũng chẳng thoải mái gì hơn khi buổi tan học nào cũng thấy bé ở bên cạnh Geogre đi đâu đấy... và gương mặt bé luôn mỉm cười.... hạnh phúc (- - ” Hồng dám đâu)

“Đáng nhẽ vị trí ấy phải là mình chứ?? >”< “=””>

Nhiều lần muốn xin lỗi bé nhưng.... LÒNG TỰ TRỌNG của hấn hok cho phép... (Con trai sao mà cổ hũ và đáng ghét thế nhỉ????).. Bé cũng sai chứ bộ??? Sao lại là hấn xin lỗi trước....

=====

tuần sau....

Vào 1 buổi tối sau khi đã đi ăn tối với Geogre xong..

- Cảm ơn vì bữa ăn tối của anh... Nó rất tuyệt! ^^

- Nếu em thích.. Ngủ ngon nhé!

- Vâng! Bye anh...

Bé way bước đi... nhưng ánh mắt lại ngoái lại ở phía sau... chờ mong 1 bóng hình thân quen nào đó.... trong vô thức... bé mong... hấn.... Bé khẽ cười buồn....

....

Geogre chợt níu tay bé lại :

- Anh có chuyện muốn nói với em... Kim àh!

Bé thoáng giật mình, lưỡng lự :

- Àh vâng ! Anh cứ nói đi....

- Thật ra... Anh đã luôn quý mến em... Em sẽ tiếp tục chờ đợi trong vô vọng ng' con trai đã phản bội em sao??? Anh luôn mong chờ ở em 1 ánh mắt dành cho anh... Em có thể wen với anh ko?? Anh sẽ mang hạnh phúc để cho em.... Kim...

Lời nói thẳng thắn và thật lòng của Geogre làm bé thoáng bồi hồi và rung động.... Bé nhìn chăm chú vào Geogre.... trong im lặng.....

Phía sau bụi cây.... có 1 bóng ng'.... đứng lặng thinh..... ánh mắt dõi theo bé.... và chỉ dành cho riêng bé mà thôi....

Là... hấn !!!

Hấn nghe rõ từng lời Geogre nói và cả ánh mắt bé nhìn cậu ta sau khi nghe xong câu tỏ tình..... Tim hấn đau nhói.... như cả ngàn mũi kim châm... đến khó thở và bực bội... Ánh mắt hấn cắn hờn đến lạnh lẽ...

Hấn lầm lũi way bước đi....

Mưa lất phất rơi....

Nặng hạt.....

- Minh ghét mưa.... – Hấn thì thầm...

=====

Trong 1 quán bar...

- Này! Sao mày uống nhiều dữ vậy!???? – 1 tên bạn hấn hét lên bên tai hấn...

Tiếng nhạc âm ỉ, nhức óc , vị rượu cay xè lưỡi , nồng....có lẽ làm hấn dễ chịu hơn.... nỗi đau mắt bé... Hấn muốn quên bé khi đã say mên...

- Kiệt.... Mày sao thế???

- Ko có gì! Hôm nay tao bao bọn mày... OK !! Cứ uống thoải mái đi.... – Giọng hấn bắt đầu nhẹ nhàng.

- Nhưng mày có uống đc rượu đâu?? Sao nay nốc nhieu thế???

- Kệ tao... – Hấn gạt phắt ra.

- Nói thật đi.. Lại chuyện của Kim đúng ko???

Nghe nói đến bé hấn cau mày... nhăn nhó...

- Đừng nhắc đến tên cô ấy trước mặt tao nữa.... >"< tao="” muốn...="” quên="” bé...="” thật="” nhanh...="”>

Hấn mỉm cười khờ dại và nốc tí ly bia to.... ánh mắt đau buồn...

Cả bọn nhìn nhau.... khó hiểu.... và cảm thấy tội cho hấn....

- Mày thôi uống đi... nghe bọn tao nói....

Cậu bạn hấn chưa nói hết câu thì...

- Thì ra là cậu ấm con ông Hoàng đây mà ///... – 1 giọng nói wen thuộc.

Cả bọn ngược mặt lên : Lại tên đó !! Cái tên dám chạm đến bé và khinh hấn vào lễ Halloween... Mặt tên này cứ căng căng lên, khó ưa... bộ mặt wen thuộc của nh~ tên côn đồ hư thân mất nết....

Money Danh (gọi vậy đi hén ^^) tiến lại gần hấn, cười cợt nhả đều cẳng. Hấn ko wan tâm....

- Mày thất tình đúng hok!? Cái con bồ của mà nó bỏ mày àh... Tao nói rồi.. Dạng đó theo trai thì vì tiền của chúng ta thui... Mày buồn chỉ cho một vậy hả??? Mày ko đủ tiền đưa cho nó nên nó theo thằng khác rồi đúng ko?.... HAhahahahaha....Đúng ko bọn mày....

Cả đám theo tên này cũng cười ầm lên....hưởng ứng...

Bọn hấn tức điên lên....cầm phẫn.... dám nói xấu hấn và bé..... Gìr....

Hấn ngược đầu lên chậm rãi và lộ vẻ bình thản :

- Cút ngay trước khi tôi nổi điên lên...

Money Danh cười đều :

- Tao nói đúng rồi nên mày nổi khùng đúng ko!??? Hahahah...

Hấn tức tối đâm ngay vào mặt tên này 1 đấm ... thật mạnh.... nỗi bức dọc ko biết giải tỏa ở đâu cho hết...Bị bất ngờ Money Danh tránh ko kịp ngã dúi ra sau... mũi sịt máu...

- Mày ăn nói cho cẩn thận đấy nhox'... Muốn nói chuyện thì nhìn lại thân phận rồi hãy nói...

Mắt hấn nổi lên màu đỏ ngầu... tay nắm chặt thành đấm... tức giận...

Tên kia bị đánh đau wa' cũng hét lên :

- Mày tưởng mày ngon àh! Lên bọn mày.....

Hai đám xông vào đánh nhau kịch liệt... Quán Bar âm ỉ... và náo động....

Đánh nhau nhưng trong đầu hắn vẫn nghĩ : Bé đang làm gì??? Có hiểu hắn ko....

Trong nỗi đau vì mất bé , hắn nhận ra.... Bé là tất cả... quan trọng với hắn nhường nào....

Bên ngoài mưa vẫn rơi... nặng hạt....

=====

Bé đang suy nghĩ..... Suy nghĩ.... về Geogre....và về hắn...

Câu nói của Geogre làm bé phải suy nghĩ nhiều.... Trái tim của bé vẫn đập mạnh trước ng' con trai khác lần đầu tiên ko phải là... hắn. Ko phải bé lãng nhãng... nhưng cảm giác rất lạ... làm bé xao xuyến và bồi hồi.... Nhưng thật lòng, bé mong câu nói ấy xuất hiện từ hắn hơn... rất nhiều.... Bé nhớ hắn !!!!

- Hức... Mình ko hiểu mình nữa....

Bé nhìn ra ngoài cửa sổ... Mưa nhẹ bay lất phất trên ô cửa... nhẹ nhẹ.... khẽ thở dài...

- Ước gì bây giờ hắn ở đây... Mình sẽ ko phải nhớ nhung và mong đợi gì nữa.... Chỉ cần thấy hắn thôi....

- ẦM.... SET.....- Tiếng sét vang lên rõ to... khiến bé thoáng rùng mình....

- Rầm... Rầm.....MỞ CỬA.....

Ai đó đập mạnh cửa bé.....Cả tiếng quát mở cửa nữa.... làm bé muốn khóc luôn.... kinh dị... trong nhiều phim kinh dị thì vào trời đang mưa to.... sấm chớp... thì..... xuất hiện.... 0- - o Bé ko dám nghĩ tí...

Tiếng đập cửa ngày càng dồn dập.... hồi thúc làm bé túng hờn....

- Please... Ai hãy nói đây là giấc mơ đi... T- T

Bé quýn thật sự.... trên tay cầm 1 cái chảo to tổ chẳng (Chi vậy!?) nhẹ nhàng mở cửa.... Định đánh thật mạnh vào ng' đó (Ko biết ai mà đánh ầu coi chừng tai nạn.. T- T) thì.....Bé mở to mắt ra, nhìn thật kỹ con ng' đứng trước bé.... Tim bé đập mạnh.... ngỡ ngàng....

Dáng ng' wen thuộc với ánh mắt buồn đen dài đang nhìn bé chăm chăm..... Ắn chứa hình ảnh bé trong đó... mái tóc nhẹ nước , cả ng' bốc lên mùi bia khó chịu... trên tay và mặt có vài vết thương.... chắc do đánh nhau ///.....

Bé ấp úng :

- Sao??? Sao??? Kiệt lại... ở đây vào... tối khuya thế này.....???

Hắn chẳng nói chẳng rằng ôm chặt lấy bé... thật chặt...như sợ bé sẽ vượt khỏi tay mình lần nữa và sợ sẽ... ko thể ôm bé đc nữa....

- Kiệt... sao vậy??? Sao Kiệt lại ướt hết vậy?? Lại còn bị thương nữa....

-

- Sao vậy????

- Kim... có thể chọn con đường mà Kim muốn... Ko cần lo cho Kiệt đâu. Nếu Kim thích Geogre jì' đó thì cứ wen với hắn đi... Kiệt ko cần cũng chẳng cần Kim nhớ đến Kiệt nữa... Xin lỗi vì đã làm Kim mất thì giờ...

Nói rồi hắn bỏ bé ra... lầm lũi như lúc đến.....ánh mắt ẩn chứa nỗi đau cố kìm nén....

- Tạm biệt.....

Bé ko kịp nói lời nào.... nước mắt chọt dần ra.... ứ đọng....

“Đừng... Đừng có ra khỏi cuộc đời mình như thế chứ???? Mình cần Kiệt.... Đừng mà.....”

Bé ko thể nói ra đc câu nói ấy mong hắn đừng rời bỏ bé....nhưng.... miệng bé cứ ấp úng nói ko nên lời.... chân bé cố chạy thật nhanh để đuổi theo hắn... nhưng bóng hắn cứ xa dần.....hòa vào trong bóng tối.... xa lạ.....

Bé khóc òa lên nức nở.... tim như vỡ vụn ra.... nghẹn lại..... nhưng hân ko way lại.... cứ đi thẳng... lạnh lùng đến khó tin... dứt khoát vậy sao???

Bao trùm lấy bé là nỗi cô đơn và màn đêm đen kịt.... 1 màu xám xịt.... tang thương..... chỉ còn lại con tim nhói đau khôn nguôi.....

(Chìa khóa p' hân lại mở đc cửa p' bé... Chắc ng' ta lại chìa khóa đôi wa'. ^-^. Hân về p', đi nhầm wa kí túc xá.... nữ.... ^-^ Khôn ghê !!!)

Hân mở cửa.... mệt mỏi và chán nản.....

Hân ko chú ý gì mọi vật xung quanh.... ” lết ” vào phòng ngủ... hân nghe thấy mùi hương thoang thoảng wen thuộc.....

Hân đứng đó.... trước mặt bé.... Lặng....

Hân nhìn bé bằng ánh mắt trìu mến và... vô hồn... nhưng vẫn chứa chan tình cảm thật đặc biệt cho 1 ng' hân iu mến.....

Bé nằm đó.... thẫn thức.... gọi tên hân..... nước mắt chảy dài lăn trên đôi má hồng hào....

- Kiệt.... đừng... đi.... đừng...

Hân quỳ xuống bên giường , nhẹ nhàng và cẩn trọng.... đưa bàn tay lạnh ngắt đầy nước lên má bé vuốt nhẹ.... Bé vẫn như ngày nào... mái tóc dài đen buông xõa mềm mại... đôi môi mềm.... và ánh mắt dịu nhẹ.... Dù nhắm mắt hân cũng có thể nhớ rất rõ từng chi tiết ấy....

Ánh mắt hân đau đớn khi nhớ lại câu nói của Geogre với bé....

“Bé sẽ xa mình sao??? Hay đây chỉ là ảo giác.... “

Hân thẫn thức.... cố gắng kìm chế cảm xúc của mình.... 1 cách khó khăn trước bé....

- Mình yêu Kim.....

Hân cuối nhẹ đầu xuống.... đối diện mặt bé.... 1 cách trân trọng và dịu dàng... đôi môi bé xoa dịu tâm hồn buốt lạnh của hân 1 cách ngọt ngào.... ấm áp.... nồng nhiệt.... vẫn mùi hương hoa hồng thoang thoảng....

Hân ôm nhẹ lấy vai bé, siết chặt.... nâng niu.....

Cảm nhận hơi ấm của bé lan tỏa hân ko còn cảm thấy lạnh lẽo khó chịu nữa.... 1 cảm giác ấm nồng chỉ có ở bé mà hân có thể cảm nhận đc thôi....

Ngoài trời mưa vẫn rơi lạnh buốt....

Bé cảm nhận đc đôi môi và giọng nói của hân trong giấc mơ.... tiềm thức.....

Bé mở tròn mắt nhìn hân.... nhưng nụ hôn của hân thật mãnh liệt nó làm bé chìm đắm đi... wên bao mệt mỏi và ưu tư...và giấc mơ kinh khủng ấy.....

Hân ôm thật chặt với bé..... siết chặt và bé cảm thấy cái gì đó ấm nóng trên cổ mình.....

Nước mắt....

Nóng hổi....

Hân.....

Bé nhắm chặt mắt lại và cũng choàng tay ôm chặt lấy hân... Cái cảm giác hệt hăng như trong giấc mơ bé ko muốn có.... Bé muốn níu kéo và giữ hân lại.... dù chỉ là 1 chút thôi...

Hân ghì chặt lấy bé... biết bé đã thức... hân nhẹ giọng như thoảng...

- Kiệt sẽ trân trọng quyết định của Kim.....

- Quyết định ji'co??? – Bé thổn thức, nước mắt lăn đầy...

- Kim sẽ chia tay với Kiệt và đến với Geogre đúng ko?? Ng' con trai ấy tốt lắm đấy (dù Kiệt rất ghét anh ta >"<).... mong=" kim=" hạnh=" phúc....=" cảm=" ơn=" vì=" đã=" trân=" trọng=" cảm=" xúc=" của=" kiệt=" ,=" kiệt=" ko=" làm=" phiền=" kim=" nữa=" đâu=" .=">

Hắn buông bé ra làm bé sững sờ.... Nó y như trong giấc mơ....

- Tạm biệt.... Kim ! Kiệt rất yêu Kim... tận đáy lòng....

Buông câu nói cuối cùng, hắn cúi đầu xuống... cảm lạnh..... có cái ji' đó ứ nghẹn trong cổ họng hắn... hắn muốn giành lấy bé nhưng 1 mặt muốn tôn trọng ý kiến của bé... Bé phải đc hạnh phúc.... dù ng' mang lại hạnh phúc cho bé ko phải là hắn.... TT- - - TT

Còn tim bé thì thất lại.... Tại sao hắn lại làm thế với bé cơ chứ??? Hắn dễ dàng buông bé ra vậy sao???? TT- - - TT

Giọng bé ngắt ngứ.... thổn thức :

- Thật... Kiệt muốn... Kim như... như... vậy... sao... sao....????? Kiệt nói... iu... Kim chỉ là.. là ... giả dối... đúng ko????

- Ko! đó là câu nói thật lòng của Kiệt....

- Vậy sao.... sao lại... bỏ Kim....??? Để Kim với....ng' con trai khác... Kiệt nghĩ... Kim sẽ.. ra sao... nếu... thiếu vắng Kiệt.... Sống tốt sao...??? hay héo hon... từng ngày....??? 1 tuần xa nhau đủ để Kim nhận thấy... Kiệt quý giá cỡ nào... Vậy mà... Kiệt buông xuôi tất cả... trong khi Kim cố.... chờ đợi...Vậy mà nói... yêu Kim... đồ dối trá.... TT- - - TT

Vừa nói bé vừa đánh hắn.... tim bé nhói đau... thay cho nước mắt cứ tuôn trào ko ngừng... Hắn cảm lạnh , ko kháng cự.... chỉ nhìn bé đau đớn....

Bé đánh hắn xong dựa vào ngực hắn... thổn thức.... lời bé muốn nói....

- Kim yêu Kiệt.... yêu Kiệt Kim yêu Kiệt thôi.... TT- - - TT Đừng rời bỏ Kim mà....

Hắn mím chặt môi... giữ chặt tay bé lại.... Hắn hiểu con ng' hắn có khi ích kỷ nhưng hắn ko muốn rời xa bé nữa..... hắn muốn hắn là ng' phải mang hạnh phúc cho bé....

Ôm chặt bé vào lòng, hắn chùi nhẹ từng giọt nước mắt... trân trọng....

- Kiệt biết lỗi rồi.... Kiệt sẽ ko rời xa Kim nữa.... Kiệt sẽ yêu Kim mãi mãi..... Kim đừng khóc nữa... đc ko??? Từ nay Kiệt sẽ là ng' lau nước cho Kim... nghen.... Đừng khóc nữa mà.... (Con trai chậm tiêu ớn lun >”

- Thiệt hok???

- Kiệt hok làm Kim giận nữa... ngoan ngoan nghe lời Kim... hén... – Hắn cười nhẹ thật lòng.

Bé cứ rưng rức khóc âm ỉ , ko chịu nín.... lỗ khóc rùi làm già lun ^- ^.....

Hắn nghiêng nghiêng đầu nhìn bé :

- Sao xã khóc hoaj' vậy??? Không nhẽo thấy ớn lun....

Bé quặm môi nhìn hắn..... làm nũng....

Hắn bật cười và khẽ đôi môi lại gần cái môi đang chu ra thiệt đáng iu của bé.... Bé đẩy hắn ra ngay...

- NÀY!!! SAO OX LẠI UỐNG BIA HÔI THỂ HỎI...????? VÀO TẮM NGAY... NG' ÉP TÈM NHEM NỮA.... COI CHỪNG CẢM BÂY GIỜ.... VÀO TẮM NGAY CHO BX MAU....

Bé đẩy mạnh hắn vào p' tắm... ko thương tiếc.... làm hắn bật cười....

Con ng' bé khó hiểu lạ.... ^- ^ hay dối rồi giờ dữ như bà chằn...

Hắn bước ra từ phòng tắm với cái đầu ướt nhẹp và bộ quần áo ngủ cùng màu với bé rộng thùng.... Hắn ngắm nghía cái áo :

- Bx... Sao phòng bx lại có đồ của con trai dzậy????

Mặt bé đỏ ửng :

- Ji'!!!! Con trai đâu ??? Áo của bx đấy.... >"< vừa=" hok!?"=">

- Uhm.... Vừa.... ^- ^

Bé ngoắt hắn lại ngồi trên giường cạnh bé, xung quanh toàn là thuốc sát trùng....

- Lại đây bx sát trùng vết thương cho... Mà sao ox ko lau tóc đi... Nước chảy tòng tòng kia.. Cắm sao???

Hắn ngồi xuống, đưa cái khăn tắm cho bé , nhăn răng cười :

- Lau cho ox dùm.... ^^

Bé quỳ sau lưng hắn... lau nhẹ nhàng.... từng sợi tóc bóng mượt và thoang thoang mùi dầu gội thật dễ chịu....

“Da ox trắng kinh ~^- ^~ lại mịn nữa...”

Bé khẽ mỉm cười... Cái cảm giác thật thân quen... gần gũi....

- Sao thấy mình giống vợ chồng mới cưới we' ^- - ^ - Hắn ngoái đầu lại nhìn ra sau.

- Sao mà giống... 0- - o

- Là vậy nè....

Vừa nói xong hắn kéo tay bé ra trước , làm bé nhoài ng' vào lòng hắn :

- Úi.. Đau.... >"<>

Hắn kéo bé lại, ôm thật chặt vào lòng mình, dịu đầu vào tóc bé... ngửi mùi hương tóc quen thuộc.... nói như thoảng wa tại :

- Nhớ bx kinh khủng.... T- T

Bé phì cười :

- Lại không nhéo nữa sao??? Đưa tay ra cho bx tha thuốc nè !!!!

- Thì cứ tha đi... Ox bận ôm bx oaj'... ^^

Bé sát thuốc vào bông, chà thật nhẹ.... Tim đập mạnh vì hắn cứ hôn bé sau gáy... nhột.. nhột.... vòng tay hắn ôm siết chặt khiến bé khó thở mạnh.... Tay bé lúng túng lạ....

Bé nói đùa :

- Đánh nhau vì “em nào” hay sao mà bị thương hết vậy???

Chợt thấy mình bị hớ... Bé càng lúng túng hơn... Hắn làm ji' có em nào ngoài bé nữa chứ??? >"< thiệt=" là...=">

- Hjj'... Đánh nhau vì bx ấy mà... Bình thường... - Hắn cười toe

- 0- - - o Hửm??? Sao lại vì bx.... Bx có wen ai đâu....

- Nhớ Money Danh ko!? Thằng đó chọc ox đấy.... >"< nó=" nói=" xấu=" bx=" ,=" tức=" wa'=" đập=" nó=" lun...=" đáng=" đời..=" yếu=" mà=" cứ=" hăng...=" vẫ=" lại=" lúc=" đó=" đang=" nhớ=" bx..=" uống=" bia=" nên=" hăng=" dễ=" sợ...=">

Bé liếc hắn , sắc lẹm :

- Thế còn cô bé hồi bữa đầu (oh!)???? Sao hok ở cạnh ox ngăn ra??? Đánh nhau vì bx cô ta chắc ji' đã chịu

Hắn nhú máy :

- Bx hok hủ ji' hết trơn... Trong tim ox nè... có mình bx àh !!! Bữa đó cô ta chủ động hôn chứ bộ. Ox có thích đâu. Ghét nhất loại con gái chủ động đến táo bạo như thế... Ng' ta thấy khó chịu...Ox thích mẫu ng' hiền dịu và nữ tính àh.... – Hắn nhăn răng cười.

- Vậy đi kiếm cô nào khác đi... Tìm bx chi ??? – Bé làm mặt quạu.

Hắn phá lên cười....

- Khoái nhất bx àh... Hehheh.. ^^ Chịu hok!?

Hắn kiss nhẹ lên cổ bé , cười... làm bé đỏ ửng mặt rụt cổ lại... thì gọn ng' trong vòng tay hắn... nhỏ nhắn.... và mềm mại....

Bé ngược đầu lên nhìn hắn...Tim đập rộn ràng... Ánh mắt hắn đẹp thật... tha thiết và nồng ấm...

- Weo!! Đánh ji' mà có vết trên mặt lun nè... Giữ gìn khuôn mặt ” sát gái” của ox chứ???

Bé đưa tay lên vết thương trên mặt hắn..... ửng ửng đỏ.... Định lấy thuốc bôi vào thì hắn giữ tay bé lại :

- Kệ nó... Ox thích cái này của bx hơn.... ^- ^

Hắn cúi đầu xuống mặt bé, vòng tay ôm chặt thân hình nhỏ bé của bé trong tay... dịu dàng... trao nụ hôn.... đôi môi mềm.... run lên ngây ngất.... Hắn đặt đầu bé lên gối.... 1 tay ôm chặt lấy bé.. 1 tay chống bên cạnh... mồm mê nụ hôn ko dứt.... ngọt ngào.... và quỵn rũ....

Bé mỉm cười nhìn hắn... mặt ửng hồng... khi hắn chấm dứt nụ hôn và đang nhìn bé say sưa.... và bé phát hiện... ánh mắt hắn là lạ.... khi nhìn bé lúc này....

- Ox....

Hắn từ từ hôn lên trán bé.... ở sống mũi..... ở môi.... ở cổ và từ từ lần xuống bờ vai... tay bé.... đầy trân trọng và nhẹ nhàng....

Bé suýt ngất.... và mơ hồ nhận ra... T- T.. Sao hum nay nhiều chuyện dzữ vậy.... nh~ nụ hôn của hắn làm bé thở gấp và run lên.... Bé níu chặt lấy áo hắn... khó khăn...

- Ox.... từ từ... Y- - - Y

Hắn im lặng ... vẫn cứ hôn lấy bé... mê hoặc... nhẹ nhàng.... Áo bé cũng từ từ tuột xuống theo nh~ nụ hôn của hắn.... làn da trắng mịn màng... mềm mại...

....Bé ẩy hắn ra , thở dồn dập.....

- Ox nghe bx nói đã....

Như chợt tỉnh cơn mê... hắn nhìn bé.. 0- - - o

- Cho bx 5 ... T- T Sau đó ox muốn làm ji' thì làm.... <0- -=“” o=“”>

Bé chạy như bay vào nhà bếp... bỏ mặt con mắt ngơ ngác của hắn.... 5s.. Hắn ôm bụng cười :

- Bx dễ thương thiệt....^- ^

Hắn đắp mền xê sát ng' ra ngoài nhường chỗ cho bé nằm ở trong... Hồi nãy chọc bé dzui lầy... .. Bé đi vào.. nhẹ.... nhác thấy bóng bé hắn mỉm cười nhưng...

- Bx sao vậy??? Sao mặt đỏ gay thế???

Chưa để hắn hỏi xong.... bé leo lên giường.... ngồi trên bụng hắn ... và cúi ng' đưa tay đặt 2 bên đầu hắn... giọng nhẹ.... mê hoặc :

- Ox có biết.... Lúc chia tay ox và nhất là lúc nhìn ox hôn cô gái kia bx tức lắm ko hả????? Sao ox lại bướng đến nỗi ko xin lỗi bx ngay lúc đó chứ??? Để bx nhớ ox chút đc.... Quen với Geogre chỉ là cái cố bắt buộc để khiến bx tạm quên ox thôi...

- Uhm... Ox biết rồi... Bx bình tĩnh....

- Nếu lúc đó ox hôn bx thì mọi chuyện sẽ chẳng như vậy đâu??? Sao ox ngốc thế hả???? Mà nè... Con bé kia hôn ox sao ko đẩy nó ra... Cho nó hôn lun àh... Ox có bị sao hok???

..... (Bé đang xà xì- trét và hần chỉ biết cảm lạnh... nghe....)

- Ox có biết bx buồn lắm ko hả????

Ánh mắt bé buồn rười rượi... nhìn thẳng đối diện với hần... long lanh nước....

“Vậy mà mình cứ tưởng nụ cười của bé là thật chứ??? Thật ra nó là gượng gạo.... Trời ăh! Sao mà mình ngốc thế hả????.....”

Nói rồi... bé chủ động hôn lên môi hần.... có cả vị mặn của nước mắt.... nhưng đây là nụ hôn rất thật lòng của bé... có cả vẻ ngốc xít vì ngưỡng ngạo nữa....

Xong... bé nằm trên ng' hần... co ro lại như chú mèo con.... ngủ ngon lành.... vẻ mặt hiện lên sự thánh thiện... thoải mái.... và dễ chịu.....

Hần mỉm cười, vén tóc bé wa 1 bên...

- Sao mà ox lại có thể iu bx nhiều như thế nhỉ??? Hả bx ngốc ...

- Ox.... – Bé nói khi mắt vẫn nhắm nghiền...

- Uhm....

- Bx lạnh.... – Bé nhú mày... thêm thiệp....

Hần nhẹ nhàng đặt bé ngủ bên cạnh mình.... kéo mền phủ kín ng' bé và ôm gọn bé trong vòng bàn tay..... ấm áp....

Mắt bé ngủ mơ màng như chưa bao giờ đc ngủ.... 1 giấc ngủ đẹp....

Hần hôn nhẹ lên trán bé :

- Chúc bx ngủ ngon....

Và dần chìm vào trong giấc ngủ... cảm giác từ cơ thể bé tỏa ra ấm nồng.... hần thấy thật dễ chịu.... cơn buồn ngủ nhanh chóng kéo đến.....

Ko gian dịu nhẹ và lắng đọng....

Ngoài trời mưa vẫn rơi dai dẳng....

Nhưng đâu ai biết đc rằng : Hôm nay là đêm đẹp nhất !!!!

=====

Bé mơ màng mở mắt ra.... cảm nhận hơi ấm của hần thật gần.... cả hơi thở đều đều....vòng tay ôm muốn siết chặt bé luôn.... Bé mỉm cười thích thú... co rúc ng' lại rúc sâu hơn vào lòng hần.... Ấm....

Hần trở mình dậy, cảm thấy bé đang cười rúc rích... hần hỏi :

- Ngủ ngon hok.. kưng... ! ^- ^

- Bx ngủ ngon... Úi... Ox dậy sớm vậy??? – Bé ngược lên nhìn hần, ngây thơ...

“Hix! Dễ thương we'.... TT- - - TT”

- Bx cứ ngộ nguây làm ox nhột... Dậy lun....

- Ewh! Bx sr.... – Bé chu miệng.

- Hhjhjh... Ko sao mà....

Hần ôm gọn lấy bé.... ^- ^ Ước gì ngày nào cũng đc như vậy.... Sao mà bé mỏng manh và dịu dàng lạ thế nhỉ???

Hắn đưa tay nắm chặt tay bé đan vào nhau... như ko tách rời....

=====

5 năm sau....

- Sao ox đi chậm vậy hả???? Bộ muốn trễ chuyến bay na??? – Bé cau có.

Hắn.... xách trên lưng 2 cái ba lô , trên tay cầm 3 cái vali và tà la túi nhỏ, túi to linh khỉnh đủ thứ đồ.... làm quà cho bà kon bên quê hương.

- Bx xách có 1 cái túi nhỏ xíu mà la ox áh !!! Thử xách mấy thứ đồ ox xách đi, bít mùi.... La gì??? >”<>

- Ox là con trai phải xách chứ? Sao tự nhiên dùng đẩy bx là seo???? – Bé bặm môi.

- Nhưng bx phải phụ chứ... Cứ đẩy ox rồi la..... – Cãi lại...

Cả cái sân bay cứ nói là loạn cả lên vì 1 cặp.... vợ chồng (chưa cưới ăh! ^^) đang cãi nhau rất hăng say...

- STOP! BỘ 2 NG‘ MUỐN TRỄ CHUYẾN BAY THIỆT HAY SAO MÀ ĐỨNG ĐÂY CÃI NHAU.... – Sam hét lên với âm lượng ko thua kém..

- ^- - - ^ Hi! Đâu có... Tại ox đấy! – Bé liếc hắn.

- Tại bx... >”< -=“” hắn=“” cãi=“” lại.=“”>

-

- 2 ng‘ cút xéo cho tui nhờ... Ổn ào we’.... – Geogre cười nửa miệng trên.

Câu chuyện vẫn cứ rộn cả lên... vui vẻ.... Hắn và Geogre đã làm lành sau vụ đó..(thật ra Geogre chỉ xúc tác cho hắn có thêm dũng khí làm hòa với bé thui, chứ chả có ý gì! ^^ Tốt ghê!)

- Chuyến bay của hãng hàng không SSA.. về Việt Nam.... lúc.... sắp khởi hành... mời mọi ng‘ chuẩn bị..... đến tập trung.....

Bé quay lại :

- Thui! Đến lúc chia tay rồi.... Kim tạm biệt mọi ng‘ nghen.... T- T

- Uhm.. Chia tay Kim Sam buồn chút đc... Nhớ giữ gìn sức khỏe....

Bé mỉm cười, mắt rưng rưng....ôm thật chặt lấy tất cả //... cố níu giữ 1 cảm xúc cho nơi này....

- Tạm biệt Sam và các bạn nha !!! Cảm ơn vì tất cả.....

Trong ánh mắt....

Nụ cười....

Một nơi ko wen biết....

Nh~ cảm xúc ko bao giờ quên....

Có hắn.. có bé... và mọi ng‘.... nh~ con ng‘ xa lạ nhưng thân mến biết bao....

- Bx có thôi khóc hok hả???? Tồn giấy we’.... – Hắn nhăn mặt, vừa đưa giấy cho bé vừa càu nhàu

Bé mắt đỏ hoe, cái mũi ửng lên và con mắt nhem nhẹp nước... và nước mũi.... Hix! Y- - Y

- Ng‘ ta cố gắng lắm rồi mới ko khóc lúc chia tay đó... Cho khóc đã đã.... Huhuhuhuuhh

Mọi ng‘ ngoái lại nhìn hắn và bé.... mỉm cười ẩn ý... Chắc vợ chồng cãi nhau....

Hắn nhăn mặt, ôm đầu :

- Trời ăh!! >”<>

Hắn kéo đầu bé gục vào áo mình :

- Cho bx mượn chỗ để khóc đó... Đừng làm ồn ng' khác.... Nhớ đừng để nước mũi chảy ra....

Bé vừa khóc vừa cười sằng sặc....

- Thank ox nhìu.... Khỏi lo.. Về bx giặt áo cho.... Hix ///..... Nhớ mọi ng' we'....

- Trời ạch! T- - - T Chắc ox cũng khóc we'....

=====

Có hấn có bé.....

1 lần nữa bé lại khóc thật nhìu.....

Cho nh~ ng' đang mong chờ bé và hấn.....

Nh~ giọt nước mắt hạnh phúc....

Hấn nắm tay bé , chắc nịch như ko muốn buông ra :

- Chúng con sẽ làm đám cưới vào tháng 6....

- O???? Sao sớm vậy??? Mà ai nói sẽ làm đám cưới với ox hả???? – Bé cãi lại.... 0- - - o

.....

—————THE END—————

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tieu-thu-lanh-lung-va-hoang-tu-nu-cuoi>